

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 291,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, särskilt artiklarna 8, 11, 17, 25, 32, 37, 41, 50, 54, 58, 63, 66, 76, 100, 107, 123, 132, 138, 143, 152, 157, 161, 165, 169, 176, 178, 181, 184, 187, 193, 200, 207, 209, 213, 217, 222, 225, 232, 236, 266, 268, 273 och 276, och

av följande skäl:

(1) För att främja tydlighet, precision och förutsägbarhet får kommissionen genom förordning (EU) nr 952/2013 (nedan kallad kodexen) och i enlighet med fördraget genomförandebefogenheter för att specificera förfaranderegler för vissa av den förordningens bestämmelser.

(2) Användningen av informations- och kommunikationsteknik enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 70/2008/EG är av grundläggande betydelse för att underlätta handeln och samtidigt sörja för effektiva tullkontroller, och bidrar således avsevärt till att minska företagens kostnader och riskerna för samhället. Ett informationsutbyte mellan tullmyndigheter, å ena sidan, och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna, å andra sidan, samt lagring av sådan information med användning av elektronisk databehandlingsteknik förutsätter därför särskilda regler om de informationssystem som ska användas. Lagring och behandling av tullrelaterade uppgifter och ett harmoniserat gränssnitt gentemot ekonomiska aktörer bör införas som en del av de system som vid behov ger ett direkt och inom hela EU harmoniserat tillträde för handeln. All lagring och behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning är i full överensstämmelse med gällande unionsbestämmelser och nationella bestämmelser om uppgiftsskydd.

(3) All behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning är i full överensstämmelse med gällande unionsbestämmelser och nationella bestämmelser om uppgiftsskydd.

(4) När myndigheter eller personer från tredjeland använder elektroniska system kommer deras tillträde att vara begränsat till de funktioner de behöver och vara förenligt med unionens regler.

(5) För att säkerställa att varje ekonomisk aktör bara har ett registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer (Eori-nummer) krävs tydliga och transparenta regler om vilken tullmyndighet som är behörig att tilldela Eori-nummer.

(6) För att underlätta utveckling och underhåll av det elektroniska systemet för bindande klassificeringsbesked och en effektiv användning av de uppgifter som överförs till det systemet bör regler om inrättande och drift av det systemet införas.

(7) För att genomföra lättnader och säkerställa en effektiv övervakning bör ett elektroniskt informations- och kommunikationssystem för utbyte och lagring av uppgifter om bevis för tullstatus som unionsvaror införas.

(8) Kravet på att i förväg skicka de data som krävs för ingivande av CN 23-deklarationer i elektronisk form innebär en ändrad behandling av tulldeklarationer för postförsändelser, särskilt för de försändelser som omfattas av tullbefrielse.

(9) Förenklingar i fråga om transitering bör anpassas till den elektroniska miljö som åsyftas i kodexen och som bättre passar de ekonomiska aktörernas behov, samtidigt som laglig handel underlättas och tullkontrollers effektivitet säkerställs.

(10) För att få effektivare och bättre övervakade förfaranden för transitering av varor, vilka i nuläget är pappersbaserade eller delvis datoriserade, är det önskvärt att transiteringsförfaranden är helt datoriserade för samtliga transportsätt, samtidigt som det finns fastställda undantag för resande och fall där verksamhetens kontinuitet måste säkerställas.

(11) För att förverkliga varje persons rätt att bli hörd innan tullmyndigheterna fattar ett beslut som skulle vara negativt för den personen måste förfaranderegler för utövande av den rätten anges, även med beaktande av rättspraxis från Europeiska unionens domstol samt de grundläggande rättigheter som ingår i unionens rättsordning, i synnerhet rätten till god förvaltning.

(12) För att göra systemet för ansökningar om beslut relaterade till tullagstiftningen operativt och säkerställa att tullmyndigheternas beslutsprocess är smidig och effektiv är det av yttersta vikt att medlemsstaterna skickar en förteckning till kommissionen över sina behöriga tullmyndigheter för mottagande av ansökningar om beslut.

(13) För att säkerställa likvärdiga villkor för samtliga ekonomiska aktörer behövs gemensamma regler om överlämning och godtagande av beslut som rör bindande besked samt om processen för att fatta sådana beslut.

(14) Eftersom det elektroniska systemet för bindande klassificeringsbesked ännu inte har upgraderats, behöver pappersformulär för ansökningar och beslut avseende sådana besked kunna användas till dess att systemet upgraderas.

(15) För att iaktta kravet att beslut som rör bindande besked ska vara bindande bör referensuppgifter om det relevanta beslutet anges i tulldeklarationen. För att hjälpa tullmyndigheterna att effektivt övervaka efterlevnaden av de skyldigheter som följer av beslut om bindande klassificeringsbesked är det också nödvändigt att ange förfaranderegler för insamling och användning av övervakningsdata som är relevanta för att övervaka användningen av sådana beslut. Det är också nödvändigt att ange hur denna övervakning ska utföras så länge som de elektroniska systemen inte har upgraderats.

(16) För att säkerställa enhetlighet, öppenhet och rättssäkerhet behövs förfaranderegler för en förlängd användning av beslut om bindande besked och för underrättelse till tullmyndigheter om att beslutsfattandet rörande bindande besked tillfälligt ska upphöra i fråga om varor där en korrekt och enhetlig klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av varors ursprung inte kan säkerställas.

(17) Kriterierna för beviljande av status som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar respektive för säkerhet och skydd, vilka också kan kombineras, och förfarandet för att ansöka om sådan status bör beskrivas mer detaljerat, för att se till att de olika typerna av status som godkänd ekonomisk aktör genomförs på ett enhetligt sätt.

(18) Eftersom det elektroniska system som behövs för tillämpning av bestämmelserna i kodexen om både ansökningar om och tillstånd till status som godkänd ekonomisk aktör ännu inte har upgraderats, behöver det nuvarande systemet med både pappersformulär och elektroniska medel kunna fortsätta att användas till dess att systemet upgraderas.

(19) En enhetlig och effektiv tillämpning av tullkontroller förutsätter ett harmoniserat utbyte av riskinformation och riskanalysresultat. Därför bör ett

elektroniskt kommunikations- och informationssystem användas för riskrelaterad kommunikation mellan tullmyndigheterna samt mellan tullmyndigheterna och kommissionen, och även för lagring av sådan information.

(20) För att säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av tullkvoter bör regler om förvaltning av tullkvoter och tullmyndigheters skyldigheter på detta område fastställas. Det behövs också förfaranderegler för att det elektroniska systemet för förvaltning av tullkvoter ska kunna fungera korrekt.

(21) Förfaranderegler behövs för att säkerställa insamling av data från övervakning av deklARATIONER för övergång till fri omsättning eller exportdeklARATIONER som är representativa för unionen. Det är också nödvändigt att fastställa förfaranderegler för en korrekt funktion hos det elektroniska systemet för den övervakningen. Det krävs också förfaranderegler för insamling av övervakningsdata så länge som det elektroniska systemet för denna övervakning och de nationella import- och exportsystemen inte har uppdaterats.

(22) När det gäller regler om icke-förmånsberättigande ursprung krävs förfaranderegler för uppvisande och kontroll av ursprungsbevis när jordbrukslagstiftning eller annan unionslagstiftning föreskriver att aktörer ska uppvisa sådana ursprungsbevis för att få omfattas av särskilda importordningar.

(23) Inom ramen för unionens allmänna preferenssystem och bestämmelser om förmånstull som unionen antagit ensidigt för vissa länder eller territorier bör förfaranden och formulär fastställas, så att man får en gemensam tillämpning av ursprungsregler. Det bör också fastställas bestämmelser för att säkerställa att förmånsländer inom det allmänna preferenssystemet samt de länder eller territorier som avses ovan efterlever relevanta regler och för att ange förfaranden för ett effektivt administrativt samarbete med unionen, för att underlätta kontroller och förebygga eller bekämpa bedrägeri.

(24) När det gäller regler om ursprung som medför förmånsbehandling behövs förfaranden för att underlätta processen för att utfärda ursprungsbevis i unionen, däribland bestämmelser om utbyte av uppgifter mellan ekonomiska aktörer med hjälp av leverantörsdeklARATIONER och om funktionen hos det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna, särskilt genom utfärdandet av informationscertifikat INF 4. Dessa förfaranden bör också beakta och minska de luckor som uppstår genom att unionen ingår frihandelsavtal som inte alltid innehåller regler om ersättning av ursprungsbevis när produkter som ännu inte övergått till fri omsättning ska sändas till någon annan plats inom territoriet för parterna i sådana avtal. Dessa förfaranden bör också beakta att unionen i framtida frihandelsavtal kanske inte tar med heltäckande regler eller någon regel alls för intygade av ursprung, för att i stället utgå från parternas inhemska lagstiftning. Det är således nödvändigt att fastställa allmänna förfaranden för beviljande av tillstånd att agera som godkänd exportör inom ramen för sådana avtal. Enligt samma resonemang bör även förfaranden för registrering av exportörer utanför det allmänna preferenssystemet fastställas.

(25) Inom ramen för det allmänna preferenssystemet behövs förfaranden för att underlätta ersättning av ursprungsbevis, oavsett om de utgörs av ursprungscertifikat formulär A, fakturadeklARATIONER eller ursprungsförsäkningar. Dessa regler bör underlätta befordran av produkter som ännu inte övergått till fri omsättning till någon annan plats inom unionens tullområde eller, i tillämpliga fall, till Norge, Schweiz eller Turkiet när väl landet i fråga uppfyller vissa villkor. Det bör också anges vilka formulär som ska användas för att utfärda ursprungscertifikat formulär A och

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

varucertifikat EUR.1 och de formulär som exportörer ska använda för att ansöka om status som registrerade exportörer.

(26) För att säkerställa en enhetlig och harmoniserad tillämpning av bestämmelserna om fastställande av tullvärde i enlighet med internationella regler bör förfaranderegler antas om hur transaktionsvärdet ska fastställas. Av samma skäl bör förfaranderegler antas om hur de metoder som ska användas i andra hand för fastställande av tullvärde ska tillämpas och hur tullvärdet ska fastställas i specifika fall och under vissa omständigheter.

(27) Med hänsyn till behovet av att skydda unionens och medlemsstaternas ekonomiska intressen och säkerställa likvärdiga förutsättningar mellan ekonomiska aktörer krävs förfaranderegler för ställande av garanti, fastställande av dess belopp och, med beaktande av den risk som är förknippad med olika tullförfaranden, den berörda ekonomiska aktörens och tullmyndigheternas övervakning av garantin.

(28) För att garantera uppbörd av tullskuld bör ett ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheterna säkerställas i de fall en tullskuld uppkommer i en annan medlemsstat än den medlemsstat som godtagit garantin.

(29) För att underlätta en enhetlig tolkning i hela unionen av reglerna om återbetalning eller eftergift av tull bör förfaranden och villkor fastläggas. Återbetalning eller eftergift av tull är beroende av att aktören uppfyller vissa villkor och fullgör vissa formaliteter, vilka måste klargöras på unionsnivå för att underlätta tillämpningen av kodexen i medlemsstaterna och förhindra att aktörer behandlas olika. Villkoren för ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheterna måste anges för de fall kompletterande uppgifter måste erhållas för återbetalning eller av tull. En enhetlig tillämpning måste också föreskrivas i ärenden som rör återbetalning eller eftergift när export eller förstöring ägt rum utan tullövervakning. Villkoren för detta måste fastställas, liksom vilken bevisning som behövs för att visa att de varor för vilka återbetalning eller eftergift begärs har exporterats eller förstörts.

(30) För vissa ärenden som rör återbetalning eller eftergift när det berörda beloppet är av mindre storlek bör medlemsstaterna vara skyldiga att hålla en förteckning över sådana fall tillgänglig för kommissionen, för att den ska kunna utföra kontroller inom ramen för kontrollen av egna medel och för att skydda unionens ekonomiska intressen.

(31) Det bör vara möjligt att inge summariska införseldeklarationer genom mer än en uppsättning av uppgifter, för att beakta de fall där vissa uppgifter i sådana deklarationer ska inges i ett tidigt skede under varutransporten, så att skyddet mot allvarliga hot förbättras, och för att beakta de fall där även andra personer än fraktföraren lämnar uppgifter för sådana deklarationer, i syfte att effektivisera riskanalysen för säkerhets- och skyddsändamål. Tydliga regler om registrering av inlämning och ändring av uppgifter i detta sammanhang bör fastställas.

(32) För att undvika att laglig handel störs bör riskanalysen för säkerhets- och skyddsändamål som regel utföras inom de tidsfrister som föreskrivs för ingivande av summariska införseldeklarationer, med undantag av fall där en risk identifieras eller ytterligare riskanalys behöver utföras.

(33) Eftersom importkontrollsystemet, som behövs för tillämpning av kodexens bestämmelser om summariska införseldeklarationer, ännu inte har uppgraderats helt, måste de nuvarande metoderna för utbyte och lagring av uppgifter vid sidan av den elektroniska databehandlingsteknik som avses i artikel 6.1 i kodexen, dvs. importkontrollsystemet i dess nuvarande tappning, fortsätta att användas även i fortsättningen.

(34) I samma hänseende och eftersom det nuvarande importkontrollsystemet enbart kan motta en summarisk införseldeklaration genom inlämning av en datauppsättning, bör bestämmelserna om inlämning av data i mer än en datauppsättning upphävas tillfälligt till dess att importkontrollsystemet uppgraderas.

(35) Förfaranderegler bör fastställas för de fall där ett havsgående fartyg eller ett luftfartyg som kommer in i unionens tullområde först ankommer till ett tullkontor i en medlemsstat som inte har deklarerats i den summariska införseldeklarationen som ett land som omfattas av den berörda rutten.

(36) När en befordran av varor i tillfällig lagring involverar lagringsanläggningar i fler än en medlemsstat bör den behöriga tullmyndigheten samråda med de berörda tullmyndigheterna, för att se till att villkoren iaktas innan en sådan befordran tillåts.

(37) För att effektivisera hanteringen av tillfällig lagring bör det fastställas regler i unionens tullagstiftning om befordran av varor från en anläggning för tillfällig lagring till en annan i de fall varje enskild anläggning täcks av ett enda tillstånd eller av olika tillstånd, samt de fall där innehavarna av sådana tillstånd kan vara en och samma person eller olika personer. För att få en effektiv tullövervakning behövs tydliga regler som fastställer skyldigheterna för de tullmyndigheter som är behöriga för den plats där varorna ankommer.

(38) För att få en enhetlig tillämpning av reglerna om varors tullstatus som unionsvaror, vilket medför effektivitetsvinster för både tullförvaltningar och ekonomiska aktörer, bör förfaranderegler för tillhandahållande och kontroll av bevis för tullstatus som unionsvaror fastläggas, särskilt i fråga om olika metoder för att tillhandahålla sådana bevis och förenklingar avseende inlämningen av sådana bevis.

(39) För att skapa tydlighet för ekonomiska aktörer bör det anges vilket tullkontor som är behörigt för mottagande och behandling av en tulldeklaration, beroende på typ av tulldeklaration och det tullförfarande som begärs av den ekonomiska aktören. Man bör också fastställa villkoren för godtagande av en tulldeklaration och de situationer där en tulldeklaration kan ändras efter det att varorna frigjorts.

(40) Ingivandet av standardtulldeklarationer förutsätter förfaranderegler som anger att när en tulldeklaration som innehåller olika varuposter inges kommer varje varupost att betraktas som en separat tulldeklaration.

(41) De fall där tillstånd beviljats för en regelbunden användning av förenklade deklarationer förutsätter en harmonisering av praxisen för tidsfrister för ingivande av kompletterande deklarationer och styrkande handlingar när sådana saknas vid ingivandet av en förenklad deklaration.

(42) För att möjliggöra en enkel identifiering av en tulldeklaration när formaliteter och kontroller ska utföras efter det att den godtagits bör förfaranderegler om användning av ett huvudreferensnummer (MRN) fastställas.

(43) Enhetliga åtgärder bör införas för att fastställa vilket undernummer i tulltaxan som, på ansökan av deklaranten, kan tillämpas på en sändning som utgörs av varor som omfattas av olika undernummer i tulltaxan och när behandlingen av var och en av dessa varor i enlighet med dess undernummer skulle medföra en arbetsbörda och omkostnad som inte står i proportion till de import- eller exporttullar som kan tas ut.

(44) För att få en god hantering av beviljandet av tillstånd till centraliserad klarering i fall där flera tullmyndigheter är involverade bör samrådsförfarandet standardiseras. Likaledes bör en lämplig ram för läglig kommunikation mellan övervakningstullkontoret och anmälningstullkontoret införas så att medlemsstaterna

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

kan frigöra varorna i läglig tid och tillämpa lagstiftningen om mervärdesskatt, punktskatt, nationella förbud och restriktioner och statistik.

(45) Genom kodexen har egenbedömning införts som en ny förenkling. Därför är det mycket viktigt att exakt beskriva denna förenkling i fråga om de tullformaliteter och kontroller som ska utföras av tillståndshavaren. Reglerna bör säkerställa en tydlig tillämpning av egenbedömning i medlemsstaterna med hjälp av lämpliga och proportionella kontroller.

(46) Förstörelse, försäljning och överlåtelse till staten av varor förutsätter förfaranderegler som anger tullmyndigheternas roll mot bakgrund av typer och kvantiteter av avfall eller skrot från förstöring av varor och de förfaranden som ska följas vid överlåtelse till staten och försäljning av varor.

(47) En befrielse från importtull för återinförda varor bör styrkas av uppgifter som visar att villkoren för denna befrielse är uppfyllda. Det bör införas förfaranderegler på detta område angående de uppgifter som krävs och utbytet av dessa uppgifter mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheter och mellan tullmyndigheter.

(48) En befrielse från importtull för produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet bör styrkas med bevisning för att villkoren för denna befrielse är uppfyllda. Förfaranderegler på detta område angående vilka uppgifter som krävs bör införas.

(49) Eftersom det vid en ansökan om ett tillstånd till särskilda förfaranden måste utföras en undersökning av de ekonomiska villkoren när bevisning föreligger för att väsentliga intressen för tillverkare i unionen sannolikt påverkas negativt, bör tydliga och enkla regler för en korrekt undersökning på unionsnivå fastställas.

(50) Det bör anges förfaranderegler för avslutande av ett särskilt förfarande när varor har hänförs till ett sådant förfarande med användning av två eller fler tulldeklarationer, så att det blir tydligt i vilken ordningsföljd avslutandet ska äga rum.

(51) De behöriga tullmyndigheterna bör fatta beslut vid en begäran om att rättigheter och skyldigheter ska överföras från den person som är ansvarig för förfarandet till en annan person.

(52) Befordran av varor hänförs till ett särskilt förfarande till utförseltullkontoret bör tillåtas om formaliteterna för förfarandet för export fullgörs.

(53) Bokföringsmässig uppdelning bör tillåtas när likvärdiga varor används. Förfaranderegler om ändring av tullstatus för icke-unionsvaror och likvärdiga varor måste säkerställa att ekonomiska aktörer inte får oberättigade importtullfördelar.

(54) För att underlätta laglig handel och få effektiva tullkontroller och samtidigt undvika skillnader i behandling mellan de olika medlemsstaternas tullförvaltningar bör förfaranderegler fastställas för förfarandet för unionstransitering, förfarandet för transitering enligt tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-Carnet, inbegripet senare ändringar (TIR-konventionen), tullkonventionen om ATA-carnet för tillfällig införsel varor, utfärdad i Bryssel den 6 december 1961, inbegripet senare ändringar (ATA-konventionen), konventionen om temporär import, inbegripet senare ändringar (Istanbulkonventionen), och transiteringsförfaranden med varor upptagna i formulär 302 och genom postsystemet. Dessa förfaranderegler bör fastställa huvudinslagen i processerna och innefatta förenklingar, vilket möjliggör för både tullförvaltningar och ekonomiska aktörer att till fullo dra nytta av harmoniserade effektiva förfaranden som ett konkret exempel på handelsunderlättande.

(55) Med tanke på särdragen hos luft- och sjötransport bör det införas ytterligare förenklingar för dessa transportsätt som medger att de data som finns tillgängliga i fraktförarnas bokföring används som transiteringsdeklarationer. Utöver detta bör ytterligare förenklingar införas för elektronisk databehandlingsteknik i fråga om varor som transporteras med järnväg, för att göra reglerna förenliga med de förändringar som vållas av marknadsliberalisering och ändrade järnvägstransportförfaranden.

(56) För att uppnå en balans mellan ändamålsenligheten hos tullmyndigheternas verksamhet och de ekonomiska aktörernas förväntningar bör riskanalys för säkerhets- och skyddsändamål när det gäller deklarationer före avgång utföras innan varorna frigörs och inom en tidsfrist som beaktar det berättigade intresset av obehindrad handel med varor.

(57) Det bör fastställas närmare regler för anmälan av varors ankomst och formaliteter vid export- och utförselkontoret, särskilt de som säkerställer en ändamålsenlig och effektiv bekräftelse av varors utförsel samt utbyte av uppgifter mellan export- och utförselkontoret.

(58) Med tanke på likheterna mellan export och återexport bör vissa regler om export av varor även tillämpas på varor som återexporteras.

(59) För att garantera de ekonomiska aktörernas berättigade intressen och säkerställa en smidig övergång till de nya reglerna är det nödvändigt att införa övergångsbestämmelser som anger vilka regler som ska tillämpas på varor som hänförs till vissa tullförfaranden före den 1 maj 2016 och som ska frigöras eller för vilka förfarandet ska avslutas efter den dagen. Ekonomiska aktörer bör likaledes kunna inge ansökningar om tillstånd inom ramen för kodexen innan den ska börja tillämpas, så att de kan använda beviljade tillstånd från och med den 1 maj 2016.

(60) De allmänna reglerna om genomförande av kodexen är nära knutna till varandra och kan inte separeras, eftersom de innehållsliga frågor som behandlas är inbördes beroende av varandra samtidigt som de innehåller övergripande regler som är tillämpliga på flera tullförfaranden. Därför är det lämpligt att slå samman dem till en enda förordning i syfte att säkerställa rättslig konsekvens.

(61) Tullkodexkommittén har inte yttrat sig inom den tid som dess ordförande har bestämt.

(62) För att kodexen ska kunna tillämpas till fullo bör bestämmelserna i denna förordning tillämpas från och med den 1 maj 2016. *Förordning 2017/989*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I – Allmänna bestämmelser

Kapitel 1 – Tullagstiftningens tillämpningsområde, tullens uppgifter och definitioner

Artikel 1 – Definitioner

[1101] 1. Vid tillämpning av denna förordning ska artikel 1 [601] i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446.

2. I denna förordning gäller följande definitioner:

- 1) handbagage: vid flygresor det bagage som fysiska personer tar med sig in i och ut ur kabinen.
- 2) anmälnings tullkontor: det tullkontor som är behörigt för den plats där varornas ankomst anmäls.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

3) lastrumsbagage: vid flygresor det bagage som har checkats in på avgångsflygplatsen och inte är tillgängligt för den fysiska personen vare sig under flygningen eller, i relevanta fall, under mellanlandningar.

4) identiska varor: i samband med fastställandet av tullvärde, varor som framställts i samma land och som är lika i alla avseenden, inbegripet fysiska egenskaper, kvalitet och anseende. Mindre skillnader i utseende hos en vara som annars motsvarar definitionen ska inte hindra att varan anses som identisk.

5) internationell unionsflygplats: en unionsflygplats som i enlighet med ett tillstånd av tullmyndigheten har godkänts för lufttrafik med territorier som ligger utanför unionens tullområde.

6) flygning inom unionen: flygtrafik mellan två unionsflygplatser som inte har några mellanlandningar och som inte startar från eller slutar på en flygplats utanför unionen.

7) primära förädlade produkter: sådana förädlade produkter för vilka tillståndet till aktiv förädling har beviljats.

8) marknadsföringsaktiviteter: i samband med fastställandet av tullvärde, alla aktiviteter som avser annonsering, marknadsföring och främjande av försäljning av varorna i fråga samt alla aktiviteter som avser garantier på varorna.

9) sekundära förädlade produkter: förädlade produkter som är nödvändiga biprodukter av en förädlingsprocess och som inte utgörs av de primära förädlade produkterna.

10) affärs- eller turistluftfartyg: privata luftfartyg, avsedda för flygresor enligt en färdväg som användaren själv bestämmer.

11) allmänt tullager av typ III: ett tullager som sköts av tullmyndigheterna.

12) fast transportinstallation: ett tekniskt system som används för kontinuerlig transport av varor som elektricitet, gas och olja.

13) transittullkontor endera av följande:

a) Det tullkontor som är behörigt för platsen för utförsel från unionens tullområde, när varorna lämnar det området under en transitering via en gräns mot ett territorium som inte ingår i unionens tullområde och som inte ingår i ett land som omfattas av gemensam transitering.

b) Det tullkontor som är behörigt för platsen för införsel till unionens tullområde när varorna under en transitering har passerat ett territorium utanför unionens tullområde.

14) liknande varor: i samband med fastställandet av tullvärde, varor som framställs i samma land och som även om de inte i alla avseenden liknar varandra har liknande egenskaper och liknande ingående material, vilket gör att de kan ha samma funktioner och vara utbytbara i handeln. Vid fastställandet av huruvida det rör sig om liknande varor ska bland annat varornas kvalitet och anseende och förekomsten av ett varumärke beaktas.

Kapitel 2 – Personers rättigheter och skyldigheter enligt tullagstiftningen

Avsnitt 1 – Tillhandahållande av information

Underavsnitt 1 – Format och koder för gemensamma uppgiftskrav och utbyte och lagring av uppgifter

Artikel 2 – Format och koder för gemensamma uppgiftskrav

(Artikel 6.2 [106] i kodexen)

[1102] 1. I bilaga A [1501] till denna förordning fastställs format och koder för de gemensamma uppgiftskrav som avses i artikel 6.2 i kodexen och artikel 2 [602] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 när det gäller utbyte och lagring av de uppgifter som krävs för ansökningar och beslut.

2. I bilaga B [1502] till denna förordning fastställs format och koder för de gemensamma uppgiftskrav som avses i artikel 6.2 i kodexen och artikel 2 i delegerad förordning (EU) 2015/2446 när det gäller utbyte och lagring av de uppgifter som krävs för deklARATIONER, underrättelser, anmÄlningar och meddelanden samt bevis för tullstatus.

3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel och till den dag då den första fasen i uppgraderingen av det system för bindande klassificeringsbesked och det övervakningssystem Surveillance 2 som avses i bilagan till kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/578 införs, ska de format och koder som anges i bilaga A till denna förordning i fråga om ansökningar och beslut om bindande klassificeringsbesked inte tillämpas och de format och koder som anges i bilagorna 2–5 [1662-1665] till kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/341 tillämpas.

Genom undantag från punkt 1 i denna artikel och till den dag då det system för godkända ekonomiska aktörer (AEO) som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut (EU) 2016/578 uppgraderas, ska de format och koder som anges i bilaga A till denna förordning i fråga om ansökningar och tillstånd avseende status som godkänd ekonomisk aktör inte tillämpas och de format och koder som anges i bilagorna 6 och 7 [1666-1667] till delegerad förordning (EU) 2016/341 tillämpas.

4. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel och till de respektive datum då de relevanta it-system som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut (EU) 2016/578 införs eller uppgraderas, ska de format och koder för gemensamma uppgiftskrav som anges i bilaga B till denna förordning inte tillämpas i fråga om de it-system som förtecknas i bilaga 1 till delegerad förordning (EU) 2016/341.

När det gäller de it-system som förtecknas i bilaga 1 [1661] till delegerad förordning (EU) 2016/341 och till de respektive datum då de relevanta it-system som avses i bilagan till genomförandebeslut (EU) 2016/578 införs eller uppgraderas, ska det utbyte och den lagring av uppgifter som krävs för deklARATIONER, underrättelser, anmÄlningar och meddelanden samt bevis för tullstatus ske med användning av de format och koder som anges i bilaga 9 till delegerad förordning (EU) 2016/341.

5. Till den dag då det system för tullbeslut som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut (EU) 2016/578 införs, får tullmyndigheterna besluta att andra format och koder än de som anges i bilaga A till denna förordning ska tillämpas i fråga om följande ansökningar och tillstånd:

- a) Ansökningar om och tillstånd till förenkling av fastställandet av belopp som utgör en del av varors tullvärde.
- b) Ansökningar om och tillstånd till samlade garantier.
- c) Ansökningar om och tillstånd till betalningsansånd.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

- d) Ansökningar om och tillstånd till drift av anläggningar för tillfällig lagring, enligt artikel 148 i kodexen.
- e) Ansökningar om och tillstånd till reguljär fartygslinje.
- f) Ansökningar om och tillstånd till status som godkänd utfärdare.
- g) Ansökningar om och tillstånd till status som godkänd vä gare av bananer.
- h) Ansökningar om och tillstånd till egenbedömning.
- i) Ansökningar om och tillstånd till status som godkänd mottagare för TIR-transitering.
- j) Ansökningar om och tillstånd till status som godkänd avsändare för unionstransitering.
- k) Ansökningar om och tillstånd till status som godkänd mottagare för unionstransitering.
- l) Ansökningar om och tillstånd till att använda förseglingar av en särskild typ.
- m) Ansökningar om och tillstånd till att använda transiteringsdeklarationer med en reducerad datauppsättning.
- n) Ansökningar om och tillstånd till att använda ett elektroniskt transportdokument som tulldeklaration.

6. Till den dag då systemet för tullbeslut införs får tullmyndigheterna tillåta att aktörer använder de format och koder för uppgiftskrav rörande ansökningar och tillstånd som anges i bilaga 12 [1693] till delegerad förordning (EU) 2016/341 i stället för de uppgiftskrav som anges i bilaga A till den här förordningen, när det gäller följande ansökningar och tillstånd:

- o) Ansökningar om och tillstånd till att använda förenklad deklaration.
- p) Ansökningar om och tillstånd till centraliserad klarering.
- q) Ansökningar om och tillstånd till registrering av uppgifter i deklaratens bokföring.
- r) Ansökningar om och tillstånd till att använda förfarandet för aktiv förädling.
- s) Ansökningar om och tillstånd till att använda förfarandet för passiv förädling.
- t) Ansökningar om och tillstånd till att använda förfarandet för slutanvändning.
- u) Ansökningar om och tillstånd till att använda förfarandet för tillfällig införsel.
- v) Ansökningar om och tillstånd till drift av anläggningar för lagring av varor i tullager.

7. Trots vad som sägs i punkt 6 och till de respektive datum då det automatiserade exportsystem (AES) som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut (EU) 2016/578 införs eller de nationella importsystem som avses i samma bilaga uppgraderas ska, i de fall en ansökan om tillstånd baseras på en tulldeklaration i enlighet med artikel 163.1 i delegerad förordning (EU) 2015/2446, de format och koder som anges i bilaga 12 [1693] till delegerad förordning (EU) 2016/341 tillämpas när det gäller de ytterligare dataelement som föreskrivs för den ansökan. *Förordning 2017/989.*

Artikel 3 – Elektroniska systems säkerhet

(Artikel 16.1 [116] i kodexen)

[1103] 1. Vid utveckling, underhåll och användning av de elektroniska system som avses i artikel 16.1 i kodexen ska medlemsstaterna inrätta och upprätthålla tillräckliga säkerhetsarrangemang för att de olika systemen ska fungera på ett ändamålsenligt, tillförlitligt och säkert sätt. De ska också se till att åtgärder är införda för att kontrollera

uppgiftskällan och för att skydda mot risken för obehörigt tillträde till eller förlust, ändring eller förstörelse av uppgifter.

2. Varje åtgärd för att införa, ändra eller ta bort uppgifter ska registreras tillsammans med information om skälen till och den exakta tidpunkten för denna behandling och identitetsuppgifter om den person som utfört åtgärden.

3. Medlemsstaterna ska informera varandra, kommissionen och, i tillämpliga fall, den berörda ekonomiska aktören om alla faktiska eller misstänkta överträdelser av de elektroniska systemens säkerhet.

Artikel 4 – Lagring av uppgifter

(Artikel 16.1 [116] i kodexen)

[1104] Alla uppgifter som validerats av det berörda elektroniska systemet ska bevaras under minst tre år från utgången av det år under vilket uppgifterna validerades, om inte annat anges.

Artikel 5 – Elektroniska systems tillgänglighet

(Artikel 16.1 [116] i kodexen)

[1105] 1. Kommissionen och medlemsstaterna ska ingå operativa avtal som fastställer de praktiska villkoren för de elektroniska systemens tillgänglighet och prestanda och för verksamhetens kontinuitet.

2. De operativa avtalen enligt punkt 1 ska särskilt fastställa den lämpliga svarstiden för utbyte och behandling av uppgifter i de berörda elektroniska systemen.

3. De elektroniska systemen ska alltid vara tillgängliga. Detta krav ska dock inte gälla

- a) i specifika fall relaterade till användning av elektroniska system som anges i de avtal som avses i punkt 1 eller, på nationell nivå, i avsaknad av sådana avtal,
- b) vid fall av force majeure.

Underavsnitt 2 – Registrering av personer

Artikel 6 – Behörig tullmyndighet

(Artikel 9 [109] i kodexen)

[1106] Medlemsstaterna ska utse vilka tullmyndigheter som är ansvariga för registrering. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen dessa myndigheters namn och adress. Kommissionen ska offentliggöra dessa uppgifter på internet.

Artikel 7 – Elektroniskt system för Eori-nummer

(Artikel 16 [116] i kodexen)

[1107] 1. För utbyte och lagring av Eori-uppgifter ska ett elektroniskt system som inrättats för det ändamålet enligt artikel 16.1 i kodexen användas (nedan kallat Eori-systemet).

Den behöriga tullmyndigheten ska göra uppgifter tillgängliga genom det systemet när nya Eori-nummer tilldelas eller när lagrade uppgifter relaterade till redan utfärdade registreringar ändras.

2. Endast ett Eori-nummer ska tilldelas respektive person.

3. I bilaga 12-01 [1503] fastställs format och koder för de uppgifter som lagras i Eori-systemet.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

4. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska de format och koder som anges i bilaga 12-01 inte tillämpas fram till den dag då det centrala Eori-systemet uppgraderas.

Fram till den dag då det centrala Eori-systemet uppgraderas, anges tillämpliga koder för de gemensamma uppgiftskraven för registrering av ekonomiska aktörer och andra personer i bilaga 9 till delegerad förordning 2016/341.

5. När medlemsstaterna samlar in sådana data som förtecknas i punkt 4 i bilaga 12-01 ska de säkerställa att de format och koder som beskrivs i den bilagan används. *Förordning 2017/989.*

Avsnitt 2 – Beslut med stöd av tullagstiftningen

Underavsnitt 1 – Beslut som fattas av tullmyndigheterna

Artikel 8 – Allmänt förfarande för rätten att bli hörd

(Artikel 22.6 [122] i kodexen)

[1108] 1. Det meddelande som avses i artikel 22.6 första stycket i kodexen ska

- a) innehålla referensuppgifter om de dokument och uppgifter på vilka tullmyndigheterna avser att basera sitt beslut,
- b) ange inom vilken period den berörda personen ska framföra sin ståndpunkt från och med den dag då denna mottar meddelandet eller anses ha mottagit det,
- c) innehålla en hänvisning till den berörda personens rätt att få tillträde till de dokument och uppgifter som avses i led a i enlighet med tillämpliga bestämmelser.

2. När den berörda personen framför sin ståndpunkt innan perioden enligt punkt 1 b löper ut får tullmyndigheterna fullborda beslutsfattandet, såvida den berörda personen inte samtidigt anger en avsikt att vidareutveckla sin ståndpunkt inom den föreskrivna perioden.

Artikel 9 – Särskilt förfarande för rätten att bli hörd

(Artikel 22.6 [122] i kodexen)

[1109] 1. Tullmyndigheterna får bestämma att lämna ett meddelande enligt artikel 22.6 första stycket i kodexen som en del av kontrollprocessen när de avser att fatta beslut på grundval av något av följande:

- a) Resultaten av en kontroll efter anmälan av varornas ankomst.
- b) Resultaten av en kontroll av tulldeklarationen enligt artikel 191 [291] i kodexen.
- c) Resultaten av en kontroll efter frigörandet enligt artikel 48 [148] i kodexen, när varorna fortfarande står under tullövervakning.
- d) Resultaten av en kontroll av ett bevis för tullstatus som unionsvaror eller, i tillämpliga fall, resultaten av en kontroll av en ansökan om registrering av ett sådant bevis eller om påteckning av ett sådant bevis.
- e) Utfärdandet av ett ursprungsbevis från tullmyndigheternas sida.
- f) Resultaten av en kontroll av varor för vilka någon summarisk deklaration, deklaration för tillfällig lagring, deklaration om återexport eller tulldeklaration inte har ingetts.

2. När ett meddelande lämnas enligt punkt 1 får den berörda personen

- a) omedelbart framföra sin ståndpunkt med samma metod som använts för meddelandet i enlighet med artikel 9 [609] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, eller
- b) begära ett meddelande i enlighet med artikel 8, utom i de fall som avses i punkt 1 f.

Tullmyndigheterna ska informera den berörda personen om dessa två alternativ.

3. När tullmyndigheterna fattar ett beslut som är negativt för den berörda personen ska de registrera huruvida personen har framfört sin ståndpunkt i enlighet med punkt 2 a.

Underavsnitt 2 – Beslut som fattas på ansökan

Artikel 10 – Elektroniska system för beslut

(Artikel 16.1 [116] i kodexen)

[1110] 1. För utbyte och lagring av uppgifter om ansökningar och beslut som kan ha en inverkan i fler än en medlemsstat och om alla påföljande händelser som kan påverka den ursprungliga ansökan eller det ursprungliga beslutet ska ett för detta ändamål inrättat elektroniskt system enligt artikel 16.1 i kodexen användas.

Den behöriga tullmyndigheten ska göra uppgifter tillgängliga genom detta system utan dröjsmål, dock senast inom sju dagar efter det att myndigheten fått kännedom om uppgifterna.

2. Ett EU-harmoniserat gränssnitt gentemot näringsidkare utformat av kommissionen och medlemsstaterna i samförstånd ska användas för utbyte av uppgifter om ansökningar och beslut som kan ha en inverkan i fler än en medlemsstat.

3. Punkterna 1 och 2 i denna artikel ska tillämpas från och med den dag då det system för tullbeslut enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas.

Artikel 11 – Tullmyndighet utsedd att motta ansökningar

(Artikel 22.1 [122] tredje stycket i kodexen)

[1111] Medlemsstaterna ska till kommissionen skicka en förteckning över de tullmyndigheter som de utsett till att motta ansökningar enligt artikel 22.1 tredje stycket i kodexen. Medlemsstaterna ska också meddela kommissionen alla efterföljande ändringar av denna förteckning.

Artikel 12 – Godtagande av ansökan

(Artikel 22.2 [122] i kodexen)

[1112] 1. När tullmyndigheten godtar en ansökan enligt artikel 11.1 [611] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, ska dagen för godtagande av ansökan vara den dag då myndigheten mottagit alla de uppgifter som krävs enligt artikel 22.2 andra stycket i kodexen.

2. Om tullmyndigheten fastställer att ansökan inte innehåller alla nödvändiga uppgifter ska den begära att den sökande lämnar relevanta uppgifter inom en rimlig tidsfrist på högst 30 dagar.

Om den sökande inte lämnar de uppgifter som tullmyndigheterna begärt inom den tidsfrist som de fastställt för detta ändamål får ansökan inte godtas och den sökande ska underrättas om detta.

3. Om den sökande inte meddelats huruvida en ansökan har godtagits eller ej ska ansökan anses ha godtagits. Dagen för godtagande ska vara den dag då ansökan inlämnats eller, när den sökande har lämnat ytterligare uppgifter på begäran av tullmyndigheten enligt punkt 2, den dag då de sista uppgifterna har lämnats.

Artikel 13 – Lagring av uppgifter om beslut

(Artikel 23.5 [123] i kodexen)

[1113] Den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut ska bevara alla data och styrkande uppgifter som legat till grund för beslutet under minst tre år efter beslutets sista giltighetsdag.

Artikel 14 – Samråd mellan tullmyndigheterna

(Artikel 22 [122] i kodexen)

[1114] 1. När den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut behöver samråda med en tullmyndighet i en annan berörd medlemsstat angående uppfyllandet av de nödvändiga villkoren och kriterierna för ett förmånligt beslut ska detta samråd äga rum inom den period som föreskrivits för det berörda beslutet. Den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut ska fastställa en tidsfrist för samrådet som inleds den dag då tullmyndigheten meddelar de villkor och kriterier som behöver granskas av den konsulterade tullmyndigheten.

Om den konsulterade tullmyndigheten, efter den granskning som avses i första stycket, fastställer att den sökande inte uppfyller ett eller flera av villkoren och kriterierna för ett förmånligt beslut ska dessa resultat, vederbörligen dokumenterade och motiverade, översändas till den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut.

2. Den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut får förlänga den tidsfrist som fastställts för samrådet enligt punkt 1 i något av följande fall:

a) När den konsulterade myndigheten till följd av granskningens karaktär begär mer tid.

b) När den sökande gör anpassningar för att uppfylla de villkor och kriterier som avses i punkt 1 och meddelar dessa anpassningar till den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut, vilken i sin tur ska informera den konsulterade tullmyndigheten om detta.

3. Om den konsulterade tullmyndigheten inte svarar inom den tidsfrist som fastställts för samrådet enligt punkterna 1 och 2 ska de villkor och kriterier som föranledde samrådet anses vara uppfyllda.

4. Det samrådsförfarande som anges i punkterna 1 och 2 får också användas för omprövning och övervakning av ett beslut.

Artikel 15 – Återkallelse av förmånliga beslut

(Artikel 28 [128] i kodexen)

[1115] Ett beslut som tillfälligt dragits in i enlighet med artikel 16.1 [616] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska återkallas av den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut i de fall som avses i artikel 16.1 b och c i den förordningen, om innehavaren av beslutet inom den föreskrivna tidsperioden inte vidtar nödvändiga åtgärder för att uppfylla de fastställda villkoren för beslutet eller för att fullgöra skyldigheter som införts enligt beslutet.

*Underavsnitt 3 – Beslut som rör bindande besked***Artikel 16 – Ansökan om beslut som rör bindande besked**

(Artikel 22.1 [122] i kodexen)

[1116] 1. När en ansökan om ett beslut som rör bindande besked i enlighet med artikel 19.1 [619] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 lämnas i en annan medlemsstat än den i vilken den sökande är etablerad ska den tullmyndighet som mottar ansökan

underrätta tullmyndigheten i den medlemsstat där den sökande är etablerad inom sju dagar från godtagandet av ansökan.

När den tullmyndighet som mottar denna underrättelse innehar uppgifter som den anser relevanta för behandlingen av ansökan ska den översända dessa uppgifter till den tullmyndighet som mottagit ansökan så snart som möjligt och senast inom 30 dagar från dagen för underrättelsen.

2. En ansökan om ett beslut om bindande klassificeringsbesked ska omfatta enbart varor som har liknande egenskaper och mellan vilka eventuella skillnader är irrelevanta för deras klassificering enligt tulltaxan.

3. En ansökan om ett beslut om bindande ursprungsbesked ska omfatta enbart en typ av varor och en uppsättning omständigheter som bestämmer ursprunget.

4. För att säkerställa efterlevnaden av det krav som anges i artikel 33.1 [133] andra stycket a i kodexen när det gäller en ansökan om ett beslut om bindande klassificeringsbesked ska den tullmyndighet som avses i artikel 19.1 i delegerad förordning (EU) 2015/2446 konsultera det elektroniska system som avses i artikel 21 i den här förordningen och föra ett register över sådana konsultationer.

Artikel 17 – Förenlighet med befintliga beslut om bindande klassificeringsbesked

(Artikel 22.3 [122] i kodexen)

[1117] För att säkerställa att ett beslut om bindande klassificeringsbesked som den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut avser att utfärda är förenligt med redan utfärdade sådana beslut ska tullmyndigheten konsultera det elektroniska system som avses i artikel 21 och föra ett register över sådana konsultationer.

Artikel 18 – Underrättelse om beslut om bindande ursprungsbesked

(Artikel 6.3 [106] i kodexen)

[1118] 1. När den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut underrättar den sökande om ett beslut om bindande ursprungsbesked med andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik ska den göra detta med hjälp av det formulär som beskrivs i bilaga 12-02 [1504].

2. När den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut underrättar den sökande om ett beslut om bindande ursprungsbesked med användning av elektronisk databehandlingsteknik ska det beslutet kunna skrivas ut i enlighet med det format som beskrivs i bilaga 12-02.

Artikel 19 – Utbyte av uppgifter om beslut om bindande ursprungsbesked

(Artikel 23.5 [123] i kodexen)

[1119] 1. Tullmyndigheterna ska kvartalsvis till kommissionen översända relevanta uppgifter om beslut om bindande ursprungsbesked.

2. Kommissionen ska göra de uppgifter som erhållits enligt punkt 1 tillgängliga för samtliga medlemsstaters tullmyndigheter.

Artikel 20 – Övervakning av beslut om bindande klassificeringsbesked

(Artikel 23.5 [123] i kodexen)

[1120] När tullformaliteter fullgörs av en innehavare av ett beslut om bindande klassificeringsbesked eller för innehavarens räkning i fråga om varor som omfattas av det beslutet ska detta anges i tulldeklarationen genom att referensnumret för beslutet om bindande klassificeringsbesked anges.

Artikel 21 – Elektroniskt system för bindande klassificeringsbesked

(Artiklarna 16.1 [116] och 23.5 [123] i kodexen)

[1121] 1. För utbyte och lagring av uppgifter om ansökningar och beslut som avser bindande klassificeringsbesked eller alla påföljande händelser som kan påverka den ursprungliga ansökan eller det ursprungliga beslutet ska ett för detta ändamål inrättat elektroniskt system enligt artikel 16.1 i kodexen användas.

Den behöriga tullmyndigheten ska göra uppgifter tillgängliga genom detta system utan dröjsmål, dock senast inom sju dagar efter det att myndigheten fått kännedom om uppgifterna.

2. Utöver de uppgifter som avses i punkt 1 ska

a) den övervakning som avses i artikel 55 i den här förordningen innefatta data som är relevanta för att övervaka användningen av beslut om bindande klassificeringsbesked,

b) den tullmyndighet som har mottagit ansökan och fattat beslutet om bindande klassificeringsbesked meddela, genom det system som avses i punkt 1, om en förlängning av perioden för användning av beslutet om bindande klassificeringsbesked har beviljats, med uppgift om slutdatum för den förlängda användningen och de varukvantiteter som omfattas av denna period.

3. Kommissionen ska regelbundet meddela medlemsstaterna resultaten av den övervakning som avses i punkt 2 a, för att stödja tullmyndigheternas övervakning av att de skyldigheter som följer av bindande klassificeringsbesked efterlevs.

4. Ett EU-harmoniserat gränssnitt gentemot näringsidkare utformat av kommissionen och medlemsstaterna i samförstånd ska användas för utbyte av uppgifter om ansökningar och beslut som avser bindande klassificeringsbesked.

5. Vid behandlingen av en ansökan om ett beslut om bindande klassificeringsbesked ska tullmyndigheterna ange ansökans status i det system som avses i punkt 1.

6. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel och till den dag då det system som avses där i enlighet med bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU uppgraderas, ska medlemsstaterna använda den centrala databas hos kommissionen som inrättats genom artikel 8.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

7. Till den dag då den första fasen i uppgraderingen av det system som avses i punkt 1 i denna artikel och det system som avses i artikel 56 i denna förordning börjar användas ska tullmyndigheterna genomföra övervakningen av hur beslut om bindande klassificeringsbesked används när de genomför tullkontroller eller kontroller efter frigörande i enlighet med artiklarna 46 [146] och 48 [148] i kodexen. Genom undantag från punkt 3 i den här artikeln ska kommissionen till den dag då den första fasen börjar användas inte vara skyldig att meddela resultaten av den övervakning som avses i punkt 2 a i denna artikel till medlemsstaterna.

Artikel 22 – Förlängd användning av beslut som rör bindande besked

(Artikel 34.9 [134] i kodexen)

[1122] 1. När tullmyndigheterna beslutar att bevilja en förlängd användningsperiod enligt artikel 34.9 tredje stycket i kodexen ska de ange det datum då perioden för förlängd användning av beslutet i fråga löper ut.

2. När tullmyndigheterna beslutar att bevilja en förlängning av perioden för användning av ett beslut om bindande klassificeringsbesked enligt artikel 34.9 tredje stycket i kodexen ska de ange, utöver det datum som avses i punkt 1, de varukvantiteter som får klareras under perioden för förlängd användning.

Användningen av ett beslut för vilket en period av förlängd användning har beviljats ska upphöra när dessa kvantiteter har uppnåtts.

På grundval av den övervakning som avses i artikel 55 ska kommissionen informera medlemsstaterna så snart som dessa kvantiteter har uppnåtts.

Artikel 23 – Åtgärder för att säkerställa en korrekt och enhetlig klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av varors ursprung

(Artikel 34.10 [134] i kodexen)

[1123] 1. Kommissionen ska utan dröjsmål meddela tullmyndigheterna ett tillfälligt upphörande med att fatta beslut om bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked i enlighet med artikel 34.10 a i kodexen när

- a) den har identifierat inkorrekta beslut eller beslut som inte är enhetliga,
- b) tullmyndigheterna har överlämnat till kommissionen fall där de inom maximiperioden på 90 dagar inte har kunnat lösa meningsskiljaktigheter i fråga om en korrekt och enhetlig klassificering eller ursprungsbestämning.

Några beslut som avser bindande besked för varor som omfattas av led a eller b får inte utfärdas från och med den dag då kommissionen har meddelat tullmyndigheterna upphörandet, till dess att en korrekt och enhetlig klassificering eller ursprungsbestämning kan säkerställas.

2. En korrekt och enhetlig klassificering eller ursprungsbestämning ska bli föremål för samråd på unionsnivå så snart som möjligt och senast inom 120 dagar från det kommissionsmeddelande som avses i punkt 1.

3. Kommissionen ska underrätta tullmyndigheterna omedelbart efter det att upphörandet dragits tillbaka.

4. Vid tillämpning av punkterna 1–3 ska beslut om bindande ursprungsbesked inte anses vara enhetliga när de tilldelar olika ursprung till varor som

- a) omfattas av samma tulltaxenummer och vars ursprung bestämts i enlighet med samma ursprungsregler, och
- b) har framställts under identiska förhållanden med hjälp av samma tillverkningsprocess och likvärdiga material, särskilt i fråga om materialens ursprungs- eller icke-ursprungsstatus.

Avsnitt 3 – Godkänd ekonomisk aktör

Artikel 24 – Efterlevnad

(Artikel 39 a [139] i kodexen)

[1124] 1. När den sökande är en fysisk person ska kriteriet i artikel 39 a i kodexen anses vara uppfyllt om den sökande och i tillämpliga fall den anställde som har hand om den sökandes tullfrågor under de tre senaste åren inte har begått några allvarliga eller upprepade överträdelse av tullagstiftningen och skattereglerna och inte har dömts för några allvarliga brott som rör dennes ekonomiska verksamhet.

När den sökande inte är en fysisk person ska kriteriet i artikel 39 a i kodexen anses vara uppfyllt om ingen av nedanstående personer under de tre senaste åren har begått några allvarliga eller upprepade överträdelse av tullagstiftningen och skattereglerna

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

och inte heller har dömts för några allvarliga brott som rör deras ekonomiska verksamhet:

- a) Den sökande.
- b) Den person som leder den sökandes verksamhet eller utövar kontroll över dess ledning.
- c) Den anställde som har hand om den sökandes tullfrågor.

2. Kriteriet i artikel 39 a i kodexen får dock anses vara uppfyllt om den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut bedömer att en överträdelse är av mindre betydelse sett till antalet relaterade transaktioner eller transaktionernas storlek och inte har några tvivel om den sökandes goda tro.

3. När den person som avses i punkt 1 b är etablerad eller bosatt i ett tredjeland ska den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut bedöma uppfyllandet av kriteriet i artikel 39 a i kodexen på grundval av för tullmyndigheten tillgänglig bokföring och tillgängliga uppgifter.

4. När den sökande har varit etablerad under mindre än tre år ska den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut bedöma uppfyllandet av kriteriet i artikel 39 a i kodexen på grundval av för tullmyndigheten tillgänglig bokföring och tillgängliga uppgifter.

Artikel 25 – Tillfredsställande system för affärs- och transportbokföring

(Artikel 39 b [139] i kodexen)

[1125] 1. Det kriterium som anges i artikel 39 b i kodexen ska anses vara uppfyllt om följande villkor iakttas:

a) Den sökandes bokföringssystem är förenligt med de allmänt erkända redovisningsprinciper som tillämpas i den medlemsstat där bokföringen förs, medger revisionsbaserade tullkontroller och upprätthåller en registrering av data som tillhandahåller en verifieringskedja från den tidpunkt då data förs in i en fil.

b) Den sökandes bokföring för tulländamål är integrerad i dennas bokföringssystem eller möjliggör dubbelkontroller med den information som finns i bokföringssystemet.

c) Den sökande ger tullmyndigheterna fysiskt tillträde till sitt bokföringssystem och, i tillämpliga fall, sin affärs- och transportbokföring.

d) Den sökande ger tullmyndigheterna elektroniskt tillträde till sitt bokföringssystem och, i tillämpliga fall, sin affärs- och transportbokföring, när dessa system eller denna bokföring förs elektroniskt.

e) Den sökandes logistiksystem identifierar varor som unions- eller icke-unionsvaror och, vid behov, varornas förvaringsplats.

f) Den sökande har en administrativ organisation som motsvarar verksamhetens typ och omfattning, är lämplig för att hantera varuflödet och har interna kontroller som kan förebygga, upptäcka och korrigera fel och förebygga och upptäcka olagliga eller oegentliga transaktioner.

g) Den sökande har i tillämpliga fall tillfredsställande rutiner för hantering av licenser och tillstånd som beviljats i enlighet med handelspolitiska åtgärder eller för handel med jordbruksprodukter.

h) Den sökande har tillfredsställande rutiner för arkivering av bokföring och uppgifter, och för skydd mot informationsförluster.

i) Den sökande ser till att berörda anställda har instruerats att informera tullmyndigheterna när problem med regelefterlevnad upptäcks och har inrättat rutiner för att informera tullmyndigheterna om sådana problem.

j) Den sökande har lämpliga säkerhetsåtgärder för att skydda sitt datorsystem mot obehörigt intrång och säkra sin dokumentation.

k) Den sökande har i tillämpliga fall tillfredsställande rutiner för hantering av import- och exportlicenser knutna till förbud och restriktioner, däribland åtgärder för att skilja varor som omfattas av förbud eller restriktioner från andra varor och åtgärder för att säkerställa efterlevnad av sådana förbud och restriktioner.

2. När den sökande enbart ansöker om ett tillstånd som godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd enligt artikel 38.2 b [138] i kodexen (AEOS-tillstånd) ska det krav som anges i punkt 1 e inte gälla.

Artikel 26 – Ekonomisk solvens

(Artikel 39 c [139] i kodexen)

[1126] 1. Det kriterium som anges i artikel 39 c i kodexen ska anses vara uppfyllt om den sökande iakttar följande krav:

a) Den sökande är inte föremål för ett konkursförfarande.

b) Under de tre år som föregår inlämningen av ansökan har den sökande fullgjort sina ekonomiska skyldigheter avseende betalning av tullar och alla andra skatter eller avgifter som tas ut vid eller i samband med import eller export av varor.

c) På grundval av tillgänglig bokföring och information för de tre år som föregår inlämningen av ansökan visar den sökande att denne har en tillfredsställande ekonomisk ställning för att kunna fullgöra skyldigheter och åtaganden med hänsyn till affärsverksamhetens typ och omfattning, däribland att den sökande inte har några negativa nettotillgångar, utom om de visas ha täckning.

2. För sökande som varit etablerade i mindre än tre år ska den ekonomiska solvensen enligt artikel 39 c i kodexen kontrolleras på grundval av tillgänglig bokföring och information. *Rättelse, EUT L 101, 2017.*

Artikel 27 – Praktiska normer i fråga om kunskaper eller yrkeskvalifikationer

(Artikel 39 d [139] i kodexen)

[1127] 1. Det kriterium som anges i artikel 39 d i kodexen ska anses vara uppfyllt om något av följande villkor iakttas:

a) Den sökande eller den person som har hand om den sökandes tullfrågor har kunskaper som motsvarar någon av följande praktiska normer i fråga om kunskaper:

i) En bevisad praktisk erfarenhet av tullfrågor på minst tre år.

ii) En kvalitetsstandard avseende tullfrågor som antagits av ett europeiskt standardiseringsorgan.

b) Den sökande eller den person som har hand om den sökandes tullfrågor har fullbordad utbildning i tullagstiftning som motsvarar och är relevant för graden av personens medverkan i tullrelaterad verksamhet, varvid utbildningen tillhandahållits av någon av följande aktörer:

i) En medlemsstats tullmyndighet.

ii) En utbildningsanstalt som erkänts av tullmyndigheterna eller ett yrkesutbildningsansvarigt organ i en medlemsstat för att tillhandahålla sådana kvalifikationer.

iii) Ett yrkesförbund eller en branschorganisation som erkänts av en medlemsstats tullmyndigheter eller som ackrediterats i unionen för att tillhandahålla sådana kvalifikationer.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

2. När den person som har hand om den sökandes tullfrågor är en kontrakterad person ska kriteriet i artikel 39 d i kodexen anses vara uppfyllt om den kontrakterade personen har ett tillstånd som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar i enlighet med artikel 38.2 a [138] i kodexen (AEOC-tillstånd).

Artikel 28 – Säkerhets- och skyddsnormer

(Artikel 39 e [139] i kodexen)

[1128] 1. Det kriterium som anges i artikel 39 e i kodexen ska anses vara uppfyllt om följande villkor iakttas:

a) De byggnader som används för verksamheten i samband med AEOC-tillståndet ger skydd mot olagligt intrång och har konstruerats av material som motstår obehörigt tillträde.

b) Lämpliga åtgärder har införts för att förhindra att obehöriga får tillträde till kontor, avsändnings-/ankomstområden, lastningsplatser, fraktgodsområden och andra relevanta platser.

c) Åtgärder för hantering av varor har vidtagits omfattande skydd mot olovligt införande eller utbyte, misskötsel av varor och manipulering av lastenheter.

d) Den sökande har vidtagit åtgärder för att tydligt identifiera sina affärspartner och säkerställa, med hjälp av lämpliga avtalsarrangemang eller andra lämpliga åtgärder i enlighet med sin affärsmodell, att dessa affärspartner säkrar sin del av den internationella leveranskedjan.

e) Den sökande utför, i den mån nationell lagstiftning medger detta, säkerhetskontroller av personer som kan få anställning som är känslig från säkerhetssynpunkt, och utför, med regelbundna intervall och när det motiveras av omständigheterna, bakgrundskontroller av i nuläget anställda som har sådana befattningar.

f) Den sökande har lämpliga säkerhetsrutiner för alla kontrakterade externa tjänsteleverantörer.

g) Den sökande ser till att personal med ansvarsområden av betydelse för säkerhetsfrågor regelbundet deltar i program för att öka dess medvetenhet om sådana säkerhetsfrågor.

h) Den sökande har utsett en kontaktperson som är behörig för säkerhets- och skyddsrelaterade frågor.

2. När den sökande innehar certifikat avseende säkerhet och skydd som utfärdats på grundval av en internationell konvention, en internationell standard från Internationella standardiseringsorganisationen eller en europeisk standard från ett europeiskt standardiseringsorgan ska dessa certifikat beaktas vid kontrollen av att kriterierna i artikel 39 e i kodexen iakttas.

Kriterierna ska anses vara uppfyllda i den omfattning det fastställs att kriterierna för utfärdande av det certifikatet är identiska eller likvärdiga med de som fastställs i artikel 39 e i kodexen.

Kriterierna ska anses vara uppfyllda om den sökande innehar ett certifikat avseende säkerhet och skydd som utfärdats av ett tredjeland med vilket unionen har ingått ett avtal som föreskriver erkännande av ett sådant certifikat.

3. Om den sökande är en säkerhetsgodkänd speditör eller känd avsändare enligt definitionerna i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 och uppfyller de krav som anges i kommissionens förordning (EU) nr 185/2010, ska kriterierna i punkt 1 anses vara uppfyllda med avseende på de anläggningar och

flygningar för vilka den sökande beviljats status som säkerhetsgodkänd speditör eller känd avsändare, i den utsträckning som kriterierna för att utfärda statusen som säkerhetsgodkänd speditör eller känd avsändare är identiska eller likvärdiga med de som anges i artikel 39 e i kodexen.

Artikel 29 – Granskning av kriterier

(Artikel 22 [122] i kodexen)

[1129] 1. Vid granskningen av de kriterier som anges i artikel 39 [139] b och e i kodexen ska den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut säkerställa att kontroller på plats utförs på alla anläggningar som är relevanta för den sökandes tullrelaterade verksamhet.

När den sökande har ett stort antal anläggningar och den gällande tidsfristen för att fatta beslut inte medger att alla dessa anläggningar undersöks får tullmyndigheten besluta att enbart undersöka en representativ andel av dessa anläggningar, om den är övertygad om att den sökande tillämpar samma säkerhets- och skyddsnormer på samtliga av sina anläggningar och tillämpar samma gemensamma standarder och förfaranden för att upprätthålla sin bokföring på samtliga anläggningar.

2. De tullmyndigheter som är behöriga att fatta beslut får beakta resultaten av de bedömningar eller revisioner som utförts i enlighet med unionslagstiftning, i den utsträckning de är relevanta för granskningen av de kriterier som avses i artikel 39 i kodexen.

3. Vid granskningen av huruvida kriterierna i artikel 39 b, c och e i kodexen är uppfyllda får tullmyndigheterna beakta expertslutatsatser som tillhandahållits av den sökande, när den expert som upprättat slutsatserna inte är den sökande närstående i den betydelse som avses i artikel 127 i den här förordningen.

4. Vid granskningen av huruvida kriterierna i artikel 39 i kodexen är uppfyllda ska tullmyndigheterna ta vederbörlig hänsyn till specifika egenskaper hos de ekonomiska aktörerna, särskilt hos de små och medelstora företagen.

5. Granskningen av kriterierna enligt artikel 39 i kodexen samt dess resultat ska dokumenteras av den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut.

Artikel 30 – Elektroniskt system för status som godkänd ekonomisk aktör

(Artikel 16.1 [116] i kodexen)

[1130] 1. För utbyte och lagring av uppgifter om ansökningar om tillstånd att agera som godkänd ekonomisk aktör (AEO-tillstånd) och redan beviljade AEO-tillstånd samt alla ytterligare händelser eller handlingar som i efterhand kan påverka det ursprungliga beslutet, däribland upphävande, tillfälligt indragande, återkallelse eller ändring av beslut eller resultaten av övervakning eller omprövning, ska ett för dessa ändamål inrättat elektroniskt system enligt artikel 16.1 i kodexen användas. Den behöriga tullmyndigheten ska utan dröjsmål göra uppgifter tillgängliga genom detta system, dock senast inom sju dagar.

Ett EU-harmoniserat gränssnitt gentemot näringsidkare utformat av kommissionen och medlemsstaterna i samförstånd ska användas för utbyte av uppgifter om ansökningar och beslut som avser AEO-tillstånd.

2. I tillämpliga fall och särskilt när status som godkänd ekonomisk aktör utgör grund för beviljande av godkännanden, tillstånd eller lättnader enligt annan unionslagstiftning, får den behöriga tullmyndigheten bevilja tillträde till det

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

elektroniska system som avses i punkt 1 för den behöriga nationella myndighet som ansvarar för säkerheten inom civil luftfart. Detta tillträde ska avse följande uppgifter:

a) AEOS-tillstånd, inbegripet tillståndshavarens namn och, i tillämpliga fall, ändringar eller återkallelser av tillstånd eller tillfällig indragning av status som godkänd ekonomisk aktör samt skälen för detta.

b) Omprövningar av AEOS-tillstånd och resultatet av sådana omprövningar.

De nationella myndigheter med ansvar för säkerheten inom civil luftfart som hanterar dessa uppgifter ska använda dem endast för de relevanta programmen för säkerhetsgodkända speditörer eller kända avsändare och vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa skyddet av uppgifterna.

3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel och till den dag då det system för godkända ekonomiska aktörer som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU uppgraderas, ska medlemsstaterna använda det system som inrättats genom artikel 14x i förordning (EEG) nr 2454/93. *Rättelse, EUT L 157, 2018.*

Artikel 31 – Samrådsförfarande och informationsutbyte mellan tullmyndigheter

(Artikel 22 [122] i kodexen)

[1131] 1. Den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut får samråda med de tullmyndigheter i andra medlemsstater som är behöriga för platser där nödvändiga uppgifter innehas eller där kontroller måste utföras för granskningen av ett eller flera kriterier enligt artikel 39 [139] i kodexen.

2. Det samråd som avses i punkt 1 ska vara obligatoriskt i följande fall:

a) När ansökan om status som godkänd ekonomisk aktör i enlighet med artikel 12.1 [612] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 lämnas till tullmyndigheten för den plats där den sökandes huvudsakliga bokföring för tulländamål förs eller är tillgänglig.

b) När ansökan om status som godkänd ekonomisk aktör i enlighet med artikel 27 [627] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 lämnas till tullmyndigheterna för en medlemsstat där den sökande har ett fast etableringsställe och där uppgifter om dennes allmänna logistikstyrning i unionen hålls eller finns tillgängliga.

c) När en del av den bokföring och dokumentation som är relevant för ansökan om status som godkänd ekonomisk aktör hålls i en annan medlemsstat än medlemsstaten för den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut.

d) När den person som ansöker om status som godkänd ekonomisk aktör har en lagringsanläggning eller bedriver annan tullrelaterad verksamhet i en annan medlemsstat än medlemsstaten för den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut.

3. Genom undantag från den tidsfrist som fastställs i enlighet med artikel 14.1 första stycket andra meningen i denna förordning ska tullmyndigheterna slutföra samrådsprocessen inom 80 dagar från den dag då den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut meddelar de nödvändiga villkor och kriterier som måste granskas av den konsulterade tullmyndigheten.

4. När tullmyndigheten i en annan medlemsstat har uppgifter som är relevanta för beviljandet av status som godkänd ekonomisk aktör ska den meddela dessa uppgifter till den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut inom 30 dagar från den dag då ansökan meddelats genom det elektroniska system som avses i artikel 30 i denna förordning.

Artikel 32 – Avslag på en ansökan

(Artikel 22 [122] i kodexen)

[1132] Ett avslag på en ansökan om status som godkänd ekonomisk aktör får inte påverka befintliga förmånliga beslut som fattats för den sökande i enlighet med tullagstiftningen, såvida beviljandet av dessa förmånliga beslut inte baseras på iakttagandet av något av de kriterier för godkänd ekonomisk aktör som har visat sig inte vara uppfyllda under granskningen av ansökan om status som godkänd ekonomisk aktör.

Artikel 33 – Kombination av båda typerna av tillstånd

(Artikel 38.3 [138] i kodexen)

[1133] När den sökande har rätt att bli beviljad både ett AEOC-tillstånd och ett AEOS-tillstånd ska den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut utfärda ett kombinerat tillstånd.

Artikel 34 – Återkallelse av ett tillstånd

(Artikel 28 [128] i kodexen)

[1134] 1. En återkallelse av ett AEO-tillstånd får inte påverka några andra förmånliga beslut som har fattats för samma person, såvida statusen som godkänd ekonomisk aktör inte var ett villkor för det förmånliga beslutet eller det beslutet baserades på ett kriterium enligt artikel 39 [139] i kodexen som inte längre är uppfyllt.

2. En återkallelse eller ändring av ett förmånligt beslut som fattats för tillståndshavaren får inte automatiskt påverka den personens AEO-tillstånd.

3. När en och samma person är både en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar (AEOC) och en godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd (AEOS) och artikel 28 i kodexen eller artikel 15 i denna förordning är tillämplig till följd av att de villkor som anges i artikel 39 d i kodexen inte är uppfyllda, ska AEOC-tillståndet återkallas och AEOS-tillståndet fortsätta att gälla.

När en och samma person är både en godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd (AEOS) och en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar (AEOC) och artikel 28 i kodexen eller artikel 15 i denna förordning är tillämplig till följd av att de villkor som anges i artikel 39 e i kodexen inte är uppfyllda, ska AEOS-tillståndet återkallas och AEOC-tillståndet fortsätta att gälla.

Artikel 35 – Övervakning

(Artikel 23.5 [123] i kodexen)

[1135] 1. Medlemsstaternas tullmyndigheter ska utan dröjsmål informera den behöriga tullmyndigheten om alla omständigheter som uppkommer efter beviljandet av en status som godkänd ekonomisk aktör och som kan påverka denna status fortsatta giltighet eller innehåll.

2. Den behöriga tullmyndigheten ska göra alla relevanta uppgifter som står till dess förfogande tillgängliga för tullmyndigheterna i de andra medlemsstater där den godkända ekonomiska aktören bedriver tullrelaterad verksamhet.

3. När en tullmyndighet återkallar ett förmånligt beslut som har fattats på grundval av en status som godkänd ekonomisk aktör ska den underrätta den tullmyndighet som beviljat statusen.

4. När en godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd (AEOS) är en säkerhetsgodkänd speditör eller känd avsändare enligt definitionerna i artikel 3 i förordning (EG) nr 300/2008 och uppfyller de krav som anges i förordning (EU) nr

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

185/2010, ska den behöriga tullmyndigheten omedelbart göra åtminstone följande för myndigheten tillgängliga uppgifter som rör statusen som godkänd ekonomisk aktör tillgängliga för den behöriga nationella myndigheten med ansvar för säkerheten inom civil luftfart:

a) AEOS-tillståndet, inbegripet tillståndshavarens namn och, i tillämpliga fall, ändringar eller återkallelser av tillståndet eller tillfällig indragning av statusen som godkänd ekonomisk aktör samt skälen för detta.

b) Uppgifter om huruvida den berörda anläggningen har besökts av tullmyndigheterna, datumet för det senaste besöket och huruvida föremålet för besöket var tillståndsprocessen, en omprövning eller övervakning.

c) Omprövningar av AEOS-tillståndet och resultatet av sådana omprövningar.

De nationella tullmyndigheterna ska i samförstånd med den behöriga nationella myndigheten med ansvar för säkerheten inom civil luftfart fastställa närmare regler för utbyte av sådana uppgifter som inte omfattas av det elektroniska system som avses i artikel 30 i denna förordning.

De nationella myndigheter med ansvar för säkerheten inom civil luftfart som hanterar dessa uppgifter ska använda dem endast för de relevanta programmen för säkerhetsgodkända speditörer eller kända avsändare och vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa skyddet av uppgifterna. *Rättelse, EUT L 157, 2018.*

Avsnitt 4 – Kontroll av varor

Underavsnitt 1 – Tullkontroller och riskhantering

Artikel 36 – Elektroniskt system för riskhantering och tullkontroller

(Artikel 16.1 [116] i kodexen)

[1136] 1. För utbyte och lagring av uppgifter om all riskrelaterad information som kommuniceras mellan medlemsstaternas tullmyndigheter och kommissionen ska ett för detta ändamål inrättat elektroniskt system enligt artikel 16.1 i kodexen (nedan kallat tullriskhanteringssystem) användas.

2. Det system som avses i punkt 1 ska också användas för kommunikationen mellan tullmyndigheterna och mellan dessa och kommissionen när det gäller genomförandet av gemensamma riskkriterier och standarder, gemensamma prioriterade kontrollområden och tullrelaterad riskhantering och för utbyte av riskinformation och resultat av riskanalys, enligt artikel 46.5 [146] i kodexen, samt resultaten av tullkontroller.

Underavsnitt 2 – Hand- och lastrumsbagage som transporteras med flyg

Artikel 37 – Transitflygningar

(Artikel 49 [149] i kodexen)

[1137] 1. Tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på hand- och lastrumsbagage tillhörande personer som reser med flyg från en flygplats utanför unionen i ett luftfartyg som efter en mellanlandning på en unionsflygplats fortsätter till en annan unionsflygplats ska utföras på den sista internationella unionsflygplatsen.

Hand- och lastrumsbagaget ska omfattas av de regler som är tillämpliga på bagage tillhörande personer som reser från ett tredjeland, såvida den person som medför bagaget inte bevisar att varorna i bagaget har status som unionsvaror.

2. Tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på hand- och lastrumsbagage tillhörande personer som reser med flyg från en unionsflygplats i ett

luftfartyg som mellanlandar på en annan unionsflygplats innan det fortsätter till en flygplats utanför unionen ska utföras på den första internationella unionsflygplatsen.

Handbagaget får omfattas av kontroller på den sista internationella unionsflygplats där luftfartyget mellanlandar, i syfte att fastställa varornas tullstatus som unionsvaror.

Artikel 38 – Transitflygningar med affärs- och turistluftfartyg

(Artikel 49 [149] i kodexen)

[1138] Tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på bagage tillhörande personer ombord på affärs- eller turistluftfartyg ska utföras på följande flygplatser:

a) För flygningar från en flygplats utanför unionen där luftfartyget efter en mellanlandning på en unionsflygplats fortsätter till en annan unionsflygplats, på den första internationella unionsflygplatsen.

b) För flygningar från en unionsflygplats där luftfartyget efter en mellanlandning på en unionsflygplats fortsätter till en flygplats utanför unionen, på den sista internationella unionsflygplatsen.

Artikel 39 – Ankommande transferflygningar

(Artikel 49 [149] i kodexen)

[1139] 1. När bagage ankommer till en unionsflygplats ombord ett luftfartyg som kommer från en flygplats utanför unionen och på denna unionsflygplats överförs till ett annat luftfartyg som gör en flygning inom unionen ska punkterna 2 och 3 tillämpas.

2. Tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på lastrumsbagage ska utföras på den sista internationella ankomstflygplatsen i unionen för flygningen inom unionen. Tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på lastrumsbagage som kommer från en flygplats utanför unionen och som på en internationell unionsflygplats överförs till ett luftfartyg på väg till en annan internationell unionsflygplats på samma medlemsstats territorium får dock utföras på den internationella unionsflygplats där lastrumsbagaget överförs.

Tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på lastrumsbagage får i undantagsfall och utöver de kontroller och formaliteter som avses i första stycket utföras på den första internationella unionsflygplatsen om de visar sig vara nödvändiga efter kontroller av handbagage.

3. Tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på handbagage ska utföras på den första internationella unionsflygplatsen.

Ytterligare tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på handbagage får utföras på ankomstflygplatsen för en flygning inom unionen enbart i undantagsfall, när de visar sig vara nödvändiga efter kontroller av lastrumsbagage.

Artikel 40 – Avgående transferflygningar

(Artikel 49 [149] i kodexen)

[1140] 1. När bagage på en unionsflygplats lastas på ett luftfartyg som gör en flygning inom unionen och därefter på en annan unionsflygplats lastas på ett annat luftfartyg vars destination är en flygplats utanför unionen ska punkterna 2 och 3 tillämpas.

2. Tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på lastrumsbagage ska utföras på den första internationella avgångsflygplatsen i unionen. Tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på lastrumsbagage som lastas på ett luftfartyg på en internationell unionsflygplats och som på en annan internationell unionsflygplats på samma medlemsstats territorium överförs till ett luftfartyg på väg till en flygplats

utanför unionen får dock utföras på den internationella unionsflygplats där lastrumsbagaget överförs.

Tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på lastrumsbagage får i undantagsfall och utöver de kontroller och formaliteter som avses i första stycket utföras på den sista internationella unionsflygplatsen om de visar sig vara nödvändiga efter kontroller av handbagage.

3. Tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på handbagage ska utföras på den sista internationella unionsflygplatsen.

Ytterligare tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på handbagage får utföras på avgångsflygplatsen för en flygning inom unionen enbart i undantagsfall, när de visar sig vara nödvändiga efter kontroller av lastrumsbagage.

Artikel 41 – Överföring till ett turist- eller affärsluftfartyg

(Artikel 49 [149] i kodexen)

[1141] 1. Tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på bagage som ankommer till en unionsflygplats ombord ett reguljär- eller charterflyg från en flygplats utanför unionen och som på unionsflygplatsen överförs till ett turist- eller affärsluftfartyg som gör en flygning inom unionen ska utföras på reguljär- eller charterflygets ankomstflygplats.

2. Tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på bagage som på en unionsflygplats lastas på ett turist- eller affärsluftfartyg som gör en flygning inom unionen för överföring på en annan unionsflygplats till ett reguljär- eller charterflyg vars destination är en flygplats utanför unionen ska utföras på reguljär- eller charterflygets avgångsflygplats.

Artikel 42 – Överföring mellan flygplatser på en och samma medlemsstats territorium

(Artikel 49 [149] i kodexen)

[1142] Tullmyndigheterna får på en internationell unionsflygplats där lastrumsbagage överförs kontrollera följande:

a) Bagage som kommer från en flygplats utanför unionen och som på en internationell unionsflygplats överförs till ett luftfartyg på väg till en internationell unionsflygplats på samma nationella territorium.

b) Bagage som på en internationell unionsflygplats har lastats på ett luftfartyg för överföring på en annan internationell unionsflygplats på samma nationella territorium till ett luftfartyg på väg till en flygplats utanför unionen.

Artikel 43 – Åtgärder för att förhindra olaglig överföring

(Artikel 49 [149] i kodexen)

[1143] Medlemsstaterna ska säkerställa följande:

a) Vid ankomst till en internationell unionsflygplats där tullkontroller ska utföras, att all överföring av varor i handbagaget innan sådana kontroller har utförts av det bagaget övervakas.

b) Vid avgång från en internationell unionsflygplats där tullkontroller ska utföras, att all överföring av varor i handbagaget efter det att sådana kontroller har utförts av det bagaget övervakas.

c) Vid ankomst till en internationell unionsflygplats där tullkontroller ska utföras, att lämpliga arrangemang har införts för att förhindra all överföring av varor i lastrumsbagaget innan sådana kontroller har utförts av det bagaget.

d) Vid avgång från en internationell unionsflygplats där tullkontroller ska utföras, att lämpliga arrangemang har införts för att förhindra all överföring av varor i lastrumsbagaget efter det att sådana kontroller har utförts av lastrumsbagaget.

Artikel 44 – Bagagetagg

(Artikel 49 [149] i kodexen)

[1144] Lastrumsbagage som registreras på en unionsflygplats ska identifieras med en bagagetagg som fästs vid bagaget. En förlaga till denna tagg och dess tekniska egenskaper beskrivs i bilaga 12-03.

Artikel 45 – Förteckning över internationella unionsflygplatser

(Artikel 49 [149] i kodexen)

[1145] Varje medlemsstat ska meddela kommissionen en förteckning över sina internationella unionsflygplatser och informera kommissionen om alla ändringar av förteckningen.

Anm. Förteckning över internationella unionsflygplatser, se http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/list_airports.pdf.

Underavsnitt 3 – Bagage som transporteras sjövägen

Artikel 46 – Fritidsbåtar

(Artikel 49 [149] i kodexen)

[1146] Tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på bagage tillhörande personer ombord på fritidsbåtar ska utföras vid samtliga anlöpskamar i unionen, oavsett var båten kommer från eller dess destination. Med fritidsbåt avses en fritidsbåt enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG.

Artikel 47 – Transferresor

(Artikel 49 [149] i kodexen)

[1147] Tullkontroller och tullformaliteter som är tillämpliga på bagage tillhörande personer som med samma fartyg utnyttjar en sjötransport som består av flera etapper där fartyget avgår från, gör uppehåll vid eller avslutar resan i en hamn utanför unionen ska utföras vid varje hamn i unionen där bagaget lastas ombord eller lastas av.

Kapitel 3 – Valutaomräkning

Artikel 48 – Bestämmelser om växelkurs för tulltaxeändamål

(Artikel 53 [153] i kodexen)

[1148] 1. När motvärdet i nationell valuta till euro krävs enligt artikel 53.1 b i kodexen ska det fastställas en gång i månaden.

Den växelkurs som ska användas ska vara den senaste kurs som fastställs av Europeiska centralbanken före den näst sista dagen i månaden och denna kurs ska tillämpas under hela påföljande månad.

Om den i början av månaden tillämpliga kursen avviker med mer än 5 % från den kurs som fastställs av Europeiska centralbanken före den 15:e dagen i samma månad, ska dock den senare kursen tillämpas från och med den 15:e dagen i månaden till och med utgången av månaden.

2. När valutaomräkning krävs av något av de skäl som avses i artikel 53.2 i kodexen ska det tillämpliga motvärdet i nationell valuta till euro vara den kurs som fastställs

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

av Europeiska centralbanken på den första arbetsdagen i oktober, vilken kurs ska gälla med verkan från och med den 1 januari följande år.

3. Medlemsstaterna får behålla motvärdet i nationell valuta till euro oförändrat om omräkningen vid den årliga justeringen av detta belopp leder till en ändring på mindre än 5 % av motvärdet i nationell valuta.

Medlemsstaterna får avrunda de omräknade beloppen uppåt eller nedåt till en decimal.

[1148:1] Tullverkets tillkännagivande (TFS 2018:9) av viss beloppsgräns för import- och exporttullbelopp och ränta uttryckt i svenska kronor

Med hänvisning till artikel 48.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2103 om fastställande av en tullkodex för unionen tillkännager Tullverket följande.

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen anges i vissa fall beloppsgränsen 10 euro. Tullverket beslutar att från och med den 1 januari 2019 är detta belopp 103 kronor.

Detta tillkännagivande ersätter från och med den 1 januari 2019 Tullverkets tillkännagivande (TFS 2016:20) av viss beloppsgräns för import- och exporttullbelopp och ränta uttryckt i svenska kronor.

Avdelning II – Faktorer som ska läggas till grund för tillämpningen av import- eller exporttullar och andra åtgärder beträffande varuhandel

Kapitel 1 – Gemensamma tulltaxan och varors klassificering enligt tulltaxan

Avsnitt 1 – Förvaltning av tullkvoter

Artikel 49 – Allmänna regler om enhetlig förvaltning av tullkvoter

(Artikel 56.4 [156] i kodexen)

[1149] 1. Tullkvoter som öppnats i enlighet med unionslagstiftning som hänvisar till den förvaltningsmetod som beskrivs i den här artikeln och i artiklarna 50–54 i denna förordning ska förvaltas i enlighet med den kronologiska ordningen för dagarna för godtagande av tulldeklarationer för övergång till fri omsättning.

2. Varje tullkvot ska i unionslagstiftningen identifieras genom ett löpnummer som underlättar dess förvaltning.

3. Vid tillämpning av detta avsnitt ska deklarerationer för övergång till fri omsättning som godtagits av tullmyndigheterna den 1, 2 eller 3 januari anses ha godtagits den 3 januari samma år. Om någon av dessa dagar infaller på en lördag eller söndag ska dock godtagandet anses ha skett den 4 januari samma år.

4. Vid tillämpning av detta avsnitt ska med arbetsdagar avses sådana dagar som inte är allmänna helgdagar för unionens institutioner i Bryssel.

Artikel 50 – Skyldigheter för medlemsstaternas tullmyndigheter i fråga om enhetlig förvaltning av tullkvoter

(Artikel 56.4 [156] i kodexen)

[1150] 1. Tullmyndigheterna ska granska huruvida en ansökan om att utnyttja en tullkvot som görs av en deklaratant i en tulldeklaration för övergång till fri omsättning är giltig i enlighet med unionslagstiftningen om öppnande av den tullkvoten.

2. När en tulldeklaration för övergång till fri omsättning innehållande en giltig ansökan från deklaratanten om utnyttjande av en tullkvot godtas och samtliga styrkande handlingar som krävs för beviljandet av tullkvoten har lämnats till tullmyndigheterna, ska dessa utan dröjsmål översända ansökan till kommissionen med uppgift om vilken dag tulldeklarationen godtagits och den exakta mängd som ansökan gäller.

Artikel 51 – Tilldelning av kvantiteter inom ramen för tullkvoter

(Artikel 56.4 [156] i kodexen)

[1151] 1. Kommissionen ska göra tilldelningar på arbetsdagar. Kommissionen får emellertid besluta att inte tilldela kvantiteter en viss arbetsdag, om medlemsstaternas behöriga myndigheter har informerats i förväg.

2. Kvantiteter inom ramen för tullkvoter får inte tilldelas före den andra arbetsdagen efter dagen för godtagande av den tulldeklaration där deklaratanten ansökt om utnyttjande av tullkvoten.

Kommissionen ska vid varje tilldelning beakta samtliga de obehandlade ansökningar om utnyttjande av en tullkvot vilka baseras på tulldeklarationer som godtagits fram till och med senast den andra arbetsdagen före tilldelningsdagen och vilka tullmyndigheterna har översänt till det system som avses i artikel 54 i denna förordning.

3. För varje tullkvot ska kommissionen tilldela kvantiteter på grundval av mottagna ansökningar om utnyttjande av tullkvoten i enlighet med den kronologiska ordningen för dagarna för godtagande av berörda tulldeklarationer och i den omfattning tullkvotens återstående saldo medger detta.

4. Om summan av kvantiteterna avseende samtliga ansökningar om utnyttjande av en tullkvot som avser deklarationer som godtagits samma dag på en viss tilldelningsdag är större än tullkvotens återstående saldo, ska kommissionen tilldela kvantiteter avseende dessa ansökningar i proportion till de ansökta kvantiteterna.

5. När en ny tullkvot öppnas får kommissionen inte tilldela kvantiteter inom ramen för tullkvoten före den 11:e arbetsdagen efter dagen för offentliggörande av unionsakten om öppnande av tullkvoten.

Artikel 52 – Upphävande av ansökningar och återföring av outnyttjade tilldelade kvantiteter inom ramen för tullkvoter

(Artikel 56.4 [156] i kodexen)

[1152] 1. Tullmyndigheterna ska omedelbart återföra till det elektroniska system som avses i artikel 54 i denna förordning varje kvantitet som har tilldelats felaktigt. Denna återföringsskyldighet ska dock inte gälla när en felaktig tilldelning motsvarande en tullskuld på mindre än 10 euro upptäcks efter den första månaden efter utgången av giltighetsperioden för den berörda tullkvoten.

2. När tullmyndigheterna ogiltigförklarar en tulldeklaration avseende varor som omfattas av en ansökan om utnyttjande av en tullkvot innan kommissionen har tilldelat den ansökta kvantiteten, ska tullmyndigheterna upphäva hela ansökan om utnyttjande av tullkvoten.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

När kommissionen redan har tilldelat den ansökta kvantiteten på grundval av en ogiltigförklarad tulldeklaration ska tullmyndigheten omedelbart återföra den tilldelade kvantiteten till det elektroniska system som avses i artikel 54 i denna förordning.

Artikel 53 – Tullkvoters kritiska status

(Artikel 56.4 [156] i kodexen)

[1153] 1. Vid tillämpning av artikel 153 [753] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska en tullkvot anses som kritisk när 90 % av tullkvotens sammanlagda volym har utnyttjats.

2. Genom undantag från punkt 1 ska en tullkvot i följande fall anses som kritisk från och med den dag då den öppnas:

- a) Tullkvoten öppnas för kortare tid än tre månader.
- b) Tullkvoter med samma produktomfattning och produktursprung och en kvotperiod som är likvärdig med den berörda tullkvotens (nedan kallade likvärdiga tullkvoter) har inte öppnats under de två föregående åren.
- c) En likvärdig tullkvot som öppnats under de två föregående åren uttömdes senast den sista dagen i den tredje månaden av dess kvotperiod eller hade en högre ursprunglig volym än den berörda tullkvoten.

3. En tullkvot vars enda syfte är tillämpning av antingen en skyddsåtgärd eller en åtgärd till följd av ett tillfälligt upphävande av medgivanden i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 654/2014 ska anses som kritisk när 90 % av den sammanlagda volymen har utnyttjats, oavsett om likvärdiga tullkvoter har öppnats under de två föregående åren.

Artikel 54 – Elektroniskt system för förvaltning av tullkvoter

(Artiklarna 16.1 [116] och 56.4 [156] i kodexen)

[1154] 1. När det gäller förvaltning av tullkvoter ska ett för detta ändamål inrättat elektroniskt system enligt artikel 16.1 i kodexen användas för följande:

- a) Utbyte av uppgifter mellan tullmyndigheterna och kommissionen avseende ansökningar om utnyttjande av och återföring till tullkvoter, tullkvoters status och lagring av dessa uppgifter.
- b) Kommissionens förvaltning av ansökningar om utnyttjande av och återföring till tullkvoter.
- c) Utbyte av uppgifter mellan tullmyndigheterna och kommissionen avseende tilldelning av kvantiteter inom ramen för tullkvoter och lagring av dessa uppgifter.
- d) Registrering av alla ytterligare händelser eller handlingar som kan inverka på ursprungliga uttag av eller återföringar till tullkvoter eller deras tilldelning.

2. Kommissionen ska göra uppgifter om resultaten av tilldelningar tillgängliga genom detta system.

Avsnitt 2 – Övervakning av övergång till fri omsättning eller export av varor

Artikel 55 – Allmänna regler om övervakning av övergång till fri omsättning eller export av varor

(Artikel 56.5 [156] i kodexen)

[1155] 1. När kommissionen fastlägger ett krav på att vissa varor ska vara föremål för övervakning vid övergång till fri omsättning eller export ska den, i god tid innan

övervakningskravet blir tillämpligt, informera tullmyndigheterna om dessa varors KN-nummer och de uppgifter som krävs för övervakningen.

En förteckning över de uppgifter som kommissionen kan kräva för övervakningsändamål anges i bilaga 21-01 [1505].

2. När varor har blivit föremål för övervakning vid övergång till fri omsättning eller export ska tullmyndigheterna lämna uppgifter om tulldeklarationer för förfarandena i fråga till kommissionen minst en gång i veckan.

När varor frigörs i enlighet med artikel 194.1 [294] i kodexen ska tullmyndigheterna lämna uppgifterna till kommissionen utan dröjsmål.

3. Kommissionen ska röja de uppgifter från tullmyndigheterna som avses i punkt 1 enbart i aggregerad form.

3a. Kommissionen ska bevilja användare med tillstånd i enlighet med artikel 56.2 tillgång till icke-aggregerade uppgifter från tullmyndigheterna i den medlemsstat som har begärt tillgång till dem och till uppgifter som är aggregerade på unionsnivå.

3b. Genom undantag från punkt 3a ska kommissionen bevilja medlemsstaternas behöriga myndigheter tillgång till icke-aggregerade uppgifter i de fall en unionsakt föreskriver om en sådan tillgång.

4. När varor hänförs till ett tullförfarande på grundval av en förenklad deklaration enligt artikel 166 [266] i kodexen eller genom en registrering i deklarerans bokföring enligt artikel 182 [282] i kodexen och de uppgifter som krävs av kommissionen inte var tillgängliga vid den tidpunkt då varorna frigjordes i enlighet med artikel 194.1 i kodexen, ska tullmyndigheterna lämna dessa uppgifter till kommissionen utan dröjsmål efter att ha mottagit den kompletterande deklaration som ingetts i enlighet med artikel 167 [267] i kodexen.

5. När kravet på att inge en kompletterande deklaration frångås i enlighet med artikel 167.3 i kodexen eller den kompletterande deklarationen inges eller görs tillgänglig i enlighet med artikel 225 i denna förordning ska tillståndshavaren minst en gång i månaden skicka de uppgifter som kommissionen kräver till tullmyndigheterna eller ska tullmyndigheterna samla in uppgifterna från deklarerans system.

Tullmyndigheterna ska utan dröjsmål föra in dessa uppgifter i det elektroniska system som avses i artikel 56 i denna förordning.

6. Genom undantag från punkt 1 och till den dag då uppgraderingen av de nationella importsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut (EU) 2016/578 införs, fastställs förteckningen över de uppgifter som kan krävas av kommissionen för övervakning av övergång till fri omsättning i bilaga 21-02 [1506].

Genom undantag från punkt 1 och till den dag då uppgraderingen av de nationella exportsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut (EU) 2016/578 införs, fastställs förteckningen över de uppgifter som kan krävas av kommissionen för övervakning av export i bilaga 21-02 [1506]. *Förordning 2019/1394.*

Artikel 56 – Elektroniskt system för övervakning av övergång till fri omsättning eller export av varor

(Artiklarna 16.1 [116] och 56.5 [156] i kodexen)

[1156] 1. När det gäller övervakning av övergång till fri omsättning eller export av varor ska ett i enlighet med artikel 16.1 i kodexen inrättat elektroniskt system användas för översändning och lagring av följande uppgifter:

- a) Data från övervakning av övergång till fri omsättning eller export av varor.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

b) Uppgifter som kan uppdatera de övervakningsdata som införts och lagrats i det elektroniska systemet vid övergång till fri omsättning eller export av varor.

2. Kommissionen får ge användare tillstånd att få tillträde till det elektroniska system som avses i punkt 1 på grundval av ansökningar från medlemsstaterna.

3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel och till den dag då den första fasen i uppgraderingen av det system som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, ska kommissionens Surveillance 2-system användas för översändning och lagring av de data som avses i punkt 1 a och b.

Kapitel 2 – Varors ursprung

Avsnitt 1 – Bevis för icke-förmånsberättigande ursprung

Artikel 57 – Ursprungsintyg för produkter med icke-förmånsberättigande ursprung som omfattas av särskilda importordningar

(Artikel 61.1 och 61.2 [161] i kodexen)

[1157] 1. Ett ursprungsintyg för produkter med icke-förmånsberättigande ursprung i ett tredjeland som omfattas av särskilda importordningar ska, när dessa ordningar hänvisar till denna artikel, utfärdas på ett formulär som beskrivs i bilaga 22-14 [1514] och i enlighet med de tekniska specifikationer som anges däri.

Hänvisningar i särskilda importordningar för produkter med icke-förmånsberättigande ursprung till ursprungsintyg som utfärdats i enlighet med artiklarna 55–65 i förordning (EEG) nr 2454/93 ska betraktas som hänvisningar till sådana ursprungsintyg som avses i denna artikel.

2. Ursprungsintyg ska utfärdas av de behöriga myndigheterna i det tredjeland där de produkter med icke-förmånsberättigande ursprung som omfattas av särskilda importordningar har sitt ursprung eller av ett tillförlitligt organ som bemyndigats av dessa myndigheter för det ändamålet (nedan kallat utfärdande myndigheter), förutsatt att produkternas ursprung har bestämts i enlighet med artikel 60 [160] i kodexen.

De utfärdande myndigheterna ska behålla ett exemplar av varje utfärdat ursprungsintyg.

3. Ursprungsintyg ska utfärdas innan de produkter som de avser deklarerats för export i det tredjeland där varorna har sitt ursprung.

4. Genom undantag från punkt 3 får ursprungsintyg i undantagsfall utfärdas efter det att de varor som de avser har exporterats, om orsaken till att de inte utfärdades vid exporttillfället var ett fel, ett förbiseende eller särskilda omständigheter.

Om de utfärdande myndigheterna inte är övertygade om att uppgifterna i exportörens ansökan överensstämmer med uppgifterna i tillämpliga exporthandlingar, får de inte utfärda ett ursprungsintyg enligt punkt 1 i efterhand. *Förordning 2017/989.*

Artikel 58 – Tillhandahållande av information om administrativt samarbete för särskilda importordningar för produkter med icke-förmånsberättigande ursprung

(Artikel 61 [161] i kodexen)

[1158] 1. När särskilda importordningar för vissa produkter med icke-förmånsberättigande ursprung föreskriver att sådana ursprungsintyg som fastställs i artikel 57 i denna förordning kan användas får sådana ordningar tillämpas på villkor att ett förfarande för administrativt samarbete har inrättats, såvida inte annat föreskrivs i de berörda ordningarna.

För inrättandet av ett förfarande för administrativt samarbete ska de berörda tredjeländerna meddela kommissionen följande:

a) De utfärdande myndigheternas namn och adress samt förslagor till de stämplat de använder.

b) Namn på och adresser till de statliga myndigheter till vilka ansökningar om efterkontroll av ursprungsintyg i enlighet med artikel 59 i denna förordning ska skickas.

Kommissionen ska översända dessa uppgifter till medlemsstaternas behöriga myndigheter.

2. Om ett tredjeland inte skickar de uppgifter som anges i punkt 1 till kommissionen ska unionens behöriga myndigheter neka användning av de särskilda importordningarna för icke-förmånsberättigande ursprung.

Artikel 59 – Efterkontroll av ursprungsintyg för produkter med icke-förmånsberättigande ursprung som omfattas av särskilda importordningar

(Artikel 61 [161] i kodexen)

[1159] 1. Kontroll av ursprungsintyg som avses i artikel 57 i denna förordning ska genomföras i enlighet med denna artikel efter godtagandet av tulldeklarationen (efterkontroll).

2. När tullmyndigheterna har rimliga tvivel om ett ursprungsintygs äkthet eller riktigheten hos uppgifterna i det och när de genomför slumpmässiga efterkontroller ska de begära att den myndighet som avses i artikel 58.1 b i denna förordning kontrollerar att ursprungsintyget är äkta eller att det deklarerade ursprunget har bestämts korrekt och i enlighet med artikel 60 [160] i kodexen eller både och.

För detta ändamål ska tullmyndigheterna återlämna ursprungsintyget eller en kopia av det till den myndighet som avses i artikel 58.1 b i denna förordning. Om deklarationen har åtföljts av en faktura ska originalfakturan eller en kopia av den bifogas det ursprungsintyg som återlämnas.

Vid behov ska tullmyndigheterna ange skälen för efterkontrollen och lämna alla uppgifter som de har tillgång till och som tyder på att de uppgifter som angetts i ursprungsintyget är felaktiga eller på att ursprungsintyget inte är äkta.

3. Den myndighet som avses i artikel 58.1 b i denna förordning ska så snart som möjligt meddela tullmyndigheterna resultaten av kontrollen.

Om något svar inte inkommer inom sex månader efter det att en begäran skickats i enlighet med punkt 2, ska tullmyndigheterna neka användning av de särskilda importordningarna för icke-förmånsberättigande ursprung för de berörda produkterna.

Avsnitt 2 – Förmånsberättigande ursprung

Artikel 60

[1160] Vid tillämpning av detta avsnitt ska definitionerna i artikel 37 [637] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 gälla.

Underavsnitt 1 – Förfaranden för att underlätta utfärdande eller upprättande av ursprungsbevis

Artikel 61 – Leverantörsdeklarationer och deras användning

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1161] 1. När leverantörer, för tillämpning av bestämmelserna om förmånshandel mellan unionen och vissa länder eller territorier, tillhandahåller en exportör eller

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

näringsidkare de uppgifter som krävs för bestämning av varors ursprungsstatus (förmånsursprungsstatus), ska de göra detta med hjälp av en leverantörsdeklaration.

En separat leverantörsdeklaration ska upprättas för varje varusändning, utom i de fall som föreskrivs i artikel 62 i denna förordning.

2. Leverantören ska ange denna deklaration på en faktura för sändningen eller på en packsedel eller annan kommersiell handling där varorna beskrivs tillräckligt detaljerat för att de ska kunna identifieras.

3. Leverantören får lämna deklarationen när som helst, även efter det att varorna har levererats.

Artikel 62 – Leverantörsdeklaration för längre tid

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1162] 1. När en leverantör regelbundet levererar varusändningar till en exportör eller näringsidkare och samtliga dessa varor väntas ha samma ursprungsstatus, får leverantören lämna en enda deklaration som omfattar flera sändningar av dessa varor (nedan kallad *leverantörsdeklaration för längre tid*).

2. En leverantörsdeklaration för längre tid ska upprättas för sändningar som avsänds under en viss tidsperiod och ska ange följande tre datum:

a) Det datum då deklarationen upprättas (utfärdandedatum).

b) Det datum då perioden börjar (startdatum), vilket inte får infalla mer än 12 månader före eller mer än 6 månader efter utfärdandedatumet.

c) Det datum då perioden upphör (slutdatum), vilket inte får infalla mer än 24 månader efter startdatumet.

3. Leverantören ska omedelbart informera exportören eller näringsidkaren när leverantörsdeklarationen för längre tid inte är giltig för vissa eller alla sändningar av levererade varor eller varor som ska levereras. *Förordning 2017/989*.

Artikel 63 – Upprättande av leverantörsdeklarationer

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1163] 1. För produkter som fått förmånsursprungsstatus ska leverantörsdeklarationer upprättas i enlighet med bilaga 22-15 [1515]. Leverantörsdeklarationer för längre tid för sådana produkter ska emellertid upprättas i enlighet med bilaga 22-16 [1516].

2. I fråga om produkter som genomgått behandling eller bearbetning i unionen utan att få förmånsursprungsstatus ska leverantörsdeklarationer upprättas i enlighet med bilaga 22-17 [1517]. Leverantörsdeklarationer för längre tid för sådana produkter ska emellertid upprättas i enlighet med bilaga 22-18 [1518].

3. Leverantörsdeklarationen ska undertecknas för hand av leverantören. När både leverantörsdeklarationen och fakturan upprättas elektroniskt får emellertid dessa bestyrkas elektroniskt eller kan leverantörer lämna en skriftlig försäkran till exportören eller näringsidkaren om att de påtar sig fullt ansvar för varje leverantörsdeklaration där de identifieras, som om den hade undertecknats av dem för hand.

Artikel 64 – Utfärdande av informationscertifikat INF 4

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1164] 1. Tullmyndigheterna får begära att exportören eller näringsidkaren erhåller från leverantören ett informationscertifikat INF 4 som intygar att leverantörsdeklarationen är riktig och äkta.

2. På ansökan av leverantören ska ett informationscertifikat INF 4 utfärdas av tullmyndigheterna i den medlemsstat där leverantörsdeklarationen har upprättats, med användning av det formulär som beskrivs i bilaga 22-02 [1507] och i enlighet med de tekniska specifikationer som anges däri. Myndigheterna får begära alla slags underlag och utföra alla inspektioner av leverantörens bokföring eller andra kontroller som de finner lämpliga.

3. Tullmyndigheterna ska utfärda ett informationscertifikat INF 4 till leverantören inom 90 dagar från den dag då ansökan mottagits och ange huruvida leverantörsdeklarationen är riktig och äkta.

4. En tullmyndighet som fått en ansökan om utfärdande av ett informationscertifikat INF 4 ska bevara ansökningsformuläret under minst tre år eller under en längre tidsperiod, om det krävs för att säkerställa efterlevnad av bestämmelserna om förmånshandel mellan unionen och vissa länder eller territorier.

Artikel 65 – Administrativt samarbete mellan medlemsstaterna

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1165] Tullmyndigheterna ska bistå varandra när det gäller att kontrollera att uppgifterna i leverantörsdeklarationer är riktiga.

Artikel 66 – Kontroll av leverantörsdeklarationer

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1166] 1. När en exportör inte kan uppvisa ett informationscertifikat INF 4 inom 120 dagar från tullmyndigheternas begäran får exportmedlemsstatens tullmyndigheter begära att tullmyndigheterna i den medlemsstat där leverantörsdeklarationen har upprättats ska kontrollera de berörda produkternas ursprung för tillämpning av bestämmelserna om förmånshandel mellan unionen och vissa länder.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska exportmedlemsstatens tullmyndigheter till tullmyndigheterna i den medlemsstat där leverantörsdeklarationen har upprättats skicka alla tillgängliga uppgifter och dokument och ange skälen för sin begäran.

3. Vid tillämpning av punkt 1 får tullmyndigheterna i den medlemsstat där leverantörsdeklarationen har upprättats begära bevis från leverantören eller göra lämpliga kontroller av deklarationen.

4. De tullmyndigheter som begärt en kontroll ska informeras om dess resultat så snart som möjligt med hjälp av ett informationscertifikat INF 4.

5. Om något svar inte inkommer inom 150 dagar från begäran om kontroll eller när svaret inte innehåller tillräckliga uppgifter för att bestämma de berörda produkternas ursprung, ska tullmyndigheterna i exportlandet förklara att det ursprungsbevis som upprättats på grundval av den leverantörsdeklarationen är ogiltigt.

Artikel 67 – Tillstånd att agera som godkänd exportör

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1167] 1. När unionen har en förmånsordning med ett tredjeland där det föreskrivs att ett ursprungsbevis ska utformas som en fakturadeklaration eller en ursprungsdeklaration upprättad av en godkänd exportör får exportörer och vidareändare som är etablerade i unionens tullområde ansöka om tillstånd att agera som godkänd exportör, för att kunna upprätta och ersätta sådana deklarationer.

2. Artiklarna 11.1 d [611], 16 [616], 17 [617] och 18 [618] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av förordning (EU) i fråga om villkoren för

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

godtagande av ansökningar och tillfälligt upphörande med beslut och artiklarna 10 och 15 i den här förordningen i fråga om användningen av elektroniska medel för utbyte och lagring av uppgifter och återkallelse av förmånliga beslut avseende ansökningar och beslut ska inte tillämpas på beslut som rör tillstånd att agera som godkänd exportör.

3. Tillstånd att agera som godkänd exportör ska enbart beviljas personer som uppfyller de villkor som anges i ursprungsreglerna i de avtal som unionen har ingått med vissa länder eller territorier utanför unionens tullområde eller i de bestämmelser som antagits ensidigt av unionen för sådana länder eller territorier.

4. Tullmyndigheterna ska tilldela den godkända exportören ett tillståndsnummer som ska anges i förmånsursprungsbevisen. Tillståndsnumret från tullen ska börja med landskoden (ISO 3166-1-alpha-2) för den medlemsstat som utfärdar tillståndet.

5. Kommissionen ska tillhandahålla berörda tredjeländer adresserna till de tullmyndigheter som ansvarar för kontroll av sådana förmånsursprungsbevis upprättade av godkända exportörer.

6. När det i den tillämpliga förmånsordningen inte anges hur fakturadeklARATIONER eller ursprungsdeklARATIONER ska upprättas ska sådana deklARATIONER upprättas på ett formulär som beskrivs i bilaga 22-13 [1511].

7. När det i den tillämpliga förmånsordningen inte anges någon maximinivå för det värde upp till vilket en exportör som inte är en godkänd exportör får upprätta fakturadeklARATIONER eller ursprungsdeklARATIONER ska tröskelvärdet vara 6 000 euro för respektive sändning. *Förordning 2017/989*.

Artikel 68 – Registrering av exportörer utanför ramen för unionens allmänna preferenssystem

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1168] 1. När unionen har en förmånsordning där det föreskrivs att en exportör ska fylla i ett ursprungsdokument i enlighet med relevant unionslagstiftning får ett sådant dokument bara fyllas i av en exportör som är registrerad för det ändamålet av en medlemsstats tullmyndigheter. Sådana exportörers identitet ska registreras i det system för registrerade exportörer (REX-systemet) som avses i bilagan till genomförandebeslut (EU) 2016/578. Artiklarna 80, 82, 83, 84, 86, 87, 89 och 91 i denna förordning ska gälla i tillämpliga delar.

2. Vid tillämpning av denna artikel ska artiklarna 11.1 [611] d, 16 [616], 17 [617] och 18 [618] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 i fråga om villkoren för godtagande av ansökningar och tillfälligt upphörande med beslut samt artiklarna 10.1 och 15 i den här förordningen inte gälla. Ansökningar och beslut som avser den här artikeln får inte utbytas och lagras i ett elektroniskt informations- och kommunikationssystem enligt artikel 10 i denna förordning.

3. Punkten har upphört att gälla enligt förordning 2018/604.

4. Trots vad som sägs i punkt 1 och när det i den tillämpliga förmånsordningen inte anges någon maximinivå för det värde upp till vilket en exportör som inte är en registrerad exportör får fylla i ett ursprungsdokument ska tröskelvärdet vara 6 000 euro för respektive sändning.

5. Punkten har upphört att gälla enligt förordning 2018/604.

6. Om en förmånsordning medger att unionen undantar ursprungsprodukter från kravet att tillhandahålla ett dokument som anger ursprung, ska undantaget tillämpas på de villkor som anges i artikel 103, i den mån dessa villkor inte anges i den berörda förmånsordningen.

7. Om en förmånsordning medger att unionen frångår kravet på att ett ursprungsdokument ska undertecknas av en exportör, ska ingen sådan underskrift krävas. *Förordning 2018/604*.

Artikel 69 – Ersättning av ursprungsdokument som utfärdats eller upprättats utanför unionens allmänna preferenssystem

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 2018/604.

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1169] 1. När ursprungsprodukter som omfattas av ett ursprungsdokument vilket i ett tidigare skede utfärdats eller upprättats för tillämpning av en bestämmelse om förmånstull som avses i artikel 56.2 [156] d eller e i kodexen och vilken inte ingår i unionens allmänna preferenssystem ännu inte har övergått till fri omsättning och befinner sig under kontroll av ett tullkontor i unionen, får det ursprungliga ursprungsdokumentet ersättas av ett eller flera ersättningsdokument om ursprung för att några eller samtliga av dessa produkter ska kunna sändas någon annanstans i unionen.

2. Ersättningsdokumentet om ursprung som avses i punkt 1 får utfärdas för, eller upprättas av, någon av följande, i samma format som det ursprungliga ursprungsdokumentet eller i form av en ersättningsförsäkran om ursprung, som upprättas i tillämpliga delar i enlighet med artikel 101 och bilaga 22-20:

a) En exportör som är godkänd eller registrerad exportör i unionen och vidareänder varorna.

b) En vidareändare av varorna inom unionen, när det totala värdet av de ursprungsprodukter i den ursprungliga sändningen som ska delas upp inte överstiger det tillämpliga tröskelvärdet.

c) En vidareändare av varorna inom unionen, när det totala värdet av de ursprungsprodukter i den ursprungliga sändningen som ska delas upp överstiger det tillämpliga tröskelvärdet och vidareändaren bifogar ett exemplar av det ursprungliga ursprungsdokumentet till ersättningsursprungsdokumentet.

Om det inte är möjligt att ersätta det ursprungliga ursprungsdokumentet i enlighet med det första stycket, får det ersättningsursprungsdokument som avses i punkt 1 utfärdas i form av ett varucertifikat EUR.1 av det tullkontor under vars kontroll varorna befinner sig.

3. När ersättningsursprungsdokumentet är ett varucertifikat EUR.1 ska den påteckning som görs av det tullkontor som utfärdar ersättningsvarucertifikatet EUR.1 göras i fält 11 på certifikatet. Uppgifterna i fält 4 på certifikatet rörande ursprungsland ska vara identiska med uppgifterna i det ursprungliga ursprungsdokumentet. Fält 12 ska undertecknas av vidareändaren. En vidareändare som undertecknar fält 12 i god tro ska inte ansvara för att uppgifterna i det ursprungliga ursprungsdokumentet är riktiga.

Det tullkontor som ombetts utfärda ersättningsvarucertifikatet EUR.1 ska på det ursprungliga ursprungsdokumentet eller i en bilaga till det anteckna de vidareända produkternas vikter, nummer och beskaffenhet, deras destinationsland och löpnummer för motsvarande ersättningscertifikat. Tullkontoret ska bevara det ursprungliga ursprungsdokumentet under minst tre år. *Förordning 2018/604*.

Artikel 69a

[1169 A] 1. Förmånsberättigande ursprung för bearbetade produkter som erhållits från varor med förmånsursprungsstatus (Artikel 64.1 i kodexen) 1. När icke-unionsvaror

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

med förmånsursprungsstatus inom ramen för en förmånsordning mellan unionen och tredjeländer hänförs till förfarandet för aktiv förädling, ska förädlade produkter som framställts därav, när de övergår till fri omsättning, anses ha samma förmånsberättigande ursprungsstatus som dessa varor.

2. Punkt 1 ska inte gälla i följande fall:

a) Förädlingsprocessen omfattar även andra icke-unionsvaror än de som avses i punkt 1, inbegripet varor med förmånsursprungsstatus enligt en annan förmånsordning.

b) De förädlade produkterna framställs av sådana likvärdiga varor som avses i artikel 223 i kodexen.

c) Tullmyndigheterna har givit tillstånd till temporär återexport av varor för ytterligare förädling i enlighet med artikel 258 i kodexen.

3. När punkt 1 tillämpas, ska ett ursprungsdokument som utfärdats eller upprättats för varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling anses vara ett ursprungsdokument som utfärdats eller upprättats för de förädlade produkterna. *Förordning 2018/604.*

Underavsnitt 2 – Skyldigheter för förmånsländer inom ramen för unionens allmänna preferenssystem

Artikel 70 – Skyldighet att tillhandahålla administrativt samarbete inom ramen för REX-systemet

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1170] 1. För att det allmänna preferenssystemet ska kunna tillämpas korrekt ska förmånsländerna åta sig följande:

a) Att införa och upprätthålla de administrativa strukturer och system som krävs för genomförande och förvaltning i det landet av de regler och förfaranden som anges i detta underavsnitt och underavsnitten 3–9 i detta avsnitt samt avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitten 2 [641–652] och 3 [653–658] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, inbegripet i tillämpliga fall de arrangemang som krävs för tillämpning av kumulation.

b) Att deras behöriga myndigheter samarbetar med kommissionen och medlemsstaternas tullmyndigheter.

2. Det samarbete som avses i punkt 1 b ska bestå i följande:

a) Allt nödvändigt bistånd vid en förfrågan från kommissionen för övervakning av att det allmänna preferenssystemet förvaltas korrekt i det berörda landet, däribland kontrollbesök på platsen av kommissionen eller medlemsstaternas tullmyndigheter.

b) Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 108 och 109 i denna förordning, kontroll av produkters ursprungsstatus och av efterlevnaden av de övriga villkoren i detta underavsnitt och underavsnitten 3–9 i detta avsnitt samt avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitten 2 och 3 i delegerad förordning (EU) 2015/2446, däribland besök på platsen, när detta begärs av kommissionen eller medlemsstaternas tullmyndigheter i samband med ursprungsutredningar.

3. För att kunna tillämpa systemet för registrerade exportörer ska förmånslandet lämna det åtagande som avses i punkt 1 till kommissionen senast tre månader före den dag då det avser att inleda registreringen av exportörer.

4. Om ett land eller territorium avförs från förteckningen i bilaga II till förordning (EU) nr 978/2012 ska de regler och förfaranden som anges i artikel 55 [655] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 och de skyldigheter som anges i artiklarna 72,

80 och 108 i den här förordningen fortsätta att gälla för det landet eller territoriet under en treårsperiod från den dag då landet eller territoriet avförs från den bilagan. *Förordning 2017/989.*

Artikel 71 – Förfaranden och metoder för administrativt samarbete som ska tillämpas vid export med användning av ursprungscertifikat formulär A och fakturadeklarationer

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1171] 1. Varje förmånsland ska iaktta följande regler eller se till att de iakttas:

- a) Reglerna om ursprung för de produkter som exporteras, fastställda i avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitt 2 [641–652] i delegerad förordning (EU) 2015/2446.
- b) Reglerna om ifyllande och utfärdande av ursprungscertifikat formulär A.
- c) Reglerna om användning av fakturadeklarationer, som ska upprättas i enlighet med kraven i bilaga 22-09 [1511].

d) Reglerna om meddelandeskyldigheter i artikel 73 i denna förordning.

e) De regler om beviljande av undantag som avses i artikel 64.6 i kodexen.

2. Förmånsländernas behöriga myndigheter ska samarbeta med kommissionen eller medlemsstaterna, genom att särskilt göra följande:

a) Ge allt nödvändigt bistånd vid en förfrågan från kommissionen för övervakning av att det allmänna preferenssystemet förvaltas korrekt i det berörda landet, däribland kontrollbesök på platsen av kommissionen eller medlemsstaternas tullmyndigheter.

b) Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 73 och 110 i denna förordning, kontrollera produkters ursprungsstatus och efterlevnaden av de övriga villkoren i detta underavsnitt och underavsnitten 3–9 i detta avsnitt samt avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitten 2 och 3 [653–658] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, däribland besök på platsen, när detta begärs av kommissionen eller medlemsstaternas tullmyndigheter i samband med ursprungsutredningar.

3. Om i ett förmånsland en behörig myndighet för utfärdande av ursprungscertifikat formulär A har utsetts, bevisdokumentation för ursprung kontrolleras och ursprungscertifikat formulär A för export till unionen utfärdas, ska det förmånslandet anses ha godtagit de villkor som anges i punkt 1.

4. När ett land får eller återfår status som ett förmånsland i fråga om de produkter som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 ska varor med ursprung i det landet omfattas av det allmänna preferenssystemet, på villkor att de exporteras från förmånslandet från och med den dag som avses i artikel 73.2 i denna förordning.

5. Om ett land eller territorium avförs från förteckningen i bilaga II till förordning (EU) nr 978/2012, ska skyldigheten att tillhandahålla administrativt samarbete enligt artikel 55 [655] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 och artiklarna 110 och 111 i den här förordningen fortsätta att gälla för det landet eller territoriet under en treårsperiod från den dag då landet eller territoriet avförs från den bilagan.

6. De skyldigheter som avses i punkt 5 ska gälla för Singapore under en period på tre år från och med den 1 januari 2014.

Artikel 72 – Meddelandeskyldigheter efter det att systemet för registrerade exportörer (REX-systemet) börjar tillämpas

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1172] 1. Förmånsländerna ska meddela kommissionen namn på och adresser och kontaktuppgifter till de myndigheter belägna på deras territorium som är

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

a) en del av det berörda landets statliga myndigheter, eller agerar under statens överinseende, och som är behöriga att registrera exportörer i REX-systemet, att ändra och uppdatera registreringsuppgifter och att återkalla registreringar,

b) en del av det berörda landets statliga myndigheter och som är ansvariga för att säkerställa det administrativa samarbetet med kommissionen och medlemsstaternas tullmyndigheter i enlighet med detta underavsnitt, underavsnitten 3–9 i detta avsnitt samt avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitten 2 [641–652] och 3 [653–658] i delegerad förordning (EU) 2015/2446.

2. Meddelandet ska skickas till kommissionen senast tre månader före den dag då förmånslandet avser att inleda registreringen av exportörer.

3. Förmånsländerna ska omedelbart informera kommissionen om alla ändringar av de uppgifter som meddelats enligt punkt 1.

Artikel 73 – Meddelandeskyldigheter till dess att systemet för registrerade exportörer (REX-systemet) börjar tillämpas

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1173] 1. Förmånsländerna ska meddela kommissionen namn på och adresser till de statliga myndigheter på deras territorium som har befogenhet att utfärda ursprungscertifikat formulär A, samt avtryck av de stämplarna som dessa myndigheter använder och namn på och adresser till de statliga myndigheter som ansvarar för kontrollen av ursprungscertifikat formulär A och fakturadeklarationer.

Kommissionen ska vidarebefordra dessa uppgifter till medlemsstaternas tullmyndigheter. Om dessa uppgifter sänds för att ändra tidigare uppgifter, ska kommissionen ange den dag då de nya stämplarna börjar gälla enligt instruktionerna från förmånsländernas behöriga statliga myndigheter. Dessa uppgifter ska vara avsedda för myndigheternas användning, men när varor ska övergå till fri omsättning får tullmyndigheterna låta importörer ta del av avtrycken av dessa stämplarna.

Förmånsländer som redan har meddelat de uppgifter som krävs enligt första stycket ska inte behöva skicka dem på nytt, såvida de inte har ändrats.

2. För tillämpning av artikel 71.4 i denna förordning ska kommissionen på sin webbplats offentliggöra det datum då ett land som fått eller återfått status som förmånsland i fråga om de produkter som avses i förordning (EU) nr 978/2012 uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel.

3. På begäran av ett förmånsland ska kommissionen till det förmånslandet skicka avtryck av de stämplarna som medlemsstaternas tullmyndigheter använder vid utfärdandet av varucertifikat EUR.1. *Förordning 2017/989.*

Underavsnitt 3 – Tillämpliga exportförfaranden i förmånsländer och unionen inom ramen för unionens allmänna preferenssystem till dess att systemet för registrerade exportörer börjar tillämpas

Artikel 74 – Förfarande för utfärdande av ursprungscertifikat formulär A

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1174] 1. Ursprungscertifikat formulär A ska utfärdas på grundval av en skriftlig ansökan från exportören eller dennes ombud åtföljd av alla andra lämpliga styrkande handlingar som visar att de produkter som ska exporteras uppfyller villkoren för utfärdande av ursprungscertifikat formulär A. Ursprungscertifikat formulär A ska utfärdas på ett formulär som beskrivs i bilaga 22-08 [1510].

2. Förmånsländernas behöriga myndigheter ska göra ett ursprungscertifikat formulär A tillgängligt för exportören så snart som exporten ägt rum eller säkerställts. Förmånsländernas behöriga myndigheter får dock också utfärda ett ursprungscertifikat formulär A efter export av de produkter som certifikatet avser, om

a) det inte utfärdades vid exporttillfället på grund av fel, förbiseenden eller särskilda omständigheter, eller

b) det på ett för behöriga myndigheter tillfredsställande sätt visas att ett ursprungscertifikat formulär A utfärdades men av tekniska skäl inte godtogs vid importen, eller

c) de berörda produkternas slutdestination fastställdes under transporten eller lagringen och efter en potentiell uppdelning av en sändning, i enlighet med artikel 43 [643] i delegerad förordning (EU) 2015/2446.

3. Förmånsländernas behöriga myndigheter får utfärda ett certifikat i efterhand först efter att ha kontrollerat att de uppgifter som lämnats i exportörens ansökan om ett i efterhand utfärdat ursprungscertifikat formulär A överensstämmer med uppgifterna i tillämpliga exporthandlingar och att något ursprungscertifikat formulär A inte utfärdades när produkterna i fråga exporterades, utom när ursprungscertifikatet formulär A inte godtogs av tekniska skäl. Uttrycken ”Issued retrospectively”, ”Délivré à posteriori” eller ”Emitido a posteriori” ska anges i fält 4 på det ursprungscertifikat formulär A som utfärdas i efterhand.

4. Om ett ursprungscertifikat formulär A stjäls, förloras eller förstörs får exportören hos de behöriga myndigheter som utfärdat det ansöka om att ett duplikat upprättas på grundval av de expordokument som finns hos dessa myndigheter. Ordet ”Duplicate”, ”Duplicata” eller ”Duplicado” samt dagen för utfärdande av och löpnumret för det ursprungliga certifikatet ska anges i fält 4 på duplikatet av ursprungscertifikat formulär A. Duplikatet ska få verkan från och med den dag då originalet fick verkan.

5. För att kontrollera om den produkt för vilken det ansöks om ett ursprungscertifikat formulär A uppfyller relevanta ursprungsregler ska de behöriga statliga myndigheterna ha rätt att begära alla slags underlag och att utföra alla slags kontroller som de bedömer lämpliga.

6. Det ska vara frivilligt att fylla i fälten 2 och 10 på ursprungscertifikatet formulär A. I fält 12 ska uppgiften ”unionen” eller namnet på en av medlemsstaterna anges. Datum för utfärdande av ursprungscertifikat formulär A ska anges i fält 11. Underskriften i det fältet, som är reserverat för de behöriga statliga myndigheter som utfärdar certifikatet, och underskriften för den som är behörig att underteckna på exportörens vägnar i fält 12, ska göras för hand.

Artikel 75 – Villkor för upprättande av en fakturadeklaration

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1175] 1. En fakturadeklaration får upprättas av varje exportör som är verksam i ett förmånsland för varje sändning innehållande ett eller flera kollin med ursprungsprodukter vars totala värde inte överstiger 6 000 euro, om det administrativa samarbete som avses i artikel 71.2 i denna förordning är tillämpligt på detta förfarande.

2. En exportör som upprättar en fakturadeklaration ska vara beredd att när som helst på begäran av tullmyndigheterna eller andra behöriga statliga myndigheter i exportlandet uppvisa alla relevanta handlingar som styrker att de berörda produkterna har ursprungsstatus.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

3. En fakturadeklaration ska upprättas av exportören på franska, engelska eller spanska genom att den deklaration vars text anges i bilaga 22-09 [1511] maskinskrivs, stämplas eller trycks på fakturan, packsedeln eller någon annan kommersiell handling. Om deklarationen skrivs för hand, ska den skrivas med bläck och tryckbokstäver. Fakturadeklarationer ska vara försedda med exportörens originalunderskrift.

4. En fakturadeklaration får användas på följande villkor:

a) En fakturadeklaration ska upprättas för varje sändning.

b) Om varorna i en sändning redan har kontrollerats i exportlandet för att se om de motsvarar definitionen av "ursprungsprodukter" kan exportören hänvisa till denna kontroll i fakturadeklarationen. *Förordning 2017/989.*

Artikel 76 – Villkor för utfärdande av ursprungscertifikat formulär A vid kumulation

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1176] När kumulation enligt artiklarna 53 [653], 54 [654], 55 [655] eller 56 [656] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 är tillämplig ska de behöriga statliga myndigheter i förmånslandet som ska utfärda ett ursprungscertifikat formulär A för produkter vid vars tillverkning det använts material med ursprung i en part med vilken kumulation tillåts utgå från följande:

a) Vid bilateral kumulation: det ursprungsbevis som lämnats av exportörens leverantör och som har utfärdats enligt bestämmelserna i artikel 77 i denna förordning.

b) Vid kumulation med Norge, Schweiz eller Turkiet: det ursprungsbevis som lämnats av exportörens leverantör och som har utfärdats enligt de relevanta ursprungsregler som gäller i Norge, Schweiz respektive Turkiet.

c) Vid regional kumulation: det ursprungsbevis som lämnats av exportörens leverantör, dvs. ett ursprungscertifikat formulär A som utfärdats på ett formulär som beskrivs i bilaga 22-08 [1510] eller, i tillämpliga fall, en fakturadeklaration vars text anges i bilaga 22-09 [1511].

d) Vid utvidgad kumulation: det ursprungsbevis som lämnats av exportörens leverantör och som har utfärdats enligt bestämmelserna i det relevanta frihandelsavtalet mellan unionen och det berörda landet.

I de fall som avses i första stycket a, b, c och d ska fält 4 på ursprungscertifikatet formulär A förses med uppgiften

– "EU cumulation", "Norway cumulation", "Switzerland cumulation", "Turkey cumulation", "regional cumulation", "extended cumulation with country x", eller

– "Cumul UE", "Cumul Norvège", "Cumul Suisse", "Cumul Turquie", "cumul régional", "cumul étendu avec le pays x", eller

– "Acumulación UE", "Acumulación Noruega", "Acumulación Suiza", "Acumulación Turquía", "Acumulación regional", "Acumulación ampliada con el país x".

Artikel 77 – Bevis för ursprungsstatus i unionen vid bilateral kumulation och inom ramen för status som godkänd exportör

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1177] 1. Bevis för att produkter från unionen har ursprungsstatus i unionen ska lämnas på endera av följande sätt:

a) Genom uppvisande av ett varucertifikat EUR.1 som utfärdats på ett formulär som beskrivs i bilaga 22-10 [1512].

b) Genom uppvisande av en fakturadeklaration vars text anges i bilaga 22-09 [1511]. En fakturadeklaration får upprättas av vilken exportör som helst för sändningar innehållande ursprungsprodukter vilkas totala värde inte överstiger 6 000 euro, eller av en godkänd exportör i unionen.

2. Exportören eller dennes ombud ska ange "GSP beneficiary countries" och "EU" eller "Pays bénéficiaires du SPG" och "UE" i fält 2 på varucertifikatet EUR.1.

3. Bestämmelserna i detta underavsnitt, underavsnitten 3–9 i detta avsnitt och avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitten 2 [641–652] och 3 [651–658] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 om utfärdande, användning och efterkontroll av ursprungscertifikat formulär A ska i tillämpliga delar gälla varucertifikat EUR.1 och, med undantag av bestämmelserna om utfärdande, fakturadeklarationer.

4. Medlemsstaternas tullmyndigheter får ge en exportör som är etablerad i unionens tullområde, nedan kallad godkänd exportör, och som ofta sänder produkter med ursprung i unionen inom ramen för bilateral kumulation, tillstånd att upprätta fakturadeklarationer oberoende av de berörda produkternas värde, när exportören på ett sätt som tillfredsställer tullmyndigheterna lämnar de garantier som dessa behöver för att bekräfta följande:

- a) Att produkterna har ursprungsstatus.
- b) Att övriga villkor som gäller i den medlemsstaten är uppfyllda.

5. Tullmyndigheterna får bevilja status som godkänd exportör på de villkor som de anser lämpliga. Tullmyndigheterna ska tilldela den godkända exportören ett tillståndsnummer som ska anges i fakturadeklarationen.

6. Tullmyndigheterna ska övervaka hur den godkända exportören använder sitt tillstånd. Tullmyndigheterna får återkalla tillståndet när som helst.

De ska återkalla tillståndet i följande fall:

- a) När den godkända exportören inte längre lämnar de garantier som avses i punkt 4.
- b) När den godkända exportören inte uppfyller de villkor som avses i punkt 5.
- c) När den godkända exportören på annat sätt missbrukar tillståndet.

7. Godkända exportörer ska inte behöva underteckna fakturadeklarationer, om de lämnar en skriftlig försäkran till tullmyndigheterna att de påtar sig fullt ansvar för varje fakturadeklaration där de identifieras, som om den undertecknats av dem för hand. *Förordning 2017/989.*

Underavsnitt 4 – Tillämpliga exportförfaranden i förmånsländer och unionen inom ramen för unionens allmänna preferenssystem från och med den dag då systemet för registrerade exportörer börjar tillämpas

Artikel 78 – Skyldighet för exportörer att vara registrerade och undantag från detta krav

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1178] 1. Det allmänna preferenssystemet ska tillämpas i följande fall:

a) För varor som uppfyller villkoren i detta underavsnitt, underavsnitten 3–9 i detta avsnitt och avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitten 2 [641–652] och 3 [653–658] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 och som exporteras av en registrerad exportör.

b) För sändningar som innehåller ett eller flera kollin med ursprungsprodukter och exporteras av vilken exportör som helst, när de avsända ursprungsprodukternas totala värde inte överstiger 6 000 euro.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

2. Värdet av ursprungsprodukterna i en sändning ska vara värdet av samtliga ursprungsprodukter i en sändning som omfattas av en ursprungsförsäkran som upprättats i exportlandet.

Artikel 79 – Registreringsförfarande i förmånsländer och exportförfaranden som ska gälla under övergångsperioden till dess att systemet för registrerade exportörer börjar tillämpas

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1179] 1. Förmånsländerna ska inleda registreringen av exportörer den 1 januari 2017.

Om förmånslandet emellertid inte är i stånd att inleda registreringen den dagen, ska det skriftligen underrätta kommissionen senast den 1 juli 2016 om att det senarelägger registreringen av exportörer till den 1 januari 2018 eller den 1 januari 2019.

2. Under en tolv månadersperiod efter den dag då förmånslandet inlett registreringen av exportörer ska förmånslandets behöriga myndigheter fortsätta att utfärda ursprungscertifikat formulär A på begäran av exportörer som ännu inte har registrerats vid tidpunkten för ansökan om ett certifikat.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 94.2 i denna förordning får ursprungscertifikat formulär A som utfärdats i enlighet med första stycket i denna punkt tillåtas i unionen som ursprungsbevis, om de har utfärdats före dagen för registrering av den berörda exportören.

Om ett förmånslands behöriga myndigheter ställs inför svårigheter med att slutföra registreringsförfarandet inom ovannämnda tolv månadersperiod, får de begära att kommissionen förlänger den. Sådana förlängningar får inte överstiga sex månader.

3. Exportörer i ett förmånsland, registrerade eller ej, ska från och med den dag då förmånslandet avser inleda registreringen av exportörer upprätta ursprungsförsäkringar för avsända ursprungsprodukter när deras totala värde inte överstiger 6 000 euro.

Exportörer ska, sedan de registrerats, från och med den dag då deras registrering är giltig i enlighet med artikel 86.4 i denna förordning upprätta ursprungsförsäkringar för avsända ursprungsprodukter när deras totala värde överstiger 6 000 euro.

4. Alla förmånsländer ska börja tillämpa systemet för registrerade exportörer senast den 30 juni 2020. *Rättelse, EUT L 101, 2017.*

Underavsnitt 5

Artikel 80 – Databas över registrerade exportörer: myndigheters skyldigheter

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1180] 1. Kommissionen ska inrätta ett system för registrering av exportörer med tillstånd att intyga varors ursprung (REX-systemet) och göra det tillgängligt senast den 1 januari 2017.

2. Förmånsländernas behöriga myndigheter ska när de mottagit en fullständig ansökan på ett formulär som beskrivs i bilaga 22-06 utan dröjsmål tilldela exportören ett nummer för en registrerad exportör, och i REX-systemet införa numret för den registrerade exportören, registreringsuppgifterna och den dag från och med vilken registreringen är giltig i enlighet med artikel 86.4. Medlemsstaternas tullmyndigheter ska vid mottagandet av det ifyllda ansökningsformulär som avses i bilaga 22-06A [1508] utan dröjsmål tilldela exportören eller, i tillämpliga fall, vidaresändaren av varorna numret för en registrerad exportör och i REX-systemet införa numret för den registrerade exportören, registreringsuppgifterna och den dag från och med vilken

registreringen är giltig i enlighet med artikel 86.4. Ett förmånslands behöriga myndigheter eller en medlemsstats tullmyndigheter ska meddela exportören eller, i tillämpliga fall, vidareställaren av varorna det nummer för den registrerade exportören som exportören eller vidareställaren av varorna tilldelats och den dag från och med vilken registreringen är giltig.

3. Om de behöriga myndigheterna anser att de uppgifter som lämnas i ansökan är ofullständiga, ska de utan dröjsmål underrätta exportören om detta.

4. Förmånsländernas behöriga myndigheter och medlemsstaternas tullmyndigheter ska hålla de uppgifter som de registrerat uppdaterade. De ska ändra dessa uppgifter omedelbart när de har informerats av den registrerade exportören i enlighet med artikel 89 i denna förordning. De behöriga myndigheterna i ett förmånsland eller tullmyndigheterna i en medlemsstat ska informera den registrerade exportören när dennes registreringsuppgifter ändrats. *Förordning 2018/604.*

Artikel 81 – Tillämpningsdag för vissa bestämmelser

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1181] 1. Artiklarna 70, 72, 78–80, 82–93, 99–107, 108, 109 och 112 i denna förordning ska tillämpas på export av varor som utförs av exportörer registrerade i REX-systemet i ett förmånsland från och med den dag då förmånslandet inleder registreringen av exportörer i det systemet. När det gäller exportörer i unionen ska dessa artiklar tillämpas från och med den 1 januari 2017.

2. Artiklarna 71, 73, 74–77, 94–98 och 110–112 i denna förordning ska tillämpas på export av varor som utförs av exportörer som inte är registrerade i REX-systemet i ett förmånsland. När det gäller exportörer i unionen ska dessa artiklar tillämpas till och med den 31 december 2017.

Artikel 82 – Databas över registrerade exportörer: rätt till tillträde till databasen

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1182] 1. Kommissionen ska se till att tillträde till REX-systemet ges i enlighet med denna artikel.

2. Kommissionen ska ha tillträde till samtliga uppgifter.

3. Ett förmånslands behöriga myndigheter ska ha tillträde till uppgifterna om de exportörer som de registrerat.

4. Medlemsstaternas tullmyndigheter ska ha tillträde till de uppgifter som registrerats av dem, av andra medlemsstaters tullmyndigheter och förmånsländernas behöriga myndigheter samt av Norge, Schweiz eller Turkiet. Detta tillträde till uppgifter ska beviljas för kontroller av tulldeklarationer enligt artikel 188 [288] i kodexen eller kontroller efter frigörande enligt artikel 48 [148] i kodexen.

5. Kommissionen ska ge förmånsländernas behöriga myndigheter ett säkert tillträde till REX-systemet.

6. När ett land eller territorium avförs från bilaga II till förordning (EU) nr 978/2012 ska dess behöriga myndigheter behålla tillträdet till REX-systemet så länge som krävs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 70 i denna förordning.

7. Kommissionen ska göra följande uppgifter tillgängliga för allmänheten på villkor att exportören har lämnat sitt samtycke genom att underteckna fält 6 i det

formulär som anges i bilaga 22-06 [1508] eller bilaga 22-06A, beroende på vad som är tillämpligt:

a) Den registrerade exportörens namn enligt vad som angivits i fält 1 på det formulär som anges i bilaga 22-06 eller bilaga 22-06A, beroende på vad som är tillämpligt.

b) Den registrerade exportörens etableringsadress, enligt vad som angivits i fält 1 på det formulär som anges i bilaga 22-06 eller bilaga 22-06A, beroende på vad som är tillämpligt.

c) Kontaktuppgifter som angivits i fält 1 och 2 på det formulär som anges i bilaga 22-06 eller bilaga 22-06A, beroende på vad som är tillämpligt.

d) En vägledande beskrivning av de varor som uppfyller kraven för förmånsbehandling, inbegripet en vägledande förteckning över HS-nummer eller kapitel inom Harmoniserade systemet, enligt vad som angivits i fält 4 på det formulär som anges i bilaga 22-06 eller bilaga 22-06A, beroende på vad som är tillämpligt.

e) Den registrerade exportörens Eori-nummer enligt vad som angivits i fält 1 på det formulär som anges i bilaga 22-06A, eller den registrerade exportörens identifikationsnummer (TIN-nummer) enligt vad som angivits i fält 1 på det formulär som anges i bilaga 22-06.

f) Huruvida den registrerade exportören är handlare eller tillverkare enligt vad som angivits i fält 3 på det formulär som anges i bilaga 22-06 eller bilaga 22-06A, beroende på vad som är tillämpligt.

Vägran att underteckna fält 6 ska inte utgöra grund för att vägra registrering av exportören.

8. Kommissionen ska alltid göra följande uppgifter tillgängliga för allmänheten:

a) Numret för en registrerad exportör.

b) Registreringsdatum för den registrerade exportören.

c) Registreringens första giltighetsdag.

d) I tillämpliga fall, dagen för återkallelse av registreringen.

e) Information om huruvida registreringen även gäller för export till Norge, Schweiz eller Turkiet.

f) Dagen för den senaste synkroniseringen mellan REX-systemet och den allmänt tillgängliga webbplatsen. *Förordning 2018/604.*

Artikel 83 – Databas över registrerade exportörer: dataskydd

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1183] 1. De uppgifter som registreras i REX-systemet ska behandlas enbart i syfte att tillämpa det allmänna preferenssystemet i enlighet med detta underavsnitt.

2. Registrerade exportörer ska förses med de uppgifter som anges i artikel 11.1 a–e i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 eller artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG. Dessutom ska de förses med följande uppgifter:

a) Uppgifter om den rättsliga grunden för de behandlingsprocesser som uppgifterna är avsedda för.

b) Lagringstiden för uppgifterna.

Registrerade exportörer ska förses med denna information i ett meddelande som bifogas ansökan om att bli registrerad exportör i enlighet med bilaga 22-06 [1508] eller i bilaga 22-06A, beroende på vad som är tillämpligt.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

3. Varje behörig myndighet i ett förmånsland och varje tullmyndighet i en medlemsstat som har infört uppgifter i REX-systemet ska betraktas som registeransvarig för behandlingen av dessa uppgifter.

Kommissionen ska betraktas som en gemensam registeransvarig för behandlingen av samtliga uppgifter, så att det garanteras att alla registrerade exportörer kan tillvarata sina rättigheter.

4. Registrerade exportörers rättigheter i fråga om behandling av de uppgifter som lagras i REX-systemet, som förtecknas i bilaga 22-06 eller i bilaga 22-06A, beroende på vad som är tillämpligt och som behandlas i nationella system ska utövas i enlighet med dataskyddslagstiftningen för genomförande av direktiv 95/46/EG i den medlemsstat där uppgifterna om dessa exportörer lagras.

5. Medlemsstater som i sina nationella system kopierar de uppgifter från REX-systemet som de har tillträde till ska hålla de kopierade uppgifterna uppdaterade.

6. Registrerade exportörers rättigheter i fråga om kommissionens behandling av deras registreringsuppgifter ska utövas i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001.

7. Alla förfrågningar från registrerade exportörer om utövande av rätten till tillgång till eller rättelse, utplåning eller blockering av uppgifter i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001 ska lämnas till och behandlas av den registeransvarige.

Om en registrerad exportör har lämnat en sådan förfrågan till kommissionen, utan att ha försökt att få sina rättigheter tillgodosedda av den registeransvarige, ska kommissionen vidarebefordra denna förfrågan till den registeransvarige för uppgifterna om denna registrerade exportör.

Om den registrerade exportören inte får sina rättigheter tillgodosedda av den registeransvarige, ska den registrerade exportören lämna en förfrågan om detta till kommissionen, som då agerar som registeransvarig. Kommissionen ska ha rätt att rätta, utplåna eller blockera uppgifterna.

8. De nationella tillsynsmyndigheterna för dataskydd och Europeiska datatillsynsmannen ska, var och en inom ramen för sin befogenhet, samarbeta och sörja för en samordnad tillsyn av registreringsuppgifter.

De ska inom ramen för sina respektive befogenheter och vid behov utbyta relevant information, bistå varandra med granskningar och inspektioner, utreda svårigheter med tolkningen eller tillämpningen av denna förordning, undersöka problem i samband med utövandet av oberoende tillsyn eller den registrerades rättigheter, utarbeta harmoniserade förslag till gemensamma lösningar på eventuella problem samt främja medvetenheten om rättigheterna i fråga om uppgiftsskydd. *Förordning 2018/604.*

Artikel 84 – Meddelandeskyldigheter för medlemsstaterna för genomförande av systemet för registrerade exportörer (REX-systemet)

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1184] Medlemsstaterna ska meddela kommissionen namn på, adresser till och kontaktuppgifter om de av deras tullmyndigheter som är

a) behöriga att registrera exportörer och vidareändare av varor i REX-systemet, ändra och uppdatera registreringsuppgifter och återkalla registreringar,

b) ansvariga för att säkerställa det administrativa samarbetet med förmånsländernas behöriga myndigheter i enlighet med detta underavsnitt, underavsnitten 3–9 i detta avsnitt och avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitten 2 [641–652] och 3 [653–658] i delegerad förordning (EU) 2015/2446.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

Detta meddelande ska skickas till kommissionen senast den 30 september 2016.

Medlemsstaterna ska omedelbart underrätta kommissionen om varje ändring i de uppgifter som meddelats i enlighet med första stycket.

Artikel 85 – Registreringsförfarande i medlemsstaterna och exportförfaranden som ska gälla under övergångsperioden till dess att systemet för registrerade exportörer börjar tillämpas

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1185] 1. Medlemsstaternas tullmyndigheter ska den 1 januari 2017 inleda registreringen av exportörer som är etablerade på deras territorium.

2. Från och med den 1 januari 2018 och med tanke på kumulation enligt artikel 53 [653] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska tullmyndigheterna i samtliga medlemsstater upphöra med utfärdandet av varucertifikat EUR.1 och godkända exportörer upphöra med upprättandet av fakturadeklarationer.

3. Till och med den 31 december 2017 ska tullmyndigheterna i medlemsstaterna utfärda varucertifikat EUR.1 eller ersättningsursprungs-certifikat formulär A på begäran av exportörer eller vidaresändare av varor som ännu inte har registrerats. Detta ska även gälla om de ursprungsprodukter som har sänts till unionen åtföljs av ursprungsförsäkringar upprättade av en registrerad exportör i ett förmånsland.

Till och med den 31 december 2017 får godkända exportörer i medlemsstaterna som ännu inte registrerats upprätta fakturadeklarationer för kumulation enligt artikel 53 [653] i delegerad förordning (EU) 2015/2446.

4. Exportörer i unionen, registrerade eller ej, ska från och med den 1 januari 2017 upprätta ursprungsförsäkringar för avsända ursprungsprodukter när deras totala värde inte överstiger 6 000 euro.

Exportörer ska, sedan de registrerats, från och med den dag då deras registrering är giltig i enlighet med artikel 86.4 i denna förordning upprätta ursprungsförsäkringar för avsända ursprungsprodukter när deras totala värde överstiger 6 000 euro.

5. Registrerade vidaresändare av varor får upprätta ersättningsförsäkringar om ursprung från och med den dag då deras registrering är giltig i enlighet med artikel 86.4 i denna förordning. Detta ska gälla oavsett om varorna åtföljs av ett ursprungscertifikat formulär A som utfärdats i förmånslandet eller en fakturadeklaration eller ursprungsförsäkran som upprättats av exportören. *Förordning 2017/989.*

Artikel 86 – Ansökan om att bli registrerad exportör

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1186] 1. De som vill bli registrerade exportörer ska inge en ansökan till de behöriga myndigheterna i det förmånsland där de har sitt huvudkontor eller är fast etablerade. Ansökan ska göras på det formulär som beskrivs i bilaga 22-06 [1508].

2. För att bli en registrerad exportör ska en exportör eller vidaresändare av varor som är etablerad i unionens tullområde inge en ansökan till tullmyndigheterna i berörd medlemsstat. Ansökan ska göras på det formulär som beskrivs i bilaga 22-06A.

3. För export inom ramen för unionens, Norges eller Schweiz allmänna preferenssystem ska exportörer bara behöva registreras en gång.

Exportörer ska tilldelas ett nummer för en registrerad exportör av förmånslandets behöriga myndigheter med tanke på export inom ramen för unionens, Norges och Schweiz allmänna preferenssystem, i den utsträckning som länderna i fråga har erkänt det land där registreringen sker som ett förmånsland.

Första och andra stycket ska gälla i tillämpliga delar för export inom ramen för Turkiets allmänna preferenssystem när det landet börjar tillämpa REX-systemet. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* (C-serien) offentliggöra det datum då Turkiet börjar tillämpa det systemet.

4. Registreringen ska vara giltig från och med den dag då de behöriga myndigheterna i ett förmånsland eller tullmyndigheterna i en medlemsstat har mottagit en fullständig ansökan om registrering i enlighet med punkterna 1 och 2.

5. Om exportören har ett ombud för fullgörande av exportformaliteter och detta ombud också är en registrerad exportör får ombudet inte använda sitt eget nummer för en registrerad exportör. *Förordning 2018/604*.

Artikel 87 – Systemet för registrerade exportörer: Krav på offentliggörande

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 2017/989.

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1187] Kommissionen ska på sin webbplats offentliggöra det datum då förmånsländer börjar tillämpa REX-systemet. Kommissionen ska hålla informationen uppdaterad. *Förordning 2017/989*.

Artikel 88 – Automatisk registrering av exportörer från ett land som blir ett förmånsland inom ramen för unionens allmänna preferenssystem

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1188] När ett land läggs till i förteckningen över förmånsländer i bilaga II till förordning (EU) nr 978/2012 ska kommissionen automatiskt aktivera registreringen av alla exportörer som är registrerade i det landet för unionens allmänna preferenssystem, förutsatt att exportörernas registreringsuppgifter är tillgängliga i REX-systemet och är giltiga åtminstone för Norges, Schweiz eller Turkiets allmänna preferenssystem.

I detta fall ska en exportör som redan har registrerats för åtminstone Norges, Schweiz eller Turkiets allmänna preferenssystem inte behöva inge en ansökan till sina behöriga myndigheter för att bli registrerade för unionens allmänna preferenssystem.

Artikel 89 – Återkallelse av registrering

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 2017/989.

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1189] 1. Registrerade exportörer ska omedelbart underrätta förmånslandets behöriga myndigheter eller medlemsstatens tullmyndigheter om ändringar av de uppgifter som de lämnat för att bli registrerade.

2. Registrerade exportörer som inte längre uppfyller villkoren för export av varor inom ramen för unionens allmänna preferenssystem, eller som inte längre avser att exportera varor inom ramen för det systemet, ska informera förmånslandets behöriga myndigheter eller tullmyndigheterna i medlemsstaten om detta.

3. De behöriga myndigheterna i ett förmånsland eller tullmyndigheterna i en medlemsstat ska återkalla registreringen, om den registrerade exportören

a) inte längre finns,

b) inte längre uppfyller villkoren för export av varor inom ramen för unionens allmänna preferenssystem,

c) har underrättat den behöriga myndigheten i förmånslandet eller tullmyndigheterna i medlemsstaten om att det inte längre föreligger någon avsikt att exportera varor inom ramen för unionens allmänna preferenssystem,

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

d) avsiktligt eller genom vårdslöshet upprättar eller låter upprätta en ursprungsförsäkran som innehåller oriktiga uppgifter och leder till att denne orättmätigt omfattas av förmånlig tullbehandling.

4. Den behöriga myndigheten i ett förmånsland eller tullmyndigheterna i en medlemsstat får återkalla registreringen, om den registrerade exportören underlåter att hålla uppgifterna om sin registrering uppdaterade.

5. Återkallelse av registreringar ska endast ha framtida verkan, dvs. på ursprungsförsäkningar som upprättas efter återkallelsedagen. Återkallelse av registreringar ska inte påverka giltigheten för ursprungsförsäkningar som upprättats innan den registrerade exportören underrättas om återkallelsen.

6. Den behöriga myndigheten i ett förmånsland eller tullmyndigheterna i en medlemsstat ska informera den registrerade exportören om återkallelsen av registreringen och den dag då återkallelsen får verkan.

7. Rättsmedel ska finnas tillgängliga för exportören eller vidareställaren av varor i den händelse registreringen återkallas.

8. Återkallelsen av en registrerad exportör ska hävas i händelse av en felaktig återkallelse. Exportörer eller vidareställare av varor ska ha rätt att använda det nummer för en registrerad exportör som de tilldelats vid tidpunkten för registreringen.

9. Exportörer eller vidareställare av varor, vars registrering har återkallats, får lämna in en ny ansökan om att bli registrerad exportör i enlighet med artikel 86 i denna förordning. Exportörer eller vidareställare av varor, vars registrering har återkallats i enlighet med punkterna 3 d och 4, får registreras på nytt endast om de för de behöriga myndigheter i förmånslandet eller de tullmyndigheter i en medlemsstat som har registrerat dem påvisar att de har korrigerat den situation som ledde till återkallelsen av registreringen.

10. Den behöriga myndighet i förmånslandet eller de tullmyndigheter i en medlemsstat som matat in uppgifterna i REX-systemet ska under högst tio kalenderår efter det kalenderår under vilket återkallelsen ägde rum lagra uppgifter om en återkallad registrering i systemet. Efter de tio kalenderåren ska den behöriga myndigheten i ett förmånsland eller tullmyndigheterna i medlemsstaten ta bort uppgifterna. *Förordning 2017/989.*

Artikel 90 – Automatisk återkallelse av registrering när ett land avförs från förteckningen över förmånsländer

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 2017/989.

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1190] 1. Kommissionen ska återkalla alla registreringar av exportörer som är registrerade i ett förmånsland, om det landet avförs från förteckningen över förmånsländer i bilaga II till förordning (EU) nr 978/2012 eller om de tullförmåner som landet beviljats har upphävts tillfälligt enligt förordning (EU) nr 978/2012.

2. Om detta land återinförs i förteckningen eller om det tillfälliga upphävandet av de tullförmåner som landet beviljats avslutas, ska kommissionen återaktivera registreringen av samtliga exportörer registrerade i det landet, förutsatt att exportörernas registreringsuppgifter är tillgängliga i systemet och har förblivit giltiga åtminstone för det allmänna preferenssystemet i Norge eller Schweiz, eller Turkiet. I annat fall ska exportörer registreras på nytt i enlighet med artikel 86 i denna förordning.

3. I händelse av en återkallelse av samtliga registrerade exportörers registreringar i ett förmånsland, i enlighet med punkt 1, ska uppgifterna om återkallade registreringar

lagras i REX-systemet under minst tio kalenderår efter det kalenderår under vilket återkallelsen ägde rum. Efter den tioårsperioden och när ett förmånsland inte har varit ett förmånsland som omfattas av det allmänna preferenssystemet i Norge eller Schweiz, eller Turkiet, under mer än tio år, ska kommissionen ta bort uppgifterna om återkallade registreringar från REX-systemet. *Förordning 2017/989*.

Artikel 91 – Exportörers skyldigheter

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1191] 1. Exportörer och registrerade exportörer ska fullgöra följande skyldigheter:

- a) De ska hålla en lämplig affärsbokföring avseende tillverkning och leverans av varor som uppfyller kraven för förmånsbehandling.
- b) De ska hålla tillgänglig all bevisning som avser material som används i tillverkningen.
- c) De ska bevara all tulldokumentation som avser material som används i tillverkningen.
- d) De ska under minst tre år från utgången av det kalenderår då ursprungsförsäkringar upprättats, eller längre om så krävs i nationell lagstiftning, bevara register över
 - i) de ursprungsförsäkringar som de upprättat,
 - ii) sin bokföring av ursprungs- och icke-ursprungsmaterial, produktion och lager.

Dessa register och dessa ursprungsförsäkringar får bevaras i elektronisk form, men ska möjliggöra att de material som används i tillverkningen av exporterade produkter kan spåras och att deras ursprungsstatus kan bekräftas.

2. De skyldigheter som föreskrivs i punkt 1 ska även gälla leverantörer som förser exportörer med leverantörsdeklarationer, där ursprungsstatus för de varor de levererar intygas.

3. Vidaresändare av varor, oavsett om de är registrerade eller ej, som upprättar ersättningsförsäkringar om ursprung ska bevara de ursprungliga ursprungsförsäkringar som ersätts under minst tre år från utgången av det kalenderår under vilket ersättningsförsäkringen om ursprung upprättats, eller längre om så krävs enligt nationell lagstiftning.

Artikel 92 – Allmänna bestämmelser om ursprungsförsäkringar

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1192] 1. En ursprungsförsäkringen får upprättas vid tidpunkten för export till unionen eller när exporten till unionen är säkerställd.

Om de berörda produkterna anses ha ursprung i exportförmånslandet eller ett annat förmånsland i enlighet med artikel 55.4 [655] andra stycket i delegerad förordning (EU) 2015/2446 eller i enlighet med artikel 55.6 andra stycket i den förordningen ska ursprungsförsäkringen upprättas av exportören i exportförmånslandet.

2. En ursprungsförsäkringen får även upprättas efter export (försäkringen i efterhand) av de berörda produkterna. En sådan ursprungsförsäkringen i efterhand ska vara tillåtlig, om den uppvisas för tullmyndigheterna i den medlemsstat där tulldeklarationen för övergång till fri omsättning lämnats in senast två år efter importen.

Om en sändning delas upp i enlighet med artikel 43 [643] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 och förutsatt att den tvååriga tidsfrist som avses i första stycket efterlevs, får ursprungsförsäkringen upprättas i efterhand av exportören i produkternas

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

exportland. Detta gäller i tillämpliga delar om en sändning delas upp i ett annat förmånsland eller i Norge, Schweiz eller Turkiet.

3. Exportören ska lämna ursprungsförsäkran till sin kund i unionen och den ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga 22-07 [1509]. Den ska upprättas på engelska, franska eller spanska.

Den får upprättas på ett kommersiellt dokument som möjliggör identifiering av den berörda exportören och de berörda varorna.

Det ska inte krävas att exportören undertecknar ursprungsförsäkran.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska i tillämpliga delar gälla även för följande:

a) Ursprungsförsäkringar som upprättats inom unionen i syfte att användas vid bilateral kumulation som avses i artikel 53 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446.

b) Ursprungsförsäkringar avseende varor som exporteras till ett förmånsland som omfattas av de allmänna preferenssystemen i Norge, Schweiz eller Turkiet i syfte att användas vid kumulation med material med ursprung i unionen. *Förordning 2018/604*.

Artikel 93 – Ursprungsförsäkran vid kumulation

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1193] 1. I syfte att fastställa ursprunget för material som används inom ramen för bilateral eller regional kumulation ska exportören av en produkt som har tillverkats av material med ursprung i ett land med vilket kumulation tillåts utgå från den ursprungsförsäkran som lämnats av leverantören av dessa material. I dessa fall ska den ursprungsförsäkran som exportören upprättar innehålla uppgiften ”EU cumulation” eller ”regional cumulation”, ”Cumul UE” eller ”Cumul regional” eller ”Acumulación UE” eller ”Acumulación regional”, beroende på vad som är tillämpligt.

2. I syfte att fastställa ursprunget för material som används inom ramen för kumulation enligt artikel 54 [654] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska exportören av en produkt som har tillverkats av material med ursprung i Norge, Schweiz eller Turkiet utgå från det ursprungsbevis som lämnats av leverantören av dessa material, på villkor att detta bevis har utfärdats i enlighet med ursprungsreglerna i Norges, Schweiz eller Turkiets allmänna preferenssystem. I detta fall ska den ursprungsförsäkran som exportören upprättar innehålla uppgiften ”Norway cumulation”, ”Switzerland cumulation” eller ”Turkey cumulation”, ”Cumul Norvège”, ”Cumul Suisse” eller ”Cumul Turquie”, ”Acumulación Noruega”, ”Acumulación Suiza” eller ”Acumulación Turquía”.

3. I syfte att fastställa ursprunget för material som används inom ramen för utvidgad kumulation enligt artikel 56 [656] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska exportören av en produkt som har tillverkats av material med ursprung i en part med vilken utvidgad kumulation tillåts utgå från det ursprungsbevis som lämnats av leverantören av dessa material, på villkor att detta bevis har utfärdats i enlighet med bestämmelserna i det relevanta frihandelsavtalet mellan unionen och den berörda parten.

I detta fall ska den ursprungsförsäkran som exportören upprättar innehålla uppgiften ”extended cumulation with country x”, ”cumul étendu avec le pays x” eller ”Acumulación ampliada con el país x”.

Underavsnitt 6 – Tillämpliga för faranden vid övergång till fri omsättning i unionen inom ramen för unionens allmänna preferenssystem till den dag då systemet för registrerade exportörer börjar tillämpas

Artikel 94 – Inlämnande av och giltighet för ursprungscertifikat formulär A eller fakturadeklARATIONER samt försenat uppvisande av dessa

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1194] 1. Ursprungscertifikat formulär A eller fakturadeklARATIONER ska uppvisas för importmedlemsstaternas tullmyndigheter i enlighet med de förfaranden som gäller tulldeklARATIONER.

2. Ett ursprungsbevis ska vara giltigt under tio månader från och med den dag då det utfärdas i exportlandet och ska inom denna period uppvisas för importlandets tullmyndigheter.

Ursprungsbevis som uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet efter det att deras giltighetsperiod löpt ut får godtas för tillämpning av tullförmåner, om underlåtenheten att uppvisa dessa handlingar senast den föreskrivna dagen beror på exceptionella omständigheter.

Även i andra fall där ursprungsbevis uppvisas för sent får tullmyndigheterna i importlandet godta dem, om produkterna har anmälts till tullen före ovannämnda sista dag.

Artikel 95 – Ersättning av ursprungscertifikat formulär A och fakturadeklARATIONER

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1195] 1. Om ursprungsprodukter som ännu inte har övergått till fri omsättning befinner sig under kontroll av ett tullkontor i en medlemsstat, ska det tullkontoret på skriftlig begäran från vidareändaren ersätta det ursprungliga ursprungscertifikatet formulär A eller den ursprungliga fakturadeklARATIONEN med ett eller flera ursprungscertifikat formulär A (ersättningscertifikat) i syfte att sända samtliga eller en del av dessa produkter någon annanstans i unionen eller till Norge eller Schweiz. Vidareändaren ska i sin begäran ange huruvida en fotokopia av det ursprungliga ursprungsbeviset kommer att bifogas ersättningscertifikatet.

2. Ersättningscertifikatet ska upprättas i enlighet med bilaga 22-19 [1519].

Tullkontoret ska kontrollera att ersättningscertifikatet överensstämmer med det ursprungliga ursprungsbeviset.

3. Om begäran om ett ersättningscertifikat inges av en vidareändare som agerar i god tro, ska denne inte vara ansvarig för att uppgifterna i det ursprungliga ursprungsbeviset är riktiga.

4. Det tullkontor som ombetts utfärda ersättningscertifikatet ska på det ursprungliga ursprungsbeviset eller i en bilaga till det anteckna de vidareända produkternas vikter, nummer och beskaffenhet, deras destinationsland och löpnummer för motsvarande ersättningscertifikat. Tullkontoret ska bevara det ursprungliga ursprungsbeviset under minst tre år.

5. När produkter omfattas av tullförmåner enligt ett undantag som beviljats enligt artikel 64.6 i kodexen ska det förfarande som föreskrivs i den här artikeln endast tillämpas när sådana produkter är avsedda för unionen.

Artikel 96 – Användning av ursprungscertifikat formulär A eller fakturadeklARATIONER vid import i delleranser

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1196] 1. Om produkter som föreligger i delar avsedda att sättas ihop enligt den allmänna tolkningsbestämmelsen 2 a i Harmoniserade systemet och som klassificeras enligt avdelning XVI eller XVII eller nummer 7308 eller 9406 i Harmoniserade systemet importeras i delleranser på begäran av importören och på de villkor som fastställts av importmedlemsstatens tullmyndigheter, får ett enda ursprungsbevis för dessa produkter uppvisas för tullmyndigheterna vid import av den första delleransen.

2. På begäran av importören och på de villkor som fastställts av importmedlemsstatens tullmyndigheter får ett enda ursprungsbevis uppvisas för tullmyndigheterna vid importen av den första sändningen, om varorna

- a) importeras ofta och kontinuerligt inom ramen för handel av ett betydande kommersiellt värde,
- b) omfattas av ett och samma köpekontrakt vars parter är etablerade i exportlandet eller i medlemsstaterna,
- c) klassificeras enligt samma (åtta-siffriga) nummer i Kombinerade nomenklaturen,
- d) kommer från en och samma exportör, är avsedda för en och samma importör och genomgår införselprocedurerna vid ett och samma tullkontor i en och samma medlemsstat.

Detta förfarande ska gälla under en period som fastställs av de behöriga tullmyndigheterna.

Artikel 97 – Befrielse från skyldigheten att inge ett ursprungscertifikat formulär A eller en fakturadeklARATION

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1197] 1. Produkter som sänds som småpaket mellan privatpersoner eller som ingår i resandes personliga bagage ska medges status som ursprungsprodukter och omfattas av tullförmåner enligt det allmänna preferenssystemet utan att ett ursprungscertifikat formulär A eller en fakturadeklARATION behöver uppvisas, förutsatt att

- a) sådana produkter
 - i) inte importeras i kommersiellt syfte,
 - ii) har deklarerats uppfylla villkoren för att få omfattas av det allmänna preferenssystemet,
- b) det inte finns tvivel om att deklARATIONEN enligt led a ii är riktig.

2. Importen ska inte anses ha kommersiellt syfte om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Importen är av tillfällig karaktär.
- b) Importen består uteslutande av produkter för mottagarnas, de resandes eller deras familjers personliga bruk.
- c) Det är på grund av produkternas beskaffenhet och kvantitet uppenbart att syftet inte är kommersiellt.

3. Det totala värdet av de produkter som avses i punkt 2 får inte överstiga 500 euro för småpaket eller 1 200 euro för produkter som ingår i resandes personliga bagage.

Artikel 98 – Avvikelser och formella fel i ursprungscertifikat formulär A eller fakturadeklarationer

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1198] 1. Om det konstateras att uppgifterna i ursprungscertifikat formulär A eller i fakturadeklarationer endast obetydligt avviker från uppgifterna i de handlingar som uppvisats för tullkontoret för fullgörande av formaliteterna vid import av produkterna, ska detta inte i sig medföra att certifikaten eller deklarationerna blir ogiltiga, förutsatt att det vederbörligen fastställs att uppgifterna i dokumentet verkligen avser de uppvisade produkterna.

2. Uppenbara formella fel i ett ursprungscertifikat formulär A, ett varucertifikat EUR.1 eller en fakturadeklaration ska inte leda till att handlingen avvisas, om felet inte är av den arten att det uppstår tvivel om att uppgifterna i handlingen är riktiga.

Underavsnitt 7 – Tillämpliga för faranden vid övergång till fri omsättning i unionen inom ramen för unionens allmänna preferenssystem från och med den dag då systemet för registrerade exportörer börjar tillämpas

Artikel 99 – Ursprungsförsäkrans giltighet

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1199] 1. En ursprungsförsäkran ska upprättas för varje sändning.

2. En ursprungsförsäkran ska vara giltig i tolv månader från och med den dag då den upprättas.

3. En enda ursprungsförsäkran får omfatta flera sändningar, om varorna uppfyller följande villkor:

- a) De anmäls som varor som föreligger i delar som är avsedda att sättas ihop enligt den allmänna tolkningsbestämmelsen 2 a i Harmoniserade systemet.
- b) De klassificeras enligt avdelning XVI eller XVII eller nummer 7308 eller 9406 i Harmoniserade systemet.
- c) De avses importeras i delleranser.

Artikel 100 – Ursprungsförsäkrans tillåtlighet

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1200] För att importörer ska få omfattas av det allmänna preferenssystemet efter att ha hänvisat till en ursprungsförsäkran, ska varorna ha exporterats tidigast den dag då det förmånsland från vilket varorna exporteras inlett registreringen av exportörer i enlighet med artikel 79 i denna förordning.

När ett land får eller återfår status som ett förmånsland i fråga om de produkter som avses i förordning (EU) nr 978/2012 ska varor med ursprung i det landet omfattas av det allmänna preferenssystemet, på villkor att de exporteras från förmånslandet tidigast den dag då detta förmånsland börjat tillämpa det system för registrerade exportörer som avses i artikel 70.3 i denna förordning. *Rättelse, EUT L 101, 2017.*

Artikel 101 – Ersättning av ursprungsförsäkringar

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1201] 1. Om ursprungsprodukter som ännu inte har övergått till fri omsättning befinner sig under kontroll av ett tullkontor i en medlemsstat, får vidareställaren ersätta den ursprungliga ursprungsförsäkringen med en eller flera ersättningsförsäkringar om ursprung i syfte att sända samtliga eller en del av produkterna någon annanstans i unionens tullområde eller till Norge eller Schweiz.

En ersättningsförsäkran ska upprättas i enlighet med kraven i bilaga 22-20 [1520].

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

Ersättningsförsäkringar om ursprung får upprättas endast om den ursprungliga ursprungs försäkringen upprättats i enlighet med artiklarna 92, 93, 99 och 100 i denna förordning och bilaga 22-07 [1509].

2. Vidaresändare ska vara registrerade för att kunna upprätta ersättningsförsäkringar om ursprung för ursprungsprodukter som ska sändas någon annanstans inom unionens territorium, om det totala värdet av ursprungsprodukter i den ursprungliga sändning som ska delas upp överstiger 6 000 euro.

Vidaresändare som inte är registrerade får dock upprätta ersättningsförsäkringar om ursprung när det totala värdet av ursprungsprodukter i den ursprungliga sändning som ska delas upp överstiger 6 000 euro, om de bifogar ett exemplar av den ursprungliga ursprungs försäkringen som upprättades i förmånslandet.

3. Endast vidaresändare registrerade i REX-systemet får upprätta ersättningsförsäkringar om ursprung med avseende på produkter som ska sändas till Norge eller Schweiz.

4. En ersättningsförsäkringen om ursprung ska vara giltig i tolv månader från och med dagen för upprättandet av den ursprungliga ursprungs försäkringen.

5. Punkterna 1–4 ska också gälla ursprungs försäkringar som ersätter ersättningsförsäkringar om ursprung.

6. När produkter omfattas av tullförmåner enligt ett undantag som beviljats enligt artikel 64.6 i kodexen får det ersättande som föreskrivs i den här artikeln endast göras om sådana produkter är avsedda för unionen.

Artikel 102 – Allmänna principer och försiktighetsåtgärder som deklaranterna ska iaktta

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1202] 1. En deklaratant som begär förmånsbehandling inom ramen för det allmänna preferenssystemet ska hänvisa till ursprungs försäkringen i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning. Hänvisningen till ursprungs försäkringen ska vara dess utfärdandedag med formatet ååååmmdd, där åååå motsvarar året, mm månaden och dd dagen. Om det totala värdet av de avsända ursprungsprodukterna överstiger 6 000 euro, ska deklaratanten också uppge den registrerade exportörens nummer.

2. När deklaratanten har ansökt om tillämpning av det allmänna preferenssystemet i enlighet med punkt 1 utan att inneha en ursprungs försäkringen vid tidpunkten för godtagandet av tulldeklarationen för övergång till fri omsättning, ska denna deklaratant anses som förenklad enligt artikel 166 [266] i kodexen och behandlas som sådan.

3. Innan deklaratanten deklarerar varor för övergång till fri omsättning ska denne noggrant se till att varorna uppfyller reglerna i detta underavsnitt, underavsnitten 3–9 i detta avsnitt och avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitten 2 [641–652] och 3 [653–658] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, särskilt genom att kontrollera

a) att det på den allmänt tillgängliga webbplatsen framgår att exportören är registrerad i REX-systemet, om det totala värdet av de avsända ursprungsprodukterna överstiger 6 000 euro, och

b) att ursprungs försäkringen upprättats i enlighet med bilaga 22-07 [1509].
Förordning 2017/989.

Artikel 103 – Befrielse från skyldigheten att inge en ursprungsförsäkran

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1203] 1. Skyldigheten att upprätta och uppvisa en ursprungsförsäkran ska inte gälla för följande produkter:

a) Produkter som sänds som småpaket mellan privatpersoner och vars totala värde inte överskrider 500 euro.

b) Produkter som ingår i resandes personliga bagage och vars totala värde inte överstiger 1 200 euro.

2. De produkter som avses i punkt 1 ska uppfylla följande krav:

a) Importen av dem har inte kommersiellt syfte.

b) Produkterna har deklarerats uppfylla villkoren för att få omfattas av det allmänna preferenssystemet.

c) Det finns inga tvivel om att deklARATIONEN enligt led b är riktig.

3. Vid tillämpning av punkt 2 a ska importen inte anses ha kommersiellt syfte om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Importen är av tillfällig karaktär.

b) Importen består uteslutande av produkter för mottagarnas, de resandes eller deras familjers personliga bruk.

c) Det är på grund av produkternas beskaffenhet och kvantitet uppenbart att syftet inte är kommersiellt.

Artikel 104 – Avvikelser och formella fel i ursprungsförsäkningar; försenat uppvisande av ursprungsförsäkningar

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1204] 1. Om det konstateras att uppgifterna i en ursprungsförsäkran endast obetydligt avviker från uppgifterna i de handlingar som uppvisats för tullmyndigheterna för fullgörande av formaliteterna vid import av produkterna, ska detta inte i sig medföra att ursprungsförsäkran blir ogiltig, förutsatt att det vederbörligen fastställs att uppgifterna i dokumentet verkligen avser de berörda produkterna.

2. Uppenbara formella fel, såsom skrivfel, i en ursprungsförsäkran ska inte leda till att handlingen avvisas, om felet inte är av den arten att det uppstår tvivel om att uppgifterna i försäkran är riktiga.

3. Ursprungsförsäkningar som uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet efter den giltighetsperiod som avses i artikel 99 i denna förordning får godtas för tillämpning av tullförmåner, om underlåtenheten att uppvisa dessa handlingar senast den föreskrivna dagen beror på exceptionella omständigheter. Även i andra fall där ursprungsförsäkningar uppvisas för sent får tullmyndigheterna i importlandet godta dem, om produkterna har anmälts till tullen före ovannämnda sista dag.

Artikel 105 – Användning av ursprungsförsäkningar vid import i delleranser

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1205] 1. Det förfarande som avses i artikel 99.3 i denna förordning ska gälla under en period som fastställs av medlemsstaternas tullmyndigheter.

2. De tullmyndigheter i importmedlemsstaterna som övervakar de på varandra följande övergångarna till fri omsättning ska kontrollera att respektive sändning utgör en del av de produkter som föreligger i delar som är avsedda att sättas ihop och för vilka ursprungsförsäkran upprättats.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

Artikel 106 – Tillfälligt upphörande med tillämpningen av förmånsåtgärder

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1206] 1. När tullmyndigheterna har tvivel beträffande produkters ursprungsstatus får de begära att deklaranter, inom en rimlig period som de ska fastställa, uppvisar all tillgänglig bevisning, så att de kan kontrollera att uppgifterna om ursprung i deklARATIONEN är riktiga eller att villkoren i artikel 43 [643] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 är uppfyllda.

2. Tullmyndigheterna får tillfälligt upphöra att bevilja förmånlig tullbehandling under den tid som kontrollförfarandet enligt artikel 109 i denna förordning varar när

a) uppgifterna från deklaranter inte är tillräckliga för att bekräfta att produkterna har ursprungsstatus eller att villkoren i artiklarna 42 [642] eller 43 i delegerad förordning (EU) 2015/2446 är uppfyllda,

b) deklaranter inte svarar inom den tid som medgetts för inlämnande av de uppgifter som avses i punkt 1.

3. I avvaktan på antingen de uppgifter som begärts från deklaranter enligt punkt 1 eller resultaten av det kontrollförfarande som avses i punkt 2 ska importören erbjudas att produkterna frigörs, med förbehåll för de säkerhetsåtgärder som anses nödvändiga.

Artikel 107 – Vägran att bevilja tullförmåner

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1207] 1. Tullmyndigheterna i importmedlemsstaten ska vägra att bevilja tullförmåner, utan att vara skyldiga att begära ytterligare bevisning eller skicka en begäran om kontroll till förmånslandet, i följande fall:

a) När varorna inte är desamma som avses i ursprungsförsäkran.

b) När deklaranter inte uppvisar en ursprungsförsäkran för de berörda produkterna när en sådan försäkran krävs.

c) När den ursprungsförsäkran som innehas av deklaranter inte har upprättats av en exportör som är registrerad i förmånslandet, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 78.1 b och artikel 79.3 i denna förordning.

d) När ursprungsförsäkran inte har upprättats i enlighet med bilaga 22-07 [1509].

e) När villkoren i artikel 43 [643] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 inte är uppfyllda.

2. När en begäran om kontroll enligt artikel 109 har skickats till förmånslandets behöriga myndigheter ska tullmyndigheterna i importmedlemsstaten vägra att bevilja tullförmåner när de

a) har fått ett svar som visar att exportören inte hade rätt att upprätta ursprungsförsäkran,

b) har fått ett svar som visar att de berörda produkterna inte har ursprung i ett förmånsland eller att villkoren i artikel 42 [642] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 inte är uppfyllda,

c) haft rimliga tvivel om huruvida ursprungsförsäkran var giltig eller huruvida deklaranterens uppgifter om produkternas verkliga ursprung var riktiga, när de lämnade begäran om kontroll, och någotdera av följande villkor är uppfyllda:

i) De har inte mottagit något svar inom den tidsfrist som medgetts enligt artikel 109 i denna förordning.

ii) De har mottagit ett svar som inte tillräckligt behandlar de frågor som väckts i begäran.

Underavsnitt 8 – Kontroll av ursprung inom ramen för unionens allmänna preferenssystem

Artikel 108 – De behöriga myndigheternas skyldigheter vad gäller kontroll av ursprung efter det att systemet för registrerade exportörer börjar tillämpas

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1208] 1. För att kontrollera efterlevnaden av reglerna om produkters ursprungsstatus ska förmånslandets behöriga myndigheter utföra

a) kontroller av produkters ursprungsstatus, på begäran av medlemsstaternas tullmyndigheter,

b) regelbundna kontroller av exportörer, på eget initiativ.

Första stycket ska i tillämpliga delar gälla framställningar som skickas till myndigheterna i Norge och Schweiz för kontroll av ersättningsförsäkringar om ursprung som upprättats på deras territorium, i syfte att begära att dessa myndigheter samarbetar med de behöriga myndigheterna i förmånslandet.

Utvidgad kumulation ska bara medges enligt artikel 56 [656] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, om ett land med vilket unionen har ett gällande frihandelsavtal har gått med på att ge förmånslandet bistånd i fråga om administrativt samarbete på samma sätt som det skulle ge medlemsstaternas tullmyndigheter sådant bistånd i enlighet med relevanta bestämmelser i det berörda frihandelsavtalet.

2. De kontroller som avses i punkt 1 b ska säkerställa att exportörer kontinuerligt iakttar sina skyldigheter. De ska utföras med intervaller som fastställs på grundval av lämpliga riskanalyskriterier. För detta ändamål ska förmånsländernas behöriga myndigheter begära att exportörerna tillhandahåller dem kopior av eller en förteckning över ursprungsförsäkringar som de har upprättat.

3. Förmånsländernas behöriga myndigheter ska ha rätt att begära alla slags underlag och att utföra alla slags inspektioner av exportörers bokföring och, vid behov, bokföringen för tillverkare som levererar till exportörer, inklusive på platsen, eller att utföra varje annan kontroll som de bedömer lämplig.

Artikel 109 – Efterkontroll av ursprungsförsäkringar och ersättningsförsäkringar om ursprung

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1209] 1. Efterkontroller av ursprungsförsäkringar eller ersättningsförsäkringar om ursprung ska göras stickprovvis eller när medlemsstaternas tullmyndigheter har rimliga tvivel beträffande deras äkthet, de berörda produkternas ursprungsstatus eller uppfyllandet av övriga villkor i detta underavsnitt, underavsnitten 3–9 i detta avsnitt och avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitten 2 [641–652] och 3 [653–658] i delegerad förordning (EU) 2015/2446.

När en medlemsstats tullmyndigheter begär att ett förmånslands behöriga myndigheter samarbetar vid en kontroll av giltigheten hos ursprungsförsäkringar, produkters ursprungsstatus eller av båda, ska de vid behov ange på sin begäran skälen till att de har rimliga tvivel beträffande giltigheten hos ursprungsförsäkringen eller produkternas ursprungsstatus.

Till stöd för begäran om kontroll kan de skicka en kopia av ursprungsförsäkringen eller ersättningsförsäkringen om ursprung och eventuella ytterligare uppgifter eller dokument som tyder på att uppgifterna i denna försäkringen eller ersättningsförsäkringen inte är riktiga.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

Den begärande medlemsstaten ska för inlämning av resultaten av kontrollen fastställa en inledande tidsfrist på sex månader, som ska inledas på dagen för begäran om kontroll, med undantag av framställningar som skickas till Norge eller Schweiz för kontroll av ersättningsförsäkringar om ursprung som upprättats på deras territorium på grundval av ursprungs-försäkringar som upprättats i ett förmånsland, för vilka tidsfristen ska förlängas till åtta månader.

2. Om det vid rimliga tvivel inte inkommer något svar inom den tidsfrist som anges i punkt 1 eller om svaret inte innehåller tillräcklig information för att fastställa produkternas verkliga ursprung, ska en andra begäran skickas till de behöriga myndigheterna. I denna begäran ska det fastställas en ytterligare tidsfrist på högst sex månader. Om det inom sex månader efter det att den andra begäran gjorts inte har lämnats några resultat av kontrollen till den myndighet som begärt den eller om svaret inte innehåller tillräckliga uppgifter för att fastställa dokumentets äkthet eller produkternas verkliga ursprung, ska den begärande myndigheten vägra att bevilja tullförmåner.

3. Om den kontroll som föreskrivs i punkt 1 eller andra tillgängliga uppgifter tyder på att ursprungsreglerna överträds, ska det exporterande förmånslandet på eget initiativ eller på begäran av medlemsstaternas tullmyndigheter eller kommissionen utföra lämpliga undersökningar eller se till att dessa undersökningar utförs med vederbörlig skyndsamhet, så att sådana överträdelser avslöjas och förhindras. För detta ändamål får kommissionen eller medlemsstaternas tullmyndigheter delta i dessa undersökningar.

Artikel 110 – Efterkontroll av ursprungscertifikat formulär A och fakturadeklarationer

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1210] 1. Efterkontroller av ursprungscertifikat formulär A och fakturadeklarationer ska göras stickprovvis eller när medlemsstaternas tullmyndigheter har rimliga tvivel beträffande dessa dokumentets äkthet, de berörda produkternas ursprungsstatus eller uppfyllandet av övriga villkor i detta underavsnitt, underavsnitten 3–9 i detta avsnitt och avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitten 2 [641–652] och 3 [653–658] i delegerad förordning (EU) 2015/2446.

2. När en medlemsstats tullmyndigheter begär en efterkontroll ska de återlämna ursprungscertifikatet formulär A och fakturan, om den uppvisats, fakturadeklarationen eller en kopia av dessa dokument, till de behöriga statliga myndigheterna i det exporterande förmånslandet och, vid behov, ange skälen för en undersökning. Till stöd för begäran om kontroll ska de tillhandahålla alla de erhållna handlingar och upplysningar som tyder på att uppgifterna i ursprungsbeviset inte är riktiga.

Om medlemsstaternas tullmyndigheter beslutar att tillfälligt upphöra att bevilja tullförmåner i avvaktan på resultatet av kontrollen, ska de erbjuda importören att produkterna frigörs, med förbehåll för de säkerhetsåtgärder som anses nödvändiga.

3. När en begäran om efterkontroll har gjorts ska denna kontroll utföras och resultaten därav meddelas medlemsstaternas tullmyndigheter inom en tid av högst sex månader eller, vid framställningar till Norge eller Schweiz angående kontroll av ersättningsursprungsbevis som upprättats på deras territorier på grundval av ursprungscertifikat formulär A eller fakturadeklarationer som upprättats i ett förmånsland, inom en tid av högst åtta månader från den dag då begäran skickas.

Dessa resultat ska klart utvisa om ursprungsbeviset avser de produkter som faktiskt exporterats, och om dessa produkter kan anses vara produkter med ursprung i förmånslandet.

4. I fråga om ursprungscertifikat formulär A som utfärdats inom ramen för bilateral kumulation ska svaret innefatta kopior av varucertifikaten EUR.1 eller, i tillämpliga fall, motsvarande fakturadeklarationer.

5. Om rimliga tvivel föreligger och inget svar erhålls inom de sex månader som anges i punkt 3 eller om svaret inte innehåller tillräckliga uppgifter för att fastställa dokumentets äkthet eller produkternas verkliga ursprung, ska en andra begäran skickas till de behöriga myndigheterna. Om det inom fyra månader efter det att den andra begäran gjorts inte har lämnats några resultat av kontrollen till den myndighet som begärt den eller om svaret inte innehåller tillräckliga uppgifter för att fastställa dokumentets äkthet eller produkternas verkliga ursprung, ska den begärande myndigheten vägra att bevilja tullförmåner, utom under exceptionella omständigheter.

6. Om kontrollförfarandet eller andra tillgängliga uppgifter tyder på att ursprungsreglerna överträds, ska det exporterande förmånslandet på eget initiativ eller på begäran av medlemsstaternas tullmyndigheter utföra lämpliga undersökningar eller se till att dessa undersökningar utförs med vederbörlig skyndsamhet, så att sådana överträdelser avslöjas och förhindras. För detta ändamål får kommissionen eller medlemsstaternas tullmyndigheter delta i dessa undersökningar.

7. För tillämpning av efterkontroller av ursprungscertifikat formulär A ska exportörerna bevara alla tillämpliga dokument som styrker de berörda produkternas ursprungsstatus, och det exporterande förmånslandets behöriga statliga myndigheter ska bevara kopior av certifikaten och alla exporthandlingar som hänvisar till dem. Dessa dokument ska bevaras under en period av minst tre år från utgången av det år då ursprungscertifikatet formulär A utfärdades. *Förordning 2017/989.*

Artikel 111 – Efterkontroll av ursprungsbevis avseende produkter som fått ursprungsstatus genom kumulation

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1211] Artiklarna 73 och 110 i denna förordning ska även tillämpas mellan länderna i samma regionala grupp när det gäller tillhandahållande av uppgifter till kommissionen eller medlemsstaternas tullmyndigheter samt efterkontroll av ursprungscertifikat formulär A eller fakturadeklarationer som utfärdats i enlighet med reglerna om regional ursprungskumulation.

Underavsnitt 9 – Andra tillämpliga bestämmelser inom ramen för unionens allmänna preferenssystem

Artikel 112 – Ceuta och Melilla

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1212] 1. Artiklarna 41–58 [641–658] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska gälla vid fastställandet av huruvida produkter inom ramen för bilateral kumulation kan anses ha ursprung i ett förmånsland när de exporteras till Ceuta eller Melilla och huruvida produkter inom ramen för bilateral kumulation kan anses ha ursprung i Ceuta och Melilla när de exporteras till ett förmånsland.

2. Artiklarna 74–79 och 84–93 i denna förordning ska gälla produkter som inom ramen för bilateral kumulation exporteras från ett förmånsland till Ceuta eller Melilla

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

och produkter som inom ramen för bilateral kumulation exporteras från Ceuta och Melilla till ett förmånsland.

3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska Ceuta och Melilla anses som ett enda territorium.

Underavsnitt 10 – Tillämpliga ursprungsbevis inom ramen för ursprungsreglerna för tillämpningen av bestämmelser om förmånstull som unionen antagit ensidigt för vissa länder eller territorier

Artikel 113 – Allmänna krav

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1213] Produkter med ursprung i ett förmånsland eller förmånsterritorium ska omfattas av de tullförmåner som avses i artikel 59 [659] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 mot uppvisande av någotdera av följande:

a) Ett varucertifikat EUR.1 som utfärdats på det formulär som beskrivs i bilaga 22-10 [1512].

b) I de fall som avses i artikel 119.1, en deklARATION enligt lydelsen i bilaga 22-13 [1513] som exportören lämnar på en faktura, en packsedel eller någon annan kommersiell handling där de berörda produkterna beskrivs tillräckligt detaljerat för att kunna identifieras (nedan kallad fakturadeklARATION).

Fält 7 på varucertifikat EUR.1 eller fakturadeklARATIONER ska innehålla uppgiften ”Autonomous trade measures” eller ”Mesures commerciales autonomes”.

Artikel 114 – Förfarande för utfärdande av varucertifikat EUR.1

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1214] 1. Ursprungsprodukter enligt avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitt 4 [659–667] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska vid import till unionen omfattas av de tullförmåner som avses i artikel 59 [659] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, förutsatt att produkterna har transporterats direkt till unionen enligt artikel 69 [669] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 och mot uppvisande av ett varucertifikat EUR.1 som utfärdats av tullmyndigheterna eller andra behöriga statliga myndigheter i ett förmånsland eller förmånsterritorium, på villkor att detta förmånsland eller förmånsterritorium

a) har lämnat de uppgifter till kommissionen som krävs enligt artikel 124 i denna förordning, och

b) bistår unionen genom att tillåta medlemsstaternas tullmyndigheter att kontrollera att dokumentet är äkta eller att uppgifterna om de berörda produkternas verkliga ursprung är riktiga.

2. Ett varucertifikat EUR.1 får endast utfärdas om det kan användas som det underlag som krävs för tillämpning av de tullförmåner som avses i artikel 59 i delegerad förordning (EU) 2015/2446.

3. Ett varucertifikat EUR.1 ska endast utfärdas på skriftlig ansökan av exportören eller av dennes ombud. Denna ansökan ska lämnas på det formulär som beskrivs i bilaga 22-10 [1512] och ska fyllas i enligt bestämmelserna i denna artikel och artiklarna 113, 115, 116, 117, 118, 121 och 123 i denna förordning.

Ansökningar om varucertifikat EUR.1 ska bevaras av de behöriga myndigheterna i det exporterande förmånslandet eller förmånsterritoriet eller den exporterande medlemsstaten under minst tre år från utgången av det år då varucertifikatet utfärdades.

4. Exportören eller dennes ombud ska tillsammans med ansökan överlämna alla tillämpliga styrkande handlingar som bevisar att de produkter som ska exporteras uppfyller kraven för utfärdande av ett varucertifikat EUR.1.

Exportören ska åta sig att på de behöriga myndigheternas begäran uppvisa alla övriga underlag som dessa myndigheter kan behöva för att fastställa ursprungsstatusen hos de förmånsberättigade produkterna och godta att dessa myndigheter kontrollerar dennes bokföring och omständigheterna vid framställningen av produkterna.

5. Varucertifikatet EUR.1 ska utfärdas av de behöriga statliga myndigheterna i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller av tullmyndigheterna i den exporterande medlemsstaten, om de produkter som ska exporteras kan anses vara ursprungsprodukter enligt avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitt 4 i delegerad förordning (EU) 2015/2446.

6. Eftersom varucertifikatet EUR.1 är underlaget för tillämpning av den förmånsbehandling i tullhänseende som föreskrivs i artikel 59 i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska de behöriga statliga myndigheterna i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller tullmyndigheterna i den exporterande medlemsstaten ansvara för att alla nödvändiga åtgärder för att kontrollera produkternas ursprung och övriga uppgifter i certifikatet vidtas.

7. De behöriga statliga myndigheterna i förmånslandet eller tullmyndigheterna i den exporterande medlemsstaten ska ha rätt att begära alla slags underlag och att utföra alla slags kontroller som de bedömer lämpliga, för att kontrollera om villkoren i punkt 5 är uppfyllda.

8. De behöriga statliga myndigheterna i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller tullmyndigheterna i den exporterande medlemsstaten ska säkerställa att de formulär som avses i punkt 1 är korrekt ifyllda.

9. Dagen för utfärdande av varucertifikatet EUR.1 ska anges i den del av certifikatet som är reserverad för tullmyndigheterna.

10. Ett varucertifikat EUR.1 ska utfärdas av de behöriga myndigheterna i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller av tullmyndigheterna i den exporterande medlemsstaten, när de produkter som certifikatet avser exporteras. Det ska ställas till exportörens förfogande så snart exporten faktiskt ägt rum eller säkerställts.

Artikel 115 – Import i delleranser

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1215] Om produkter som föreligger i delar avsedda att sättas ihop enligt den allmänna tolkningsbestämmelsen 2 a i Harmoniserade systemet och som klassificeras enligt avdelning XVI eller XVII eller nummer 7308 eller 9406 i Harmoniserade systemet importeras i delleranser på begäran av importören och på de villkor som fastställts av importlandets tullmyndigheter, ska ett enda ursprungsbevis för dessa produkter uppvisas för tullmyndigheterna vid import av den första delleransen.

Artikel 116 – Uppvisande av ursprungsbevis

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1216] Ursprungsbevis ska uppvisas för tullmyndigheterna i importmedlemsstaten i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i artikel 163 [263] i kodexen. Dessa myndigheter får begära översättning av ett ursprungsbevis och får också kräva att

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

importdeklarationen åtföljs av en försäkran från importören om att produkterna uppfyller de villkor som gäller för tillämpning av detta underavsnitt.

Artikel 117 – Varucertifikat EUR.1 som utfärdas i efterhand

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1217] 1. Genom undantag från artikel 114.10 får ett varucertifikat EUR.1 i undantagsfall utfärdas efter exporten av de produkter som certifikatet avser, om någotdera av följande villkor är uppfyllt:

a) Det utfärdades inte vid exporttillfället på grund av fel, förbiseenden eller särskilda omständigheter.

b) Det visas på ett för behöriga myndigheter tillfredsställande sätt att ett varucertifikat EUR.1 utfärdades men av tekniska skäl inte godtogs vid importen.

2. De behöriga myndigheterna får utfärda ett varucertifikat EUR.1 i efterhand först efter att ha kontrollerat att de uppgifter som lämnats i exportörens ansökan överensstämmer med uppgifterna i tillämpliga exporthandlingar, och att ett varucertifikat EUR.1 enligt bestämmelserna i detta underavsnitt inte utfärdades när produkterna i fråga exporterades.

3. Varucertifikat EUR.1 som utfärdas i efterhand ska förses med någon av följande påteckningar:

BG: "ИЗДАДЕН ВПОСЛЕДСТВИЕ"
ES: "EXPEDIDO A POSTERIORI"
HR: "IZDANO NAKNADNO"
CS: "VYSTAVENO DODATEČNĚ"
DA: "UDSTEDT EFTERFØLGENDE"
DE: "NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT"
ET: "VÄLJA ANTUD TAGASIULATUVALT"
EL: "ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ"
EN: "ISSUED RETROSPECTIVELY"
FR: "DÉLIVRÉ À POSTERIORI"
IT: "RILASCIATO A POSTERIORI"
LV: "IZSNIEGTS RETROSPEKTĪVI"
LT: "RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS"
HU: "KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL"
MT: "MAHRUĠ RETROSPETTIVAMENT"
NL: "AFGEGEVEN A POSTERIORI"
PL: "WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIĘ"
PT: "EMITIDO A POSTERIORI"
RO: "ELIBERAT ULTERIOR"
SL: "IZDANO NAKNADNO"
SK: "VYDANÉ DODATOČNE"
FI: "ANNETTU JÄLKIKÄTEEN"
SV: "UTFÄRDAT I EFTERHAND"

4. Den påteckning som avses i punkt 3 ska föras in i fältet "Anmärkningar" på varucertifikatet EUR.1.

Artikel 118 – Utfärdande av duplikat av varucertifikat EUR.1

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1218] 1. Om ett varucertifikat EUR.1 stjäls, förloras eller förstörs får exportören hos de behöriga myndigheter som utfärdat det ansöka om att ett duplikat upprättas på grundval av de exportdokument som finns hos dessa myndigheter.

2. Ett duplikat som utfärdas på detta sätt ska förses med någon av följande påteckningar:

BG: "ДУБЛИКАТ"
ES: "DUPLICADO"
HR: "DUPLIKAT"
CS: "DUPLIKÁT"
DA: "DUPLIKÁT"
DE: "DUPLIKAT"
ET: "DUPLIKAAT"
EL: "ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ"
EN: "DUPLICATE"
FR: "DUPLICATA"
IT: "DUPLICATO"
LV: "DUBLIKĀTS"
LT: "DUBLIKATAS"
HU: "MÁSODLAT"
MT: "DUPLIKAT"
NL: "DUPLICAAT"
PL: "DUPLIKAT"
PT: "SEGUNDA VIA"
RO: "DUPLICAT"
SL: "DVOJNIK"
SK: "DUPLIKÁT"
FI: "KAKSOISKAPPALE"
SV: "DUPLIKAT"

3. Den påteckning som avses i punkt 2 ska föras in i fältet "Anmärkningar" på varucertifikatet EUR.1.

4. Duplikatet ska ha samma utfärdandedatum som det ursprungliga varucertifikatet EUR.1 och få verkan från och med samma dag.

Artikel 119 – Villkor för upprättande av en fakturadeklaration

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1219] 1. En fakturadeklaration får upprättas av endera av följande:

a) Av en godkänd exportör i unionen i den mening som avses i artikel 120 i denna förordning.

b) Av vilken exportör som helst för varje sändning innehållande ett eller flera kollin med ursprungsprodukter vilkas totala värde inte överstiger 6 000 euro, på villkor att det bistånd som avses i artikel 114.1 i denna förordning ska gälla även detta förfarande.

2. En fakturadeklaration får upprättas om de berörda produkterna kan anses ha ursprung i unionen eller i ett förmånsland eller förmånsterritorium och om de uppfyller övriga krav i avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitten 4 [659–667] och 5 [668–670] i delegerad förordning (EU) 2015/2446.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

3. En exportör som upprättar en fakturadeklaration ska vara beredd att när som helst, på begäran av det exporterande landets eller territoriets tullmyndigheter eller andra behöriga statliga myndigheter, uppvisa alla relevanta dokument som styrker de berörda produkternas ursprungsstatus och som bevisar att övriga krav i avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitten 4 och 5 i delegerad förordning (EU) 2015/2446 är uppfyllda.

4. En fakturadeklaration ska upprättas av exportören genom att den deklaration vars text anges i bilaga 22-13 [1513] maskinskrivs, stämplas eller trycks på fakturan, packsedeln eller någon annan kommersiell handling, med användning av någon av de språkversioner som anges i den bilagan och enligt bestämmelserna i exportlandets nationella lagstiftning. Om deklarationen skrivs för hand, ska den skrivas med bläck och tryckbokstäver.

5. Fakturadeklarationer ska vara försedda med exportörens originalunderskrift. Godkända exportörer enligt artikel 120 i denna förordning ska dock inte behöva underteckna sådana deklarationer, om de lämnar en skriftlig försäkran till tullmyndigheterna att de påtar sig fullt ansvar för varje fakturadeklaration där de identifieras, som om den undertecknats av dem för hand.

6. I de fall som avses i punkt 1 b får en fakturadeklaration användas på följande särskilda villkor:

a) En fakturadeklaration ska upprättas för varje sändning.

b) Om varorna i en sändning redan i exportlandet har genomgått en kontroll med avseende på om de motsvarar definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" får exportören göra en hänvisning till denna kontroll i fakturadeklarationen.

Bestämmelserna i första stycket ska inte befria exportörer från skyldigheten att fullgöra andra formaliteter som anges i tull- och postföreskrifterna. *Förordning 2017/989*.

Artikel 120 – Godkänd exportör

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1220] 1. Tullmyndigheterna i unionen får ge en exportör som är etablerad i unionens tullområde, nedan kallad godkänd exportör, som ofta sänder produkter med ursprung i unionen enligt artikel 59.2 [759] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 och som på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt lämnar alla de garantier som krävs för att styrka produkternas ursprungsstatus samt efterlevnaden av övriga krav i avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitten 4 [659–667] och 5 [668–670] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, tillstånd att upprätta fakturadeklarationer oberoende av de berörda produkternas värde.

2. Tullmyndigheterna får bevilja status som godkänd exportör på de villkor som de anser lämpliga.

3. Tullmyndigheterna ska tilldela den godkända exportören ett tillståndsnummer som ska anges i fakturadeklarationen.

4. Tullmyndigheterna ska övervaka hur den godkända exportören använder sitt tillstånd.

5. Tullmyndigheterna får återkalla tillståndet när som helst. De ska göra det om den godkända exportören inte längre lämnar de garantier som avses i punkt 1, inte uppfyller de villkor som avses i punkt 2 eller på annat sätt använder tillståndet på ett oriktigt sätt.

Artikel 121 – Ursprungsbevis giltighet

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1221] 1. Ett ursprungsbevis ska gälla i fyra månader räknat från dagen för utfärdandet i exportlandet och ska uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet inom den tidsfristen.

2. Ursprungsbevis som uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet efter sista dagen för uppvisande enligt punkt 1 får godtas för tillämpning av de tullförmåner som avses i artikel 59 [659] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, om underlåtenheten att uppvisa dessa handlingar senast den föreskrivna dagen beror på exceptionella omständigheter.

3. Även i andra fall av försenat uppvisande får importlandets tullmyndigheter godta ursprungsbevisen om produkterna har uppvisats för dem före nämnda sista dag.

4. På begäran av importören och på de villkor som fastställts av importmedlemsstatens tullmyndigheter får ett enda ursprungsbevis uppvisas för tullmyndigheterna vid import av en första sändning, om varorna uppfyller följande villkor:

a) De importeras ofta och kontinuerligt inom ramen för handel av ett betydande kommersiellt värde,

b) De omfattas av ett och samma köpekontrakt vars parter är etablerade i exportlandet eller unionen.

c) De klassificeras enligt samma (åttasiffriga) nummer i Kombinerade nomenklaturen,

d) De kommer från en och samma exportör, är avsedda för en och samma importör och genomgår införselformaliteter vid ett och samma tullkontor i unionen.

Detta förfarande ska tillämpas på de kvantiteter och under den period som fastställts av de behöriga tullmyndigheterna. Denna period får inte i något fall överstiga tre månader.

5. Det förfarande som beskrivs i föregående punkt ska också gälla när ett enda ursprungsbevis inges till tullmyndigheterna för import i delleveranser i enlighet med artikel 115 i denna förordning. I detta fall får dock de behöriga tullmyndigheterna bevilja en tillämpningsperiod som överstiger tre månader.

Artikel 122 – Undantag från krav på ursprungsbevis

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1222] 1. Produkter som sänds som småpaket mellan privatpersoner eller ingår i resandes personliga bagage ska godtas som ursprungsprodukter som åtnjuter tullförmåner enligt artikel 59 [659] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 utan att ett varucertifikat EUR.1 eller en fakturadeklaration behöver uppvisas, om importen av sådana produkter inte har kommersiellt syfte och produkterna har deklarerats uppfylla kraven i avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitten 4 [659–667] och 5 [668–670] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 och om det inte finns något tvivel om att denna deklARATION är riktig.

2. Import av tillfällig karaktär som uteslutande består av produkter för mottagarnas, de resandes eller deras familjers personliga bruk ska inte anses ha kommersiellt syfte, om det på grund av produkternas beskaffenhet och kvantitet är uppenbart att syftet inte är kommersiellt.

Det sammanlagda värdet av dessa produkter får vidare inte överstiga 500 euro i fråga om småpaket eller 1 200 euro i fråga om produkter som ingår i resandes personliga bagage.

Artikel 123 – Avvikelser och formella fel

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1223] Om det konstateras att uppgifterna i ursprungsbeviset endast obetydligt avviker från uppgifterna i de handlingar som uppvisats för tullkontoret för fullgörande av formaliteterna vid import av produkterna, ska detta inte i sig medföra att ursprungsbeviset blir ogiltigt, förutsatt att det vederbörligen fastställs att uppgifterna i dokumentet verkligen avser de uppvisade produkterna.

Uppenbara formella fel, såsom skrivfel, i ett ursprungsbevis ska inte leda till att dokumentet avvisas, om felet inte är av den arten att det uppstår tvivel om att uppgifterna i dokument är riktiga.

Underavsnitt 11 – Metoder för administrativt samarbete för kontroll av ursprung inom ramen för tillämpningen av bestämmelser om förmånstull som unionen antagit ensidigt för vissa länder eller territorier

Artikel 124 – Administrativt samarbete

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1224] 1. Förmånsländer eller förmånsterritorier ska meddela kommissionen namn på och adresser till de statliga myndigheter på deras territorium som har befogenhet att utfärda varucertifikat EUR.1, samt avtryck av de stämplarna som dessa myndigheter använder och namn på och adresser till de statliga myndigheter som ansvarar för kontrollen av varucertifikat EUR.1 och fakturadeklarerationer. Dessa stämplarna ska vara giltiga från och med den dag kommissionen mottagit avtrycken. Kommissionen ska vidarebefordra dessa uppgifter till tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Om meddelandet av dessa uppgifter sker inom ramen för ändring av tidigare uppgifter, ska kommissionen ange de datum då de nya stämplarna börjar gälla enligt förmånsländernas eller förmånsterritoriernas behöriga statliga myndigheters instruktioner. Dessa uppgifter ska vara avsedda för myndigheternas användning, men när varor ska övergå till fri omsättning får tullmyndigheterna låta importörer ta del av de avtryck av stämplarna som nämns i denna punkt.

2. Kommissionen ska till förmånsländerna eller förmånsterritorierna skicka avtryck av de stämplarna som medlemsstaternas tullmyndigheter använder vid utfärdandet av varucertifikat EUR.1.

Artikel 125 – Kontroll av ursprungsbevis

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1225] 1. Efterkontroll av varucertifikat EUR.1 och fakturadeklarerationer ska utföras stickprovvis eller närhelst tullmyndigheterna i importmedlemsstaten eller de behöriga statliga myndigheterna i förmånsländerna eller förmånsterritorierna har rimliga tvivel beträffande dessa dokumenters äkthet, berörda produkters ursprungsstatus enligt avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitt 4 [659–667] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 eller om att övriga krav i avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitt 5 [668–670] i är uppfyllda.

2. För tillämpning av bestämmelserna i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna i importmedlemsstaten eller det importerande förmånslandet eller förmånsterritoriet

återlämna varucertifikatet EUR.1 och fakturan, om den har uppvisats, fakturadeklarationen eller en kopia av dessa dokument, till de behöriga myndigheterna i det exporterande förmånslandet eller förmånsterritoriet eller den exporterande medlemsstaten och, vid behov, ange skälen för en undersökning. Till stöd för begäran om kontroll ska de tillhandahålla alla de erhållna handlingar och upplysningar som tyder på att uppgifterna i ursprungsbeviset inte är riktiga.

Om tullmyndigheterna i importmedlemsstaten beslutar att tillfälligt upphöra att bevilja de tullförmåner som avses i artikel 59 [659] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 i avvaktan på resultatet av kontrollen, ska de erbjuda importören att produkterna frigörs, med förbehåll för de säkerhetsåtgärder som anses nödvändiga.

3. När en begäran om efterkontroll har lämnats i enlighet med punkt 1 ska denna kontroll genomföras och resultaten därav meddelas tullmyndigheterna i importmedlemsstaten eller de behöriga statliga myndigheterna i det importerande förmånslandet eller förmånsterritoriet senast inom sex månader. Detta resultat måste klart utvisa om ursprungsbeviset avser de produkter som faktiskt exporterats, och om dessa produkter kan anses vara produkter med ursprung i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller i unionen.

4. Om rimliga tvivel föreligger och inget svar erhålls inom de sex månader som anges i punkt 3 eller om svaret inte innehåller tillräckliga uppgifter för att fastställa dokumentets äkthet eller produkternas verkliga ursprung, ska en andra begäran skickas till de behöriga myndigheterna. Om det inom fyra månader efter det att den andra begäran gjorts inte har lämnats några resultat av kontrollen till den myndighet som begärt den eller om svaret inte innehåller tillräckliga uppgifter för att fastställa dokumentets äkthet eller produkternas verkliga ursprung, ska den begärande myndigheten vägra att bevilja tullförmåner, utom under exceptionella omständigheter.

5. Om kontrollförfarandet eller andra tillgängliga uppgifter tyder på att bestämmelserna i avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 underavsnitten 4 och 5 i delegerad förordning (EU) 2015/2446 överträds, ska det exporterande förmånslandet eller förmånsterritoriet, på eget initiativ eller på begäran av unionen, utföra lämpliga undersökningar eller se till att dessa undersökningar utförs med vederbörlig skyndsamhet, så att sådana överträdelser avslöjas och förhindras. För detta ändamål får unionen delta i dessa undersökningar.

6. För att möjliggöra efterkontroll av varucertifikat EUR.1 ska kopior av certifikaten och alla expordokument som hänvisar till dem bevaras av de behöriga statliga myndigheterna i det exporterande förmånslandet eller förmånsterritoriet eller av tullmyndigheterna i exportmedlemsstaten under minst tre år från utgången av det år då varucertifikatet utfärdades.

Underavsnitt 12 – Andra tillämpliga bestämmelser inom ramen för ursprungsreglerna för tillämpningen av bestämmelser om förmånstull som unionen antagit ensidigt för vissa länder eller territorier

Artikel 126 – Ceuta och Melilla

(Artikel 64.1 [164] i kodexen)

[1226] 1. Detta underavsnitten 10 och 11 ska i tillämpliga delar gälla vid fastställandet av huruvida produkter kan anses ha ursprung i ett exporterande förmånsland eller förmånsterritorium som omfattas av tullförmåner då de importeras till Ceuta och Melilla eller anses ha ursprung i Ceuta och Melilla.

2. Ceuta och Melilla ska anses som ett enda territorium.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

3. Bestämmelserna i underavsnitten 10 och 11 om utfärdande, användning och efterkontroll av varucertifikat EUR.1 ska i tillämpliga delar gälla för produkter med ursprung i Ceuta och Melilla.

4. De spanska tullmyndigheterna ska ansvara för tillämpningen av detta underavsnitt i Ceuta och Melilla. *Förordning 2017/989*.

Kapitel 3 – Varors värde för tulländamål

Artikel 127 – Allmänna bestämmelser

(Artikel 70.3 d [170] i kodexen)

[1227] 1. Vid tillämpning av detta kapitel ska två personer anses vara närstående om ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) De tillhör ledningen eller är styrelseledamöter i den andra personens företag.
- b) De är juridiskt erkända kompanjoner i någon affärsverksamhet.
- c) De är arbetsgivare och anställd.
- d) En tredje part äger, kontrollerar eller innehar direkt eller indirekt minst 5 % av utestående röstberättigande aktier eller andelar hos båda personerna.
- e) En av dem kontrollerar direkt eller indirekt den andra.
- f) Båda två kontrolleras direkt eller indirekt av en tredje person.
- g) Tillsammans kontrollerar de direkt eller indirekt en tredje person.
- h) De är medlemmar av samma familj.

2. Personer som har affärsförbindelser med varandra, på så sätt att den ena är enda agent, distributör eller koncessionsinnehavare eller liknande för den andra personen, ska anses vara närstående endast om de uppfyller kriterierna i punkt 1.

3. Vid tillämpning av punkt 1 e, f och g ska en part anses kontrollera den andra om den förra rättsligt eller faktiskt kan påverka inriktningen av den senares verksamhet. *Rättelse, EUT L 101, 2017*.

Artikel 128 – Transaktionsvärde

(Artikel 70.1 [170] i kodexen)

[1228] 1. Transaktionsvärdet på varor som säljs för export till unionens tullområde ska fastställas vid tidpunkten för godtagandet av tulldeklarationen på grundval av den försäljning som ägde rum omedelbart innan varorna fördes in i det tullområdet.

2. När varor säljs för export till unionens tullområde vid en tidpunkt som inte föregår deras införsel till det tullområdet och medan de är i tillfällig lagring eller är hänfödda till ett annat särskilt förfarande än för intern transitering, slutanvändning eller passiv förädling, ska transaktionsvärdet fastställas på grundval av den försäljningen.

Artikel 129 – Pris som faktiskt betalats eller ska betalas

(Artikel 70.1 och 70.2 [170] i kodexen)

[1229] 1. Det pris som faktiskt betalats eller ska betalas enligt artikel 70.1 och 70.2 i kodexen ska inbegripa alla betalningar som köparen gjort eller ska göra till någon av följande personer som ett villkor för försäljningen av de importerade varorna:

- a) Säljaren.
- b) En tredje part till förmån för säljaren.
- c) En tredje part som är säljaren närstående.
- d) En tredje part om betalningen till denne görs för att uppfylla en förpliktelse för säljaren gentemot denna tredje man.

Betalningar får fullgöras genom bankkreditiv eller överlåtbara värdepapper, och betalningar får fullgöras direkt eller indirekt.

2. Aktiviteter, inbegripet marknadsföringsaktiviteter, som företas av köparen eller ett köparen närstående företag för köparens eller företagets räkning, utom aktiviteter för vilka en justering föreskrivs i artikel 71 [171] i kodexen, ska inte anses som en indirekt betalning till säljaren.

Artikel 130 – Rabatter

(Artikel 70.1 och 70.2 [170] i kodexen)

[1230] 1. Vid fastställandet av tullvärdet i enlighet med artikel 70.1 i kodexen ska rabatter beaktas om försäljningskontraktet, vid tidpunkten för godtagandet av tulldeklarationen, innehåller bestämmelser om tillämpning av rabatter och deras belopp.

2. Rabatter för tidig betalning ska beaktas när det gäller varor för vilka priset i praktiken inte har betalats vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

3. Rabatter som härrör från ändringar i kontraktet efter tidpunkten för godtagandet av tulldeklarationen ska inte beaktas.

Artikel 131 – Delleveranser

(Artikel 70.1 [170] i kodexen)

[1231] 1. Om varor som deklarerats för ett tullförfarande utgör en del av en större kvantitet av samma varor som inköpts i en enda transaktion, ska det pris som faktiskt betalats eller ska betalas enligt artikel 70.1 i kodexen beräknas proportionellt på grundval av den del av det totala priset som den deklarerade kvantiteten utgör av den totala inköpta kvantiteten.

2. En sådan fördelning av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas ska även tillämpas vid förlust av en del av en sändning eller när varorna har skadats innan de övergår till fri omsättning.

Artikel 132 – Prisjusteringar för defekta varor

(Artikel 70.1 [170] i kodexen)

[1232] Om säljaren justerar det pris som faktiskt betalats eller ska betalas för varorna till köparens förmån, får prisjusteringen beaktas vid fastställandet av tullvärdet i enlighet med artikel 70.1 i kodexen, om följande villkor är uppfyllda:

a) Varorna var defekta vid tidpunkten för godtagandet av tulldeklarationen för övergång till fri omsättning.

b) Säljaren gjorde justeringen för att kompensera för defekten för att fullgöra endera av följande:

i) En kontraktsenlig förpliktelse som ingåtts före godtagandet av tulldeklarationen.

ii) En lagstadgad förpliktelse som gäller för varorna.

c) Justeringen görs inom en period av ett år efter dagen för godtagandet av tulldeklarationen.

Artikel 133 – Värdering av villkor och ersättningar

(Artikel 70.3 b [170] i kodexen)

[1233] Om försäljningen av eller priset på importerade varor är beroende av ett villkor eller en ersättning, vars värde kan fastställas i fråga om de varor som värderas, ska

detta värde anses som en del av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas, såvida inte dessa villkor eller ersättningar avser endera av följande:

- a) En aktivitet som omfattas av artikel 129.2 i denna förordning.
- b) En del av tullvärdet enligt artikel 71 [171] i kodexen.

Artikel 134 – Transaktioner mellan varandra närstående personer

(Artikel 70.3 d [170] i kodexen)

[1234] 1. Om köparen och säljaren är varandra närstående, och i syfte att fastställa om ett sådant förhållande inte har påverkat priset, ska omständigheterna kring försäljningen undersökas vid behov och deklaranter ges tillfälle att lämna ytterligare detaljuppgifter som kan behövas om dessa omständigheter.

2. Varorna ska dock värderas i enlighet med artikel 70.1 i kodexen, om deklaranter visar att det deklarerade transaktionsvärdet ligger mycket nära ett av följande testvärden, fastställt vid samma eller ungefär samma tidpunkt:

- a) Transaktionsvärdet vid försäljningar av identiska eller liknande varor för export till unionens tullområde mellan köpare och säljare som inte i något särskilt fall är närstående.
- b) Tullvärdet på identiska eller liknande varor, fastställt i enlighet med artikel 74.2 c [174] i kodexen.
- c) Tullvärdet på identiska eller liknande varor, fastställt i enlighet med artikel 74.2 d i kodexen.

3. När värdet på identiska eller liknande varor som avses i punkt 2 fastställs ska följande faktorer beaktas:

- a) Påvisade skillnader i handelsled.
- b) Kvantiteter.
- c) De faktorer som anges i artikel 71.1 [171] i kodexen.
- d) Kostnader som säljaren ådrar sig vid försäljningar där denne och köparen inte är varandra närstående, om säljaren inte ådrar sig dessa kostnader vid försäljning mellan närstående personer.

4. De testvärden som anges i punkt 2 ska användas på deklarantens begäran. De ska inte ersätta det deklarerade transaktionsvärdet.

Artikel 135 – Varor och tjänster som används för produktion av importerade varor

(Artikel 71.1 b [171] i kodexen)

[1235] 1. Om en köpare levererar sådana varor eller tjänster som anges i artikel 71.1 b i kodexen till säljaren, ska värdet av dessa varor och tjänster anses vara lika med deras inköpspris. Inköpspriset ska inbegripa alla betalningar som köparen av de varor eller tjänster som anges i artikel 71.1 b måste göra för att förvärva varorna eller tjänsterna.

Om dessa varor eller tjänster producerats av köparen eller av en person som är köparen närstående, ska deras värde vara kostnaderna för att producera dem.

2. Om värdet av de varor och tjänster som anges i artikel 71.1 b i kodexen inte kan fastställas i enlighet med punkt 1, ska det fastställas på grundval av andra objektiva och mätbara uppgifter.

3. Om de varor som anges i artikel 71.1 b i kodexen har använts av köparen innan de levererades, ska deras värde justeras med hänsyn till eventuell värdeminskning.

4. Värdet av de tjänster som avses i artikel 71.1 b i kodexen ska omfatta kostnader för fruktlös utvecklingsverksamhet, i den mån dessa kostnader har uppstått för projekt eller beställningar som avser de importerade varorna.

5. Vid tillämpning av artikel 71.1 b iv i kodexen ska kostnaderna för forskning och förberedande förmgivningsskisser inte inräknas i tullvärdet.

6. Värdet av levererade varor och tjänster, fastställt i enlighet med punkterna 1–5, ska fördelas proportionellt mellan de importerade varorna.

Artikel 136 – Royaltyer och licensavgifter

(Artikel 71.1 c [171] i kodexen)

[1236] 1. Royaltyer och licensavgifter ska anses avse de importerade varorna om i synnerhet de överförda rättigheterna enligt licens- eller royaltyavtalet ingår i varorna. Metoden för beräkning av beloppet för royaltyn eller licensavgiften ska inte vara en avgörande faktor.

2. Om de importerade varornas pris ligger till grund för beräkningen av royalty- eller licensavgiftsbeloppen ska det i avsaknad av bevis för motsatsen antas att betalningen av dessa royaltyer eller licensavgifter avser de varor som ska värderas.

3. Om royaltyer eller licensavgifter delvis avser de varor som värderas och delvis andra beståndsdelar eller komponenter som tillförts varorna efter importen, eller verksamheter eller tjänster efter import, ska en lämplig justering göras.

4. Royaltyer och licensavgifter anses behöva betalas som ett villkor för försäljningen av de importerade varorna, när något av följande villkor är uppfyllt:

a) Säljaren eller en säljaren närstående person kräver att köparen erlägger denna betalning.

b) Köparens betalning sker för att fullgöra en skyldighet som åligger säljaren, i enlighet med kontraktensliga skyldigheter.

c) Varorna kan inte säljas till eller förvärfvas av köparen utan betalning av royaltyer eller licensavgifter till en licensgivare.

5. I vilket land mottagaren av royalty- eller licensavgiftsbetalningarna är etablerad ska inte vara av avgörande betydelse.

Artikel 137 – Plats där varor förs in i unionens tullområde

(Artikel 71.1 e [171] i kodexen)

[1237] 1. Vid tillämpning av artikel 71.1 e i kodexen avses med den plats där varorna förs in i unionens tullområde följande:

a) För varor som transporteras sjövägen, den hamn där varorna först ankommer till unionens tullområde.

b) För varor som transporteras sjövägen till ett av de franska utomeuropeiska departementen som ingår i unionens tullområde och transporteras direkt till en annan del av unionens tullområde eller vice versa, den hamn där varorna först ankommer till unionens tullområde, förutsatt att de lossas eller omlastas där.

c) För varor som transporteras sjövägen och därefter utan omlastning på inre vattenvägar, den första hamn där lossning kan ske.

d) För varor som transporteras på järnväg, inre vattenvägar eller väg, den plats där införseltullkontoret är beläget.

e) För varor som transporteras på annat sätt, den plats där gränsen för unionens tullområde passeras.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

2. Vid tillämpning av artikel 71.1 e i kodexen, när varorna förs in i unionens tullområde och därefter transporteras till en destination i en annan del av det området genom territorier utanför unionens tullområde, ska den plats där varorna anses föras in i unionens tullområde vara den plats där varorna först förs in i detta tullområde, förutsatt att varorna transporteras direkt genom dessa territorier via en vanlig transportväg till destinationsplatsen.

3. Punkt 2 ska även tillämpas om varorna har lossats, omlastats eller tillfälligt kvarhållits i territorier utanför unionens tullområde av orsaker som endast gäller transporten.

4. Om de villkor som fastställs i punkterna 1 b, 2 och 3 inte är uppfyllda, ska den plats där varorna förs in i unionens tullområde anses vara följande:

- a) För varor som transporteras sjövägen, lossningshamnen.
- b) För varor som transporteras på annat sätt, den plats som anges i punkt 1 c, d eller e belägen i den del av unionens tullområde till vilken varorna sänds.

Artikel 138 – Transportkostnader

(Artikel 71.1 e [171] i kodexen)

[1238] 1. Om varor fraktas med samma transportsätt till en punkt bortom den plats där de förs in i unionens tullområde, ska transportkostnaderna bedömas i förhållande till avståndet till den plats där varorna förs in i unionens tullområde i enlighet med artikel 137 i denna förordning, såvida inte bevis uppvisas för tullmyndigheterna som visar de kostnader som skulle ha uppstått enligt en standardfrakttariff för transporten av varorna till den plats där varor förs in i unionens tullområde.

2. Lufttransportkostnader, inklusive kostnader för expressleveranser med flyg, som ska inbegripas i varors tullvärde, ska bestämmas i enlighet med bilaga 23-01 [1521].

3. Om transporten är kostnadsfri eller ombesörjs av köparen, ska de transportkostnader som ska inbegripas i varornas tullvärde beräknas enligt den frakttariff som normalt tillämpas för samma transportsätt. *Förordning 2017/989.*

Artikel 139 – Avgifter för postförsändelser

(Artikel 70.1 [170] i kodexen)

[1239] Postavgifter fram till destinationsplatsen för varor som sänds med post ska inbegripas i tullvärdet på dessa varor, med undantag av tilläggspostavgifter som påförs i unionens tullområde.

Artikel 140 – Icke-godtagande av deklarerade transaktionsvärden

(Artikel 70.1 [170] i kodexen)

[1240] 1. Om tullmyndigheterna har rimliga skäl att betvivla att det deklarerade transaktionsvärdet utgör det sammanlagda belopp som betalats eller ska betalas enligt artikel 70.1 i kodexen, får de begära att deklaranten lämnar ytterligare uppgifter.

2. Om dessa tvivel inte skingras kan tullmyndigheterna besluta att varornas värde inte kan fastställas i enlighet med artikel 70.1 i kodexen.

Artikel 141 – Tullvärde på identiska eller liknande varor

(Artikel 74.2 [174] a och b i kodexen)

[1241] 1. När tullvärdet på importerade varor fastställs i enlighet med artikel 74.2 a eller b i kodexen ska transaktionsvärdet för identiska eller liknande varor vid en försäljning i samma handelsled och med i huvudsak samma kvantitet som de varor som värderas användas.

Om ingen sådan försäljning ägt rum ska tullvärdet fastställas med beaktande av transaktionsvärdet för identiska eller liknande varor som sålts i ett annat handelsled eller i andra kvantiteter. Detta transaktionsvärde bör justeras för att ta hänsyn till skillnader i handelsled och/eller kvantitet.

2. En justering ska göras för att beakta väsentliga skillnader i kostnader och avgifter mellan de importerade varorna och de identiska eller liknande varorna i fråga på grund av olika avstånd och transportsätt.

3. Om mer än ett transaktionsvärde för identiska eller liknande varor påträffas, ska det lägsta av dessa värden användas för att fastställa tullvärdet på de importerade varorna.

4. Begreppen ”identiska varor” och ”liknande varor” inbegriper inte varor som innefattar eller utgör ett uttryck för konstruktionsarbete, utvecklingsarbete, konstnärligt arbete, formgivningsarbete, ritningar och skisser, för vilka ingen justering har gjorts enligt artikel 71.1 b iv [171] i kodexen, på grund av att dessa arbeten utförts i unionen.

5. Ett transaktionsvärde för varor tillverkade av en annan person ska endast beaktas när något transaktionsvärde inte kan påträffas för identiska eller liknande varor tillverkade av den person som tillverkat de varor som värderas.

Artikel 142 – Deduktiv metod

(Artikel 74.2 c [174] i kodexen)

[1242] 1. Det pris per enhet som används för att fastställa tullvärdet enligt artikel 74.2 c i kodexen ska utgöras av det pris till vilket de importerade varorna eller identiska eller liknande importerade varor säljs inom unionen, i det skick de importerats, vid eller kring tidpunkten för importen av de varor som värderas.

2. I avsaknad av ett pris per enhet som avses i punkt 1 ska det pris per enhet som används vara det pris till vilket de importerade varorna eller identiska eller liknande importerade varor säljs inom unionens tullområde, i det skick de importerats, vid den tidigaste tidpunkten efter importen av de varor som ska värderas, och i vart fall senast 90 dagar efter denna import.

3. I avsaknad av ett pris per enhet enligt punkt 1 eller 2 ska, på begäran av deklaranter, det pris per enhet till vilket de importerade varorna säljs inom unionens tullområde efter ytterligare behandling eller bearbetning användas, med vederbörlig hänsyn till det värde som tillförts genom sådan behandling eller bearbetning.

4. Följande typer av försäljning ska inte beaktas vid fastställandet av tullvärdet enligt artikel 74.2 c i kodexen:

a) Försäljning av varor i ett annat handelsled än det första efter import.

b) Försäljning till närstående personer.

c) Försäljning till personer som direkt eller indirekt, utan kostnad eller till nedsatt pris, tillhandahåller sådana varor eller tjänster som anges i artikel 71.1 b [171] i kodexen för användning i samband med tillverkning och försäljning för export av de importerade varorna.

d) Försäljning i kvantiteter som inte är tillräckliga för att ett pris per enhet ska kunna fastställas.

5. Vid fastställandet av tullvärdet ska följande avdrag göras från det pris per enhet som fastställts i enlighet med punkterna 1–4:

a) Antingen de provisioner som normalt betalas eller enligt överenskommelse ska betalas eller de tillägg som normalt görs för vinst och allmänna omkostnader

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

(inbegripet direkta och indirekta kostnader för att saluföra varorna i fråga) i samband med försäljning i unionens tullområde av importerade varor av samma klass eller slag utgörande varor inom en varugrupp eller ett varusortiment som tillverkas av en viss industrisektor.

b) Normala kostnader för transport och försäkring samt därmed sammanhängande kostnader i unionens tullområde.

c) Importtullar och andra avgifter som ska betalas i unionens tullområde på grund av importen eller försäljningen av varorna.

6. Tullvärdet på vissa lättförstörbara varor enligt bilaga 23-02 [1522] som importeras i konsignation får fastställas direkt i enlighet med artikel 74.2 c i kodexen. Priserna per enhet ska i detta syfte anmälas av medlemsstaterna till kommissionen och i enlighet med artikel 6 i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ges spridning genom kommissionens försorg via Taric.

Sådana priser per enhet får användas för att fastställa tullvärdet på de importerade varorna för 14-dagarsperioder. Varje period ska börja på en fredag.

Priserna per enhet ska beräknas och anmälas enligt följande:

a) Efter de avdrag som anges i punkt 5 ska ett pris per enhet per 100 kilogram netto för varje varukategori anmälas till kommissionen av medlemsstaterna. Medlemsstaterna får fastställa standardbelopp för de kostnader enligt punkt 5 b som ska meddelas till kommissionen.

b) Referensperioden för fastställande av priser per enhet ska vara den föregående 14-dagarsperiod som upphör på torsdagen före den vecka under vilken nya priser per enhet ska fastställas.

c) Medlemsstaterna ska anmäla priserna per enhet i euro till kommissionen senast klockan 12.00 måndagen den vecka då priserna per enhet ska ges spridning genom kommissionens försorg. Om den dagen inte är en arbetsdag ska priserna anmälas närmast föregående arbetsdag. Priserna per enhet ska gälla endast om denna anmälan ges spridning genom kommissionens försorg.

Artikel 143 – Metoden med beräknat värde

(Artikel 74.2 d [174] i kodexen)

[1243] 1. Vid tillämpning av artikel 74.2 d i kodexen får tullmyndigheterna inte begära av en person som inte är etablerad i unionens tullområde, eller tvinga denne, att för granskning uppvisa eller ge tillgång till bokföring eller andra underlag för fastställandet av tullvärdet.

2. Kostnaden för eller värdet av de material och den tillverkning som avses i artikel 74.2 d i i kodexen ska inbegripa kostnaden för de delar som anges i artikel 71.1 a [171] ii och iii i kodexen. Detta ska även inbegripa det fördelade värdet av alla produkter eller tjänster enligt artikel 71.1 b i kodexen som direkt eller indirekt har tillhandahållits av köparen för att användas i samband med tillverkningen av de varor som värderas. Värdet av de delar som anges i artikel 71.1 b iv i kodexen och som utförts i unionen ska inbegripas endast i den mån tillverkaren betalar för dessa delar.

3. Tillverkningskostnaden ska omfatta alla utgifter för att skapa, komplettera eller avsevärt förbättra ekonomiska tillgångar. Den ska också innefatta de kostnader som anges i artikel 71.1 b ii och iii i kodexen.

4. De allmänna omkostnader som avses i artikel 74.2 d ii i kodexen ska omfatta de direkta och indirekta kostnader för att tillverka och sälja varor på export som inte inbegrips i artikel 74.2 d i i kodexen. *Förordning 2017/989.*

Artikel 144 – Reservmetod

(Artikel 74.3 [174] i kodexen)

[1244] 1. Vid fastställandet av tullvärdet enligt artikel 74.3 i kodexen får rimlig flexibilitet användas vid tillämpningen av de metoder som föreskrivs i artiklarna 70 [170] och 74.2 i kodexen. Det erhållna värdet ska i största möjliga utsträckning grundas på tidigare fastställda tullvärden.

2. Om tullvärdet inte kan fastställas enligt punkt 1 ska andra lämpliga metoder användas. I detta fall ska tullvärdet inte fastställas på grundval av något av följande:

- a) Försäljningspriset i unionens tullområde för varor som tillverkats i unionens tullområde.
- b) Ett system där det högre av två alternativa värden används vid fastställandet av tullvärdet.
- c) Priset för varorna på exportlandets inhemska marknad.
- d) En annan produktionskostnad än de beräknade värden som har fastställts för identiska eller liknande varor enligt artikel 74.2 d i kodexen.
- e) Priserna för export till ett tredjeland.
- f) Minimitullvärden.
- g) Godtyckliga eller fiktiva värden.

Artikel 145 – Styrkande handlingar avseende tullvärde

(Artikel 163.1 [263] i kodexen)

[1245] Den faktura som hänför sig till det deklarerade transaktionsvärdet ska krävas som styrkande handling.

Artikel 146 – Valutaomräkning för fastställandet av tullvärde

(Artikel 53.1 a [153] i kodexen)

[1246] 1. I enlighet med artikel 53.1 a i kodexen ska följande växelkurser användas vid valutaomräkning för fastställandet av tullvärdet:

- a) Den växelkurs som offentliggörs av Europeiska centralbanken för de medlemsstater som har euron som valuta.
- b) Den växelkurs som offentliggörs av den behöriga nationella myndigheten eller, om den nationella myndigheten har utsett en privat bank att offentliggöra växelkursen, den kurs som offentliggörs av denna privata bank, för de medlemsstater som inte har euron som valuta.

2. Den växelkurs som ska användas i enlighet med punkt 1 ska vara den växelkurs som offentliggörs den näst sista onsdagen i varje månad.

Om ingen växelkurs har offentliggjorts den dagen ska den senaste offentliggjorda växelkursen tillämpas.

3. Växelkursen ska gälla för en månad, med början den första dagen i påföljande månad.

4. Om en växelkurs inte har offentliggjorts enligt punkterna 1 och 2 ska den växelkurs som ska användas för tillämpning av artikel 53.1 a i kodexen fastställas av den berörda medlemsstaten. Denna växelkurs ska så nära som möjligt återspegla värdet på den berörda medlemsstatens valuta.

Avdelning III – Tullskuld och garantier

Kapitel 1 – Garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld

Avsnitt 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 147 – Elektroniska system för garantier

(Artikel 16 [116] i kodexen)

[1247] För utbyte och lagring av uppgifter som avser garantier som får användas i fler än en medlemsstat ska ett elektroniskt system som inrättats för det ändamålet enligt artikel 16.1 i kodexen användas.

Första stycket i denna artikel ska tillämpas från och med den dag då det system för säkerhetsförvaltning enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas.

Artikel 148 – Individuell garanti för en potentiell tullskuld

(Artikel 90.1 [190] andra stycket i kodexen)

[1248] 1. Om det är obligatoriskt att ställa en garanti ska en garanti som täcker en enda händelse (individuell garanti) för en potentiell tullskuld täcka det import- eller exporttullbelopp som motsvarar den tullskuld som kan uppkomma, och beräknas på grundval av de högsta tullsatsen som tillämpas på varor av samma typ.

2. Om de andra avgifter som ska betalas i samband med import eller export av varor ska täckas av den individuella garantin, ska de beräknas på grundval av de högsta tullsatsen som tillämpas på varor av samma typ i den medlemsstat där de berörda varorna hänförs till ett tullförfarande eller är i tillfällig lagring.

Artikel 149 – Valfri garanti

(Artikel 91 [191] i kodexen)

[1249] Om tullmyndigheterna beslutar att kräva en garanti som är valfri ska artiklarna 150–158 i denna förordning tillämpas.

Artikel 150 – Garanti i form av en kontant deposition

(Artikel 92.1 a [192] i kodexen)

[1250] Om en garanti krävs för särskilda förfaranden eller tillfällig lagring och ställs som en individuell garanti i form av en kontant deposition, ska denna garanti ställas till tullmyndigheterna i den medlemsstat där varorna hänförs till ett förfarande eller är i tillfällig lagring.

Om ett annat särskilt förfarande än förfarandet för slutanvändning har avslutats eller övervakningen av varor som omfattas av förfarandet för slutanvändning eller den tillfälliga lagringen har upphört korrekt, ska garantin återbetalas av tullmyndigheten i den medlemsstat där garantin ställdes.

Artikel 151 – Garanti i form av ett åtagande från en borgensman

(Artiklarna 92.1 [192] b och 94 [194] i kodexen)

[1251] 1. Ett åtagande från en borgensman ska godkännas av det tullkontor hos vilket garantin ställs (garantitullkontoret), som ska underrätta den person som är skyldig att ställa garantin om godkännandet.

2. Garantitullkontoret får när som helst återkalla godkännandet av en borgensmans åtagande. Garantitullkontoret ska underrätta borgensmannen och den person som är skyldig att ställa garantin om återkallelsen.

3. En borgensman får när som helst säga upp sitt åtagande. Borgensmannen ska anmäla uppsägningen till garantitullkontoret.

4. En uppsägning av en borgensmans åtagande ska inte påverka varor som, när uppsägningen får verkan, redan är hänförda till och fortfarande omfattas av ett tullförfarande eller är i tillfällig lagring på grundval av det åtagande som sägs upp.

5. En individuell garanti i form av ett åtagande ska upprättas på ett formulär som beskrivs i bilaga 32-01 [1523].

6. En samlad garanti i form av ett åtagande ska upprättas på ett formulär som beskrivs i bilaga 32-03 [1525].

7. Trots vad som sägs i punkterna 5 och 6 och i artikel 160 får varje medlemsstat, i enlighet med nationell lagstiftning, tillåta att ett åtagande från en borgensman skiljer sig, sett till formen, från dem som beskrivs i bilagorna 32-01, 32-02 [1524] och 32-03, förutsatt att detta åtagande har samma rättsliga verkan.

Artikel 152 – Individuell garanti i form av ett åtagande från en borgensman

(Artiklarna 89 [189] och 92.1 b [192] i kodexen)

[1252] 1. Om en individuell garanti ställs i form av ett åtagande från en borgensman ska beviset på detta åtagande bevaras av garantitullkontoret under garantins giltighetstid.

2. Om en individuell garanti ställs i form av ett åtagande från en borgensman ska den person som är ansvarig för förfarandet inte ändra den tillträdeskod som är knuten till referensnumret för garantin.

Artikel 153 – Ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheter

(Artikel 92.1 c [192] i kodexen)

[1253] Om en tullskuld uppkommer i en annan medlemsstat än den medlemsstat som har godtagit en garanti i en av de former som avses i artikel 83.1 [683] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, vilken kan användas i mer än en medlemsstat, ska den medlemsstat som har godtagit garantin överföra till den medlemsstat där tullskulden har uppkommit, på en begäran som har framställts av den senare efter utgången av betalningsfristen, import- eller exporttullbeloppet inom gränserna för den godtagna garantin och den obetalda tullen.

Denna överföring ska ske inom en månad från mottagandet av begäran.

Artikel 154 – Referensnummer för garantin och tillträdeskod

(Artikel 89.2 [189] i kodexen)

[1254] 1. Om en individuell garanti kan användas i mer än en medlemsstat ska garantitullkontoret meddela den person som har ställt garantin eller, i fråga om en garanti med användning av garantikuponger, borgensmannen följande uppgifter:

- a) Ett referensnummer för garantin.
- b) En tillträdeskod som är knuten till referensnumret för garantin.

2. Om en samlad garanti kan användas i mer än en medlemsstat ska garantitullkontoret meddela den person som har ställt garantin följande uppgifter:

- a) Ett referensnummer för garantin för varje del av det referensbelopp som ska övervakas i enlighet med artikel 157 i denna förordning.
- b) En tillträdeskod som är knuten till referensnumret för garantin.

På begäran av den person som har ställt garantin ska garantitullkontoret tilldela en eller flera ytterligare tillträdeskoder för denna garanti att användas av den personen eller dennes ombud.

3. En tullmyndighet ska kontrollera att garantin finns och att den är giltig varje gång en person meddelar ett referensnummer för garantin till denna tullmyndighet.

Avsnitt 2 – Samlad garanti

Artikel 155 – Referensbelopp

(Artikel 90 [190] i kodexen)

[1255] 1. Om inte annat föreskrivs i artikel 158 i denna förordning ska beloppet för den samlade garantin motsvara ett referensbelopp som fastställts av garantitullkontoret i enlighet med artikel 90 i kodexen.

2. Om en samlad garanti ska ställas för import- eller exporttullar och andra avgifter vars belopp med säkerhet kan fastställas vid den tidpunkt då garantin krävs, ska den del av referensbeloppet som täcker dessa tullar och avgifter motsvara import- eller exporttullbeloppet och de andra avgifter som ska betalas.

3. Om en samlad garanti ska ställas för import- eller exporttullar och andra avgifter vars belopp inte med säkerhet kan fastställas vid den tidpunkt då garantin krävs eller vars belopp varierar över tiden, ska den del av referensbeloppet som täcker dessa tullar och avgifter fastställas enligt följande:

a) För den del som ska täcka de import- eller exporttullar och andra avgifter som har uppkommit ska referensbeloppet motsvara import- eller exporttullbeloppet och de andra avgifter som ska betalas.

b) För den del som ska täcka de import- eller exporttullar och andra avgifter som kan uppkomma ska referensbeloppet motsvara det import- eller exporttullbelopp och andra avgifter som kan förfalla till betalning i samband med varje tulldeklaration eller deklaration för tillfällig lagring för vilken garanti ställts, under perioden mellan hänförandet av varorna till det relevanta tullförfarandet eller uppläggningsen av varorna i tillfälligt lager och den tidpunkt då det förfarandet avslutas eller övervakningen av varor som omfattas av förfarandet för slutanvändning eller den tillfälliga lagringen upphör.

Vid tillämpning av led b ska hänsyn tas till de högsta import- eller exporttullsatsen som är tillämpliga på varor av samma typ och till de högsta nivåerna av de andra avgifter som ska betalas i samband med import eller export av varor av samma typ i den medlemsstat där garantitullkontoret ligger.

Om de uppgifter som behövs för att bestämma den del av referensbeloppet som avses i första stycket inte är tillgängliga för garantitullkontoret, ska detta belopp fastställas till 10 000 euro för varje deklaration.

4. Garantitullkontoret ska fastställa referensbeloppet i samarbete med den person som är skyldig att ställa garantin. Vid fastställandet av den del av referensbeloppet som avses i punkt 3 ska garantitullkontoret fastställa beloppet på grundval av uppgifter om de varor som hänförs till det relevanta tullförfarandet eller varit i tillfällig lagring under de närmast föregående tolv månaderna och på grundval av en uppskattning av volymen av avsedda händelser, såsom bland annat framgår av affärshandlingar och räkenskaper hos den person som är skyldig att ställa garantin.

5. Garantitullkontoret ska se över referensbeloppet på eget initiativ eller på begäran av den person som är skyldig att ställa garantin, och ska anpassa det för att följa bestämmelserna i denna artikel och artikel 90 i kodexen.

Artikel 156 – Övervakning av referensbeloppet av den person som är skyldig att ställa en garanti

(Artikel 89 [189] i kodexen)

[1256] Den person som är skyldig att ställa en garanti ska se till att de import- eller exporttullbelopp och andra tillämpliga avgifter i samband med import eller export av varor, om dessa ska täckas av garantin, vilka ska betalas eller som kan förfalla till betalning, inte överstiger referensbeloppet.

Denna person ska underrätta garantitullkontoret om referensbeloppet inte längre är på en tillräcklig nivå för att täcka dennes händelser.

Artikel 157 – Tullmyndigheternas övervakning av referensbeloppet

(Artikel 89.6 [189] i kodexen)

[1257] 1. Övervakningen av den del av referensbeloppet som täcker de import- eller exporttullbelopp och andra tillämpliga avgifter i samband med import eller export av varor som kommer att förfalla till betalning för varor som hänförs till övergång till fri omsättning ska säkerställas för varje tulldeklaration vid den tidpunkt då varor hänförs till förfarandet. Om tulldeklarationer för övergång till fri omsättning inges i enlighet med ett tillstånd som avses i artiklarna 166.2 [266] eller 182 [282] i kodexen, ska övervakningen av den relevanta delen av referensbeloppet säkerställas på grundval av de kompletterande deklARATIONERNA eller, i tillämpliga fall, på grundval av de uppgifter som registreras i bokföringen.

2. Övervakningen av den del av referensbeloppet som täcker de import- eller exporttullbelopp och andra tillämpliga avgifter i samband med import eller export av varor som kan komma att förfalla till betalning för varor som hänförs till förfarandet för unionstransitering ska säkerställas, genom det elektroniska system som avses i artikel 273.1 i denna förordning, för varje tulldeklaration vid den tidpunkt då varor hänförs till förfarandet. Denna övervakning ska inte gälla varor som hänförs till förfarandet för unionstransitering inom ramen för den förenkling som avses i artikel 233.4 e [333] i kodexen när tulldeklarationen inte behandlas i det elektroniska system som avses i artikel 273.1 i denna förordning.

3. Övervakningen av den del av referensbeloppet som täcker de import- eller exporttullbelopp och andra tillämpliga avgifter i samband med import eller export av varor, om dessa ska täckas av garantin, vilka uppkommer eller kan uppkomma i andra fall än de som avses i punkterna 1 och 2, ska säkerställas genom regelbunden och lämplig kontroll.

Artikel 158 – Nivån på den samlade garantin

(Artikel 95.2 och 95.3 [195] i kodexen)

[1258] 1. På de villkor som anges i artikel 84 [684] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska det belopp för den samlade garantin som avses i artikel 95.2 i kodexen nedsättas till 50 %, 30 % eller 0 % av den del av referensbeloppet som fastställts i enlighet med artikel 155.3 b i den här förordningen.

2. Det belopp för den samlade garantin som avses i artikel 95.3 i kodexen ska nedsättas till 30 % av de delar av referensbeloppet som fastställts i enlighet med artikel 155.2 och 155.3 a i den här förordningen. *Förordning 2017/989.*

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

Avsnitt 3 – Bestämmelser om förfarandet för unionstransitering och förfarandena enligt TIR-konventionen och ATA-konventionen

Underavsnitt 1 – Unionstransitering

Artikel 159 – Beräkning för gemensam transitering

(Artikel 89.2 [189] i kodexen)

[1259] För den beräkning som avses i artiklarna 148 och 155.3 b andra stycket i denna förordning ska unionsvaror som transporteras i enlighet med konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande betraktas som icke-unionsvaror.

Artikel 160 – Individuell garanti med användning av garantikuponger

(Artikel 92.1 b [192] i kodexen)

[1260] 1. Inom ramen för förfarandet för unionstransitering får en individuell garanti i form av ett åtagande från en borgensman också ställas genom att borgensmannen utfärdar kuponger till personer som avser att fungera som ansvariga för förfarandet.

Ett bevis för detta åtagande ska upprättas på ett formulär som beskrivs i bilaga 32-02 [1524] och kupongerna ska upprättas på ett formulär som beskrivs i bilaga 32-06 [1526].

Varje kupong ska täcka ett belopp på 10 000 euro, för vilket borgensmannen ska vara ansvarig.

Giltighetstiden för en kupong ska vara ett år från och med dagen för utfärdandet.

2. Borgensmannen ska tillhandahålla garantitullkontoret alla begärda uppgifter om de garantikuponger för individuell garanti som denne utfärdar.

3. För varje kupong ska borgensmannen meddela den person som avser att vara ansvarig för förfarandet följande uppgifter:

- a) Ett referensnummer för garantin.
- b) En tillträdeskod som är knuten till referensnumret för garantin.

Den person som avser att vara ansvarig för förfarandet får inte ändra tillträdeskoden.

4. Den person som avser att vara ansvarig för förfarandet ska till avgångstullkontoret lämna ett antal kuponger som motsvarar den multipel av 10 000 euro som krävs för att täcka summan av de belopp som avses i artikel 148 i denna förordning.

Artikel 161 – Återkallelse och uppsägning av ett åtagande som gjorts i fråga om en individuell garanti med användning av garantikuponger

(Artiklarna 92.1 [192] b och 94 [194] i kodexen)

[1261] Den tullmyndighet som ansvarar för det relevanta garantitullkontoret ska i det elektroniska system som avses i artikel 273.1 i denna förordning införa uppgifter om återkallelse eller uppsägning av ett åtagande som gjorts i fråga om en individuell garanti med användning av garantikuponger och om den dag då återkallelsen eller uppsägningen börjar gälla.

Från och med den dag då återkallelsen eller uppsägningen börjar gälla får tidigare utfärdade kuponger för individuell garanti inte längre användas vid hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering. *Förordning 2017/989.*

Artikel 162 – Samlad garanti

(Artiklarna 89.5 [189] och 95 [195] i kodexen)

[1262] 1. Inom ramen för förfarandet för unionstransitering får en samlad garanti endast ställas i form av ett åtagande från en borgensman.

2. Beviset för detta åtagande ska bevaras av garantitullkontoret under garantins giltighetstid.

3. Den person som är ansvarig för förfarandet får inte ändra den tillträdeskod som är knuten till referensnumret för garantin.

*Underavsnitt 2 – Förfaranden enligt TIR-konventionen och ATA-konventionen***Artikel 163 – Garanterande sammanslutningars ansvar för TIR-transiteringar**

(Artikel 226.3 b [326] och 227.2 [327] b i kodexen)

[1263] Vid tillämpning av artikel 8.3 och 8.4 i tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-Carnet, inbegripet senare ändringar (TIR-konventionen), kan varje garanterande sammanslutning som är etablerad i unionens tullområde, när en TIR-transitering äger rum i unionens tullområde, bli ansvarig för betalning av det garanterade beloppet för de varor som berörs av TIR-transiteringen, upp till 100 000 euro per TIR-carnet eller ett likvärdigt belopp uttryckt i nationell valuta. *Förordning 2017/989*.

Artikel 164 – Underrättelse till garanterande sammanslutningar om att ett förfarande inte har avslutats

(Artikel 226.3 [326] b och c och 227.2 [327] b och c i kodexen)

[1264] En giltig underrättelse om att ett förfarande inte har avslutats i enlighet med TIR-konventionen eller med ATA-konventionen, eller med Istanbulkonventionen, som skickats av tullmyndigheterna i en medlemsstat till en garanterande sammanslutning, ska anses utgöra en underrättelse till en annan garanterande sammanslutning i en annan medlemsstat som identifierats som ansvarig för betalning av ett import- eller exporttullbelopp eller andra avgifter. *Förordning 2017/989*.

Kapitel 2 – Uppbörd, betalning, återbetalning och eftergift av import- eller exporttullbelopp**Avsnitt 1 – Fastställande av import- eller exporttullbelopp, underrättelse om tullskuld och bokföring***Underavsnitt 1***Artikel 165 – Ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheter**

(Artiklarna 101.1 [201] och 102.1 [202] i kodexen)

[1265] 1. Om en tullskuld uppkommer ska de tullmyndigheter som är behöriga för uppbörden av det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden underrätta de övriga involverade tullmyndigheterna om följande:

a) Det faktum att en tullskuld uppkommit.

b) De åtgärder som vidtagits gentemot gäldenären för att uppbära de berörda beloppen.

2. Medlemsstaterna ska bistå varandra vid uppbörden av det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 87.4 [187] i kodexen och om tullmyndigheten i den medlemsstat där varorna har hänförts till ett annat särskilt förfarande än transitering eller varit i tillfällig lagring, före utgången av den tidsfrist

som avses i artikel 80 [680] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 erhåller bevis för att de händelser som gett upphov till eller anses ha gett upphov till tullskulden har inträffat i en annan medlemsstat, ska denna tullmyndighet omedelbart och under alla omständigheter inom denna tidsfrist sända alla tillgängliga uppgifter till den tullmyndighet som är ansvarig för den platsen. Den senare tullmyndigheten ska bekräfta mottagandet av uppgifterna och uppge om den är ansvarig för uppbörden. Om ett svar inte inkommit inom 90 dagar ska den sändande tullmyndigheten omedelbart gå vidare med uppbörden.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 87.4 i kodexen och om tullmyndigheten i den medlemsstat där det har konstaterats att tullskulden har uppkommit med avseende på varor som varken hänförs till ett tullförfarande eller varit i tillfällig lagring, före underrättelsen om tullskulden, erhåller bevis för att de händelser som gett upphov till eller anses ha gett upphov till tullskulden har inträffat i en annan medlemsstat, ska denna tullmyndighet omedelbart och under alla omständigheter före denna underrättelse sända alla tillgängliga uppgifter till den tullmyndighet som är ansvarig för den platsen. Den senare tullmyndigheten ska bekräfta mottagandet av uppgifterna och uppge om den är ansvarig för uppbörden. Om ett svar inte inkommit inom 90 dagar ska den sändande tullmyndigheten omedelbart gå vidare med uppbörden.

Artikel 166 – Tullkontor för samordning i samband med ATA-carneter eller CPD-carneter

(Artikel 226.3 c [326] i kodexen)

[1266] 1. Tullmyndigheterna ska utse ett tullkontor för samordning med ansvar för att vidta åtgärder avseende tullskulder som uppkommer på grund av bristande efterlevnad av skyldigheter eller villkor i samband med ATA-carneter eller CPD-carneter enligt artikel 79 [179] i kodexen.

2. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om tullkontoret för samordning samt dess referensnummer. Kommissionen ska göra denna information tillgänglig på sin webbplats.

Artikel 167 – Uppbörd av andra avgifter enligt förfarandet för unionstransitering och transitering i enlighet med TIR-konventionen

(Artikel 226.3 [326] a och b i kodexen)

[1267] 1. Om de tullmyndigheter som underrättade om tullskulden och skyldigheten att betala andra avgifter i samband med import eller export av varor som hänförs till förfarandet för unionstransitering eller inom ramen för transiteringsförfarandet i enlighet med TIR-konventionen inhämtar bevis avseende den plats där de händelser som gav upphov till tullskulden och skyldigheten att betala andra avgifter har skett, ska dessa tullmyndigheter avbryta uppbördsförfarandet och omedelbart sända alla nödvändiga handlingar, inbegripet bestyrkta kopior av bevismaterialet, till de myndigheter som är ansvariga för den platsen. De sändande myndigheterna ska samtidigt begära bekräftelse av att de mottagande myndigheterna är ansvariga för uppbörden av de övriga avgifterna.

2. De mottagande myndigheterna ska bekräfta mottagandet av uppgifterna och uppge om de är behöriga för uppbörden av de övriga avgifterna. Om svar inte inkommit inom 28 dagar, ska de sändande myndigheterna omedelbart återuppta det uppbördsförfarande de inlett.

3. Alla pågående förfaranden för uppbörd av andra avgifter som inletts av de sändande myndigheterna ska avbrytas så snart de mottagande myndigheterna har bekräftat mottagandet av uppgifterna och uppgett att de är behöriga att uppbära de övriga avgifterna.

När de mottagande myndigheterna lämnar bevisning för att de verkställt uppbörden, ska de sändande myndigheterna återbetala de andra avgifter som redan uppburits eller annullera uppbördsförfarandet.

Artikel 168 – Underrättelse om uppbörd av tullar och andra avgifter enligt förfarandet för unionstransitering och transitering i enlighet med TIR-konventionen

(Artikel 226.3 [326] a och b i kodexen)

[1268] Om en tullskuld uppkommer för varor som hänförts till förfarandet för unionstransitering eller inom ramen för ett transiteringsförfarande i enlighet med TIR-konventionen ska de tullmyndigheter som är behöriga för uppbörd underrätta avgångstullkontoret om uppbörden av tullar och andra avgifter.

Artikel 169 – Uppbörd av andra avgifter för varor som hänförts till transitering i enlighet med ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen

(Artikel 226.3 [326] c i kodexen)

[1269] 1. Om de tullmyndigheter som underrättade om tullskulden och skyldigheten att betala andra avgifter för varor som hänförts till transitering i enlighet med ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen inhämtar bevis avseende den plats där de händelser som gav upphov till tullskulden och skyldigheten att betala andra avgifter har skett, ska dessa tullmyndigheter omedelbart sända alla nödvändiga handlingar, inbegripet bestyrkta kopior av bevismaterialet, till de myndigheter som är behöriga för den platsen. De sändande myndigheterna ska samtidigt begära bekräftelse av att de mottagande myndigheterna är ansvariga för uppbörden av övriga avgifter.

2. De mottagande myndigheterna ska bekräfta mottagandet av uppgifterna och uppge om de är behöriga för uppbörden av de övriga avgifterna. I detta syfte ska de mottagande myndigheterna använda den förlaga för ansvarsbefrielse som beskrivs i bilaga 33-05 [1529], som visar att uppbördsförfaranden har inletts gentemot den garanterande sammanslutningen i den mottagande medlemsstaten. Om svar inte inkommit inom 90 dagar, ska de sändande myndigheterna omedelbart återuppta det uppbördsförfarande de inlett.

3. Om de mottagande myndigheterna är behöriga ska de inleda ett nytt förfarande för uppbörd av andra avgifter, i tillämpliga fall efter utgången av den tidsfrist som avses i punkt 2, och omedelbart underrätta de sändande myndigheterna.

De mottagande myndigheterna ska vid behov från den garanterande sammanslutning som de är knutna till ta ut de tullar och andra avgifter som ska betalas enligt de taxor som är tillämpliga i den medlemsstat där dessa myndigheter är belägna.

4. Så snart de mottagande myndigheterna uppger att de är behöriga för uppbörden av andra avgifter, ska de sändande myndigheterna till den garanterande sammanslutning som de är knutna till återbetala de belopp som denna sammanslutning har deponerat eller betalat i förväg.

5. Förfarandena ska överföras inom en period av ett år räknat från den dag då carneten upphör att gälla, såvida betalningen inte har blivit definitiv enligt artikel 7.2 eller 7.3 i ATA-konventionen eller artikel 9.1 b och c i bilaga A till Istanbulkonventionen.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

Artikel 170 – Uppbörd av andra avgifter för varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel i enlighet med ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen

(Artikel 226.3 c [326] i kodexen)

[1270] Vid uppbörd av andra avgifter för varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel i enlighet med ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen ska artikel 169 gälla i tillämpliga delar.

Underavsnitt 2 – Underrättelse om tullskuld och betalningskrav gentemot en garanterande sammanslutning

Artikel 171 – Betalningskrav gentemot en garanterande sammanslutning enligt förfarandet i ATA-konventionen och Istanbulkonventionen

(Artikel 98 [198] i kodexen)

[1271] 1. Om tullmyndigheterna fastställer att en tullskuld har uppkommit för varor som omfattas av en ATA-carnet ska de utan dröjsmål skicka ett krav till den garanterande sammanslutningen. Det tullkontor för samordning som sänder krav som avses i artikel 86 [686] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska samtidigt till det tullkontor för samordning under vars jurisdiktion tullkontoret för hänförande till förfarandet för tillfällig införsel är beläget skicka ett informationsformulär om det betalningskrav som sänts till den garanterande sammanslutningen. Kontoret ska använda det formulär som beskrivs i bilaga 33-03 [1527].

2. Informationsformuläret ska åtföljas en kopia av den icke-färdigbehandlade kupongen, om tullkontoret för samordning är i besittning av detta. Informationsformuläret får användas närhelst det anses nödvändigt.

3. Ett avgiftsformulär enligt artikel 86 i delegerad förordning (EU) 2015/2446 får sändas senare än den dag då kravet skickas till den garanterande sammanslutningen, men inte senare än tre månader efter kravet och i alla händelser inte senare än sex månader från den dag då tullmyndigheterna inlett uppbördsförfarandet. Avgiftsformuläret beskrivs i bilaga 33-04 [1528].

Avsnitt 2 – Återbetalning och eftergift

Artikel 172 – Ansökan om återbetalning eller eftergift

(Artikel 22.1 [122] i kodexen)

[1272] Ansökningar om återbetalning eller eftergift ska inges av den person som har betalat eller är skyldig att betala import- eller exporttullbeloppet, eller någon annan person som är dennes efterträdare vad gäller rättigheter och skyldigheter.

Artikel 173 – Anmälan av varors ankomst som villkor för återbetalning eller eftergift

(Artikel 116.1 [216] i kodexen)

[1273] Återbetalning eller eftergift ska förutsätta att varornas ankomst anmäls. Om varorna inte kan anmälas till tullmyndigheterna ska den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut bevilja återbetalning eller eftergift endast om den har uppgifter som visar att varorna i fråga är de varor för vilka återbetalning eller eftergift har begärts.

Artikel 174 – Restriktioner vid överföring av varor

(Artikel 116.1 [216] i kodexen)

[1274] Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 176.4 i denna förordning och till dess att ett beslut har fattats om ansökan om återbetalning eller eftergift, får de varor för vilka återbetalning eller eftergift har begärts inte överföras till en annan plats än den som anges i ansökan, såvida inte sökanden i förväg underrättar den tullmyndighet som avses i artikel 92.1 [692] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, som ska underrätta den tullmyndighet som är behörig att fatta beslutet.

Artikel 175 – Ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheter

(Artiklarna 22 [122] och 116.1 [216] i kodexen)

[1275] 1. När återbetalning eller eftergift förutsätter att kompletterande uppgifter måste erhållas från tullmyndigheten i en annan medlemsstat än den där underrättelse om tullskulden har skett eller om varorna måste undersökas av denna myndighet för att säkerställa att villkoren för återbetalning eller eftergift är uppfyllda, ska den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut begära bistånd från tullmyndigheten i den medlemsstat där varorna befinner sig, med angivande av arten av de uppgifter som behövs eller av de kontroller som ska utföras.

Begäran om uppgifter ska åtföljas av de uppgifter i ansökan och alla handlingar som behövs för att tullmyndigheten i den medlemsstat där varorna befinner sig ska kunna få de uppgifter eller utföra de kontroller som begärs.

2. Om den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut sänder den begäran som avses i punkt 1 på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik i enlighet med artikel 93 [693] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, ska den till tullmyndigheten i den medlemsstat där varorna befinner sig skicka två exemplar av sin begäran upprättad skriftligen på det formulär som beskrivs i bilaga 33-06 [1530].

3. Tullmyndigheten i den medlemsstat där varorna befinner sig ska omedelbart efterkomma den begäran som avses i punkt 1.

Tullmyndigheten i den medlemsstat där varorna befinner sig ska inhämta de uppgifter eller utföra de kontroller som begärts av den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut inom 30 dagar från mottagandet av en sådan begäran. Den ska registrera de erhållna resultaten i den relevanta delen av den ursprungliga ansökan som avses i punkt 1 och återsända den handlingen till den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut tillsammans med alla de handlingar som avses i punkt 1 andra stycket.

Om tullmyndigheten i den medlemsstat där varorna befinner sig inte kan inhämta de uppgifter eller utföra de kontroller som begärts inom den tidsfrist som föreskrivs i andra stycket, ska den returnera begäran vederbörligen påtecknad inom 30 dagar från mottagandet av begäran.

Artikel 176 – Fullgörande av tullformaliteter

(Artikel 116.1 [216] i kodexen)

[1276] 1. Om återbetalning eller eftergift förutsätter att tullformaliteter fullgörs ska innehavaren av beslutet om återbetalning eller eftergift underrätta det kontrollerande tullkontoret om att denne har fullgjort dessa formaliteter. Om det i beslutet anges att varorna får exporteras eller hänföras till ett särskilt förfarande, och gäldenären utnyttjar denna möjlighet, ska det kontrollerande tullkontoret vara det tullkontor där varorna hänförs till detta förfarande.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

2. Det kontrollerande tullkontoret ska underrätta den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut om fullgörandet de tullformaliteter som krävs för återbetalning eller eftergift genom ett svar som avses i artikel 95 [695] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 på det formulär som beskrivs i bilaga 33-07 [1531] till den förordningen.

3. Om den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut har beslutat att återbetalning eller eftergift är berättigad ska tullbeloppet återbetalas eller efterges först efter det att tullmyndigheten har mottagit de uppgifter som avses i punkt 2.

4. Den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut får godkänna fullgörandet av de tullformaliteter som en återbetalning eller eftergift förutsätter innan den fattar ett beslut. Detta godkännande ska inte påverka beslutet i fråga. I dessa fall ska punkterna 1–3 gälla i tillämpliga delar.

5. Vid tillämpning av denna artikel ska med kontrollerande tullkontor avses det tullkontor som i tillämpliga fall ser till att de formaliteter eller krav som återbetalning eller eftergift av import- och exporttullar omfattas av är fullgjorda.

Artikel 177 – Formaliteter i samband med beslut om återbetalning eller eftergift

(Artikel 116.2 [216] i kodexen)

[1277] 1. När tullmyndigheten fattar beslut om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar som förutsätter att vissa tullformaliteter fullgörs i förväg, ska den fastställa en tidsfrist, som inte får överstiga 60 dagar från delgivningen av detta beslut, för fullgörande av dessa tullformaliteter.

2. Underlåtenhet att iaktta tidsfristen enligt punkt 1 ska innebära att rätten till återbetalning eller eftergift går förlorad, utom när den berörda personen bevisar att denne var förhindrad att iaktta denna tidsfrist på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure.

Artikel 178 – Delar eller komponenter av en artikel

(Artikel 116.1 [216] i kodexen)

[1278] Om återbetalning eller eftergift förutsätter förstöring, överlåtelse till staten eller hänförande till ett särskilt förfarande eller förfarandet för export av varor, men motsvarande tullformaliteter fullgörs endast för en eller flera delar eller komponenter av dessa varor, ska det belopp som ska återbetalas eller efterges motsvara skillnaden mellan import- eller exporttullbeloppet för varorna och det import- eller exporttullbelopp som skulle ha varit tillämpligt på resten av varorna om de i oförändrat skick hade hänförts till ett tullförfarande som innebär att en tullskuld uppkommer, den dag då varorna hänfördes på det sättet.

Artikel 179 – Avfall och skrot

(Artikel 116.1 [216] i kodexen)

[1279] Om förstöring av varor som godkänts av den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut ger upphov till avfall eller skrot, ska detta avfall eller skrot anses vara icke-unionsvaror när ett beslut om att bevilja återbetalning eller eftergift har fattats.

Artikel 180 – Export eller förstöring utan tullövervakning

(Artikel 116.1 [216] i kodexen)

[1280] 1. I de fall som omfattas av artikel 116.1 andra stycket, artikel 118 [218] eller artikel 120 [220] i kodexen ska återbetalning eller eftergift enligt artikel 120 i

kodeksen, om exporten eller förstöringen ägde rum utan tullövervakning, vara förenad med följande villkor:

a) Sökanden ska till den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut lämna de bevismaterial som behövs för att fastställa om de varor för vilka återbetalning eller eftergift begärs uppfyller något av följande villkor:

a) Varorna har exporterats från unionens tullområde.

b) Varorna har förstörts under övervakning av myndigheter eller av personer som av dessa myndigheter bemyndigats att intyga denna förstöring.

b) Sökanden återlämnar till den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut varje handling som bestyrker eller innehåller uppgifter som bekräftar de berörda varornas tullstatus som unionsvaror, och med stöd av vilka dessa varor kan ha lämnat unionens tullområde, eller uppvisar något bevis som denna myndighet kräver för att övertyga sig om att handlingen i fråga inte kan användas senare i samband med varor som förs in i unionens tullområde.

2. Det bevismaterial som fastställer att de varor för vilka återbetalning eller eftergift begärs har exporterats från unionens tullområde ska bestå av följande handlingar:

a) Det intyg över utförelse av varor som avses i artikel 334 i denna förordning.

b) Originalen eller en bestyrkt kopia av tulldeklarationen för det förfarande som involverar uppkomsten av tullskuld.

c) Vid behov kommersiella eller administrativa handlingar som innehåller en fullständig beskrivning av de varor som anmälts med tulldeklarationen för detta förfarande eller med tulldeklarationen för export från unionens tullområde eller med den tulldeklaration som gjorts för varorna i det tredjeland som är destinationsland.

3. Det bevismaterial som fastställer att de varor för vilka återbetalning eller eftergift begärts har förstörts under övervakning av myndigheter eller personer som bemyndigats att officiellt bestyrka sådan förstöring ska bestå av någondera av följande handlingar:

a) En rapport eller deklARATION om förstöring som de myndigheter som övervakade förstöringen har upprättat eller en bestyrkt kopia av denna handling.

b) Ett intyg som upprättats av den person som bemyndigats att bestyrka förstöringen, åtföljt av ett bevis på dennes behörighet.

Dessa handlingar ska innehålla en fullständig beskrivning av de förstörda varorna för fastställande, genom jämförelse med uppgifterna i tulldeklarationen för ett tullförfarande som involverar uppkomst av tullskuld och de styrkande handlingarna, av att de förstörda varorna är de som hade hänförts till detta förfarande.

4. Om det bevismaterial som avses i punkterna 2 och 3 inte är tillräckligt för att tullmyndigheten ska kunna fatta ett beslut om det inlämnade ärendet, eller om vissa bevis inte finns tillgängliga, får detta bevismaterial kompletteras eller ersättas av varje annan handling som denna myndighet anser nödvändig.

Artikel 181 – Uppgifter som ska lämnas till kommissionen

(Artikel 121.4 [221] i kodeksen)

[1281] 1. Varje medlemsstat ska till kommissionen skicka en förteckning över de ärenden där återbetalning eller eftergift har beviljats på grundval av artikel 119 [219] eller 120 [220] i kodeksen och där det belopp som återbetalas eller efterges till en viss gäldenär med avseende på en eller flera import- eller exporttransaktioner men till följd

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

av ett enda fel eller en särskild situation är mer än 50 000 euro, utom de ärenden som avses i artikel 116.3 i kodexen.

2. Förteckningen ska skickas under första och tredje kvartalet varje år för samtliga ärenden där det beslutats om återbetalning eller eftergift av tullar under det föregående halvåret.

3. Om en medlemsstat inte har fattat något beslut om ärenden som avses i punkt 1 under det aktuella halvåret, ska den skicka ett meddelande med uppgiften ”Inga aktuella beslut” till kommissionen.

4. Varje medlemsstat ska hålla en förteckning tillgänglig för kommissionen över de ärenden där återbetalning eller eftergift har beviljats på grundval av artikel 119 eller artikel 120 i kodexen och där det belopp som återbetalats eller eftergetts är lika med eller mindre än 50 000 euro.

5. För vart och ett av de ärenden som avses i denna artikel ska följande uppgifter lämnas:

a) Referensnumret för tulldeklarationen eller för den handling med vilken underrättelse om tullskuld sker.

b) Datum för tulldeklarationen eller för den handling med vilken underrättelse om tullskuld sker.

c) Typ av beslut.

d) Rättslig grund för beslutet.

e) Belopp och valuta.

f) Uppgifter om ärendet (inbegripet en kort förklaring till varför tullmyndigheterna anser att villkoren för eftergift/ återbetalning enligt den relevanta rättsliga grunden är uppfyllda).

Avdelning IV – Införsel av varor i unionens tullområde

Kapitel 1 – Summarisk införseldeklaration

Artikel 182 – Elektroniskt system för summariska införseldeklarationer

(Artikel 16 [116] i kodexen)

[1282] Ett elektroniskt informations- och kommunikationssystem som inrättats enligt artikel 16.1 i kodexen ska användas för inlämning, behandling, lagring och utbyte av uppgifter som rör summariska införseldeklarationer samt för det påföljande utbyte av uppgifter som föreskrivs i detta kapitel.

Genom undantag från första stycket i denna artikel och till den dag då det system som avses däri uppgraderas i enlighet med bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU, ska medlemsstaterna använda det elektroniska system som utvecklats för inlämning och utbyte av uppgifter som rör summariska införseldeklarationer enligt förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 183 – Ingivande av en summarisk införseldeklaration

(Artikel 127.5 och 127.6 [227] i kodexen)

[1283] 1. Uppgifterna för den summariska införseldeklarationen får inges genom inlämning av mer än en datauppsättning.

2. För inlämning av en summarisk införseldeklaration i form av mer än en datauppsättning ska tullkontoret för första införsel vara det tullkontor som den berörda personen har vetskap om vid tidpunkten för inlämning av uppgifterna, särskilt baserat på den plats till vilken varorna sänds.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

3. Till de respektive datum då det importkontrollsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU uppgraderas, ska punkterna 1 och 2 i denna artikel inte tillämpas. *Rättelse, EUT L 101, 2017.*

Artikel 184 – Informationsskyldigheter när andra personer än fraktföraren lämnar uppgifter för en summarisk införseldeklaration

(Artikel 127.6 [227] i kodexen)

[1284] 1. I de fall som avses i artikel 112.1 [712] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska fraktföraren och alla de personer som utfärdar ett konossement, i den ofullständiga datauppsättningen för den summariska införseldeklarationen, ange identiteten för alla personer som har ingått ett transportavtal med dem, utfärdat ett konossement avseende samma varor och inte gör de uppgifter som krävs för den summariska införseldeklarationen tillgängliga för dem.

Om den mottagare som anges i det konossement som inte har några underliggande underkonossement inte gör de uppgifter som krävs tillgängliga för den person som utfärdar konossementet, ska denna person ange mottagarens identitet.

2. I de fall som avses i artikel 112.1 i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska de personer som utfärdar konossementet underrätta de personer som ingått ett transportavtal med dem och utfärdar konossement till dem om utfärdandet av detta konossement.

När det gäller samlastningsavtal för varor ska den person som utfärdar konossementet underrätta den person med vilken denne ingått avtalet om att detta konossement utfärdats.

3. I de fall som avses i artikel 113.1 [713] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska fraktföraren och alla de personer som utfärdar en flygfraktsedel, i den ofullständiga datauppsättningen för den summariska införseldeklarationen, ange identiteten för alla personer som har ingått ett transportavtal med dem, utfärdat en flygfraktsedel avseende samma varor och inte gör de uppgifter som krävs för den summariska införseldeklarationen tillgängliga för dem.

4. I de fall som avses i artikel 113.1 i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska de personer som utfärdar flygfraktsedlar underrätta de personer som ingått ett transportavtal med dem och utfärdar flygfraktsedlar till dem om utfärdandet av dessa flygfraktsedlar.

När det gäller samlastningsavtal för varor ska den person som utfärdar flygfraktsedeln underrätta den person med vilken denne ingått avtalet om att denna flygfraktsedel utfärdats.

5. I de fall som avses i artikel 113.2 i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska fraktföraren, i den ofullständiga datauppsättningen för den summariska införseldeklarationen, ange identiteten för alla postoperatörer som inte gör de uppgifter som krävs för den summariska införseldeklarationen tillgängliga för dem.

6. Till den dag då uppgraderingen av det importkontrollsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, ska punkterna 1–5 i denna artikel inte tillämpas.

Artikel 185 – Registrering av en summarisk införseldeklaration

(Artikel 127.1 [227] i kodexen)

[1285] 1. Tullmyndigheterna ska registrera den summariska införseldeklarationen vid mottagandet av denna och omedelbart underrätta den person som har ingett

deklarationen om att den registrerats samt meddela denna person ett MRN för den summariska införseldeklarationen och datumet för registrering.

2. Om uppgifterna för den summariska införseldeklarationen lämnas in genom mer än en datauppsättning, ska tullmyndigheterna registrera var och en av dessa datauppsättningar när de tas emot och omedelbart underrätta den person som har lämnat in dem om att de registrerats samt meddela denna person ett MRN för varje inlämnad datauppsättning och datum för registrering av varje inlämnad datauppsättning.

3. I följande fall ska tullmyndigheterna omedelbart underrätta fraktföraren om registreringen, förutsatt att denne har begärt att underrättas och har tillgång till det elektroniska system som avses i artikel 182 i denna förordning:

a) När en summarisk införseldeklaration inges av en person som avses i artikel 127.4 andra stycket i kodexen.

b) När uppgifter för en summarisk införseldeklaration lämnas i enlighet med artikel 127.6 i kodexen.

4. Till de respektive datum då det importkontrollsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU uppgraderas, ska punkterna 2 och 3 b i denna artikel inte tillämpas.

Artikel 186 – Riskanalys

(Artikel 128 [228] i kodexen)

[1286] 1. En riskanalys ska genomföras före varornas ankomst till tullkontoret för första införsel under förutsättning att en summarisk införseldeklaration har ingetts inom de tidsfrister som föreskrivs i artiklarna 105–109 [705–709] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, såvida inte en risk identifieras eller en ytterligare riskanalys behöver utföras.

När det gäller last i containrar som förs in i unionens tullområde sjövägen enligt artikel 105 a [705] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska tullmyndigheterna slutföra riskanalysen inom 24 timmar efter mottagandet av den summariska införseldeklarationen eller, i de fall som avses i artikel 127.6 i kodexen, efter mottagandet av de uppgifter för den summariska införseldeklaration som inges av fraktföraren.

Utöver vad som anges i första stycket ska en riskanalys, när det gäller varor som förs in i unionens tullområde med flyg, utföras vid mottagandet av åtminstone den minimidatauppsättning för den summariska införseldeklarationen som avses i artikel 106.1 [706] andra stycket i delegerad förordning (EU) 2015/2446.

2. Riskanalysen ska slutföras efter utbyte av riskinformation och resultat av riskanalys enligt artikel 46.5 [146] i kodexen, om ett sådant utbyte krävs.

3. Om slutförandet av riskanalysen kräver ytterligare information om uppgifterna för den summariska införseldeklarationen ska analysen slutföras först efter det att denna information har lämnats.

I detta syfte ska tullmyndigheterna begära in denna information från den person som ingav den summariska införseldeklarationen eller, i tillämpliga fall, från den person som lämnade in dessa uppgifter för den summariska införseldeklarationen. Om denna person är en annan än fraktföraren ska tullmyndigheterna underrätta fraktföraren, förutsatt att denne har begärt att bli underrättad och har tillgång till det elektroniska system som avses i artikel 182 i denna förordning.

4. Om tullmyndigheterna, när det gäller varor som förs in i unionens tullområde med flyg, har rimliga skäl att misstänka att sändningen skulle kunna utgöra ett allvarligt hot mot luftfartsskyddet, ska de underrätta den person som ingett den summariska införseldeklarationen eller, i tillämpliga fall, den person som lämnat uppgifterna för den summariska införseldeklarationen och, om den personen är en annan än fraktföraren, underrätta fraktföraren, förutsatt att denne har tillgång till det elektroniska system som avses i artikel 182 i denna förordning, om att sändningen måste säkerhetskontrolleras som högriskfrakt eller högriskpost i enlighet med punkt 6.7.3 i bilagan till kommissionens beslut K(2010) 774 av den 13 april 2010 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd innehållande uppgifter som avses i artikel 18 a i förordning (EG) nr 300/2008, innan de lastas ombord på ett luftfartyg på väg till unionens tullområde. Efter underrättelsen ska denna person informera tullmyndigheterna om huruvida sändningen redan hade säkerhetskontrollerats eller har säkerhetskontrollerats i enlighet med de ovan nämnda kraven samt lämna alla relevanta uppgifter om denna säkerhetskontroll. Riskanalysen ska slutföras först efter det att dessa uppgifter har lämnats in.

5. Om riskanalysen, när det gäller last i containrar som förs in i unionens tullområde sjövägen enligt artikel 105 a i delegerad förordning (EU) 2015/2446 eller när det gäller varor som förs in i unionens tullområde med flyg, ger tullmyndigheterna rimliga skäl att anse att införseln av varorna till unionens tullområde skulle innebära ett sådant allvarligt hot mot säkerhet och skydd att omedelbara åtgärder krävs, ska tullmyndigheterna underrätta den person som ingett den summariska införseldeklarationen eller, i tillämpliga fall, den person som lämnat uppgifterna för den summariska införseldeklarationen och, om denna person är en annan än fraktföraren, underrätta fraktföraren, om denne har tillgång till det elektroniska system som avses i artikel 182 i denna förordning, om att varorna inte ska lastas. Denna underrättelse ska göras och dessa uppgifter ska lämnas omedelbart efter upptäckten av den relevanta risken och, när det gäller last i containrar som förs in i unionens tullområde sjövägen enligt artikel 105 a i delegerad förordning (EU) 2015/2446, inom den tidsfrist som föreskrivs i punkt 1 andra stycket.

6. När en sändning har konstaterats utgöra ett hot av sådan art att omedelbara åtgärder krävs vid ankomsten ska tullkontoret för första införsel vidta sådana åtgärder vid varornas ankomst.

7. När en risk identifieras som inte utgör ett sådant allvarligt hot mot säkerhet och skydd som kräver omedelbara åtgärder ska tullkontoret för första införsel vidarebefordra resultaten av riskanalysen inbegripet, vid behov, uppgifter om den lämpligaste plats där en kontrollåtgärd bör genomföras och uppgifterna för den summariska införseldeklarationen till samtliga tullkontor som eventuellt berörs av befordran av varorna.

8. Om varor för vilka skyldigheten att inge en summarisk införseldeklaration frångås i enlighet med artikel 104.1 [704] c–k, m och n i delegerad förordning (EU) 2015/2446 och artikel 104.2 första stycket i samma förordning förs in i unionens tullområde, ska riskanalysen utföras när varorna anmäls, på grundval av deklarationen för tillfällig lagring eller tulldeklarationen för dessa varor, om sådana deklarationer finns tillgängliga.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

9. Varor som anmälts till tullen får frigöras för ett tullförfarande eller återexporteras så snart som en riskanalys har utförts och resultaten av riskanalysen och, om sådana krävs, vidtagna åtgärder, medger att varorna frigörs.

10. En riskanalys ska också utföras om uppgifterna för den summariska införseldeklarationen ändras i enlighet med artikel 129 [229] i kodexen. I detta fall ska riskanalysen slutföras omedelbart vid mottagandet av uppgifterna, såvida inte en risk identifieras eller en ytterligare riskanalys behöver göras. *Förordning 2017/989*.

Artikel 187 – Riskanalys

(Artikel 128 [228] i kodexen)

[1287] 1. Till den dag då uppgraderingen av det importkontrollsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, ska artikel 186.1–186.8 inte tillämpas.

2. En riskanalys ska genomföras före varornas ankomst till tullkontoret för första införsel under förutsättning att en summarisk införseldeklaration har ingetts inom de tidsfrister som föreskrivs i artiklarna 105–109 [705–709] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, såvida inte en risk identifieras.

3. När det gäller last i containrar som förs in i unionens tullområde sjövägen enligt artikel 105 a i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska tullmyndigheterna slutföra riskanalysen inom 24 timmar efter mottagandet av den summariska införseldeklarationen. Om den analysen ger tullmyndigheterna rimliga skäl att anse att införseln av varorna till unionens tullområde skulle innebära ett sådant allvarligt hot mot säkerhet och skydd att omedelbara åtgärder krävs, ska tullmyndigheterna underrätta den person som ingett den summariska införseldeklarationen och, om denna person är en annan än fraktföraren, underrätta fraktföraren, om denne har tillgång till det elektroniska system som avses i artikel 182 i denna förordning, om att varorna inte ska lastas. Denna underrättelse ska ske och denna information ska lämnas omedelbart efter upptäckten av risken i fråga och inom 24 timmar efter mottagandet av den summariska införseldeklarationen.

4. När ett fartyg eller luftfartyg ska angöra mer än en hamn eller landa på mer än en flygplats i unionens tullområde och om fartyget eller luftfartyget rör sig mellan dessa hamnar eller flygplatser utan att angöra någon hamn eller landa på någon flygplats utanför unionens tullområde, ska följande gälla:

a) För samtliga varor som transporteras av fartyget eller luftfartyget ska en summarisk införseldeklaration inges vid den första unionshamnen eller unionsflygplatsen. Tullmyndigheterna vid denna hamn eller flygplats ska utföra riskanalysen för säkerhets- och skyddsändamål för samtliga varor som transporteras av det berörda fartyget eller luftfartyget. Ytterligare riskanalys får utföras för dessa varor vid den hamn eller flygplats där de lossas.

b) När det gäller sändningar som identifierats utgöra ett hot av sådan allvarlig karaktär att omedelbara åtgärder krävs ska tullkontoret vid den första införselhamnen eller införsel flygplatsen i unionen vidta prohibitiva åtgärder och i samtliga fall vidarebefordra resultaten av riskanalysen till påföljande hamnar eller flygplatser.

c) Vid påföljande hamnar eller flygplatser i unionens tullområde ska artikel 145 [245] i kodexen tillämpas för varor som anmälts till tullen vid den hamnen eller flygplatsen.

5. Om varor för vilka skyldigheten att inge en summarisk införseldeklaration frångås i enlighet med artikel 104.1 [704] c–k, m och n och artikel 104.2, 104.3 och

104.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 förs in i unionens tullområde, ska en riskanalys utföras när varorna anmäls, i tillgängliga fall på grundval av deklarationen för tillfällig lagring eller tulldeklarationen för dessa varor. *Förordning 2019/1394.*

Artikel 188 – Ändring av en summarisk införseldeklaration

(Artikel 129.1 [229] i kodexen)

[1288] 1. Om uppgifterna för en summarisk införseldeklaration lämnas in av olika personer, får varje person endast tillåtas att ändra de uppgifter som denna person har lämnat in.

2. Tullmyndigheterna ska omedelbart underrätta den person som ingett ändringar av uppgifter för den summariska införseldeklarationen om sitt beslut att registrera eller avslå ändringarna.

Om ändringar av uppgifter för den summariska införseldeklarationen inges av en annan person än fraktföraren, ska tullmyndigheterna också underrätta fraktföraren, förutsatt att denne har begärt att underrättas och har tillgång till det elektroniska system som avses i artikel 182 i denna förordning.

3. Till de respektive datum då det importkontrollsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU uppgraderas, ska punkt 1 i denna artikel inte tillämpas.

Kapitel 2 – Varors ankomst

Avsnitt 1 – Införsel av varor i unionens tullområde

Artikel 189 – Omdestinering av ett havsgående fartyg eller ett luftfartyg

(Artikel 133 [233] i kodexen)

[1289] 1. Om ett havsgående fartyg eller ett luftfartyg som förs in i unionens tullområde omdestineras och först väntas ankomma till ett tullkontor i en medlemsstat som i den summariska införseldeklarationen inte angetts som ett land som omfattas av den berörda rutten, ska operatören av detta transportmedel underrätta det tullkontor som i den summariska införseldeklarationen angetts som tullkontor för första införsel om denna omdestinering.

Första stycket ska inte gälla om varorna förs in i unionens tullområde inom ramen för ett transiteringsförfarande enligt artikel 141 [241] i kodexen.

2. Det tullkontor som i den summariska införseldeklarationen anges som tullkontor för första införsel ska omedelbart efter att ha informerats i enlighet med punkt 1 underrätta det tullkontor som enligt den informationen är tullkontor för första införsel om omdestineringen. Det ska säkerställa att tullkontoret för första införsel har tillgång till relevanta uppgifter för den summariska införseldeklarationen och till resultaten av en riskanalys.

Avsnitt 2 – Anmälan, lossning och undersökning av varor

Artikel 190 – Anmälan till tullen av varors ankomst

(Artikel 139 [239] i kodexen)

[1290] Tullmyndigheterna får godta att hamn- eller flygplatssystem eller andra tillgängliga informationskällor används för anmälan av varor till tullen.

Avsnitt 3 – Tillfällig lagring av varor

Artikel 191 – Samrådsförfarande mellan tullmyndigheter före beviljande av tillstånd för anläggningar för tillfällig lagring

(Artikel 22 [122] i kodexen)

[1291] 1. Det samrådsförfarande som avses i artikel 14 i denna förordning ska följas i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel innan ett beslut fattas om att ge ett tillstånd till drift av anläggningar för tillfällig lagring som involverar mer än en medlemsstat, såvida inte den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut anser att villkoren för beviljande av tillståndet inte är uppfyllda.

Innan ett tillstånd utfärdas ska den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut inhämta de konsulterade tullmyndigheternas samtycke.

2. Den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut ska meddela de konsulterade tullmyndigheterna ansökan och utkast till tillstånd senast 30 dagar efter den dag då ansökan godtagits.

3. De konsulterade tullmyndigheterna ska meddela eventuella invändningar eller sitt samtycke inom 30 dagar efter den dag då utkastet till tillstånd meddelats dem. Invändningar ska vara vederbörligen motiverade.

Om invändningar meddelas inom denna tidsfrist och inget samförstånd nås mellan de konsulterade och konsulterande myndigheterna inom 60 dagar efter den dag då utkastet till tillstånd meddelats, ska tillståndet endast beviljas för den del av ansökan som inte har gett upphov till invändningar.

Om de konsulterade tullmyndigheterna inte meddelar några invändningar inom denna tidsfrist ska de anses ha gett sitt samtycke.

Artikel 192 – Deklaration för tillfällig lagring

(Artikel 145 [245] i kodexen)

[1292] Om en tulldeklaration inges innan varornas ankomst väntas anmälas till tullen i enlighet med artikel 171 [271] i kodexen, får tullmyndigheterna betrakta deklarationen som en deklARATION för tillfällig lagring. *Förordning 2017/989*.

Artikel 193 – Befordran av varor i tillfällig lagring

(Artikel 148.5 [248] i kodexen)

[1293] 1. När en befordran äger rum mellan anläggningar för tillfällig lagring under olika tullmyndigheters ansvar ska innehavaren av tillståndet för drift av de anläggningar för tillfällig lagring från vilka varorna befordras underrätta

a) den tullmyndighet som ansvarar för övervakningen av den anläggning för tillfällig lagring från vilken varorna befordras om den avsedda befordran på det sätt som anges i tillståndet och, vid varornas ankomst till destinationsanläggningarna för tillfällig lagring, om att befordran fullgjorts, på det sätt som anges i tillståndet,

b) innehavaren av tillståndet för drift av de anläggningar till vilka varorna befordras om att varorna har avsänts.

2. När befordran äger rum mellan anläggningar för tillfällig lagring under olika tullmyndigheters ansvar ska innehavaren av tillståndet för drift av de anläggningar till vilka varorna befordras

a) underrätta de tullmyndigheter som ansvarar för dessa anläggningar om varornas ankomst, och

b) vid varornas ankomst till destinationsanläggningarna för tillfällig lagring, underrätta innehavaren av tillståndet för drift av avgångsanläggningarna för tillfällig lagring.

3. De uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 ska innefatta referensuppgifter om den berörda deklarationen för tillfällig lagring och om slutdatumet för tillfällig lagring.

4. Om en befordran av varor i tillfällig lagring äger rum, ska varorna kvarstå under ansvaret för innehavaren av tillståndet för drift av de anläggningar för tillfällig lagring från vilka varorna befordras tills varorna registreras i den bokföring som förs av innehavaren av tillståndet för drift av de anläggningar för tillfällig lagring till vilka varorna befordras, såvida inte annat anges i tillståndet.

Avdelning V – Allmänna regler om tullstatus, hänförande av varor till ett tullförfarande, kontroll, frigörande och bortskaffande av varor

Kapitel 1 – Varors tullstatus

Artikel 194 – Elektroniskt system som avser bevis för tullstatus som unionsvaror

(Artikel 16.1 [116] i kodexen)

[1294] För utbyte och lagring av uppgifter om bevis för tullstatus som unionsvaror enligt artikel 199.1 b och c i denna förordning ska ett elektroniskt system som inrättats enligt artikel 16.1 i kodexen användas. Ett EU-harmoniserat gränssnitt gentemot näringsidkare utformat av kommissionen och medlemsstaterna i samförstånd ska användas för utbyte av uppgifter om bevis för tullstatus som unionsvaror.

Första stycket i denna artikel ska tillämpas från och med den dag då det system för bevis för unionsstatus enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas.

Avsnitt 1 – Reguljär fartygslinje

Artikel 195 – Samråd med de medlemsstater som berörs av den reguljära fartygslinjen

(Artikel 22 [122] i kodexen)

[1295] Innan den beviljar ett tillstånd enligt artikel 120 [720] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 och efter att ha granskat huruvida villkoren för beviljandet av tillståndet enligt artikel 120.2 i den delegerade förordningen är uppfyllda, ska den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut samråda med tullmyndigheterna i de medlemsstater som berörs av den reguljära fartygslinjen, för tillämpning av artikel 119.2 b [719] i den delegerade förordningen, och med tullmyndigheterna i de eventuella andra medlemsstater där sökanden förklarat sig ha planer för framtida reguljära fartygslinjer, när det gäller uppfyllandet av villkoret i artikel 120.2 b i den delegerade förordningen.

Tidsfristen för samrådet ska vara 15 dagar från den dag då den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut meddelar de villkor och kriterier som behöver granskas av de konsulterade tullmyndigheterna.

Artikel 196 – Registrering av fartyg och hamnar

(Artikel 22 [122] i kodexen)

[1296] Genom undantag från den tidsfrist som anges i artikel 10.1 i denna förordning ska en tullmyndighet göra de uppgifter som den meddelats i enlighet med artikel 121.1 [721] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 tillgängliga genom det system som avses i artikel 10 inom en arbetsdag från det att uppgifterna meddelats.

Till den dag då det system för tullbeslut enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, ska de uppgifter som avses i första stycket göras tillgängliga genom det elektroniska informations- och kommunikationssystemet för reguljära fartygslinjer.

Dessa uppgifter ska vara tillgängliga för de tullmyndigheter som berörs av den godkända reguljära fartygslinjen.

Artikel 197 – Oförutsebara omständigheter under en transport med reguljär fartygslinje

(Artikel 155.2 [255] i kodexen)

[1297] När ett fartyg som är registrerat på en reguljär fartygslinje till följd av oförutsebara omständigheter tvingas att omlasta varor till havs eller att anlöpa eller lasta eller lossa varor i en hamn utanför unionens tullområde, i en hamn som inte omfattas av den reguljära fartygslinjen eller inte ligger i en unionshamns frizon, ska rederiet utan dröjsmål informera tullmyndigheterna i påföljande anlöpsamnar i unionen, inklusive hamnarna utmed fartygets angivna rutt.

Den dag då fartyget återupptar den reguljära fartygslinjen ska meddelas dessa tullmyndigheter i förväg.

Artikel 198 – Kontroll av villkoren för en reguljär fartygslinje

(Artikel 153 [253] i kodexen)

[1298] 1. Medlemsstaternas tullmyndigheter får begära att ett rederi lägger fram bevisning för att bestämmelserna i artiklarna 120.2 c och d, 120.3 [720], 121.1 och 121.3 [721] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 och i artikel 197 i denna förordning har iakttagits.

2. När en tullmyndighet fastställer att rederiet inte har iakttagit de bestämmelser som avses i punkt 1 ska den omedelbart informera tullmyndigheterna i de övriga medlemsstater där den reguljära fartygslinjen bedrivs, med hjälp av det system som avses i artikel 10 i denna förordning. Dessa myndigheter ska vidta nödvändiga åtgärder.

Till den dag då det system för tullbeslut enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, ska det elektroniska informations- och kommunikationssystemet för reguljära fartygslinjer användas i stället för det system som avses i artikel 10 i denna förordning.

Avsnitt 2 – Bevis för tullstatus som unionsvaror*Underavsnitt 1 – Allmänna bestämmelser***Artikel 199 – Bevismedel för tullstatus som unionsvaror**

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1299] 1. Något av följande tillämpliga bevismedel ska användas för att bevisa att varor har tullstatus som unionsvaror:

a) Uppgifter från en transiteringsdeklaration för hänförande av varor till förfarandet för intern transitering. I detta fall ska artikel 119.3 [719] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 inte tillämpas.

b) De T2L- eller T2LF-uppgifter som avses i artikel 205 i denna förordning.

c) Det manifest för tulländamål som avses i artikel 206 i denna förordning.

d) Den faktura eller det transportdokument som avses i artikel 211 i denna förordning.

e) Den fiskeloggbok, landningsdeklaration och omlastningsdeklaration och de uppgifter från kontrollsystemet för fartyg som avses i artikel 213 i denna förordning.

f) Ett bevismedel som avses i artiklarna 207–210 i denna förordning.

g) De uppgifter från punktskattedeclarationer som avses i artiklarna 21, 26 och 34 i rådets direktiv 2008/118/EG (Skatter m.m./Skatter m.m. [2221, 2226 och 2234]).

h) Den etikett som avses i artikel 290 i denna förordning.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel och till den dag då det system för bevis för unionsstatus enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, får beviset för tullstatus som unionsvaror tillhandahållas i form av rederiets manifest för dessa varor.

3. Genom undantag från punkt 1 d i denna artikel och till den dag då det system för bevis för unionsstatus enligt kodexen som avses i bilagan till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, får beviset för tullstatus som unionsvaror tillhandahållas i form av en faktura eller ett transportdokument för varor vars värde överstiger 15 000 euro.

4. När det bevismedel som avses i punkt 1 används för varor med tullstatus som unionsvaror tillsammans med en förpackning som inte har tullstatus som unionsvaror ska bevismedlet innehålla följande uppgift:

”N förpackning – [kod 98200]”

5. När det bevismedel som avses i punkt 1 b, c och d utfärdas i efterhand ska det innehålla följande uppgift:

”Utfärdat i efterhand – [kod 98201]”

6. Ett bevismedel enligt punkt 1 får inte användas för varor för vilka exportformaliteter har fullgjorts eller som har hänförs till förfarandet för passiv förädling. *Förordning 2017/989.*

Artikel 200 – Påteckning, registrering och användning av vissa bevismedel för tullstatus som unionsvaror

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1300] 1. Det behöriga tullkontoret ska påteckna och registrera det bevismedel för tullstatus som unionsvaror som avses i artikel 199.1 b och c i denna förordning, utom i de fall som avses i artikel 128.1 [728] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, och meddela dessa bevismedels MRN till den berörda personen.

2. Det behöriga tullkontoret ska på begäran av den berörda personen tillhandahålla ett dokument som bekräftar registreringen av bevismedlet enligt punkt 1. Detta kvitto ska lämnas på det formulär som beskrivs i bilaga 51-01 [1532].

3. Det bevismedel som avses i punkt 1 ska uppvisas för det behöriga tullkontor där varorna anmäls efter det att de återinförs till unionens tullområde, med angivande av dess MRN.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

4. Det behöriga tullkontoret ska övervaka användningen av bevismedlet enligt punkt 1, i syfte att särskilt säkerställa att bevismedlet inte används för några andra varor än de varor för vilka det utfärdats.

Artikel 201 – Påteckning av en faktura

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1301] Till den dag då det system för bevis för unionsstatus enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas och när unionsvarornas totala värde överstiger 15 000 euro, ska den faktura eller det transportdokument som avses i artikel 199.3 i denna förordning, som vederbörligen fyllts i och undertecknats av den berörda personen, påtecknas av det behöriga tullkontoret.

Artikel 202 – Påteckning av T2L- eller T2LF-dokument

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1302] Till den dag då det system för bevis för unionsstatus enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas och när medlemsstaterna har föreskrivit att andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik får användas, ska det behöriga tullkontoret påteckna T2L- eller T2LF-dokumenterna och, vid behov, de tillägsblad eller lastspecifikationer som används.

Artikel 203 – Påteckning av rederiets manifest

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1303] Till den dag då det system för bevis för unionsstatus enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas och på begäran av rederiet, ska det av rederiet vederbörligen ifyllda och undertecknade manifestet påtecknas av det behöriga tullkontoret.

Artikel 204 – Tillstånd för ”dagen efter”-manifest

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1304] Till den dag då det system för bevis för unionsstatus enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, får tullmyndigheterna tillåta att det manifest som avses i artikel 199.2 i denna förordning och som visar tullstatus som unionsvaror upprättas senast dagen efter fartygets avgång. Manifestet ska dock alltid upprättas innan fartyget ankommer till destinationshamnen.

Artikel 205 – Bevis för tullstatus som unionsvaror i form av T2L- eller T2LF-uppgifter

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1305] 1. När MRN används för att bevisa tullstatus som unionsvaror får de T2L- eller T2LF-uppgifter som ligger till grund för MRN enbart användas för den första anmälan av varorna.

Om T2L- eller T2LF-uppgifterna används för enbart en del av varorna vid den första anmälan av varorna, ska ett nytt bevis upprättas för den återstående delen av varorna i enlighet med artikel 200 i denna förordning och artikel 123 [723] i delegerad förordning (EU) 2015/2446.

2. Resande, andra än ekonomiska aktörer, ska inge ansökningar om påteckning av ett T2L- eller T2LF-dokument med hjälp av ett formulär som beskrivs i bilaga 51-01 [1532].

Artikel 206 – Bevis för tullstatus som unionsvaror i form av ett manifest för tulländamål

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1306] 1. Varje manifest för tulländamål ska tilldelas ett MRN.

Ett sådant manifest får bara tilldelas ett MRN när det omfattar varor med tullstatus som unionsvaror som lastats på fartyget i en unionshamn.

2. Tullmyndigheterna får godta att kommersiella informationssystem eller informationssystem som används av hamnar eller inom transportbranschen används för inlämning av begäran om påteckning och registrering av manifestet för tulländamål och för uppvisande av detta manifest för det behöriga tullkontoret, förutsatt att sådana system innehåller samtliga de uppgifter som krävs för ett sådant manifest.

Artikel 207 – Bevis för tullstatus som unionsvaror i form av TIR- eller ATA-carneter eller formulär 302

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1307] 1. I enlighet med artikel 127 [727] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska unionsvaror identifieras i en TIR- eller ATA-carnet eller ett formulär 302 med hjälp av koden ”T2L” eller ”T2LF”. Den person som är ansvarig för förfarandet får i det berörda dokumentet ange en av dessa koder, åtföljd av sin underskrift, i det utrymme som reserverats för varubeskrivningen innan dokumentet uppvisas för bestyrkande av avgångstullkontoret. Koden ”T2L” eller ”T2LF” ska bestyrkas med avgångstullkontorets stämpel samt den behörige tjänstemannens underskrift.

Om ett elektroniskt formulär 302 används får den person som är ansvarig för förfarandet också ange en av dessa koder i detta formulär. I detta fall ska avgångstullkontorets bestyrkande ske i elektronisk form.

2. När en TIR- eller ATA-carnet eller ett formulär 302 omfattar både unionsvaror och icke-unionsvaror ska dessa varor förtecknas separat och koden ”T2L” eller ”T2LF” anges så att den tydligt avser enbart unionsvaror.

Artikel 208 – Bevis för tullstatus som unionsvaror i fråga om motordrivna vägfordon

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1308] 1. När det gäller motordrivna vägfordon som är registrerade i en medlemsstat och som tillfälligt lämnar och därefter återinförs till unionens tullområde ska tullstatus som unionsvaror anses vara bevisad om fordonen medför sina registreringsskyltar och registreringshandlingar och de registreringsuppgifter som finns på dessa skyltar och i dessa handlingar otvetydigt anger deras registrering.

2. När tullstatus som unionsvaror inte kan anses vara bevisad i enlighet med punkt 1 ska den bevisas med hjälp av något annat medel som förtecknas i artikel 199 i denna förordning.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

Artikel 209 – Bevis för tullstatus som unionsvaror i fråga om förpackningar

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1309] 1. När det gäller förpackningar, lastpallar och annan liknande utrustning, med undantag av containrar, som tillhör en person etablerad i unionens tullområde och som används för transport av varor som tillfälligt lämnar och därefter återinförs till unionens tullområde ska tullstatus som unionsvaror anses vara bevisad om förpackningarna, lastpallarna och den andra liknande utrustningen kan identifieras som tillhörande den personen och deklarerar som föremål med tullstatus som unionsvaror, och det inte finns några tvivel om att denna deklaration är riktig.

2. När tullstatus som unionsvaror inte kan anses vara bevisad i enlighet med punkt 1 ska den bevisas med hjälp av något annat medel som förtecknas i artikel 199 i denna förordning.

Artikel 210 – Bevis för tullstatus som unionsvaror i fråga om varor som medförs i resandes bagage

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1310] När det gäller varor som medförs i resandes bagage och inte är avsedda för kommersiellt bruk och som tillfälligt lämnar och därefter återinförs till unionens tullområde ska tullstatus som unionsvaror anses vara bevisad om den resande deklarerar att varorna har tullstatus som unionsvaror och det inte finns några tvivel om att denna deklaration är riktig.

Artikel 211 – Bevis för tullstatus som unionsvaror i fråga om varor vars värde inte överstiger 15 000 euro

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1311] När det gäller varor med tullstatus som unionsvaror vars värde inte överstiger 15 000 euro får tullstatus som unionsvaror bevisas genom ett framläggande av en faktura eller ett transportdokument som omfattar dessa varor, förutsatt att fakturan eller transportdokumentet enbart omfattar varor med tullstatus som unionsvaror.

Artikel 212 – Kontroll av bevismedel och administrativt bistånd

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1312] Medlemsstaternas tullmyndigheter ska ömsesidigt bistå varandra vid kontroller av att de bevismedel som avses i artikel 199 i denna förordning är äkta och riktiga och vid kontroller av att de uppgifter och dokument som lämnas i enlighet med denna avdelning och artiklarna 123–133 [723–733] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 är korrekta och att de förfaranden som använts för att bevisa tullstatus som unionsvaror har tillämpats korrekt.

Underavsnitt 2 – Särskilda bestämmelser om produkter från havsfiske och varor som framställts av sådana produkter

Artikel 213 – Bevis för tullstatus som unionsvaror i fråga om produkter från havsfiske och varor som framställts av sådana produkter

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1313] När sådana produkter och varor som avses i artikel 119.1 [719] d och e i delegerad förordning (EU) 2015/2446 förs in i unionens tullområde i enlighet med artikel 129 [729] i den delegerade förordningen ska tullstatus som unionsvaror bevisas genom framläggande av en fiskeloggbok, en landningsdeklaration, en omlastningsdeklaration och uppgifter från kontrollsystemet för fartyg, beroende på

vad som är tillämpligt och enligt bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 (Import- och exportföreskrifter/Fiskebestämmelser [371] o.f.).

Den tullmyndighet som är ansvarig för den lossningshamn i unionen till vilken dessa produkter och varor transporteras direkt av det unionsfiskefartyg som fångat produkterna och, i tillämpliga fall, berett dem, får emellertid anse att tullstatus som unionsvaror är bevisad i endera av följande fall:

- a) Det finns inga tvivel om dessa produkters och/eller varors status.
- b) Fiskefartyget har en total längd på mindre än 10 meter.

Artikel 214 – Produkter från havsfiske och varor som framställts av sådana produkter vilka omlastas och transporteras genom ett land eller territorium som inte ingår i unionens tullområde

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1314] 1. Om sådana produkter eller varor som avses i artikel 119.1 [719] d och e i delegerad förordning (EU) 2015/2446 före ankomsten till unionens tullområde har omlastats och transporterats genom ett land eller territorium som inte ingår i unionens tullområde, ska ett intygande från tullmyndigheten i det landet eller territoriet om att produkterna eller varorna har stått under tullövervakning under den tid de befunnit sig i det landet eller territoriet och inte har genomgått någon annan hantering än vad som krävs för deras bevarande uppvisas för dessa produkter och varor när de förs in i unionens tullområde.

2. Det intygande som krävs enligt punkt 1 ska göras på en utskrift av den fiskeloggbok som avses i artikel 133 [733] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, åtföljd av en utskrift av omlastningsdeklarationen i tillämpliga fall.

3. Det intygande som krävs enligt punkt 1 får lämnas på alla andra relevanta formulär eller dokument utöver en utskrift av en fiskeloggbok om de innehåller en hänvisning till den fiskeloggboken. *Förordning 2019/1394.*

Artikel 215 – Bevis för tullstatus som unionsvaror i fråga om produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats eller fångats av fartyg som för ett tredjelands flagg i unionens tullområde

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[1315] Bevis för tullstatus som unionsvaror för produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats eller fångats av fartyg som för ett tredjelands flagg i unionens tullområde ska tillhandahållas genom den fiskeloggbok eller något annat medel som avses i artikel 199 i denna förordning.

Kapitel 2 – Hänförande av varor till ett tullförfarande

Avsnitt 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 216 – Elektroniskt system för hänförande av varor till ett tullförfarande (Artikel 16.1 [116] i kodexen)

[1316] För behandling och utbyte av uppgifter som avser hänförande av varor till ett tullförfarande ska elektroniska system som inrättats enligt artikel 16.1 i kodexen användas.

Första stycket i denna artikel ska tillämpas från och med de respektive datum då de nationella importsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU uppgraderas och det system för särskilda förfaranden enligt kodexen

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

och det automatiserade exportsystem enligt kodexen som avses i samma bilaga börjar användas.

Artikel 217 – Utfärdande av ett kvitto för muntliga deklARATIONER

(Artikel 158.2 [258] i kodexen)

[1317] När en tulldeklaration lämnas muntligen i enlighet med artiklarna 135 [735] eller 137 [737] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 för varor som omfattas av import- eller exporttull eller andra avgifter ska tullmyndigheterna utfärda ett kvitto till den berörda personen vid betalning av tull- eller avgiftsbeloppet.

Kvittot ska åtminstone innehålla följande uppgifter:

- a) En beskrivning av varorna som är tillräckligt tydlig för att varorna ska kunna identifieras.
- b) Fakturerat värde eller, om detta inte är tillgängligt, kvantiteten varor.
- c) Beloppen av tullar och andra avgifter som tagits ut.
- d) Datum för dess utfärdande.
- e) Identifiering av utfärdande myndighet.

Artikel 218 – Tullformaliteter som anses ha fullgjorts genom en handling som avses i artikel 141.1 i delegerad förordning (EU) 2015/2446

(Artiklarna 6.3 [106] a och 158.2 [258] i kodexen)

[1318] Vid tillämpning av artiklarna 138 [738], 139 [739] och 140 [740] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska följande tullformaliteter anses ha fullgjorts genom en handling som avses i artikel 141.1 [741] i den delegerade förordningen:

- a) Transport av varorna i enlighet med artikel 135 [235] i kodexen och anmälan av varorna till tullen i enlighet med artikel 139 [239] i kodexen.
- b) Anmälan av varorna till tullen i enlighet med artikel 267 [367] i kodexen.
- c) Tullmyndigheternas godtagande av tulldeklarationen i enlighet med artikel 172 [272] i kodexen.
- d) Tullmyndigheternas frigörande av varorna i enlighet med artikel 194 [294] i kodexen.

Artikel 219 – Fall när en tulldeklaration anses inte ha ingetts genom en handling som avses i artikel 141 i delegerad förordning (EU) 2015/2446

(Artiklarna 6.3 [106] a och 158.2 [258] i kodexen)

[1319] När en kontroll visar att en handling som avses i artikel 141 [741] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 har genomförts men att de varor som förts in eller ut inte är sådana varor som avses i artiklarna 138 [738], 139 [739] och 140 [740] i den delegerade förordningen, ska tulldeklarationen för de varorna anses inte ha ingetts.

Artikel 220 – Brevförsändelser och varor i postförsändelser

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 2017/989.

(Artiklarna 172 [272] och 188 [288] i kodexen)

[1320] 1. En tulldeklaration för varor som avses i artikel 141.2, 141.3 och 141.4 [741] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska anses ha godtagits och varorna anses frigjorda vid följande tidpunkter:

- a) Om tulldeklarationen avser övergång till fri omsättning, när varorna levereras till mottagaren.
- b) Om tulldeklarationen avser export och återexport, när varorna förs ut ur unionens tullområde.

2. När tulldeklarationen avser övergång till fri omsättning och de varor som avses i artikel 141.2 och 141.3 i delegerad förordning (EU) 2015/2446 inte har kunnat levereras till mottagaren ska tulldeklarationen anses inte ha ingetts.

De varor som inte har levererats till mottagaren ska anses befinna sig i tillfällig lagring till dess att de förstörs, återexporteras eller bortskaffas på annat sätt i enlighet med artikel 198 [298] i kodexen. *Förordning 2017/989*.

Artikel 221 – Behörigt tullkontor för hänförande av varor till ett tullförfarande (Artikel 159 [259] i kodexen)

[1321] 1. Vid tillämpning av undantaget från kravet på att varornas ankomst ska anmälas till tullen enligt artikel 182.3 [282] i kodexen ska det övervakningstullkontor som avses i artikel 182.3 andra stycket c i kodexen vara det behöriga tullkontoret för hänförande av varor till ett tullförfarande enligt artikel 159.3 i kodexen.

2. Följande tullkontor ska vara behöriga för hänförande av varor till ett förfarande för export:

- a) Det tullkontor som ansvarar för den plats där exportören är etablerad.
- b) Det tullkontor som är behörigt för den plats där varorna packas eller lastas för att sändas på export.
- c) Ett annat tullkontor i den berörda medlemsstaten som av administrativa skäl är behörigt för förfarandet i fråga.

Om varornas värde inte överstiger 3 000 euro per sändning och deklarant och inte är föremål för förbud eller restriktioner ska, utöver de tullkontor som identifieras i första stycket, det tullkontor som är behörigt för platsen för utförsel av varorna ut ur unionens tullområde också vara behörigt för hänförande av varorna till förfarandet för export.

När det rör sig om kontrakt med underleverantörer ska, utöver de tullkontor som identifieras i första och andra stycket, det tullkontor som ansvarar för den plats där underleverantören är etablerad också vara behörigt för hänförande av varorna till förfarandet för export.

När det motiveras av omständigheterna i det enskilda fallet ska ett annat tullkontor som är mer lämpat för anmälan av varorna till tullen också vara behörigt för hänförande av varorna till förfarandet för export.

3. Muntliga tulldeklarationer för export- och återexport ska lämnas till det tullkontor som är behörigt för platsen för varornas utförsel.

Artikel 222 – Varuposter

(Artikel 162 [262] i kodexen)

[1322] 1. Om en tulldeklaration omfattar två eller fler varuposter, ska de uppgifter som anges i deklarationen för respektive varupost anses utgöra en separat tulldeklaration.

2. Varor i en sändning ska, utom när särskilda varor i den är föremål för olika åtgärder, anses utgöra en enda varupost vid tillämpning av punkt 1 om endera av följande villkor är uppfyllt:

- a) De ska klassificeras enligt ett enda undernummer i tulltaxan.
- b) De är föremål för en ansökan om förenkling enligt artikel 177 [277] i kodexen.

Avsnitt 2 – Förenklade tulldeklARATIONER**Artikel 223 – Förvaltning av en tullkvot i samband med förenklade tulldeklARATIONER**

(Artikel 166 [266] i kodexen)

[1323] 1. När en förenklad deklARATION inges för övergång till fri omsättning av varor som omfattas av en tullkvot som förvaltas enligt den kronologiska ordningen för dagarna för godtagande av tulldeklARATIONER, får deklARANTEN ansöka om beviljande av tullkvoten först när nödvändiga uppgifter är tillgängliga i antingen den förenklade deklARATIONEN eller i en kompletterande deklARATION.

2. När en ansökan om beviljande av en tullkvot som förvaltas enligt den kronologiska ordningen för dagarna för godtagande av tulldeklARATIONER lämnas i en kompletterande deklARATION, får denna ansökan behandlas först när den kompletterande deklARATIONEN har ingetts.

3. Vid tilldelning av uttag ur tullkvoter ska dagen för godtagande av den förenklade deklARATIONEN beaktas.

Artikel 224 – Styrkande handlingar för förenklade deklARATIONER

(Artikel 166 [266] i kodexen)

[1324] När varor har hänförts till ett tullförfarande på grundval av en förenklad deklARATION ska de styrkande handlingar som avses i artikel 163.2 [263] i kodexen lämnas till tullmyndigheterna innan varorna frigörs.

Artikel 225 – Kompletterande deklARATION

Artikel 167.4 [267] i kodexen

[1325] Vid registrering i deklARANTENS bokföring enligt artikel 182 [282] i kodexen och när en kompletterande deklARATION är av allmän, periodisk eller sammanfattande art och den ekonomiska aktören inom ramen för egenbedömning har tillstånd att beräkna den import- och exporttull som ska betalas, ska den tillståndshavaren antingen inge den kompletterande deklARATIONEN eller kan tullmyndigheterna tillåta att kompletterande deklARATIONER görs tillgängliga för dem genom direkt elektroniskt tillträde till tillståndshavarens system.

Avsnitt 3 – Bestämmelser som gäller alla tulldeklARATIONER**Artikel 226 – Huvudreferensnummer**

(Artikel 172 [272] i kodexen)

[1326] Utom i de fall tulldeklARATIONEN inges muntligen eller genom en handling som anses vara en tulldeklARATION eller när tulldeklARATIONEN utgörs av en registrering i deklARANTENS bokföring enligt artikel 182 [282] i kodexen ska tullmyndigheterna underrätta deklARANTEN om att tulldeklARATIONEN godtagits och tillhandahålla denne ett MRN för den deklARATIONEN och dagen för dess godtagande.

Denna artikel ska inte tillämpas fram till de respektive datum då det automatiserade exportsystem och det nya datoriserade transiteringssystem (NCTS) som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas och de nationella importsystem som avses i samma bilaga uppdateras.

Artikel 227 – Tulldeklaration som inges innan varornas ankomst anmäls

[1327] När tulldeklarationen inges i enlighet med artikel 171 [271] i kodexen ska tullmyndigheterna behandla de uppgifter som inlämnas före anmälan av varornas ankomst särskilt för riskanalysändamål.

Avsnitt 4 – Andra förenklingar*Underavsnitt 1 – Varor som omfattas av olika undernummer i tulltaxan***Artikel 228 – Varor som omfattas av olika undernummer i tulltaxan och deklarerar enligt ett enda undernummer**

(Artikel 177.1 [277] i kodexen)

[1328] 1. Vid tillämpning av artikel 177 i kodexen och när varor i en sändning omfattas av undernummer i tulltaxan för vilka en särskild tull beräknad på grundval av samma måttenhet gäller ska den tull som ska tas ut för hela sändningen baseras på det undernummer i tulltaxan för vilket den högsta särskilda tullen gäller.

2. Vid tillämpning av artikel 177 i kodexen och när varor i en sändning omfattas av undernummer i tulltaxan för vilka en särskild tull beräknad på grundval av olika måttenheter gäller ska den högsta särskilda tullen för respektive måttenhet tillämpas på samtliga de varor i sändningen för vilka den särskilda tullen beräknad på grundval av den enheten gäller och omräknas till en värdetull för varje typ av sådana varor.

Den tull som ska tas ut på hela sändningen ska baseras på det undernummer i tulltaxan som omfattas av den högsta värdetullsats som följer av omräkningen enligt första stycket.

3. Vid tillämpning av artikel 177 i kodexen och när varor i en sändning omfattas av undernummer i tulltaxan för vilka en värdetull och en särskild tull gäller ska den högsta särskilda tull som fastställs i enlighet med punkt 1 eller 2 omräknas till en värdetull för varje typ av varor för vilka den särskilda tullen beräknas på grundval av samma enhet.

Den tull som ska tas ut på hela sändningen ska baseras på det undernummer i tulltaxan som omfattas av den högsta värdetullsatsen, inbegripet den värdetull som följer av omräkningen enligt första stycket.

*Underavsnitt 2 – Centraliserad klarering***Artikel 229 – Samrådsförfarande mellan tullmyndigheter i samband med tillstånd till centraliserad klarering**

(Artikel 22 [122] i kodexen)

[1329] 1. Det samrådsförfarande som avses i artikel 14 ska följas när en tullmyndighet mottar en ansökan om tillstånd till centraliserad klarering enligt artikel 179 [279] i kodexen som involverar mer än en tullmyndighet, såvida inte den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut anser att villkoren för beviljande av tillståndet inte är uppfyllda.

2. Den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut ska inom 45 dagar efter godtagandet av ansökan meddela övriga involverade tullmyndigheter följande:

a) Ansökan och utkastet till tillstånd, inklusive de tidsfrister som avses i artikel 231.5 och 231.6 i denna förordning.

b) I tillämpliga fall en kontrollplan som beskriver de specifika kontroller som ska utföras av de olika involverade tullmyndigheterna när väl tillståndet beviljats.

c) Övrig relevant information som de involverade tullmyndigheterna anser nödvändig.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

3. De konsulterade tullmyndigheterna ska meddela sitt samtycke eller sina invändningar samt eventuella ändringar av utkastet till tillstånd eller den föreslagna kontrollplanen inom 45 dagar från det att utkastet till tillstånd meddelats. Invändningar ska vara vederbörligen motiverade.

Om invändningar meddelas och någon överenskommelse inte nås inom 90 dagar efter den dag då utkastet till tillstånd meddelats, ska ett tillstånd inte beviljas i fråga om de delar mot vilka invändningar har rests. Om de konsulterade tullmyndigheterna inte meddelar några invändningar inom den föreskrivna tidsfristen ska de anses ha gett sitt samtycke.

4. Till de respektive datum då det system för centraliserad tullklarering för import och det automatiserade exportsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas får, genom undantag från punkt 2 och punkt 3 första stycket i denna artikel, de perioder som avses däri förlängas med 15 dagar av den tullmyndighet som är behörig att fatta detta beslut.

Genom undantag från punkt 3 andra stycket i denna artikel får den period som avses däri förlängas med 30 dagar av den tullmyndighet som är behörig att fatta detta beslut.

5. Till den dag då det system för tullbeslut enligt kodexen som avses i bilagan till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, ska, genom undantag från punkt 2 b i denna artikel, den kontrollplan som avses däri alltid meddelas. *Förordning 2017/989.*

Artikel 230 – Övervakning av tillståndet

(Artikel 23.5 [123] i kodexen)

[1330] 1. Medlemsstaternas tullmyndigheter ska utan dröjsmål informera den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut om alla omständigheter som uppkommer efter beviljandet av ett tillstånd till centraliserad klarering och som kan påverka tillståndets fortsatta giltighet eller innehåll.

2. Den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut ska göra all relevant information som står till dess förfogande tillgänglig för tullmyndigheterna i övriga medlemsstater avseende den tullrelaterade verksamhet som bedrivs av innehavaren av tillståndet till centraliserad klarering. *Förordning 2017/989.*

Artikel 231 – Tullformaliteter och tullkontroller vid centraliserad klarering

(Artikel 179.4 [279] i kodexen)

[1331] 1. Innehavaren av ett tillstånd till centraliserad klarering ska anmäla varors ankomst till ett behörigt tullkontor i enlighet med tillståndet genom att vid övervakningstullkontoret inge något av följande:

- a) En standardtulldeklaration enligt artikel 162 [262] i kodexen.
- b) En förenklad tulldeklaration enligt artikel 166 [266] i kodexen.
- c) En underrättelse om anmälan enligt artikel 234.1 a i denna förordning.

2. När tulldeklarationen utgörs av en registrering i deklarerantens bokföring ska artiklarna 234, 235 och 236 i denna förordning tillämpas.

3. Ett undantag från kravet på anmälan av varor som beviljas enligt artikel 182.3 [282] i kodexen ska gälla centraliserad klarering, förutsatt att innehavaren av tillståndet till att inge en tulldeklaration i form av en registrering i deklarerantens bokföring har fullgjort den skyldighet som anges i artikel 234.1 f i denna förordning.

4. När övervakningstullkontoret har godtagit tulldeklarationen eller mottagit den underrättelse som avses i punkt 1 c ska det

a) genomföra lämpliga kontroller för kontroll av tulldeklarationen eller underrättelsen om anmälan,

b) omedelbart till anmälningstullkontoret översända tulldeklarationen eller underrättelsen och resultaten av den därmed sammanhängande riskanalysen,

c) informera anmälningstullkontoret om endera av följande:

i) Att varorna får frigöras för det berörda tullförfarandet.

ii) Att tullkontroller krävs i enlighet med artikel 179.3 c i kodexen.

5. När övervakningstullkontoret informerar anmälningstullkontoret om att varorna får frigöras för det berörda tullförfarandet ska anmälningstullkontoret inom den tidsfrist som anges i tillståndet till centraliserad klarering informera övervakningstullkontoret om huruvida dess egna kontroller av dessa varor, inbegripet kontroller avseende nationella förbud och restriktioner, påverkar detta frigörande.

6. När övervakningstullkontoret informerar anmälningstullkontoret om att tullkontroller krävs i enlighet med artikel 179.3 c i kodexen ska anmälningstullkontoret inom den tidsfrist som anges i tillståndet till centraliserad klarering bekräfta mottagandet av övervakningstullkontorets begäran om nödvändiga kontroller och, i tillämpliga fall, informera övervakningstullkontoret om sina egna kontroller av varorna, inbegripet kontroller avseende nationella förbud och restriktioner.

7. Övervakningstullkontoret ska informera anmälningstullkontoret om frigörandet av varorna.

8. Vid export ska övervakningstullkontoret när varorna frigjorts tillgängliggöra de uppgifter som angetts i exportdeklarationen, vid behov kompletterade i enlighet med artikel 330 i denna förordning, för det deklarerade utförseltullkontoret. Utförseltullkontoret ska informera övervakningstullkontoret om utförseln av varorna i enlighet med artikel 333 i denna förordning. Övervakningstullkontoret ska intyga utförseln för deklaranten i enlighet med artikel 334 i denna förordning.

9. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel och fram till de respektive datum då det system för centraliserad tullklarering för import och det automatiserade exportsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, ska tillståndshavaren eller deklaranten i fråga om de varor som omfattas av ett tillstånd till centraliserad klarering

a) anmäla varorna vid de platser som anges i tillståndet och som utsetts eller godkänts av tullmyndigheterna i enlighet med artikel 139 [239] i kodexen, utom när skyldigheten att anmäla varornas ankomst får frångås i enlighet med artikel 182.3 i kodexen, och

b) inge en tulldeklaration eller registrera varorna i sin bokföring vid det tullkontor som anges i tillståndet.

10. Till de respektive datum då det system för centraliserad tullklarering för import och det automatiserade exportsystem som avses i bilagan till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, ska de behöriga tullmyndigheterna tillämpa kontrollplanen, vilken ska innehålla en miniminivå av kontroller.

11. Till de respektive datum då det automatiserade exportsystem (AES) och det system för centraliserad tullklarering för import (CCI) som avses i bilagan till genomförandebeslut (EU) 2016/578 införs, ska punkterna 5 och 6 i denna artikel inte tillämpas. *Rättelse, EUT L 157, 2018. Förordning 2017/989.*

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

Artikel 232 – Centraliserad klarering som involverar mer än en tullmyndighet

(Artikel 179 [279] i kodexen)

[1332] 1. Övervakningstullkontoret ska översända följande till anmälningstullkontoret:

a) Alla ändringar eller ogiltigförklaringar av standardtulldeklarationen som har inträffat efter varornas frigörande.

b) När en kompletterande deklaration har ingetts, denna deklaration och alla ändringar eller ogiltigförklaringar av den.

2. När en kompletterande deklaration är tillgänglig för tullen i näringsidkarens it-system i enlighet med artikel 225 i denna förordning ska övervakningstullkontoret översända uppgifterna senast tio dagar efter utgången av den tidsperiod som omfattas av den, i form av ett utdrag, kompletterande deklarationen och alla ändringar eller ogiltigförklaringar av denna kompletterande deklaration.

Underavsnitt 3 – Registrering i deklarantens bokföring

Artikel 233 – Kontrollplan

(Artikel 23.5 [123] i kodexen)

[1333] 1. När tullmyndigheterna beviljar ett tillstånd till att en person inger en tulldeklaration i form av en registrering i deklarantens bokföring i enlighet med artikel 182.1 [282] i kodexen ska de fastställa en kontrollplan som är specifik för den ekonomiska aktören och som anger hur de tullförfaranden som används inom ramen för tillståndet ska övervakas, hur ofta tullkontroller ska ske och bland annat säkerställer att ändamålsenliga tullkontroller kan genomföras under alla skeden av förfarandet för registrering i deklarantens bokföring.

2. Kontrollplanen ska i tillämpliga fall ta hänsyn till preskriptionstiden för underrättelse om tullskuld enligt artikel 103.1 [203] i kodexen.

3. I kontrollplanen ska det anges vilken kontroll som ska utföras när ett undantag från kravet på anmälan av varor beviljas i enlighet med artikel 182.3 i kodexen.

4. Vid centraliserad klarering ska kontrollplanen vid arbetsfördelningen mellan övervakningstullkontoret och anmälningstullkontoret beakta de förbud och restriktioner som gäller på den plats där anmälningstullkontoret är beläget.

Artikel 234 – Skyldigheter för den person som innehar ett tillstånd att inge tulldeklarationer i form av en registrering i deklarantens bokföring

(Artikel 182.1 [283] i kodexen)

[1334] 1. Den person som innehar ett tillstånd att inge tulldeklarationer i form av en registrering i deklarantens bokföring ska göra följande:

a) Anmäla varorna till tullen, utom när artikel 182.3 i kodexen är tillämplig, och ange dagen för underrättelsen om anmälan i bokföringen.

b) Ange åtminstone uppgifterna för en förenklad tulldeklaration och eventuella styrkande handlingar i bokföringen.

c) På begäran av övervakningstullkontoret, göra tillgängliga uppgifterna för den tulldeklaration som registrerats i bokföringen och eventuella styrkande handlingar, utom när tullmyndigheterna tillåter att deklaranten tillhandahåller ett direkt datoriserat tillträde till dessa uppgifter i sin bokföring.

d) Göra tillgängliga för övervakningstullkontoret uppgifter om varor som är föremål för restriktioner och förbud.

e) Lämna de styrkande handlingar som avses i artikel 163.2 [263] i kodexen till övervakningstullkontoret innan de deklarerade varorna kan frigöras.

f) Om det undantag som avses i artikel 182.3 i kodexen är tillämpligt, se till att innehavaren av ett tillstånd för drift av anläggningar för tillfällig lagring har de uppgifter som krävs för att bevisa att den tillfälliga lagringen slutförts.

g) Utom när skyldigheten att inge en kompletterande deklaration frångås i enlighet med artikel 167.2 [267] i kodexen, inge den kompletterande deklarationen till övervakningstullkontoret på det sätt och inom den tidsfrist som anges i tillståndet.

2. Ett tillstånd att inge tulldeklarationer i form av en registrering i deklarantens bokföring ska inte gälla följande deklarationer:

a) Tulldeklarationer som utgör en ansökan om tillstånd till ett särskilt förfarande enligt artikel 163 [763] i delegerad förordning (EU) 2015/2446.

b) Tulldeklarationer som inges i stället för en summarisk införseldeklaration enligt artikel 130.1 [230] i kodexen.

3. Om övervakningstullkontoret i enlighet med artikel 182.3 tredje stycket i kodexen har begärt att varor ska anmälas till tullen eftersom tullmyndigheterna har identifierat en ny allvarlig ekonomisk risk eller en annan särskild situation som rör ett tillstånd att inge en tulldeklaration i form av registrering i deklarantens bokföring innebärande ett undantag från kravet på att anmäla varorna, ska övervakningstullkontoret meddela innehavaren av ett sådant tillstånd följande:

a) Den tidsperiod under vilken de varor som omfattas av sådana situationer måste anmälas till tullen.

b) Skyldigheten att ange dagen för underrättelsen om anmälan i bokföringen.

c) Skyldigheten att iaktta bestämmelserna i punkt 1 b–e och g.

I dessa situationer ska frigörandet av varor ske i enlighet med artikel 194 [294] i kodexen. *Förordning 2019/1394.*

Artikel 235 – Frigörande av varor när en tulldeklaration inges i form av en registrering i deklarantens bokföring

(Artikel 182 [282] i kodexen)

[1335] 1. När det i ett tillstånd att inge tulldeklarationer i form av registrering i deklarantens bokföring anges en tidsfrist för att underrätta tillståndshavaren om eventuella kontroller som ska utföras ska varorna anses ha frigjorts när den tidsfristen löper ut, såvida övervakningstullkontoret inte inom den tidsfristen informerar om sin avsikt att utföra en kontroll.

2. När det i tillståndet inte anges någon tidsfrist enligt punkt 1 ska övervakningstullkontoret frigöra varorna i enlighet med artikel 194 [294] i kodexen.

Artikel 236 – Tullkvot

(Artikel 182 [282] i kodexen)

[1336] 1. När en tulldeklaration inges i form av en registrering i deklarantens bokföring för övergång till fri omsättning av varor som omfattas av en tullkvot som förvaltas i enlighet med den kronologiska ordningen för dagarna för godtagande av tulldeklarationer, ska innehavaren av ett tillstånd att inge tulldeklarationer i den formen ansöka om beviljande av tullkvoten i en kompletterande deklaration.

2. När en ansökan om beviljande av en tullkvot, som förvaltas i enlighet med den kronologiska ordningen för dagarna för godtagande av tulldeklarationer, görs i en kompletterande deklaration får denna ansökan behandlas först när den deklarationen

har ingetts. Det datum då varorna registreras i deklaratens bokföring ska emellertid beaktas vid tilldelningen av uttag ur tullkvoten.

3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel och till de respektive datum då de nationella importdeklarationssystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU uppraderas, får medlemsstaterna föreskriva att en ansökan om beviljande av en tullkvot som förvaltas i enlighet med artiklarna 49–54 i denna förordning ska göras i en annan form än den som avses i punkt 1 i den här artikeln, förutsatt att alla nödvändiga uppgifter är tillgängliga för medlemsstaterna så att de kan bedöma ansökans giltighet.

Underavsnitt 4 – Egen bedömning

Artikel 237 – Fastställande av det import- eller exporttullbelopp som ska betalas

(Artikel 185.1 [285] i kodexen)

[1337] 1. En ekonomisk aktör som har tillstånd att fastställa vilket import- och exporttullbelopp som ska betalas enligt artikel 185.1 i kodexen ska vid utgången av den period som i tillståndet föreskrivits av tullmyndigheterna fastställa det import- och exporttullbelopp som ska betalas för den perioden i enlighet med de regler som anges i tillståndet.

2. Senast 10 dagar efter utgången av den period som tullmyndigheterna föreskrivit i tillståndet ska tillståndshavaren lämna närmare uppgifter om det belopp som fastställts enligt punkt 1 till övervakningstullkontoret. Underrättelse om tullskuld ska anses ha skett vid tidpunkten för detta överlämnande.

3. Tillståndshavaren ska betala det belopp som avses i punkt 2 inom den period som anges i tillståndet och senast inom den tidsfrist som anges i artikel 108.1 [208] i kodexen.

Kapitel 3 – Kontroll och frigörande av varor

Avsnitt 1 – Kontroll

Artikel 238 – Plats och tidpunkt för undersökning av varor

(Artikel 189 [289] i kodexen)

[1338] När det behöriga tullkontoret beslutar att undersöka varorna enligt artikel 188 c [288] i kodexen eller att ta prover enligt artikel 188 d i kodexen ska det ange tidpunkt och plats för detta och informera deklaratanten därom.

På deklaratens begäran får det behöriga tullkontoret ange en annan plats än tullens lokaler eller en annan tidpunkt än under det tullkontorets officiella öppettider.

Artikel 239 – Undersökning av varor

(Artiklarna 189 [289] och 190 [290] i kodexen)

[1339] 1. När tullkontoret beslutar att undersöka endast en del av varorna ska det informera deklaratanten om vilka varor det önskar undersöka.

2. Om deklaratanten vägrar att närvara vid undersökningen av varorna eller inte ger den nödvändiga hjälp som tullmyndigheterna begär ska dessa ange en tidsfrist för dennas närvaro eller hjälp.

Om deklaratanten vid utgången av tidsfristen inte har iakttagit tullmyndigheternas krav ska dessa fullfölja undersökningen av varorna på deklaratens risk och bekostnad. Vid behov får tullmyndigheterna anlita en expert som utsetts i enlighet

med den berörda medlemsstatens lagstiftning, i den utsträckning som det inte finns några regler i unionsrätten.

Artikel 240 – Provtagning

(Artiklarna 189 [289] och 190 [290] i kodexen)

[1340] 1. När tullkontoret beslutar att ta prover av varorna ska det informera deklaranter om detta.

2. Om deklaranter vägrar att närvara när prover tas eller inte ger den nödvändiga hjälp som tullmyndigheterna begär ska dessa ange en tidsfrist för dennas närvaro eller hjälp.

Om deklaranter vid utgången av tidsfristen inte har iakttagit tullmyndigheternas krav ska dessa fullfölja provtagningen på deklaranterens risk och bekostnad.

3. Proverna ska tas av tullmyndigheterna själva. Tullmyndigheterna får dock begära att deklaranter tar prover eller anlita en expert för att ta prover, under deras övervakning. Experten ska utses i enlighet med den berörda medlemsstatens lagstiftning, i den utsträckning som det inte finns några regler i unionsrätten.

4. Kvantiteten varuprover får inte överskrida vad som krävs för analys eller en närmare undersökning, inbegripet en möjlig efterföljande analys.

5. Kvantiteten varuprover får inte dras av från den deklarerade kvantiteten.

6. Om det gäller en deklaring för export eller passiv förädling får deklaranter ersätta de kvantiteter av varorna som tagits som prover med identiska varor för att komplettera sändningen.

Artikel 241 – Undersökning av varuprover

(Artiklarna 189 [289] och 190 [290] i kodexen)

[1341] 1. När en undersökning av prover av samma varor leder till olika resultat som medför olika tullbehandling ska ytterligare prover tas om det är möjligt.

2. Om resultaten av undersökningen av de ytterligare proverna bekräftar att resultaten ska vara olika, ska varorna anses utgöra olika varor i kvantiteter som motsvarar resultaten av undersökningen. Detsamma ska gälla om det inte är möjligt att ta ytterligare prover.

Artikel 242 – Återlämning eller bortskaffade av varuprover

(Artiklarna 189 [289] och 190 [290] i kodexen)

[1342] 1. De prover som tagits ska återlämnas till deklaranter på dennes begäran, utom i följande fall:

- a) När varuproverna har förstörts av analysen eller undersökningen.
- b) När tullmyndigheterna måste behålla varuproverna av något av följande skäl:
 - i) Ytterligare undersökning.
 - ii) Överklaganden eller domstolsförfaranden.

2. Om deklaranter inte begär att varuproverna återlämnas får tullmyndigheterna begära att deklaranter för bort kvarvarande varuprover eller bortskaffar dem i enlighet med artikel 198.1 c [298] i kodexen.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

Artikel 243 – Resultat av kontroller av tulldeklARATIONER och av undersökningar av varor

(Artikel 191 [291] i kodexen)

[1343] 1. När tullmyndigheterna kontrollerar att uppgifterna i en tulldeklaration är riktiga ska de registrera det faktum att en kontroll har utförts samt resultaten av kontrollen.

Om endast en del av varorna har undersökts ska de undersökta varorna registreras.

Om deklaranter frånvarande ska detta registreras.

2. Tullmyndigheterna ska informera deklaranter om resultaten av kontrollen.

3. Om resultaten av kontrollen av tulldeklarationen inte stämmer överens med uppgifterna i deklarationen ska tullmyndigheterna fastställa och registrera vilka uppgifter som ska beaktas för följande ändamål:

a) Beräkning av import- eller exporttullbeloppet och andra avgifter på varorna.

b) Beräkning av de bidrag eller andra belopp eller ekonomiska förmåner som föreskrivs vid export inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

c) Tillämpning av andra bestämmelser som reglerar det tullförfarande till vilket varorna hänförs.

4. Om det deklarerade icke-förmånsberättigande ursprunget visar sig vara felaktigt ska det ursprung som ska beaktas vid tillämpningen av punkt 3 a fastställas på grundval av den bevisning som läggs fram av deklaranter eller, om denna inte är tillräcklig eller tillfredsställande, på grundval av alla tillgängliga uppgifter.

Artikel 244 – Ställande av en garanti

(Artikel 191 [291] i kodexen)

[1344] Om tullmyndigheterna anser att kontrollen av tulldeklarationen kan innebära högre import- eller exporttullbelopp eller andra avgifter som kommer att förfalla till betalning än det belopp som följer av uppgifterna i tulldeklarationen, ska frigörandet av varorna vara förenat med villkoret att det ställs en garanti som är tillräcklig för att täcka skillnaden mellan det belopp som följer av uppgifterna i tulldeklarationen och det belopp som slutligen kan komma att förfalla till betalning.

Deklaranter får dock begära omedelbar underrättelse om den tullskuld som varorna slutligen kan komma att omfattas av i stället för att ställa denna garanti.

Artikel 245 – Frigörande av varor efter kontroll

(Artiklarna 191 [291] och 194.1 [294] i kodexen)

[1345] 1. Om tullmyndigheterna på grundval av kontrollen av tulldeklarationen fastställer ett annat import- eller exporttullbelopp än det belopp som uppgifterna i deklarationen ger som resultat, ska artikel 195.1 [295] i kodexen gälla med avseende på det på så sätt fastställda beloppet.

2. Om tullmyndigheterna är osäkra på huruvida ett förbud eller en restriktion ska tillämpas och detta inte kan beslutas förrän resultaten av de kontroller som tullmyndigheterna har utfört finns tillgängliga ska varorna i fråga inte frigöras.

Avsnitt 2 – Frigörande

Artikel 246 – Registrering av och underrättelse om varors frigörande

(Artikel 22.3 [122] i kodexen)

[1346] Tullmyndigheterna ska underrätta deklaranter om frigörandet av varorna och registrera frigörandet av varorna för det berörda tullförfarandet, och därvid ange

åtminstone referensuppgifter om tulldeklarationen eller underrättelsen och datumet för varornas frigörande.

Artikel 247 – Icke-frigjorda varor

(Artikel 22.3 [122] i kodexen)

[1347] 1. Om varorna av något av de skäl som anges i artikel 198.1 b [298] i kodexen inte kan frigöras eller om de, efter frigörandet, konstateras inte ha uppfyllt villkoren för frigörandet, ska tullmyndigheterna ge deklaranterna en rimlig tidsfrist för att reglera varornas situation.

2. Tullmyndigheterna får på deklarantens risk och bekostnad överföra de varor som avses i punkt 1 till särskilda lokaler under tullmyndigheternas övervakning.

Kapitel 4 – Bortskaffande av varor

Artikel 248 – Förstöring av varor

(Artikel 197 [297] i kodexen)

[1348] Tullmyndigheterna ska fastställa typ och kvantitet av avfall eller skrot från förstöring av varor, för att fastställa eventuella tullar och andra avgifter på detta avfall eller skrot när det hänförs till ett tullförfarande eller återexporteras.

Artikel 249 – Överlåtelse av varor till staten

(Artikel 199 [299] i kodexen)

[1349] 1. Tullmyndigheterna får avslå en begäran om tillstånd till att överlåta varor till staten enligt artikel 199 i kodexen om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Varorna kan inte säljas inom unionens tullområde eller står kostnaden för denna försäljning inte i proportion till varornas värde.

b) Varorna ska förstöras.

2. En begäran om överlåtelse till staten ska anses ha gjorts enligt artikel 199 i kodexen när tullmyndigheterna har offentliggjort en uppmaning till varornas ägare om att ge sig till känna och 90 dagar har gått utan att ägaren gjort det.

Artikel 250 – Försäljning av varor och andra åtgärder som vidtas av tullmyndigheterna

(Artikel 198.1 [298] i kodexen)

[1350] 1. Tullmyndigheterna får sälja varor som överlåtits till staten eller förverkats enbart på villkor att köparen omedelbart fullgör formaliteterna för att hänföra varorna till ett tullförfarande eller för att återexportera dem.

2. Om varorna säljs till ett pris som innefattar importtullbeloppet och andra avgifter ska varorna anses ha övergått till fri omsättning. Tullmyndigheterna ska beräkna tullbeloppet och bokföra det. Försäljningen ska utföras enligt tillämpliga förfaranden i den berörda medlemsstaten.

Avdelning VI – Övergång till fri omsättning

Kapitel 1 – Övergång till fri omsättning

Artikel 251 – Bananvägningsintyg

(Artikel 163.1 [263] i kodexen)

[1351] 1. En ekonomisk aktör med tillstånd att upprätta intyg i enlighet med artikel 155 [755] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 (nedan kallade

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

bananvägningsintyg) ska informera tullmyndigheterna i förväg när en sändning av färska bananer ska vägas, med tanke på upprättande av ett sådant intyg och med närmare uppgifter om förpackningstyp, ursprung och tid och plats för vägning.

2. Bananvägningsintyget ska innehas av deklaranter och ställas till tullmyndigheternas förfogande vid tidpunkten för ingivande av en deklaration för övergång till fri omsättning av färska bananer enligt KN-nummer 0803 90 10 som omfattas av importtull.

3. Genom undantag från punkt 2 får tullmyndigheterna på deklarantens begäran om ett tillstånd enligt artikel 166 [266] i kodexen besluta att låta sändningar av färska bananer övergå till fri omsättning på grundval av en preliminär deklaration av vikten, på följande villkor:

a) I tillståndet ska importören åläggas att transportera bananer från samma sändning i oförändrat skick till utsedda godkända vägare som nämns i den förenklade deklaration där rätt vikt och värde kommer att fastställas.

b) Deklaranten ska ansvara för inlämnandet av ett vägningsintyg till tullkontoret för fri omsättning inom tio kalenderdagar efter det att den förenklade deklarationen har godtagits.

c) Deklaranten ska ställa en garanti enligt artikel 195.1 [295] i kodexen.

Den preliminära vikten får härledas från ett tidigare vägningsintyg för bananer av samma typ och med samma ursprung.

4. Bananvägningsintyget ska upprättas på ett formulär som beskrivs i bilaga 61-02 [1533]. *Förordning 2017/989*.

Artikel 252 – Kontroll av vägning av färska bananer

(Artikel 188 [288] i kodexen)

[1352] Tullkontoren ska kontrollera minst 5 % av det totala antal bananvägningsintyg som uppvisas varje år, antingen genom att närvara vid den vägning av representativa prover av bananerna som görs av den ekonomiska aktör som har tillstånd att upprätta bananvägningsintyg eller genom att själva väga dessa varuprover, i enlighet med förfarandet i punkterna 1, 2 och 3 i bilaga 61-03 [1534].

Kapitel 2 – Befrielse från importtullar

Avsnitt 1 – Återinförda varor

Artikel 253 – Uppgifter som krävs

(Artikel 203.6 [303] i kodexen)

[1353] 1. Deklaranten ska göra sådana uppgifter som visar att villkoren för befrielse från importtullar är uppfyllda tillgängliga för det tullkontor där tulldeklarationen för övergång till fri omsättning inges.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 får lämnas på något av följande sätt:

a) Genom tillträde till de relevanta uppgifterna i den tulldeklaration eller deklaration om återexport på grundval av vilken de återinförda varorna ursprungligen exporterades eller återexporterades från unionens tullområde.

b) Genom en utskrift, som bestyrkts av det behöriga tullkontoret, av den tulldeklaration eller deklaration om återexport på grundval av vilken de återinförda varorna ursprungligen exporterades eller återexporterades från unionens tullområde.

c) Genom ett dokument som utfärdats av det behöriga tullkontoret och som innehåller de relevanta uppgifterna från den tulldeklarationen eller deklarationen om återexport.

d) Genom ett dokument som utfärdats av tullmyndigheterna och som intygar att villkoren för befrielse från importtullar är uppfyllda (informationsblad INF 3).

3. När uppgifter som är tillgängliga för de behöriga tullmyndigheterna visar att de varor som deklarerats för övergång till fri omsättning ursprungligen exporterades från unionens tullområde och vid den tidpunkten uppfyllde villkoren för befrielse från importtullar som återinförda varor, ska de uppgifter som avses i punkt 2 inte krävas.

4. Punkt 2 ska inte tillämpas när varor får deklarerats för övergång till fri omsättning muntligen eller genom någon annan handling. Den ska inte heller tillämpas på internationell befordran av förpackningsmaterial, transportmedel eller vissa varor som förs in enligt särskilda tullförfaranden, såvida inte något annat föreskrivs.

Artikel 254 – Varor som vid export omfattats av åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken

(Artikel 203.6 [303] i kodexen)

[1354] En deklaration för övergång till fri omsättning avseende återinförda varor vars export kan ha gett upphov till fullgörande av formaliteter för att erhålla bidrag eller andra belopp som föreskrivs inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken ska styrkas av sådana dokument som avses i artikel 253 i denna förordning och av ett intyg som utfärdats av myndigheter med ansvar för beviljande av sådana bidrag eller andra belopp i exportmedlemsstaten.

När tullmyndigheterna vid det tullkontor där varorna deklarerats för övergång till fri omsättning har uppgifter som visar att något bidrag eller annat belopp som föreskrivs vid export inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken inte har beviljats och inte kan beviljas därefter, ska intyget inte krävas.

Artikel 255 – Utfärdande av informationsblad INF 3

(Artiklarna 6.3 [106] a och 203.6 [303] i kodexen)

[1355] 1. Exportören får ansöka om ett informationsblad INF 3 från exporttullkontoret.

2. När exportören ansöker om ett informationsblad INF 3 vid exporttidpunkten ska exporttullkontoret utfärda ett sådant informationsblad när exportformaliteterna för varorna har fullgjorts.

Om det är möjligt att de exporterade varorna kommer att återinföras till unionens tullområde genom flera tullkontor får exportören ansöka om flera informationsblad INF 3 som vart och ett täcker en del av den totala kvantiteten exporterade varor.

3. När exportören ansöker om ett informationsblad INF 3 efter det att exportformaliteterna för varorna har fullgjorts får ett informationsblad INF 3 utfärdas av exporttullkontoret om de uppgifter om varorna som anges i exportörens ansökan motsvarar de uppgifter om de exporterade varorna som står till exporttullkontorets förfogande och något bidrag eller annat belopp som föreskrivs vid export inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken inte har beviljats och inte kan beviljas därefter i fråga om dessa varor.

4. När ett informationsblad INF 3 har utfärdats får exportören ansöka om att exporttullkontoret ersätter det med flera informationsblad INF 3 som vart och ett täcker en del av den totala varukvantitet som täcks av det ursprungligen utfärdade informationsbladet.

5. Exportören får ansöka om att ett informationsblad INF 3 utfärdas för endast en del av de exporterade varorna.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

6. När ett informationsblad INF 3 utfärdas på papper ska ett exemplar behållas av det utfärdande exporttullkontoret.

7. När ett ursprungligen på papper utfärdat informationsblad INF 3 har stulits, förlorats eller förstörts får det utfärdande exporttullkontoret på exportörens begäran utfärda ett duplikat.

Exporttullkontoret ska på sin kopia av informationsbladet INF 3 ange att ett duplikat har utfärdats.

8. När ett informationsblad INF 3 utfärdas på papper ska det upprättas på ett formulär som beskrivs i bilaga 62-02 [1533].

Artikel 256 – Kommunikation mellan myndigheter

(Artikel 203.6 [303] i kodexen)

[1356] På begäran av det tullkontor där de återinförda varorna deklarerats för övergång till fri omsättning ska exporttullkontoret meddela de uppgifter som står till dess förfogande och som visar att villkoren för befrielse från importtullar är uppfyllda för dessa varor.

Avsnitt 2 – Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet

Artikel 257 – Befrielse från importtullar

(Artikel 208.2 [308] i kodexen)

[1357] Bevisning för att villkoren i artikel 208.1 i kodexen är uppfyllda kan tillhandahållas i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 213, 214 och 215 i denna förordning och artiklarna 130 [730], 131 [731], 132 [732] och 133 [733] i delegerad förordning (EU) nr 2015/2446.

Avdelning VII – Särskilda förfaranden

Kapitel 1 – Allmänna bestämmelser

Avsnitt 1 – Ansökan om tillstånd

Artikel 258 – Styrkande handling för en muntlig tulldeklaration för tillfällig införsel

(Artikel 22.2 [122] i kodexen)

[1358] När en ansökan om tillstånd till tillfällig införsel baseras på en muntlig tulldeklaration ska deklaranten uppvisa den styrkande handling som avses i artikel 165 [765] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 i två exemplar, och ett exemplar ska påtecknas av tullmyndigheterna och återlämnas till tillståndshavaren.

Avsnitt 2 – Beslut om ansökan

Artikel 259 – Undersökning av ekonomiska villkor

(Artiklarna 28.1 [128] a och 211.6 [311] i kodexen)

[1359] 1. Om i anslutning till en ansökan om ett tillstånd enligt artikel 211.1 a i kodexen en undersökning av de ekonomiska villkoren krävs i enlighet med artikel 211.6 i kodexen ska tullförvaltningen för den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut om ansökan utan dröjsmål vidarebefordra ärendet till kommissionen och begära en sådan undersökning.

2. Om en medlemsstats tullförvaltning, efter utfärdandet av ett tillstånd till användning av ett förfarande för förädling, får bevisning för att väsentliga intressen för tillverkare i unionen sannolikt kommer att påverkas negativt av att det tillståndet

används, ska tullförvaltningen vidarebefordra ärendet till kommissionen och begära en undersökning av de ekonomiska villkoren.

3. En undersökning av de ekonomiska villkoren på unionsnivå får också ske på kommissionens initiativ om den har bevisning för att väsentliga intressen för tillverkare i unionen sannolikt kommer att påverkas negativt av att tillståndet används.

4. Kommissionen ska inrätta en expertgrupp som består av företrädare för medlemsstaterna och som ska ge råd till kommissionen om huruvida de ekonomiska villkoren är uppfyllda eller ej.

5. Den berörda tullmyndigheten och alla andra tullmyndigheter som hanterar liknande ansökningar eller tillstånd ska beakta den slutsats som nås angående de ekonomiska villkoren.

Det kan dock anges i de slutsatser som nåtts om de ekonomiska villkoren att det undersökta fallet är unikt och därför inte kan utgöra ett prejudikat för andra ansökningar eller tillstånd.

6. Om slutsatsen har dragits att de ekonomiska villkoren inte längre är uppfyllda ska den behöriga tullmyndigheten återkalla tillståndet i fråga. Återkallelsen ska få verkan senast ett år efter dagen efter den dag då beslutet om återkallelsen mottas av tillståndshavaren.

Artikel 260 – Samrådsförfarande mellan tullmyndigheter

(Artikel 22 [122] i kodexen)

[1360] 1. När en ansökan lämnas om ett tillstånd som avses i artikel 211.1 [311] i kodexen och som involverar mer än en medlemsstat ska artiklarna 10 och 14 i den här förordningen och punkterna 2–5 i den här artikeln tillämpas, såvida inte den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut anser att villkoren för beviljande av ett sådant tillstånd inte är uppfyllda.

2. Den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut ska meddela övriga berörda tullmyndigheter ansökan och utkastet till tillstånd senast 30 dagar efter den dag då ansökan godtagits.

3. Ett tillstånd som involverar mer än en medlemsstat ska inte utfärdas förrän det föreligger en överenskommelse i förväg mellan de berörda tullmyndigheterna om utkastet till tillstånd.

4. De övriga berörda tullmyndigheterna ska meddela eventuella invändningar eller sitt samtycke inom 30 dagar efter den dag då utkastet till tillstånd meddelats. Invändningar ska vara vederbörligen motiverade.

Om invändningar meddelas inom den tidsfristen och någon överenskommelse inte nås inom 60 dagar efter den dag då utkastet till tillstånd meddelats, ska ett tillstånd inte beviljas i fråga om de delar mot vilka invändningar har rests.

5. Om de övriga berörda tullmyndigheterna inte har meddelat invändningar inom 30 dagar efter den dag då utkastet till tillstånd meddelats ska de anses ha gett sitt samtycke.

Artikel 261 – Fall där ett samrådsförfarande inte krävs

(Artikel 22 [122] i kodexen)

[1361] 1. Den behöriga tullmyndigheten ska fatta beslut om en ansökan utan att samråda med andra berörda tullmyndigheter enligt artikel 260 i denna förordning i något av följande fall:

- a) Ett tillstånd som involverar mer än en medlemsstat

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

- i) förnyas,
 - ii) ändras i smärre avseenden,
 - iii) upphävs,
 - iv) dras in tillfälligt,
 - v) återkallas.
- b) Två eller fler involverade medlemsstater har kommit överens om detta.
- c) Den enda aktivitet där olika medlemsstater involveras är att hänförandetullkontoret inte är samma som avslutningstullkontoret.
- d) En ansökan om tillstånd till tillfällig införsel som involverar mer än en medlemsstat baseras på en tulldeklaration i standardform.

I sådana fall ska den tullmyndighet som fattar beslutet göra uppgifterna i tillståndet tillgängliga för de andra berörda tullmyndigheterna.

2. Den behöriga tullmyndigheten ska fatta beslut om en ansökan utan att samråda med andra berörda tullmyndigheter enligt artikel 260 i denna förordning och utan att göra uppgifterna i tillståndet tillgängliga för de andra berörda tullmyndigheterna i enlighet med punkt 1 i något av följande fall:

- a) När ATA- eller CPD-carneter används.
- b) När ett tillstånd till tillfällig införsel beviljas genom att varorna frigörs för det relevanta tullförfarandet i enlighet med artikel 262 i denna förordning.
- c) När två eller fler involverade medlemsstater har kommit överens om detta.
- d) När den enda aktivitet som involverar olika medlemsstater är befordran av varor.

Rättelse, EUT L 101, 2017.

Artikel 262 – Tillstånd i form av frigörande av varor

(Artikel 22.1 [122] i kodexen)

[1362] När en ansökan om tillstånd görs på grundval av en tulldeklaration i enlighet med artikel 163.1 eller 163.5 [763] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska tillståndet beviljas genom att varorna frigörs för det relevanta tullförfarandet.

Avsnitt 3 – Andra förfarande regler

Artikel 263 – Ingivande av tulldeklarationen till ett annat tullkontor

(Artikel 159.3 [259] i kodexen)

[1363] Den behöriga tullmyndigheten får i undantagsfall tillåta att tulldeklarationen inges till ett tullkontor som inte anges i tillståndet. I detta fall ska den behöriga tullmyndigheten utan dröjsmål informera övervakningstullkontoret.

Artikel 264 – Avslutande av ett särskilt förfarande

(Artikel 215 [315] i kodexen)

[1364] 1. När varor har hänförts till ett särskilt förfarande med två eller flera tulldeklarationer inom ramen för ett tillstånd ska hänförandet av dessa varor eller av de produkter som framställts därav enligt ett påföljande tullförfarande eller hänförandet av dem till deras föreskrivna slutanvändning anses avsluta förfarandet för de varor i fråga som hänförts med den tidigaste av tulldeklarationerna.

2. När varor har hänförts till ett särskilt förfarande med två eller flera tulldeklarationer inom ramen för ett tillstånd och det särskilda förfarandet avslutas genom att varorna förs ut ur unionens tullområde eller genom att varorna förstörs utan att något avfall återstår ska utförseln av varorna eller förstörelsen av dem utan att

något avfall återstår anses avsluta förfarandet för de varor i fråga som hänförts med den tidigaste av tulldeklarationerna.

3. Genom undantag från punkterna 1 och 2 får tillståndshavaren eller den person som är ansvarig för förfarandet ansöka om ett avslutande i fråga om särskilda varor som hänförts till förfarandet.

4. Tillämpningen av punkterna 1 och 2 får inte leda till oberättigade fördelar i fråga om importtull.

5. När varor som omfattas av ett särskilt förfarande hänförts tillsammans med andra varor och varor har förstörts fullständigt eller gått helt förlorade får tullmyndigheterna godta bevisning som lagts fram av den person som är ansvarig för förfarandet och som visar den faktiska kvantitet varor hänförda till förfarandet som förstörts eller förlorats.

Om den person som är ansvarig för förfarandet inte kan lägga fram bevisning som är godtagbar för tullmyndigheterna ska den kvantitet varor som har förstörts eller förlorats fastställas på grundval av andelen varor av samma typ som är hänförda till förfarandet vid tidpunkten för förstörelsen eller förlusten.

Artikel 265 – Avräkningsnota

(Artikel 215 [315] i kodexen)

[1365] 1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 46 [146] och 48 [148] i kodexen ska övervakningstullkontoret utan dröjsmål kontrollera den avräkningsnota som avses i artikel 175.1 [775] i delegerad förordning (EU) 2015/2446.

Övervakningstullkontoret får godta det av tillståndshavaren fastställda importtullbelopp som ska betalas.

2. Det importtullbelopp som ska betalas ska bokföras i enlighet med artikel 104 [204] i kodexen inom 14 dagar från den dag då avräkningsnotan meddelades övervakningstullkontoret.

Artikel 266 – Överföring av rättigheter och skyldigheter

(Artikel 218 [318] i kodexen)

[1366] Den behöriga tullmyndigheten ska besluta huruvida en överföring av rättigheter och skyldigheter enligt artikel 218 i kodexen får äga rum eller ej. Om en sådan överföring får äga rum ska den behöriga tullmyndigheten fastställa villkoren för att tillåta den.

Artikel 267 – Befordran av varor hänförda till ett särskilt förfarande

(Artikel 219 [319] i kodexen)

[1367] 1. Befordran av varor till utförseltullkontoret med avsikt att avsluta ett särskilt förfarande, utom förfarandet för slutanvändning eller för passiv förädling, genom att föra varorna ut ur unionens tullområde ska genomföras med varorna upptagna i en deklaration om återexport.

2. När varor som är hänförda till ett förfarande för passiv förädling befordras från hänförandetullkontoret till utförseltullkontoret ska varorna omfattas av de bestämmelser som hade varit tillämpliga om varorna hänförts till förfarandet för export.

3. När varor som är hänförda till ett förfarande för slutanvändning befordras till utförseltullkontoret ska varorna omfattas av de bestämmelser som hade varit tillämpliga om varorna hänförts till förfarandet för export.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

4. För befordran som inte omfattas av punkterna 1–3 ska det inte krävas några andra tullformaliteter än hållande av bokföring enligt artikel 214 [314] i kodexen.

5. När befordran av varor sker i enlighet med punkt 1 eller 3 ska varorna kvarstå inom det särskilda förfarandet till dess att de har förts ut ur unionens tullområde. *Rättelse, EUT L 101, 2017.*

Artikel 268 – Formaliteter för användning av likvärdiga varor

(Artikel 223 [323] i kodexen)

[1368] 1. Användningen av likvärdiga varor ska inte omfattas av formaliteterna för hänförande av varor till ett särskilt förfarande.

2. Likvärdiga varor får lagras tillsammans med andra unionsvaror eller icke-unionsvaror. I dessa fall får tullmyndigheterna fastställa särskilda metoder för att identifiera likvärdiga varor med avsikt att särskilja dem från andra unionsvaror eller icke-unionsvaror.

Om det inte är möjligt att vid varje tillfälle identifiera varje typ av vara eller detta endast skulle vara möjligt till en oproportionellt stor kostnad ska bokföringsmässig uppdelning användas för varje typ av vara, tullstatus och, i tillämpliga fall, varuursprung.

3. Vid slutanvändning ska de varor som ersätts med likvärdiga varor i följande fall inte längre stå under tullövervakning:

- a) De likvärdiga varorna har använts för de ändamål som fastställts för tillämpning av tullfrihet eller nedsatt tullsats.
- b) De likvärdiga varorna har exporterats, förstörts eller överlåtits till staten.
- c) De likvärdiga varorna har använts för andra ändamål än de som fastställts för tillämpning av tullfrihet eller nedsatt tullsats och tillämpliga importtullar har betalats.

Artikel 269 – Likvärdiga varors status

(Artikel 223 [323] i kodexen)

[1369] 1. Vid lagring i tullager och tillfällig införsel ska de likvärdiga varorna bli icke-unionsvaror och de varor som de ersätter bli unionsvaror vid den tidpunkt då de frigörs för det påföljande tullförfarandet och förfarandet avslutas eller vid den tidpunkt då de likvärdiga varorna har lämnat unionens tullområde.

2. Vid aktiv förädling ska de likvärdiga varorna och de förädlade produkter som framställts därav bli icke-unionsvaror och de varor som de ersätter bli unionsvaror vid den tidpunkt då de frigörs för det påföljande tullförfarandet och förfarandet avslutas eller vid den tidpunkt då de förädlade produkterna har lämnat unionens tullområde.

När de varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling släpps ut på marknaden innan förfarandet avslutas ska emellertid deras status ändras vid den tidpunkt då de släpps ut på marknaden. I undantagsfall och när de likvärdiga varorna inte väntas vara tillgängliga vid den tidpunkt då varorna släpps ut på marknaden får tullmyndigheterna på begäran av den person som är ansvarig för förfarandet tillåta att de likvärdiga varorna blir tillgängliga vid en senare tidpunkt inom en rimlig tidsfrist som de fastställer.

3. Vid export i förväg av förädlade produkter inom ramen för aktiv förädling ska de likvärdiga varorna och de förädlade produkter som framställts därav bli icke-unionsvaror med retroaktiv verkan vid den tidpunkt då de frigörs för förfarandet för export, om de varor som ska importeras hänförs till det förfarandet.

Om de varor som ska importeras hänförs till förfarandet för aktiv förädling ska de samtidigt bli unionsvaror.

Artikel 270 – Elektroniskt system för eATA-carneter

(Artikel 16.1 [116] i kodexen)

[1370] Ett elektroniskt informations- och kommunikationssystem (systemet för eATA-carneter) som inrättas enligt artikel 16.1 i kodexen ska användas för behandling, utbyte och lagring av uppgifter om eATA-carneter som utfärdats på grundval av artikel 21a i Istanbulkonventionen. De behöriga tullmyndigheterna ska utan dröjsmål göra uppgifter tillgängliga genom detta system.

Artikel 271 – Elektroniskt system för standardiserat utbyte av uppgifter

(Artikel 16.1 [116] i kodexen)

[1371] 1. Ett elektroniskt informations- och kommunikationssystem som inrättas enligt artikel 16.1 i kodexen ska användas för det standardiserade utbytet av uppgifter (INF) i fråga om följande förfaranden:

- a) Aktiv förädling EX/IM eller passiv förädling EX/IM.
- b) Aktiv förädling IM/EX eller passiv förädling IM/EX, när mer än en medlemsstat är involverad.
- c) Aktiv förädling IM/EX när en medlemsstat är involverad och den behöriga tullmyndigheten enligt artikel 101.1 [201] i kodexen har begärt ett standardiserat utbyte av uppgifter.

Detta system ska också användas för behandling och lagring av relevanta uppgifter. När ett standardiserat utbyte av uppgifter krävs ska övervakningstullkontoret utan dröjsmål göra dessa uppgifter tillgängliga genom detta system. När en tulldeklaration, deklaration om återexport eller anmälan om återexport hänvisar till ett standardiserat utbyte av uppgifter ska de behöriga tullmyndigheterna utan dröjsmål uppdatera det standardiserade utbytet av uppgifter.

Dessutom ska det elektroniska informations- och kommunikationssystemet användas för det standardiserade utbytet av uppgifter om handelspolitiska åtgärder.

2. Punkt 1 i denna artikel ska tillämpas från och med den dag då det system för informationsblad för särskilda förfaranden enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas.

Kapitel 2 – Transitering

Avsnitt 1 – Extern och intern transitering

Underavsnitt 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 272 – Kontroller och formaliteter för varor som lämnar och återinförs till unionens tullområde

(Artiklarna 226.3 [326] b, c, e och f och 227.2 [327] b, c, e och f i kodexen)

[1372] Om varor när de befördas från en plats till en annan inom unionens tullområde lämnar och återinförs till det tullområdet ska de tullkontroller och formaliteter som gäller i enlighet med TIR-konventionen, ATA-konventionen, Istanbulkonventionen, avtalet mellan parterna i Nordatlantiska fördraget om status för deras styrkor, undertecknat i London den 19 juni 1951, eller de bestämmelser som antagits av Världspostförbundet genomföras vid de platser där varorna tillfälligt lämnar unionens tullområde och där de återinförs till det området.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

Artikel 273 – Elektroniskt system för transitering

(Artikel 16.1 [116] i kodexen)

[1373] 1. Vid utbyte av TIR-carnetuppgifter för TIR-transiteringar och för fullgörandet av tullformaliteter för förfaranden för unionstransitering ska ett elektroniskt system som inrättats enligt artikel 16.1 i kodexen (elektroniskt transiteringssystem) användas.

2. Vid avvikelser mellan uppgifter i en TIR-carnet och uppgifter i det elektroniska transiteringssystemet ska TIR-carneten ha företräde.

3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel och till den dag då det system som avses där i enlighet med bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU uppdateras, ska medlemsstaterna använda det nya datoriserade transiteringssystem som inrättas genom kommissionens förordning (EG) nr 1192/2008.

Underavsnitt 2 – Befordran av varor inom ramen för TIR-transitering

Artikel 274 – TIR-transitering under särskilda omständigheter

(Artiklarna 6.3 [106] b, 226.3 [326] b och 227.2 b [327] i kodexen)

[1374] Tullmyndigheten ska godta en TIR-carnet utan utbyte av TIR-carnetuppgifter för en TIR-transitering om det föreligger ett tillfälligt fel i

- a) det elektroniska transiteringssystemet,
- b) det datorsystem som TIR-carnetinnehavare använder för att inge TIR-carnetuppgifter med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik,
- c) den elektroniska förbindelsen mellan det datorsystem som TIR-carnetinnehavare använder för att inge TIR-carnetuppgifter med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik och det elektroniska transiteringssystemet.

Ett godtagande av TIR-carneter utan utbyte av TIR-carnetuppgifter vid ett tillfälligt fel enligt led b eller c förutsätter tullmyndigheternas godkännande.

Artikel 275 – Färdväg för befordran av varor inom ramen för TIR-transitering

(Artiklarna 226.3 [326] b och 227.2 b [327] i kodexen)

[1375] 1. Varor som befordras inom ramen för TIR-transitering ska transporteras till destinationstullkontoret eller utförseltullkontoret längs en ekonomiskt motiverad färdväg.

2. Om avgångs- eller införseltullkontoret anser det nödvändigt ska det föreskriva en färdväg för TIR-transitering med beaktande av alla relevanta uppgifter som meddelats av TIR-carnetinnehavaren.

När tullkontoret föreskriver en färdväg ska det i det elektroniska transiteringssystemet och på TIR-carneten åtminstone ange genom vilka medlemsstater transiteringen ska äga rum.

Artikel 276 – Formaliteter som ska fullgöras vid avgångs- eller införseltullkontoret för befordran av varor inom ramen för TIR-transitering

(Artiklarna 226.3 [326] b och 227.2 b [327] i kodexen)

[1376] 1. TIR-carnetinnehavaren ska lämna TIR-carnetuppgifterna om TIR-transitering till avgångs- eller införseltullkontoret.

2. Det tullkontor till vilket TIR-carnetuppgifterna har lämnats ska fastställa en tidsfrist inom vilken varorna ska anmälas till destinations- eller utförseltullkontoret, med beaktande av följande:

- a) Färdvägen.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

b) Transportmedlet.

c) Transportlagstiftning eller annan lagstiftning som kan inverka på fastställandet av tidsfristen.

d) Alla relevanta uppgifter som lämnas av TIR-carnetinnehavaren.

3. När avgångs- eller införseltullkontoret fastställer tidsfristen ska den vara bindande för tullmyndigheterna i de medlemsstater i vilkas territorium varorna förs in under TIR-transiteringen, och dessa myndigheter får inte ändra tidsfristen.

4. När varorna frigörs för TIR-transitering ska avgångs- eller införseltullkontoret registrera TIR-transiteringens MRN på TIR-carneten. Det tullkontor som frigör varorna ska underrätta TIR-carnetinnehavaren om att varorna frigjorts för TIR-transitering.

På begäran av TIR-carnetinnehavaren ska avgångs- eller införseltullkontoret tillhandahålla denne ett transiteringsföljedokument eller, i tillämpliga fall, ett transiteringsföljedokument med säkerhetsuppgifter.

Transiteringsföljedokumentet ska upprättas på ett formulär som beskrivs i bilaga B-02 [904] till delegerad förordning (EU) 2015/2446 och som, vid behov, kompletteras med en varupostförteckning som upprättas på ett formulär som beskrivs i bilaga B-03 [905] till samma förordning. Transiteringsföljedokumentet med säkerhetsuppgifter ska upprättas på ett formulär som beskrivs i bilaga B-04 [906] till den förordningen och som kompletteras med en varupostförteckning för transitering med säkerhetsuppgifter som upprättas på ett formulär som beskrivs i bilaga B-05 [907] till den förordningen.

5. Avgångs- eller införseltullkontoret ska översända uppgifter om TIR-transiteringen till det deklarerade destinations- eller utförseltullkontoret.

Artikel 277 – Händelser under befordran av varor inom ramen för TIR-transitering

(Artiklarna 226.3 [326] b och 227.2 b [327] i kodexen)

[1377] 1. Fraktföraren ska utan otillbörligt dröjsmål efter en händelse anmäla varorna tillsammans med vägfordonet, fordonskombinationen eller containern, TIR-carneten och TIR-transiteringens MRN till den närmaste tullmyndigheten i den medlemsstat på vars territorium transportmedlet befinner sig, om följande händer:

a) Fraktföraren tvingas avvika från den enligt artikel 275 föreskrivna färdvägen till följd av omständigheter utanför dennes kontroll.

b) Det uppstår ett tillbud eller en olycka i den mening som avses i artikel 25 i TIR-konventionen.

2. Om den tullmyndighet på vars territorium transportmedlet befinner sig anser att den berörda TIR-transiteringen kan fortsätta ska den vidta de åtgärder den anser nödvändiga.

Den tullmyndigheten ska registrera relevanta uppgifter om sådana händelser som avses i punkt 1 i det elektroniska transiteringssystemet.

3. Till de respektive datum då uppgraderingen av det nya datoriserade transiteringssystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, ska relevanta uppgifter om de händelser som avses i punkt 1 registreras i det elektroniska transiteringssystemet av destinations- eller utförseltullkontoret.

4. Till de respektive datum då uppgraderingen av det nya datoriserade transiteringssystem som avses i bilagan till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

användas, ska punkt 2 andra stycket i denna artikel inte tillämpas. *Förordning 2017/989.*

Artikel 278 – Anmälan av varor som befordras inom ramen för TIR-transitering vid destinations- eller utförseltullkontoret

(Artiklarna 226.3 [326] b och 227.2 b [327] i kodexen)

[1378] 1. När varor som befordras inom ramen för TIR-transitering ankommer till destinations- eller utförseltullkontoret ska följande anmälas eller uppvisas vid det tullkontoret:

- a) Varorna tillsammans med vägfordonet, fordonskombinationen eller containern.
- b) TIR-carneten.
- c) TIR-transiteringens MRN.
- d) Alla uppgifter som krävs av destinations- eller utförseltullkontoret.

Anmälan eller uppvisandet ska äga rum under tullkontorets officiella öppettider. Destinations- eller utförseltullkontoret får emellertid på den berörda personens begäran tillåta att anmälan eller uppvisandet sker utanför de officiella öppettiderna eller på en annan plats.

2. Om anmälan eller uppvisandet sker hos destinations- eller utförseltullkontoret efter utgången av den tidsfrist som fastställts av avgångs- eller införseltullkontoret enligt artikel 276.2 i denna förordning ska TIR-carnetinnehavare anses ha iakttagit tidsfristen om de eller fraktförarna på ett för destinations- eller utförseltullkontoret tillfredsställande sätt bevisar att dröjsmålet inte beror på dem.

3. En TIR-transitering får slutföras vid ett annat tullkontor än det som deklarerats i transiteringsdeklarationen. Detta tullkontor ska då betraktas som destinations- eller utförseltullkontor.

Artikel 279 – Formaliteter vid destinations- eller utförseltullkontoret för varor som befordras inom ramen för TIR-transitering

(Artiklarna 226.3 [326] b och 227.2 b [327] i kodexen)

[1379] 1. Destinations- eller utförseltullkontoret ska meddela avgångs- eller införseltullkontoret varornas ankomst den dag då varorna tillsammans med vägfordonet, fordonskombinationen eller containern, TIR-carneten och TIR-transiteringens MRN anmäls eller uppvisas i enlighet med artikel 278.1 i denna förordning.

2. När TIR-transiteringen slutförs vid ett annat tullkontor än det som deklarerats i transiteringsdeklarationen ska det tullkontor som betraktas som destinations- eller utförseltullkontor enligt artikel 278.3 i denna förordning meddela ankomsten till avgångs- eller införseltullkontoret den dag då varorna anmäls i enlighet med artikel 278.1 i denna förordning.

Avgångs- eller införseltullkontoret ska meddela ankomsten till det destinations- eller utförseltullkontor som deklarerats i transiteringsdeklarationen.

3. Destinations- eller utförseltullkontoret ska meddela kontrollresultatet till avgångs- eller införseltullkontoret senast den tredje dagen efter den dag då varorna anmäls till destinations- eller utförseltullkontoret eller på en annan plats i enlighet med artikel 278.1 i denna förordning. I undantagsfall får tidsfristen förlängas upp till sex dagar.

När varorna mottas av en godkänd mottagare enligt artikel 230 [330] i kodexen ska emellertid avgångs- eller införseltullkontoret meddelas senast den sjätte dagen efter den dag då varorna levererats till den godkända mottagaren.

4. Destinations- eller utförseltullkontoret ska slutföra TIR-transiteringen i enlighet med artiklarna 1 d och 28.1 i TIR-konventionen. Det ska fylla i talong nr 2 av TIR-carneten och behålla kupong nr 2 av TIR-carneten. TIR-carneten ska återlämnas till TIR-carnetinnehavaren eller den person som agerar på dennas vägnar.

5. När artikel 274 i denna förordning är tillämplig ska tullmyndigheterna i destinations- eller utförselmedlemsstaten utan dröjsmål, dock senast åtta dagar efter den dag då TIR-transiteringen slutförts, återlämna den relevanta delen av kupong nr 2 av TIR-carneten till avgångs- eller införseltullkontoret.

Artikel 280 – Efterlysningsförfarande för befordran av varor inom ramen för TIR-transitering

(Artiklarna 226.3 [326] b och 227.2 b [327] i kodexen)

[1380] 1. När avgångs- eller införseltullkontoret inte har fått kontrollresultatet inom sex dagar efter att det mottagit meddelandet om varornas ankomst ska det tullkontoret omedelbart begära kontrollresultatet från det destinations- eller utförseltullkontor som skickat meddelandet om varornas ankomst.

Destinations- eller utförseltullkontoret ska skicka kontrollresultatet omedelbart efter att det mottagit begäran från avgångs- eller införseltullkontoret.

2. När avgångs- eller införselmedlemsstatens tullmyndighet ännu inte har mottagit uppgifter som medger att TIR-transiteringen avslutas eller att tullskulden uppbärs ska den, i följande fall, begära de relevanta uppgifterna från TIR-carnetinnehavaren eller, om tillräckliga uppgifter finns tillgängliga vid destinations- eller utförselplatsen, från destinations- eller utförseltullkontoret:

a) Avgångs- eller införseltullkontoret har inte mottagit meddelandet om varornas ankomst vid utgången av den tidsfrist för anmälan av varorna som fastställts i enlighet med artikel 276.2 i denna förordning.

b) Avgångs- eller införseltullkontoret har inte fått det kontrollresultat som begärts i enlighet med punkt 1.

c) Avgångs- eller införseltullkontoret blir medvetet om att meddelandet om varornas ankomst eller kontrollresultatet har sänts av misstag.

3. Tullmyndigheten i avgångs- eller införselmedlemsstaten ska skicka en begäran om uppgifter i enlighet med punkt 2 a inom en tidsfrist av sju dagar efter utgången av den frist som avses i bestämmelsen och begäran om uppgifter i enlighet med punkt 2 b inom sju dagar efter utgången av den tillämpliga tidsfrist som avses i punkt 1.

Om avgångs- eller införselmedlemsstatens tullmyndighet innan dessa tidsfrister löper ut emellertid får uppgifter om att TIR-transiteringen inte har slutförts korrekt eller misstänker att detta är fallet, ska den skicka begäran utan dröjsmål.

4. Svar på framställningar i enlighet med punkt 2 ska skickas in inom 28 dagar räknat från den dag då begäran sändes.

5. Om destinations- eller utförseltullkontoret efter en begäran i enlighet med punkt 2 inte har lämnat tillräckliga uppgifter för att TIR-transiteringen ska kunna avslutas, ska avgångs- eller införselmedlemsstatens tullmyndighet inom 35 dagar efter det att efterlysningsförfarandet inletts begära att TIR-carnetinnehavaren lämnar sådana uppgifter.

Till de respektive datum då uppgraderingen av det nya datoriserade transiteringssystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, ska dock tullmyndigheten begära att TIR-carnetinnehavaren lämnar dessa uppgifter senast 28 dagar efter det att efterlysningsförfarandet inletts.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

TIR-carnetinnehavaren ska besvara denna begäran inom 28 dagar från den dag då den skickades. På begäran av TIR-carnetinnehavaren får denna tidsfrist förlängas med ytterligare 28 dagar.

6. När en TIR-carnet har godtagits utan utbyte av TIR-carnetuppgifter för TIR-transiteringen i enlighet med artikel 274 ska avgångs- eller införselmedlemsstatens tullmyndighet inleda ett efterlysningsförfarande för att få de uppgifter som behövs för att avsluta TIR-transiteringen om, efter två månader från dagen för godtagande av TIR-carneten, myndigheten inte har fått bevis för att TIR-transiteringen har slutförts. Myndigheten ska skicka begäran om relevanta uppgifter till destinations- eller utförselmedlemsstatens tullmyndighet. Den tullmyndigheten ska besvara denna begäran inom 28 dagar från den dag då den skickades.

Om avgångs- eller införselmedlemsstatens tullmyndighet innan denna tidsfrist löper ut emellertid får uppgifter om att TIR-transiteringen inte har slutförts korrekt eller misstänker att detta är fallet, ska den utan dröjsmål inleda ett efterlysningsförfarande.

Avgångs- eller införselmedlemsstatens tullmyndighet ska också inleda ett efterlysningsförfarande om uppgifter blir tillgängliga om att beviset för slutförandet av TIR-transiteringen var förfalskat och ett efterlysningsförfarande är nödvändigt för att uppnå de mål som anges i punkt 9.

7. Avgångs- eller införselmedlemsstatens tullmyndighet ska informera den berörda garanterande sammanslutningen om att det inte har varit möjligt att avsluta TIR-transiteringen och uppmana den att lägga fram bevis för att TIR-transiteringen har slutförts. Sådan information ska inte anses utgöra en underrättelse i den mening som avses i artikel 11.1 i TIR-konventionen.

8. Om det under de olika steg i ett efterlysningsförfarande som beskrivs i punkterna 1–7 fastställs att TIR-transiteringen har slutförts korrekt ska avgångs- eller införselmedlemsstatens tullmyndighet avsluta TIR-transiteringen och omedelbart informera den garanterande sammanslutningen, TIR-carnetinnehavaren och, i tillämpliga fall, varje tullmyndighet som kan ha inlett ett uppbördsförfarande.

9. Om det under de olika steg i ett efterlysningsförfarande som anges i punkterna 1–7 fastställs att TIR-transiteringen inte kan avslutas, ska avgångs- eller införselmedlemsstatens tullmyndighet fastställa om en tullskuld har uppkommit.

Om en tullskuld har uppkommit ska avgångs- eller införselmedlemsstatens tullmyndighet vidta följande åtgärder:

a) Identifiera gäldenären.

b) Fastställa vilken tullmyndighet som ansvarar för underrättelse om tullskuld enligt artikel 102.1 [202] i kodexen. *Förordning 2017/989*.

Artikel 281 – Alternativt bevis för att en TIR-transitering har slutförts

(Artiklarna 226.3 [326] b och 227.2 b [327] i kodexen)

[1381] 1. En TIR-transitering ska anses ha slutförts korrekt inom den tidsfrist som fastställts enligt artikel 276.2 i denna förordning om TIR-carnetinnehavaren eller den garanterande sammanslutningen på ett för en avgångs- eller införselmedlemsstats tullmyndighet tillfredsställande sätt uppvisar ett av följande dokument där varorna identifieras:

a) Ett dokument som intygats av destinations- eller utförselmedlemsstatens tullmyndighet och som identifierar varorna och fastställer att de har anmälts till

destinations- eller utförseltullkontoret eller har levererats till en godkänd mottagare enligt artikel 230 [330] i kodexen.

b) Ett dokument eller en registrering av tullen, som intygats av en medlemsstats tullmyndighet och fastställer att varorna fysiskt har lämnat unionens tullområde.

c) Ett tulldokument som utfärdats i ett tredjeland, där varorna har hänförs till ett tullförfarande.

d) Ett dokument som utfärdats i ett tredjeland, som stämplat eller på annat sätt intygats av det landets tullmyndighet och som fastställer att varorna anses vara i fri omsättning i det landet.

2. I stället för de dokument som avses i punkt 1 får kopior av dessa som bestyrkts av det organ som intygat originaldokumenten, av myndigheten i det berörda tredjelandet eller av en myndighet i en medlemsstat läggas fram som bevis.

3. Det meddelande om varornas ankomst som avses i artikel 279.1 och 279.2 i denna förordning ska inte betraktas som bevis för att TIR-transiteringen har slutförts korrekt.

Artikel 282 – Formaliteter för varor som befordras inom ramen för TIR-transitering och som mottas av en godkänd mottagare

(Artiklarna 226.3 [326] b och 227.2 b [327] i kodexen)

[1382] 1. När varor ankommer till en plats som anges i tillståndet enligt artikel 230 [330] i kodexen ska den godkände mottagaren

a) omedelbart meddela destinationstullkontoret varornas ankomst och eventuella oegentligheter eller händelser som ägt rum under transporten,

b) lossa varorna först efter det att destinationstullkontoret gett tillstånd till det,

c) efter lossningen utan dröjsmål ange resultaten av inspektioner och annan relevant information angående lossningen i sin bokföring,

d) meddela destinationstullkontoret resultaten av inspektionen av varorna och eventuella oegentligheter senast tredje dagen efter den dag då denne fått tillstånd att lossa varorna.

2. När destinationstullkontoret har fått meddelandet om att varorna ankommit till den godkände mottagarens anläggningar ska det meddela avgångs- eller införseltullkontoret att varorna ankommit.

3. När destinationstullkontoret har fått resultaten av inspektionen av varorna enligt punkt 1 d, ska det sända kontrollresultatet till avgångs- eller införseltullkontoret senast den sjätte dagen efter den dag då varorna levererats till den godkände mottagaren.

4. På begäran av TIR-carnetinnehavaren ska den godkände mottagaren utfärda ett kvitto som intygar att varorna ankommit till den plats som anges i tillståndet enligt artikel 230 i kodexen och som innehåller TIR-transiteringens MRN och referensuppgifter om TIR-carneten. Kvittot ska inte betraktas som bevis för att TIR-transiteringen har slutförts enligt artikel 279.4 i denna förordning.

5. Den godkände mottagaren ska se till att TIR-carneten tillsammans med TIR-transiteringens MRN inom den tidsfrist som anges i tillståndet anmäls till destinationstullkontoret, så att TIR-transiteringen kan slutföras i enlighet med artikel 279.4 i denna förordning.

6. TIR-carnetinnehavaren ska anses ha fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 1 o i TIR-konventionen när TIR-carneten, vägfordonet, fordonskombinationen eller containern och varorna visas upp i oförändrat skick för den godkända mottagaren på en plats som anges i tillståndet.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

Underavsnitt 3 – Befordran av varor i enlighet med ATA-konventionen och Istanbulkonventionen

Artikel 283 – Meddelande om överträdelser och oegentligheter

(Artiklarna 226.3 [326] c och 227.2 c [327] i kodexen)

[1383] Tullkontoret för samordning enligt artikel 166 i den medlemsstat där en överträdelse eller oegentlighet har begåtts under eller i samband med en ATA-transitering ska underrätta ATA-carnetinnehavaren och den garanterande sammanslutningen om denna överträdelse eller oegentlighet inom ett år efter det att ATA-carnetens giltighet löpt ut.

Artikel 284 – Alternativt bevis för att en ATA-transitering har slutförts

(Artiklarna 226.3 [326] c och 227.2 c [327] i kodexen)

[1384] 1. En ATA-transitering ska anses ha slutförts korrekt om ATA-carnetinnehavaren, inom de tidsfrister som föreskrivs i artikel 7.1 och 7.2 i ATA-konventionen, om carneten utfärdats enligt ATA-konventionen, eller artikel 9.1 a och b i bilaga A till Istanbulkonventionen, om carneten utfärdats enligt Istanbulkonventionen, och på ett för tullmyndigheten tillfredsställande sätt uppvisar ett av följande dokument där varorna identifieras:

a) De dokument som avses i artikel 8 i ATA-konventionen, om carneten utfärdats enligt ATA-konventionen, eller i artikel 10 i bilaga A till Istanbulkonventionen, om carneten utfärdats enligt Istanbulkonventionen.

b) Ett dokument som intygats av tullmyndigheten och som fastställer att varorna har anmälts till destinations- eller utförseltullkontoret.

c) Ett dokument som utfärdats av tullmyndigheterna i ett tredjeland, där varorna har hänförs till ett tullförfarande.

2. I stället för de dokument som avses i punkt 1 får kopior av dessa som bestyrkts av det organ som intygat originaldokumenten läggas fram som bevis.

Underavsnitt 4 – Befordran av varor upptagna i formulär 302

Artikel 285 – Utsedda tullkontor

(Artiklarna 226.3 [326] e, 227.2 [327] e och 159.3 [259] i kodexen)

[1385] Tullmyndigheten i varje medlemsstat där styrkor från Nordatlantiska fördragsorganisationen (nedan kallade Natostyrkor) berättigade att använda formulär 302 är stationerade ska utse det eller de tullkontor som är ansvariga för tullformaliteter och tullkontroller avseende befordran av varor som utförs av dessa styrkor eller på deras vägnar.

Artikel 286 – Tillhandahållande av formulär 302 till Natostyrkor

(Artiklarna 226.3 [326] e och 227.2 e [327] i kodexen)

[1386] Det utsedda tullkontoret i avgångsmedlemsstaten ska tillhandahålla de Natostyrkor som är stationerade på dess område formulär 302 som

a) bestyrkts i förväg med en stämpel och underskrift av en tjänsteman från det kontoret,

b) försetts med löpnummer,

c) innehåller det utsedda tullkontorets fullständiga adress, för returexemplaret av formulär 302.

Artikel 287 – Förfaranderegler för användning av formulär 302

(Artiklarna 226.3 [326] e och 227.2 e [327] i kodexen)

[1387] 1. När de avsänder varor ska Natostyrkorna göra något av följande:

a) Inge uppgifterna i formulär 302 elektroniskt till avgångs- eller införseltullkontoret.

b) Fylla i formulär 302 och ange att varorna befordras under deras kontroll och bestyrka detta genom en underskrift, en stämpel och ett datum.

2. När Natostyrkorna inger uppgifterna i formulär 302 elektroniskt enligt punkt 1 a ska artiklarna 294, 296, 304, 306, 314, 315 och 316 i denna förordning gälla i tillämpliga delar.

3. När Natostyrkorna tillämpar punkt 1 b ska ett exemplar av formulär 302 utan dröjsmål lämnas till det utsedda tullkontor som är ansvarigt för tullformaliteter och tullkontroller avseende de Natostyrkor som avsänder varorna eller på vars vägnar varorna avsänds.

De övriga exemplaren av formulär 302 ska åtfölja sändningen till Natostyrkorna vid destinationsplatsen, där formulären ska stämplas och undertecknas av dessa Natostyrkor.

När varorna ankommer ska två exemplar av formuläret lämnas till det utsedda tullkontor som är ansvarigt för tullformaliteter och tullkontroller avseende Natostyrkorna vid destinationsplatsen.

Det utsedda tullkontoret ska behålla ett exemplar och återlämna det andra exemplaret till det tullkontor som är ansvarigt för tullformaliteter och tullkontroller avseende de Natostyrkor som avsänder varorna eller på vars vägnar varorna avsänds.

*Underavsnitt 5 – Transitering av varor genom postsystemet***Artikel 288 – Befordran av icke-unionsvaror i postförsändelser enligt förfarandet för extern transitering**

(Artikel 226.3 f [326] i kodexen)

[1388] När icke-unionsvaror befordras enligt förfarandet för extern transitering i enlighet med artikel 226.3 f i kodexen ska postförsändelsen och alla åtföljande dokument vara försedda med en etikett som beskrivs i bilaga 72-01 [1536].

Artikel 289 – Befordran av postförsändelser som innehåller både unions- och icke-unionsvaror

(Artiklarna 226.3 [326] f och 227.2 f [327] i kodexen)

[1389] 1. När en postförsändelse innehåller både unions- och icke-unionsvaror ska denna försändelse och alla åtföljande dokument vara försedda med en etikett som beskrivs i bilaga 72-01 [1536].

2. För unionsvaror i en försändelse som avses i punkt 1 ska ett bevis för tullstatus som unionsvaror eller ett MRN för detta bevis skickas separat till postoperatören vid destinationsplatsen eller ingå i försändelsen.

När ett bevis för varors tullstatus som unionsvaror skickas separat till postoperatören vid destinationsplatsen ska den operatören uppvisa detta bevis för destinationstullkontoret tillsammans med försändelsen.

När beviset för varors tullstatus som unionsvaror eller dess MRN ingår i försändelsen ska detta tydligt anges på kollits utsida. *Rättelse, EUTL 101, 2017.*

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

Artikel 290 – Befordran av postförsändelser enligt förfarandet för intern transitering i särskilda situationer

(Artikel 227.2 f [327] i kodexen)

[1390] 1. När unionsvaror befordras till, från eller mellan särskilda skatteområden enligt förfarandet för intern transitering i enlighet med artikel 227.2 f i kodexen ska postförsändelsen och alla åtföljande dokument vara försedda med en etikett som beskrivs i bilaga 72-02 [1537].

2. När unionsvaror befordras enligt förfarandet för intern transitering i enlighet med artikel 227.2 f i kodexen från unionens tullområde till ett land som omfattas av gemensam transitering för vidare befordran till unionens tullområde, ska dessa varor åtföljas av ett bevis för tullstatus som unionsvaror upprättat på ett av de sätt som anges i artikel 199 i denna förordning.

Beviset för tullstatus som unionsvaror ska uppvisas för ett tullkontor vid återinförsel till unionens tullområde.

Avsnitt 2 – Förfarandet för extern och intern unionstransitering

Underavsnitt 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 291 – Transitering under särskilda omständigheter

(Artikel 6.3 b [106] 226.3 a [326] och 227.2 a [327] i kodexen)

[1391] 1. Tullmyndigheten ska godta en pappersbaserad transiteringsdeklaration om det föreligger ett tillfälligt fel i

- a) det elektroniska transiteringssystemet,
- b) det datorsystem som de personer som är ansvariga för förfarandet använder för att inge deklarerationer för unionstransitering med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik,
- c) den elektroniska förbindelsen mellan det datorsystem som de personer som är ansvariga för förfarandet använder för att inge deklarerationer för unionstransitering med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik och det elektroniska transiteringssystemet.

Reglerna om användning av en pappersbaserad transiteringsdeklaration ska fastställas i bilaga 72-04 [1539].

2. Ett godtagande av en pappersbaserad transiteringsdeklaration när det föreligger ett tillfälligt fel enligt led b eller c förutsätter tullmyndigheternas godkännande. *Förordning 2017/989.*

Artikel 292 – Kontroller och administrativt bistånd

(Artikel 48 [148] i kodexen)

[1392] 1. Den behöriga tullmyndigheten får utföra kontroller efter frigörande av de uppgifter som lämnats och av alla dokument, formulär, tillstånd eller uppgifter som avser transiteringen, för att kontrollera att införda eller utbytta uppgifter och stämplat är äkta. Sådana kontroller ska göras när det uppstår tvivel om huruvida lämnade uppgifter är riktiga och äkta eller när bedrägeri misstänks. De får även utföras på grundval av en riskanalys eller ett slumpmässigt urval.

2. Den behöriga tullmyndighet som mottar en begäran om kontroll efter frigörande ska hörsamma begäran utan dröjsmål.

3. När den behöriga tullmyndigheten i avgångsmedlemsstaten lämnar en begäran till den behöriga tullmyndigheten om en kontroll efter frigörande avseende uppgifter som rör en unionstransitering ska villkoren i artikel 215.2 [315] i kodexen för

avslutande av ett förfarande för transitering inte anses vara uppfyllda förrän det har bekräftats att uppgifterna är äkta och riktiga.

Artikel 293 – Konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1393] 1. När en varuinhavare använder förfarandet för gemensam transitering ska punkt 2 i den här artikeln och artikel 189 [789] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 tillämpas. Varor som cirkulerar i unionens tullområde ska emellertid anses vara hänfödda till ett förfarande för unionstransitering i enlighet med artikel 1.2 i konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande.

2. När bestämmelserna i konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande är tillämpliga och unionsvaror passerar genom ett eller flera länder som omfattas av gemensam transitering, ska varorna hänföras till förfarandet för intern unionstransitering enligt artikel 227.2 a i kodexen, utom i fråga om unionsvaror som helt transporteras sjövägen eller med flyg.

Artikel 294 – Blandade sändningar

(Artikel 226.3 a [327] och 227.2 a [328] i kodexen)

[1394] En sändning får innefatta både varor som ska hänföras till förfarandet för extern unionstransitering enligt artikel 226 [326] i kodexen och varor som ska hänföras till förfarandet för intern unionstransitering enligt artikel 227 [327] i kodexen, förutsatt att varje varupost anges korrekt i transiteringsdeklarationen. *Förordning 2017/989.*

Artikel 295 – Tillämpningsområde

(Artikel 226.3 [326] a i kodexen)

[1395] Förfarandet för unionstransitering ska vara obligatoriskt i följande fall:

- a) När icke-unionsvaror som transporteras med flyg lastas eller lastas om på en flygplats i unionen.
- b) När icke-unionsvaror som transporteras sjövägen fraktas med en i enlighet med artikel 120 [720] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 godkänd reguljär fartygslinje. *Förordning 2017/989.*

Underavsnitt 2 – Formaliteter vid avgångstullkontoret

Artikel 296 – Transiteringsdeklaration och transportmedel

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1396] 1. En transiteringsdeklaration ska enbart omfatta varor hänfödda till förfarandet för unionstransitering som befordras eller ska befordras från ett avgångstullkontor till ett destinationstullkontor på ett enda transportmedel, i en container eller i ett kolli.

En transiteringsdeklaration får dock omfatta varor som befordras eller ska befordras från ett avgångstullkontor till ett destinationstullkontor i mer än en container eller i mer än ett kolli, om containrarna eller kollina är lastade på ett enda transportmedel.

2. Vid tillämpning av denna artikel ska följande också anses utgöra ett enda transportmedel, förutsatt att varorna transporteras tillsammans:

- a) Ett vägfordon med en eller flera släpvagnar eller påhängsvagnar.
- b) Ett tågsätt bestående av flera järnvägsvagnar.
- c) Flera fartyg som tillsammans utgör en enhet.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

3. Om ett enda transportmedel vid ett förfarande för unionstransitering används för att lasta varor vid fler än ett avgångstullkontor och för att lossa varor vid fler än ett destinationstullkontor ska separata transiteringsdeklarationer inges för respektive sändning. *Rättelse, EUT L 101, 2017.*

Artikel 297 – Tidsfrist för anmälan av varor

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1397] 1. Avgångstullkontoret ska fastställa en tidsfrist inom vilken varorna ska anmälas till destinationstullkontoret, med beaktande av följande:

- a) Färdvägen.
- b) Transportmedlet.
- c) Transportlagstiftning eller annan lagstiftning som kan inverka på fastställandet av tidsfristen.
- d) Alla relevanta uppgifter som lämnas av den person som är ansvarig för förfarandet.

2. När avgångstullkontoret fastställer tidsfristen ska den vara bindande för tullmyndigheterna i de medlemsstater i vilkas territorium varorna förs in under ett förfarande för unionstransitering, och dessa myndigheter får inte ändra tidsfristen.

Artikel 298 – Färdväg för befordran av varor inom ramen för ett förfarande för unionstransitering

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1398] 1. Varor som hänförs till ett förfarande för unionstransitering ska befordras till destinationstullkontoret längs en ekonomiskt motiverad färdväg.

2. Om avgångstullkontoret eller den person som är ansvarig för förfarandet anser det nödvändigt ska det tullkontoret föreskriva en färdväg för befordran av varorna under förfarandet för unionstransitering, med beaktande av alla relevanta uppgifter som meddelats av den person som är ansvarig för förfarandet.

När tullkontoret föreskriver en färdväg ska det i det elektroniska transiteringssystemet åtminstone ange genom vilka medlemsstater transiteringen ska äga rum.

Artikel 299 – Försegling som identifieringsåtgärd

(Artiklarna 192 [292], 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1399] 1. När varor ska hänföras till ett förfarande för unionstransitering ska avgångstullkontoret försegla följande:

- a) Det lastutrymme där varorna finns, om transportmedlet eller containern har godkänts av avgångstullkontoret som lämpligt för försegling.
- b) Varje individuellt kolli, i övriga fall.

2. Avgångstullkontoret ska i det elektroniska transiteringssystemet registrera antalet förseglingar och de individuella förseglingsidentifieringarna.

Artikel 300 – Lämplighet för försegling

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1400] 1. Avgångstullkontoret ska betrakta transportmedel eller containrar som lämpliga för försegling på följande villkor:

- a) Förseglingar kan enkelt och effektivt anbringas på transportmedlet eller containern.

b) Transportmedlet eller containern har konstruerats så att när varor tas ut eller förs in medför detta synliga spår eller att förseglingarna bryts eller visar tecken på manipulering, eller att utförandet eller införandet av varor registreras i ett elektroniskt övervakningssystem.

c) Transportmedlet eller containern har inget dolt utrymme där varor kan döljas.

d) Lastutrymmena är lätt tillgängliga för inspektion av tullmyndigheten.

2. Vägfordon, släpvagnar, påhängsvagnar och containrar som godkänts för transport av varor under tullförsegling i enlighet med ett internationellt avtal i vilket unionen är fördragsslutande part ska också betraktas som lämpliga för försegling.

Artikel 301 – Tullförseglingars egenskaper

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1401] 1. Tullförseglingar ska åtminstone ha följande grundläggande egenskaper och åtminstone uppfylla följande tekniska specifikationer:

a) Grundläggande egenskaper:

i) De ska förbli intakta och säkert fästade vid normal användning.

ii) De ska vara lätta att kontrollera och känna igen.

iii) De ska vara tillverkade på sådant sätt att varje form av brytning, manipulering eller avlägsnande lämnar spår som kan ses med blotta ögat.

iv) De ska vara utformade för engångsanvändning eller, om de är avsedda att användas flera gånger, utformade på sådant sätt att varje enskilt anbringande tydligt kan identifieras genom ett separat identifieringsmärke.

v) De ska ha individuella förseglingsidentifieringar som är permanenta, tydligt läsbara och individuellt numrerade.

b) Tekniska specifikationer:

i) Deras form och storlek får variera alltefter typ av försegling, men storleken ska vara sådan att identifieringsmärkena är väl läsbara.

ii) Deras identifieringsmärken ska inte gå att förfälska och ska vara svåra att kopiera.

iii) Det material som används ska motstå att de oavsiktligt bryts och förhindra att de obemärkt förfälskas eller återanvänds.

2. Om förseglingarna har certifierats av ett behörigt organ i enlighet med den internationella ISO-standarden 17712:2013 ”Freight containers – Mechanical Seals” ska de anses uppfylla kraven i punkt 1.

Vid containertransport ska förseglingar med egenskaper som medför hög säkerhet användas i största möjliga utsträckning.

3. Tullförseglingar ska vara märkta med följande uppgifter:

a) Ordet ”tull” på något av de officiella språken i unionen, eller en motsvarande förkortning.

b) En landskod i form av ISO-alpha-2 som identifierar den medlemsstat där förseglingen anbringats.

c) Medlemsstaterna får lägga till symbolen för EU-flaggan.

Medlemsstaterna får i samförstånd med varandra besluta att använda gemensamma säkerhetsegenskaper och tekniker.

4. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om de tullförseglingstyper de använder. Kommissionen ska göra denna information tillgänglig för samtliga medlemsstater.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

5. När en försegling måste avlägnas för att möjliggöra tullinspektion ska tullmyndigheterna sträva efter att vid behov försegla på nytt, med en tullförsegling med minst likvärdiga säkerhetsegenskaper, och anteckna uppgifter om denna åtgärd, inklusive den nya förseglingens nummer, i lastdokumentationen.

Artikel 302 – Alternativa identifieringsåtgärder till försegling

(Artiklarna 192 [292], 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1402] 1. Genom undantag från artikel 299 i denna förordning får avgångstullkontoret besluta att inte försegla varor som hänförs till förfarandet för unionstransitering och i stället utgå från beskrivningen av varorna i transiteringsdeklarationen eller i de kompletterande handlingarna, förutsatt att beskrivningen är tillräckligt exakt för att varorna lätt ska kunna identifieras och att den anger deras kvantitet och beskaffenhet och eventuella särskilda kännetecken, såsom varornas serienummer.

2. Genom undantag från artikel 299 i denna förordning, såvida inte avgångstullkontoret beslutar något annat, ska varken transportmedlet eller de individuella kollin som innehåller varorna förseglas, om

a) varorna transporteras med flyg, och det antingen fästs etiketter på varje sändning som bär numret på tillhörande flygfraktsedel, eller sändningen utgör en lastenhet på vilken numret på tillhörande flygfraktsedel anges,

b) varorna transporteras på järnväg och identifieringsåtgärder vidtas av järnvägsbolagen.

c) varorna transporteras sjövägen och en hänvisning till det tillhörande konossementet anges i det elektroniska transportdokument som används som tulldeklaration för hänförande av varorna till förfarandet för unionstransitering i enlighet med artikel 233.4 e [333] i kodexen. *Förordning 2019/1394.*

Artikel 303 – Frigörande av varor vid förfarandet för unionstransitering

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1403] 1. Endast varor som har förseglats i enlighet med artikel 299 i denna förordning eller avseende vilka alternativa identifieringsåtgärder har vidtagits i enlighet med artikel 302 i denna förordning ska frigöras för förfarandet för unionstransitering.

2. När varorna frigörs ska avgångstullkontoret översända uppgifter om unionstransiteringen till

a) det deklarerade destinationstullkontoret,

b) varje deklarerat transittullkontor.

Dessa uppgifter ska baseras på de, vid behov ändrade, data som hämtas från transiteringsdeklarationen.

3. Avgångstullkontoret ska underrätta den person som är ansvarig för förfarandet om frigörandet av varorna till förfarandet för unionstransitering.

4. På begäran av den person som är ansvarig för förfarandet ska avgångstullkontoret tillhandahålla denne ett transiteringsföljedokument eller, i tillämpliga fall, ett transiteringsföljedokument med säkerhetsuppgifter.

Transiteringsföljedokumentet ska upprättas på ett formulär som beskrivs i bilaga B-02 [904] till delegerad förordning (EU) 2015/2446 och som, vid behov, kompletteras med en varupostförteckning som upprättas på ett formulär som beskrivs i bilaga B-03 [905] till samma förordning. Transiteringsföljedokumentet med säkerhetsuppgifter ska upprättas på ett formulär som beskrivs i bilaga B-04 [906] till den förordningen och som kompletteras med en varupostförteckning för transitering

med säkerhetsuppgifter som upprättas på ett formulär som beskrivs i bilaga B-05 [907] till den förordningen.

Underavsnitt 3 – Formaliteter under förfarandet för unionstransitering

Artikel 304 – Anmälan av varor som befordras enligt förfarandet för unionstransitering vid transittullkontor

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1404] 1. Varorna samt transiteringsdeklarationens MRN ska anmälas vid varje transittullkontor.

2. När det gäller anmälan av transiteringsdeklarationens MRN vid varje transittullkontor ska artikel 184 [784] andra stycket i delegerad förordning (EU) 2015/2446 tillämpas.

3. Transittullkontoren ska registrera gränspassagen av varorna på grundval av de uppgifter om unionstransiteringen som erhållits från avgångstullkontoret. Transittullkontoren ska underrätta avgångstullkontoret om varje gränspassage.

4. När varor transporteras via ett annat transittullkontor än det som deklarerats ska det faktiska transittullkontoret begära uppgifter om unionstransiteringen från avgångstullkontoret och underrätta avgångstullkontoret om att varorna passerat gränsen.

5. Transittullkontoren får inspektera varorna. Varuinspektioner ska i huvudsak utföras på grundval av de uppgifterna om unionstransiteringen som erhållits från avgångstullkontoret.

6. Punkterna 1–4 ska inte tillämpas på transport av varor på järnväg, under förutsättning att transittullkontoret på något annat sätt kan kontrollera att varorna passerat gränsen. En sådan kontroll ska ske endast vid behov. Kontrollen får ske i efterhand.

Artikel 305 – Händelser under befordran av varor inom ramen för en unionstransitering

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1405] 1. Fraktföraren ska utan otillbörligt dröjsmål efter en händelse anmäla varorna samt transiteringsdeklarationens MRN till den närmaste tullmyndigheten i den medlemsstat på vars territorium transportmedlet befinner sig, om något av följande inträffar:

a) Fraktföraren tvingas avvika från den enligt artikel 298 i denna förordning föreskrivna färdvägen till följd av omständigheter utanför dennes kontroll.

b) Förseglingar bryts eller manipuleras i samband med transporten på grund av omständigheter som ligger utanför fraktförarens kontroll.

c) Varorna omlastas under övervakning av tullmyndigheten från ett transportmedel till ett annat.

d) En överhängande fara nödvändiggör omedelbar lossning av samtliga varor i det förseglade transportmedlet, eller av en del av dessa.

e) En händelse inträffar som kan påverka förmågan hos den person som är ansvarig för förfarandet eller hos fraktföraren att fullgöra sina skyldigheter.

f) Någon av de delar som utgör ett enda transportmedel enligt artikel 296.2 i denna förordning har ändrats.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

2. Om den tullmyndighet på vars territorium transportmedlet befinner sig anser att den berörda unionstransiteringen kan fortsätta ska den vidta de åtgärder den anser nödvändiga.

Den tullmyndigheten ska registrera relevanta uppgifter om sådana händelser som avses i punkt 1 i det elektroniska transiteringssystemet.

3. Vid en händelse som avses i punkt 1 c ska tullmyndigheterna inte kräva att varorna och transiteringsdeklarationens MRN anmäls, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Varorna omlastas från ett transportmedel som inte förseglats.

b) Den person som är ansvarig för förfarandet eller fraktföraren för den förstnämnda personens räkning lämnar relevanta uppgifter om omlastningen till tullmyndigheten i den medlemsstat på vars territorium transportmedlet befinner sig.

c) De relevanta uppgifterna registreras i det elektroniska transiteringssystemet av denna myndighet.

4. Vid en händelse som avses i punkt 1 f får fraktföraren fortsätta unionstransiteringen när en eller flera vagnar kopplas loss från ett tågsätt bestående av flera järnvägsvagnar på grund av tekniska problem.

5. Vid en händelse som avses i punkt 1 f där dragfordonet för ett vägfordon byts ut utan att dess släpvagnar eller påhängsvagnar byts ut ska tullmyndigheten inte kräva att varorna och transiteringsdeklarationens MRN anmäls, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Den person som är ansvarig för förfarandet eller fraktföraren för den förstnämnda personens räkning lämnar relevanta uppgifter om vägfordonets sammansättning till tullmyndigheten i den medlemsstat på vars territorium vägfordonet befinner sig.

b) De relevanta uppgifterna registreras i det elektroniska transiteringssystemet av denna myndighet.

6. Till de respektive datum då uppgraderingen av det nya datoriserade transiteringssystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas och i de fall som avses i punkt 1, ska fraktföraren ange nödvändiga uppgifter i transiteringsföljedokumentet eller transiteringsföljedokumentet med säkerhetsuppgifter och utan otillbörligt dröjsmål efter händelsen anmäla varorna och transiteringsföljedokumentet eller transiteringsföljedokumentet med säkerhetsuppgifter till den närmsta tullmyndigheten i den medlemsstat på vars territorium transportmedlet befinner sig.

I de fall som avses i punkterna 3 a och b, 4 och 5 a får fraktföraren frångå skyldigheten att anmäla varorna och transiteringsdeklarationens MRN till denna tullmyndighet.

Transit- eller destinationstullkontoret ska registrera relevanta uppgifter om händelser under en transitering i det elektroniska transiteringssystemet.

7. Till de respektive datum då uppgraderingen av det nya datoriserade transiteringssystem som avses i bilagan till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, ska punkt 2 andra stycket i denna artikel inte tillämpas. *Rättelse, EUT L 101, 2017.*

*Underavsnitt 4 – Formaliteter vid destinationstullkontoret***Artikel 306 – Anmälan av varor som hänförts till förfarandet för unionstransitering vid destinationstullkontoret**

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1406] 1. När varor som hänförts till ett förfarande för unionstransitering ankommer till destinationstullkontoret ska följande anmälas eller uppvisas vid det tullkontoret:

- a) Varorna.
- b) Transiteringsdeklarationens MRN.
- c) Alla uppgifter som krävs av destinationstullkontoret.

Anmälan eller uppvisandet ska äga rum under tullkontorets officiella öppettider. Destinationstullkontoret får emellertid på den berörda personens begäran tillåta att anmälan eller uppvisandet sker utanför de officiella öppettiderna eller på någon annan plats.

2. När det gäller anmälan av transiteringsdeklarationens MRN vid destinationstullkontoret ska artikel 184 [784] andra stycket i delegerad förordning (EU) 2015/2446 tillämpas.

3. Om anmälan sker efter utgången av den tidsfrist som fastställts av avgångstullkontoret enligt artikel 297.1 i denna förordning ska den person som är ansvarig för förfarandet anses ha iakttagit tidsfristen om denne eller fraktföraren på ett för destinationstullkontoret tillfredsställande sätt bevisar att dröjsmålet inte beror på honom eller henne.

4. Ett förfarande för unionstransitering får slutföras vid ett annat tullkontor än det som deklarerats i transiteringsdeklarationen. Detta tullkontor ska då betraktas som destinationstullkontor.

5. På begäran av den person som anmäler varorna vid destinationstullkontoret ska detta tullkontor påteckna ett kvitto som intygar att varorna har anmälts vid det tullkontoret och som innehåller referensuppgifter om transiteringsdeklarationens MRN.

Kvittot ska upprättas på det formulär som beskrivs i bilaga 72–03 [1538] och fyllas i på förhand av den berörda personen.

Kvittot får inte användas som ett alternativt bevis på att förfarandet för unionstransitering har slutförts i den mening som avses i artikel 312 i denna förordning. *Förordning 2017/989.*

Artikel 307 – Meddelande om varors ankomst inom ramen för ett förfarande för unionstransitering

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1407] 1. Destinationstullkontoret ska meddela avgångstullkontoret varornas ankomst samma dag som varorna och transiteringsdeklarationens MRN anmäls i enlighet med artikel 306.1 i denna förordning.

2. När förfarandet för unionstransitering slutförs vid ett annat tullkontor än det som deklarerats i transiteringsdeklarationen ska det tullkontor som betraktas som destinationstullkontor enligt artikel 306.4 i denna förordning meddela ankomsten till avgångstullkontoret samma dag som varorna och transiteringsdeklarationens MRN anmäls i enlighet med artikel 306.1 i denna förordning.

Avgångstullkontoret ska meddela ankomsten till det destinationstullkontor som deklarerats i transiteringsdeklarationen. *Rättelse, EUT L 101, 2017.*

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

Artikel 308 – Kontroller och utfärdande av alternativa bevis

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1408] 1. När unionstransiteringen slutförts ska destinationstullkontoret utföra tullkontroller på grundval av de uppgifter om unionstransiteringen som erhållits från avgångstullkontoret.

2. När unionstransiteringen slutförts, ingen oegentlighet har upptäckts av destinationstullkontoret och den person som är ansvarig för förfarandet uppvisar ett transiteringsföljedokument eller ett transiteringsföljedokument med säkerhetsuppgifter, ska detta tullkontor påteckna dokumentet på begäran av den person som är ansvarig för förfarandet för tillhandahållande av ett alternativt bevis enligt artikel 312. Påteckningen ska utgöras av tullkontorets stämpel, en tjänstemans underskrift, datum och följande uppgift:

”Alternativt bevis – 99202”. *Förordning 2017/989.*

Artikel 309 – Sändande av kontrollresultat

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1409] 1. Destinationstullkontoret ska meddela kontrollresultatet till avgångstullkontoret senast den tredje dagen efter den dag då varorna anmäls till destinationstullkontoret eller på en annan plats i enlighet med artikel 306.1 i denna förordning. I undantagsfall får tidsfristen förlängas upp till sex dagar.

2. Genom undantag från punkt 1 ska avgångstullkontoret, när varorna mottas av en godkänd mottagare enligt artikel 233.4 b [333] i kodexen, meddelas senast den sjätte dagen efter den dag då varorna levererats till den godkända mottagaren.

När varor transporteras på järnväg och en eller flera vagnar på grund av tekniska problem kopplas loss från ett tågsätt bestående av flera järnvägsvagnar i enlighet med artikel 305.4 i denna förordning, ska avgångstullkontoret meddelas senast den tolfte dagen efter den dag då den första delen av varorna anmäls.

3. Till de respektive datum då uppgraderingen av det nya datoriserade transiteringssystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, ska punkt 2 andra stycket i denna artikel inte tillämpas.

Underavsnitt 5 – Efterlysningsförfarande och uppbörd av tullskuld

Artikel 310 – Efterlysningsförfarande för varor som befordras inom ramen för ett förfarande för unionstransitering

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1410] 1. Om avgångstullkontoret inte har erhållit något kontrollresultat inom sex dagar i enlighet med artikel 309.1 i denna förordning eller artikel 309.2 första stycket i denna förordning eller inom tolv dagar i enlighet med artikel 309.2 andra stycket i denna förordning efter mottagande av ett meddelande om varornas ankomst, ska detta tullkontor omedelbart begära kontrollresultat från det destinationstullkontor som sände meddelandet om varornas ankomst.

Destinationstullkontoret ska sända kontrollresultatet omedelbart efter att det mottagit begäran från avgångstullkontoret.

2. När avgångsmedlemsstatens tullmyndighet ännu inte har mottagit uppgifter som medger att förfarandet för unionstransitering avslutas eller att tullskulden uppbärs ska det, i följande fall, begära de relevanta uppgifterna från den person som är ansvarig för förfarandet eller, om tillräckliga uppgifter finns tillgängliga vid destinationsplatsen, från destinationstullkontoret:

a) Avgångstullkontoret har inte mottagit meddelandet om varornas ankomst vid utgången av den tidsfrist för anmälan av varorna som fastställts i enlighet med artikel 297 i denna förordning.

b) Avgångstullkontoret har inte fått det kontrollresultat som begärts i enlighet med punkt 1.

c) Avgångstullkontoret blir medvetet om att meddelandet om varornas ankomst eller kontrollresultatet har sänts av misstag.

3. Tullmyndigheten i avgångsmedlemsstaten ska sända en begäran om uppgifter i enlighet med punkt 2 a inom sju dagar efter utgången av den frist som avses däri och en begäran om uppgifter i enlighet med punkt 2 b inom sju dagar efter utgången av den tillämpliga tidsfrist som avses i punkt 1.

Om avgångsmedlemsstatens tullmyndighet innan dessa tidsfrister löper ut emellertid får uppgifter om att förfarandet för unionstransitering inte har slutförts korrekt eller misstänker att detta är fallet, ska den sända begäran utan dröjsmål.

4. Svar på en begäran enligt punkt 2 ska sändas inom 28 dagar från den dag då begäran sändes.

5. Om destinationstullkontoret efter en begäran enligt punkt 2 inte har lämnat tillräckliga uppgifter för att förfarandet för unionstransitering ska kunna avslutas, ska avgångsmedlemsstatens tullmyndighet begära att den person som är ansvarig för förfarandet lämnar sådana uppgifter inom 35 dagar efter det att efterlysning förfarandet inletts.

Till de respektive datum då uppgraderingen av det nya datoriserade transiteringssystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, ska dock tullmyndigheten begära att den person som är ansvarig för förfarandet lämnar dessa uppgifter senast 28 dagar efter det att efterlysning förfarandet inletts.

Den person som är ansvarig för förfarandet ska besvara denna begäran inom 28 dagar från den dag då den sändes.

6. Om uppgifterna i ett svar från den person som är ansvarig för förfarandet i enlighet med punkt 5 inte är tillräckliga för att förfarandet för unionstransitering ska kunna avslutas, men tullmyndigheten i avgångsmedlemsstaten anser uppgifterna vara tillräckliga för att den ska kunna fortsätta med efterlysning förfarandet, ska denna myndighet omedelbart sända en begäran om ytterligare uppgifter till det berörda tullkontoret.

Det tullkontoret ska besvara begäran inom 40 dagar från den dag då den sändes.

7. Om det under de steg i ett efterlysning förfarande som beskrivs i punkterna 1–6 fastställs att förfarandet för unionstransitering har slutförts korrekt ska avgångsmedlemsstatens tullmyndighet avsluta förfarandet för unionstransitering och omedelbart informera den person som är ansvarig för förfarandet och, i tillämpliga fall, varje tullmyndighet som kan ha inlett ett uppbördsförfarande.

8. Om det under de steg i ett efterlysning förfarande som beskrivs i punkterna 1–6 fastställs att förfarandet för unionstransitering inte kan avslutas ska avgångsmedlemsstatens tullmyndighet fastställa om en tullskuld har uppkommit.

Om en tullskuld har uppkommit ska avgångsmedlemsstatens tullmyndighet vidta följande åtgärder:

a) Identifiera gäldenären.

b) Fastställa vilken tullmyndighet som ansvarar för underrättelse om tullskuld enligt artikel 102.1 [202] i kodexen.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

Artikel 311 – Begäran om överföring av uppbörden av tullskuld

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1411] 1. Om tullmyndigheten i avgångsmedlemsstaten under ett efterlysningsförfarande och innan den tidsfrist som anges i artikel 77 a [677] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 löper ut erhåller bevis för att den plats där de händelser som gett upphov till tullskulden inträffat ligger i en annan medlemsstat, ska denna myndighet omedelbart och under alla omständigheter inom denna tidsfrist sända alla tillgängliga uppgifter till den behöriga tullmyndigheten på denna plats.

2. Den behöriga tullmyndigheten på den platsen ska bekräfta mottagandet av informationen och meddela tullmyndigheten i avgångsmedlemsstaten huruvida den är ansvarig för uppbörden. Om tullmyndigheterna i avgångsmedlemsstaten inte har mottagit denna information inom 28 dagar ska den omedelbart återuppta efterlysningsförfarandet eller inleda uppbörden.

3. Om tullmyndigheten i en medlemsstat som berörs av en transitering inom den tidsfrist som avses i artikel 77 a [677] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 erhåller bevis för att platsen för de händelser som gett upphov till tullskulden ligger på dess territorium, ska den myndigheten omedelbart och i alla händelser inom ovan nämnda tidsfrist skicka en vederbörligen motiverad begäran till avgångsmedlemsstatens tullmyndighet om överföring av skyldigheten att inleda ett uppbördsförfarande till den begärande tullmyndigheten.

4. Avgångsmedlemsstatens tullmyndighet ska bekräfta mottagandet av den begäran som gjorts i enlighet med punkt 3 och inom 28 dagar från den dag då begäran skickats informera den begärande tullmyndigheten om huruvida den går med på att tillmötesgå begäran och överföra skyldigheten att inleda ett uppbördsförfarande till den begärande myndigheten. *Förordning 2019/1394.*

Artikel 312 – Alternativt bevis för slutförande av ett förfarande för unionstransitering

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1412] 1. Ett förfarande för unionstransitering ska anses ha slutförts korrekt om den person som är ansvarig för förfarandet på ett för avgångsmedlemsstatens tullmyndighet tillfredsställande sätt uppvisar ett av följande dokument där varorna identifieras:

a) Ett dokument som intygats av destinationsmedlemsstatens tullmyndighet och som identifierar varorna och fastställer att de har anmälts till destinationstullkontoret eller har levererats till en godkänd mottagare enligt artikel 233.4 b [333] i kodexen.

b) Ett dokument eller en registrering av tullen, som intygats av en medlemsstats tullmyndighet och fastställer att varorna fysiskt har lämnat unionens tullområde.

c) Ett tulldokument som utfärdats i ett tredjeland, där varorna har hänförs till ett tullförfarande.

d) Ett dokument som utfärdats i ett tredjeland, som stämplat eller på annat sätt intygats av det landets tullmyndighet och som fastställer att varorna anses vara i fri omsättning i det landet.

2. I stället för de dokument som avses i punkt 1 får kopior av dessa som bestyrkts av det organ som intygat originaldokumenten, av myndigheten i det berörda tredjelandet eller av en myndighet i en medlemsstat läggas fram som bevis.

3. Det meddelande om varornas ankomst som avses i artikel 307 ska inte betraktas som bevis för att förfarandet för unionstransitering har slutförts korrekt. *Förordning 2017/989*.

Underavsnitt 6 – Förenklingar som används vid förfarandet för unionstransitering

Artikel 313 – Förenklingarnas territoriella tillämpningsområde

(Artikel 233.4 [333] a, b, c och e i kodexen)

[1413] 1. De förenklingar som avses i artikel 233.4 a och c i kodexen ska endast tillämpas på unionstransiteringar som inleds i den medlemsstat där tillståndet till förenklingarna beviljats.

2. Den förenkling som avses i artikel 233.4 b i kodexen ska endast tillämpas på unionstransiteringar som slutförs i den medlemsstat där tillståndet till förenklingen beviljats.

3. Den förenkling som avses i artikel 233.4 e i kodexen ska endast tillämpas i de medlemsstater som anges i tillståndet till förenklingen. *Förordning 2017/989*.

Artikel 314 – Godkända avsändares hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering

(Artikel 233.4 a [333] i kodexen)

[1414] 1. En godkänd avsändare som avser att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering ska inge en transiteringsdeklaration till avgångstullkontoret. Den godkände avsändaren får inte inleda förfarandet för unionstransitering förrän den tidsfrist som anges i det tillstånd som avses i artikel 233.4 a i kodexen löpt ut.

2. Den godkände avsändaren ska föra in följande uppgifter i det elektroniska transiteringssystemet.

a) Färdvägen, om en färdväg har föreskrivits i enlighet med artikel 298.

b) Den tidsfrist som fastställts i enlighet med artikel 297 i denna förordning inom vilken varorna ska anmälas till destinationstullkontoret.

c) Antalet förseglingar och de individuella förseglingsidentifieringarna, i tillämpliga fall.

3. Den godkände avsändaren får skriva ut ett transiteringsföljedokument eller ett transiteringsföljedokument med säkerhetsuppgifter först efter att ha mottagit underrättelse om varornas frigörande för förfarandet för unionstransitering från avgångstullkontoret. Till de respektive datum då uppgraderingen av det nya datoriserade transiteringssystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas, ska dock den godkände avsändaren skriva ut dessa dokument. *Förordning 2017/989*.

Artikel 315 – Formaliteter för varor som befordras inom ramen för förfarandet för unionstransitering och som mottas av en godkänd mottagare

(Artikel 233.4 b [333] i kodexen)

[1415] 1. När varorna ankommer till en plats som anges i tillståndet enligt artikel 233.4 b i kodexen ska den godkände mottagaren

a) omedelbart meddela destinationstullkontoret varornas ankomst och eventuella oegentligheter eller händelser som ägt rum under transporten,

b) lossa varorna först efter det att destinationstullkontoret gett tillstånd till det,

c) efter lossningen utan dröjsmål ange resultaten av inspektioner och annan relevant information angående lossningen i sin bokföring,

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

d) meddela destinationstullkontoret resultaten av inspektionen av varorna och eventuella oegentligheter senast tredje dagen efter den dag då denne fått tillstånd att lossa varorna.

2. När destinationstullkontoret har fått meddelandet om att varorna ankommit till den godkände mottagarens anläggningar ska det meddela avgångstullkontoret att varorna ankommit.

3. När destinationstullkontoret har fått resultaten av inspektionen av varorna enligt punkt 1 d, ska det sända kontrollresultatet till avgångstullkontoret senast den sjätte dagen efter den dag då varorna levererats till den godkände mottagaren.

Artikel 316 – Slutförande av förfarandet för unionstransitering för varor som mottagits av en godkänd mottagare

(Artikel 233.4 b [333] i kodexen)

[1416] 1. Den person som är ansvarig för förfarandet ska anses ha fullgjort sina skyldigheter och transiteringsförfarandet anses ha slutförts i enlighet med artikel 233.2 i kodexen, när varorna har uppvisats för den godkände mottagaren i oförändrat skick i enlighet med artikel 233.4 b i kodexen på den plats som anges i tillståndet inom den tidsfrist som fastställts i enlighet med artikel 297.1 i denna förordning.

2. På fraktförarens begäran ska den godkände mottagaren utfärda ett kvitto som intygar att varorna ankommit till den plats som anges i tillståndet enligt artikel 233.4 b i kodexen och som innehåller en hänvisning till MRN för unionstransiteringen. Kvittot ska upprättas på det formulär som beskrivs i bilaga 72–03 [1538].

Artikel 317 – Formaliteter för användning av förseglingar av en särskild typ

(Artikel 233.4 c [333] i kodexen)

[1417] 1. Förseglingar av en särskild typ ska uppfylla kraven i artikel 301.1 i denna förordning.

Om förseglingarna har certifierats av ett behörigt organ i enlighet med den internationella ISO-standard 17712:2013 ”Freight containers – Mechanical Seals” ska de anses uppfylla dessa krav.

Vid containertransport ska förseglingar med egenskaper som medför hög säkerhet användas i största möjliga utsträckning.

2. En försegling av en särskild typ ska vara märkt med någondera av följande uppgifter:

a) Namnet på den person som i enlighet med artikel 233.4 c i kodexen fått tillstånd att använda den.

b) En motsvarande förkortning eller kod på grundval av vilken tullmyndigheten i avgångsmedlemsstaten kan identifiera den berörda personen.

3. Den person som är ansvarig för förfarandet ska anteckna antalet förseglingar av en särskild typ och deras individuella förseglingsidentifieringar i transiteringsdeklarationen och ska anbringa förseglingarna senast när varorna frigörs för förfarandet för unionstransitering.

Artikel 318 – Tullövervakning för användning av förseglingar av en särskild typ

(Artikel 233.4 c [333] i kodexen)

[1418] Tullmyndigheten ska göra följande:

a) Underrätta kommissionen och tullmyndigheterna i de övriga medlemsstaterna om förseglingar av en särskild typ som är i bruk och om förseglingar av en särskild

typ som den har beslutat att inte godkänna på grund av oegentligheter eller tekniska brister.

b) Granska de förseglingar av en särskild typ som den har godkänt och som är i bruk, när den får kännedom om att en annan myndighet har beslutat att inte godkänna en viss försegling av en särskild typ.

c) Genomföra ett samråd i syfte att nå fram till en gemensam bedömning.

d) Övervaka hur personer som beviljats tillstånd enligt artikel 197 [797] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 använder förseglingar av en särskild typ.

Vid behov får kommissionen och medlemsstaterna i samförstånd med varandra upprätta ett gemensamt numreringsystem samt införa bestämmelser om användning av gemensamma säkerhetsegenskaper och tekniker.

Artikel 319 – Samråd före beviljande av tillstånd att använda ett elektroniskt transportdokument som transiteringsdeklaration för luft- eller sjötransporter (Artikel 22 [122] i kodexen)

[1419] Efter att ha undersökt om villkoren i artikel 191 [791] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 och villkoren i artikel 199 [799] i den förordningen när det gäller lufttransporter eller i artikel 200 [800] i den förordningen när det gäller sjötransporter för tillstånd är uppfyllda, ska den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut samråda med tullmyndigheterna vid avgångs- och destinationsflygplatserna i händelse av lufttransport eller tullmyndigheterna vid avgångs- och destinationshamnarna i händelse av sjötransport.

Tidsfristen för samrådet ska fastställas till 45 dagar från meddelandet enligt artikel 14 från den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut om de villkor och kriterier som behöver granskas av den konsulterade tullmyndigheten. *Förordning 2017/989*.

Artikel 320 – Formaliteter för användning av ett elektroniskt transportdokument som transiteringsdeklaration för luft- eller sjötransporter (Artikel 233.4 e [333] i kodexen)

[1420] 1. Varorna ska frigöras för förfarandet för unionstransitering när uppgifterna i det elektroniska transportdokumentet har gjorts tillgängliga för avgångstullkontoret vid flygplatsen i händelse av lufttransport eller för avgångstullkontoret vid hamnen i händelse av sjötransport på det sätt som anges i tillståndet.

2. Om varorna ska hänföras till förfarandet för unionstransitering ska den person som är ansvarig för förfarandet ange tillämpliga koder intill samtliga poster i det elektroniska transportdokumentet.

3. Förfarandet för unionstransitering ska slutföras när varorna anmäls till destinationstullkontoret vid flygplatsen i händelse av lufttransport eller till destinationstullkontoret vid hamnen i händelse av sjötransport, och uppgifterna i det elektroniska transportdokumentet har gjorts tillgängliga för detta tullkontor på det sätt som anges i tillståndet.

4. Den person som är ansvarig för förfarandet ska omedelbart meddela avgångs- och destinationstullkontoret alla överträdelse och oegentligheter.

5. Förfarandet för unionstransitering ska anses vara avslutat såvida inte tullmyndigheterna har mottagit uppgifter om eller har fastställt att förfarandet inte har slutförts korrekt.

*Underavsnitt 7 – Transport av varor via fasta transportinstallationer***Artikel 321 – Transport via fasta transportinstallationer och tillämpning av förfarandet för unionstransitering**

(Artiklarna 226.3 [326] a och 227.2 a [327] i kodexen)

[1421] 1. När varor som transporteras via fasta transportinstallationer förs in i unionens tullområde via en sådan installation ska dessa varor anses hänföras till förfarandet för unionstransitering när de ankommer till detta område.

2. När varorna redan finns i unionens tullområde och transporteras via fasta transportinstallationer ska dessa varor anses hänföras till förfarandet för unionstransitering när de placeras i den fasta transportinstallationen.

3. Vid tillämpning av förfarandet för unionstransitering när varor transporteras via fasta transportinstallationer ska den person som är ansvarig för förfarandet vara, i det fall som avses i punkt 1, driftsansvarig för den fasta transportinstallationen och etablerad i den medlemsstat genom vars territorium varorna förs in i unionens tullområde eller, i det fall som avses i punkt 2, driftsansvarig för den fasta transportinstallationen i den medlemsstat där befordran inleds.

Den person som är ansvarig för förfarandet och tullmyndigheten ska enas om metoderna för tullens övervakning av de transporterade varorna.

4. Vid tillämpning av artikel 233.3 [333] i kodexen ska den driftsansvarige för en fast transportinstallation som är etablerad i en medlemsstat genom vars territorium varorna transporteras via den fasta transportinstallationen anses vara fraktförare.

5. Förfarandet för unionstransitering ska anses ha slutförts när en lämplig registrering görs i mottagarens eller den driftsansvariges affärsbokföring om att de varor som transporterats via den fasta transportinstallationen

- a) har ankommit till mottagarens anläggning,
- b) har tagits emot i mottagarens distributionsnät, eller
- c) har lämnat unionens tullområde.

Kapitel 4 – Särskild användning**Avsnitt 1 – Tillfällig införsel****Artikel 322 – Avslutande av förfarandet för tillfällig införsel för transportmedel på räls, lastpallar och containrar**

(Artikel 215 [315] i kodexen)

[1422] 1. När det gäller transportmedel på räls som används gemensamt enligt ett avtal mellan unionsfraktförare och icke-unionsfraktförare som tillhandahåller transporttjänster på räls, kan förfarandet för tillfällig införsel avslutas när transportmedel på räls av samma typ eller av samma värde som de som ställts till förfogande för en person som är etablerad i unionens tullområde exporteras eller återexporteras.

2. När det gäller lastpallar kan förfarandet för tillfällig införsel avslutas när lastpallar av samma typ eller av samma värde som de som hänfördes till förfarandet exporteras eller återexporteras.

3. När det gäller containrar avslutas förfarandet för tillfällig införsel i enlighet med konventionen om tullbehandling av poolcontainrar i internationell trafik när containrar av samma typ eller av samma värde som de som hänfördes till förfarandet exporteras eller återexporteras. *Rättelse, EUT L 101, 2017.*

Artikel 323 – Särskilt avslutande för varor som är avsedda för evenemang eller försäljning

(Artikel 215 [315] i kodexen)

[1423] Vid avslutande av förfarandet för tillfällig införsel för varor som avses i artikel 234.1 [834] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, med undantag av varor som avses i artikel 1.1 i direktiv 2008/118/EG (Skatter m.m./Skatter m.m. [2201]), ska deras konsumtion, förstörelse eller gratis utlämning till allmänheten vid evenemanget anses som återexport, förutsatt att deras kvantitet motsvarar typen av evenemang, antalet besökare och i vilken grad den person som är ansvarig för förfarandet deltar i evenemanget.

Kapitel 5 – Förädling**Aktiv förädling****Artikel 324 – Särskilda fall av avslutande av förfarandet för aktiv förädling IM/EX**

(Artikel 215 [315] i kodexen)

[1424] 1. Vid avslutande av förfarandet för aktiv förädling IM/EX ska följande anses som återexport:

a) Leverans av de förädlade produkterna till personer som är berättigade till befrielse från importtullar enligt Wienkonventionen av den 18 april 1961 om diplomatiska förbindelser, Wienkonventionen av den 24 april 1963 om konsulära förbindelser eller New York-konventionen av den 16 december 1969 om särskilda uppdrag enligt artikel 128.1 a i rådets förordning (EG) nr 1186/2009 (Skatter m.m./Tullfrihet m.m. [228]).

b) Leverans av de förädlade produkterna till andra länders väpnade styrkor vilka är stationerade på en medlemsstats territorium, om denna medlemsstat beviljar särskild befrielse från importtull enligt artikel 131.1 i förordning (EG) nr 1186/2009 (Skatter m.m./Tullfrihet m.m. [231]).

c) Leverans av luftfartyg.

d) Leverans av rymdfarkoster och därtill hörande utrustning:

e) Leverans av primära förädlade produkter för vilka importtullen 'erga omnes' är 'fri' eller för vilka ett intyg om auktoriserat underhåll/tillverkning (Easa-blankett 1) eller ett likvärdigt intyg som avses i artikel 2 i rådets förordning (EU) 2018/581 (Skatter m.m./Tullfrihet m.m. [682]) har utfärdats.

f) Bortskaffande enligt relevanta bestämmelser av sekundära förädlade produkter vars förstöring under tullens övervakning är förbjuden av miljöskäl.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas i följande fall:

a) När icke-unionsvaror som hänförts till förfarandet för aktiv förädling IM/EX skulle omfattas av en jordbrukspolitisk eller handelspolitisk åtgärd, en preliminär eller slutgiltig antidumpningstull, utjämningsstull, en skyddsåtgärd eller en tilläggstull till följd av ett upphävande av medgivanden om de deklarerades för övergång till fri omsättning.

b) När en tullskuld skulle uppkomma i enlighet med artikel 78.1 [178] i kodexen för icke-ursprungsvaror som hänförts till förfarandet för aktiv förädling IM/EX, om tillståndshavaren avser att återexportera de förädlade produkterna.

3. I fråga om punkt 1 c ska övervakningstullkontoret tillåta att förfarandet för aktiv förädling IM/EX avslutas när de varor som hänförts till förfarandet för första gången har använts för tillverkning, reparation inklusive underhåll, ändring eller ombyggnad

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

av luftfartyg eller av delar till dessa luftfartyg, på villkor att bokföringen hos den person som är ansvarig för förfarandet gör det möjligt att kontrollera att förfarandet tillämpas och används korrekt.

4. I fråga om punkt 1 d ska övervakningstullkontoret tillåta att förfarandet för aktiv förädling IM/EX avslutas när de varor som hänförts till förfarandet för första gången har använts för tillverkning, reparation inklusive underhåll, ändring eller ombyggnad av satelliter, bärraketer till dessa, markstationsutrustning och delar därtill som hör till systemen i fråga, på villkor att bokföringen hos den person som är ansvarig för förfarandet gör det möjligt att kontrollera att förfarandet tillämpas och används korrekt.

5. I fråga om punkt 1 e ska övervakningstullkontoret tillåta att förfarandet för aktiv förädling IM/EX avslutas när de varor som hänförts till förfarandet för första gången har använts i förädlingsprocesser som avser de levererade förädlade produkterna eller delar av dessa, på villkor att bokföringen hos den person som är ansvarig för förfarandet gör det möjligt att kontrollera att förfarandet tillämpas och används korrekt.

6. I fråga om punkt 1 f ska den person som är ansvarig för förfarandet för aktiv förädling bevisa att ett avslutande av förfarandet för aktiv förädling IM/EX enligt normala bestämmelser antingen är omöjligt eller oekonomiskt. *Förordning 2019/1394*.

Artikel 325 – Förädlade produkter eller varor som anses ha övergått till fri omsättning

(Artikel 215 [315] i kodexen)

[1425] 1. När det i ett tillstånd till ett förfarande för aktiv förädling IM/EX anges att förädlade produkter eller varor som hänförts till detta förfarande anses ha övergått till fri omsättning om de inte har hänförts till ett påföljande tullförfarande eller återexporterats när tiden för avslutande av förfarandet löpt ut, ska tulldeklarationen för övergång till fri omsättning anses ha ingetts och godtagits och ett frigörande ha beviljats den dag då tiden för avslutande av förfarandet löper ut.

2. I de fall som avses i punkt 1 ska de produkter eller varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling IM/EX bli unionsvaror när de släpps ut på marknaden.

Avdelning VIII – Varor som förs ut ur unionens tullområde

Kapitel 1 – Formaliteter inför utförsel av varor

Artikel 326 – Elektroniskt system för utförsel

(Artikel 16.1 [116] i kodexen)

[1426] För behandling och utbyte av uppgifter som avser utförsel av varor ut ur unionens tullområde ska ett elektroniskt system som inrättats för det ändamålet enligt artikel 16.1 i kodexen användas.

Första stycket i denna artikel ska tillämpas från och med de respektive datum då det automatiserade exportsystem enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU börjar användas.

Artikel 327 – Varor som inte omfattas av en deklaration före avgång

(Artikel 267 [367] i kodexen)

[1427] Om det konstateras att varor som är avsedda att föras ut ur unionens tullområde inte omfattas av en deklaration före avgång, och utom i de fall då en befrielse från skyldigheten att inge en sådan deklaration beviljats, ska utförelsen av varorna förutsätta att en sådan deklaration inges.

Artikel 328 – Riskanalys

(Artikel 264 [364] i kodexen)

[1428] 1. En riskanalys ska utföras före frigörandet av varorna inom en tidsfrist som motsvarar perioden mellan utgången av tidsfristen för ingivande av en deklaration före avgång enligt artikel 244 [844] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 och lastningen eller utförelsen av varorna, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Om en befrielse från skyldigheten att inge en deklaration före avgång enligt artikel 245 [845] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 tillämpas, ska en riskanalys utföras när varorna anmäls, på grundval av den tulldeklaration eller deklaration om återexport som omfattar dessa varor eller, om sådana inte finns tillgängliga, på grundval av andra tillgängliga uppgifter om varorna.

Kapitel 2 – Formaliteter vid utförelse av varor**Artikel 329 – Fastställande av utförelsetullkontor**

(Artikel 159.3 [259] i kodexen)

[1429] 1. Utom när punkterna 2–7 är tillämpliga ska utförelsetullkontoret vara det tullkontor som är behörigt för den plats från vilken varorna lämnar unionens tullområde för en destination utanför detta område.

2. I fråga om varor som lämnar unionens tullområde via fasta transportinstallationer ska exporttullkontoret vara utförelsetullkontor.

3. Om varorna lastas i en hamn på ett fartyg som inte ska trafikera en reguljär fartygslinje som avses i artikel 120 [720] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 och om transporten ska ske till en destination utanför unionens tullområde, ska utförelsetullkontoret vara det tullkontor som är behörigt för den plats där varorna lastas på detta fartyg.

4. Om punkt 3 inte är tillämplig och varorna lastas på ett fartyg eller ett luftfartyg utan någon efterföljande omlastning och om transporten ska ske sjövägen eller med flyg till en destination utanför unionens tullområde, ska utförelsetullkontoret vara det tullkontor som är behörigt för den plats där varorna lastas på detta fartyg eller luftfartyg.

5. Om varorna, efter att ha frigjorts för export, hänförs till ett förfarande för extern transitering, ska utförelsetullkontoret vara avgångstullkontoret för transiteringen.

6. Om varorna, efter att ha frigjorts för export, hänförs till ett annat transiteringsförfarande än ett förfarande för extern transitering, ska utförelsetullkontoret vara avgångstullkontoret för transiteringen, förutsatt att endera av följande villkor är uppfyllt:

a) Destinationstullkontoret för transiteringen är beläget i ett land som omfattas av gemensam transitering.

b) Destinationstullkontoret för transiteringen är beläget vid gränsen till unionens tullområde och varorna förs ut ur detta tullområde efter att ha passerat genom ett land eller territorium som är beläget utanför unionens tullområde.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

7. På begäran ska utförseltullkontoret vara det tullkontor som är behörigt för den plats där järnvägsbolag, postoperatörer, lufttrafikföretag eller rederier övertar varorna för att inom ramen för ett enda transportavtal transportera dem ut ur unionens tullområde, förutsatt att varorna ska lämna unionens tullområde med järnväg, post eller flyg eller sjövägen.

7a. Senast från och med den dag då det automatiserade exportsystem som avses i bilagan till genomförandebeslut (EU) 2016/578 införs ska punkterna 6 och 7 inte tillämpas i de fall unionsvaror som ingår i en kategori som förtecknas i artikel 1.1 i direktiv 2008/118/EG exporteras.

Senast från och med den dag då det automatiserade exportsystem som avses i bilagan till genomförandebeslut (EU) 2016/578 införs ska punkt 7 inte tillämpas i de fall icke-unionsvaror återexporteras.

8. Punkten har upphört att gälla enligt förordning 2017/989.

9. När en anmälan om återexport ska inges i enlighet med artikel 274.1 [374] i kodexen ska utförseltullkontoret vara det tullkontor som är behörigt för den plats där varorna befinner sig i frizonen eller i tillfällig lagring. *Förordning 2019/1394*.

Artikel 330 – Kommunikation mellan exporttullkontor och utförseltullkontor

(Artikel 267.1 [367] i kodexen)

[1430] Utom när en tulldeklaration inges i form av en registrering i deklarantens bokföring enligt artikel 182 [282] i kodexen ska exporttullkontoret, när varorna frigörs, översända uppgifterna för exportdeklarationen till det deklarerade utförseltullkontoret. Dessa uppgifter ska baseras på de, vid behov ändrade, data som hämtas från exportdeklarationen.

Artikel 331 – Anmälan av varor till utförseltullkontoret

(Artikel 267 [367] i kodexen)

[1431] 1. Den person som anmäler varorna vid utförsel ska vid tidpunkten för anmälan av varorna till utförseltullkontoret ange följande:

a) MRN för deklarationen för export eller återexport.

b) Eventuella avvikelser mellan de varor som har deklarerats och frigjorts för export och de som anmälts, inbegripet fall där varorna har ompaketerats eller lastats i containrar innan de anmäls till utförseltullkontoret.

c) Om endast en del av de varor som omfattas av en deklaration för export eller återexport anmäls, ska den person som anmäler varorna också ange kvantiteten varor som faktiskt anmäls.

Om dessa varor anmäls i förpackningar eller i containrar ska dock denna person anmäla antalet förpackningar och, om varorna lastats i containrar, containernumren.

2. Varor som deklarerats för export eller återexport får anmälas till ett annat utförseltullkontor än det som anges i deklarationen för export eller återexport. Om det faktiska utförseltullkontoret är beläget i en annan medlemsstat än den som ursprungligen deklarerats, ska detta tullkontor begära uppgifterna för deklarationen för export eller återexport från exporttullkontoret. *Förordning 2017/989*.

Artikel 332 – Formaliteter vid utförsel av varor

(Artikel 267 [367] i kodexen)

[1432] 1. När varor som ska föras ut ur unionens tullområde är föremål för tullkontroller, ska utförseltullkontoret undersöka varorna på grundval av de uppgifter som mottagits från exporttullkontoret.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

2. Om den person som anmäler varorna uppger, eller utförseltullkontoret upptäcker, att en del av de varor som deklarerats för export, återexport eller passiv förädling saknas när de anmäls till utförseltullkontoret ska detta tullkontor underrätta exporttullkontoret om de varor som saknas.

3. Om den person som anmäler varorna uppger, eller utförseltullkontoret upptäcker, att en del av de varor som anmäls till utförseltullkontoret överstiger den kvantitet varor som deklarerats för export, återexport eller passiv förädling ska detta tullkontor neka utförsel av de överskjutande varorna tills en deklaration för export eller återexport har ingetts för dem. Denna deklaration för export eller återexport får inges till utförseltullkontoret.

4. Om den person som anmäler varorna uppger, eller utförseltullkontoret upptäcker, att det finns en avvikelse i beskaffenheten för de varor som deklarerats för export, återexport eller passiv förädling jämfört med dem som anmäls till utförseltullkontoret, ska utförseltullkontoret neka utförsel av de varorna tills en deklaration för export eller återexport har ingetts för dem samt underrätta exporttullkontoret. Denna deklaration för export eller återexport får inges till utförseltullkontoret.

5. Fraktföraren ska anmäla varornas utförsel till utförseltullkontoret genom att lämna samtliga följande uppgifter:

a) Det unika referensnumret för sändningen eller referensnumret för transportdokumentet.

b) Om varorna anmäls i förpackningar eller i containrar, antalet förpackningar och, om varorna lastats i containrar, containernumren.

c) MRN för deklarationen för export eller för återexport, i tillämpliga fall.

Den skyldighet som avses i första stycket ska inte gälla i den mån dessa uppgifter finns tillgängliga för tullmyndigheterna via befintliga kommersiella informationssystem eller informationssystem som används av hamnar eller inom transportbranschen, eller i en situation som täcks av artikel 329.7.

6. Vid tillämpning av punkt 5 ska den person som överlämnar varorna till fraktföraren till denne lämna de uppgifter som avses i den punkten.

Fraktförare får lasta varorna för transport ut ur unionens tullområde om de uppgifter som avses i punkt 5 är tillgängliga för dem. *Förordning 2019/1394*.

Artikel 333 – Övervakning av varor som frigörs för utförsel och utbyte av uppgifter mellan tullkontor

(Artikel 267 [367] i kodexen)

[1433] 1. När varor har frigjorts för utförsel ska utförseltullkontoret övervaka dem tills de förs ut ur unionens tullområde.

2. När utförseltullkontoret är ett annat än exporttullkontoret ska utförseltullkontoret underrätta exporttullkontoret om varornas utförsel senast arbetsdagen efter den dag då varorna har lämnat unionens tullområde.

I de fall som avses i artikel 329.3–329.7 i denna förordning ska dock tidsfristen för utförseltullkontoret att underrätta exporttullkontoret om varornas utförsel vara följande:

a) I de fall som avses i artikel 329.3 och 329.4, senast arbetsdagen efter den dag då det fartyg eller luftfartyg på vilket varorna har lastats har lämnat lastningshamnen eller lastningsflygplatsen.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

b) I de fall som avses i artikel 329.5, senast arbetsdagen efter den dag då varorna har hänförs till förfarandet för extern transitering.

c) I de fall som avses i artikel 329.6, senast arbetsdagen efter den dag då transiteringsförfarandet har avslutats.

d) I de fall som avses i artikel 329.7, senast arbetsdagen efter den dag då varorna har tagits över inom ramen för ett enda transportavtal.

3. När utförseltullkontoret är ett annat än exporttullkontoret och utförsel av varorna nekas, ska utförseltullkontoret underrätta exporttullkontoret senast arbetsdagen efter den dag då utförsel av varorna har nekats.

4. När varor som omfattas av en deklaration för export eller återexport befordras till ett utförseltullkontor och därefter lämnar unionens tullområde i mer än en sändning på grund av oförutsedda omständigheter, ska utförseltullkontoret underrätta exporttullkontoret om varornas utförsel först när samtliga varor har lämnat unionens tullområde.

5. Under oförutsedda omständigheter, när varor som omfattas av en deklaration för export eller återexport befordras till ett utförseltullkontor och därefter lämnar unionens tullområde via fler än ett utförseltullkontor, får vem som helst av de personer som avses i artikel 267.2 [367] i kodexen begära att det utförseltullkontor där varorna först anmäldes underrättar det eller de övriga utförseltullkontor från vilka en del av varorna kommer att lämna unionens tullområde. Varje utförseltullkontor ska övervaka den fysiska utförseln av de varor som lämnar unionens tullområde från det kontoret. De efterföljande utförseltullkontoren ska underrätta det första utförseltullkontoret om de varor som har lämnat unionens tullområde från respektive kontor. Det första utförseltullkontoret och det eller de efterföljande utförseltullkontoren ska utbyta denna information med varandra enligt överenskommelse och utanför ramen för det automatiserade exportsystem som avses i bilagan [321] till genomförandebeslut (EU) 2016/578. Det första utförseltullkontoret ska underrätta exporttullkontoret när samtliga varor har lämnat unionens tullområde.

6. När varor ska lämna unionens tullområde i det fall som avses i artikel 329.7 i denna förordning, ska fraktföraren på begäran av de behöriga tullmyndigheterna vid platsen för utförsel lämna information om dessa varor. Denna information ska bestå av något av följande: a) MRN för exportdeklarationen.

b) En kopia av det enda transportavtalet för de berörda varorna.

c) Det unika referensnumret för sändningen eller referensnumret för transportdokumentet och när varorna anmäls i förpackningar eller i containrar, antalet förpackningar och, om varorna lastats i containrar, containernumren.

7. Genom undantag från punkt 2 andra stycket b och c i denna artikel och till de respektive datum då det automatiserade exportsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut (EU) 2016/578 införs, i de fall som avses i artikel 329.5 och 329.6 i denna förordning, ska utförseltullkontorets tidsfrist för att underrätta exporttullkontoret om varornas utförsel vara den första arbetsdagen efter den dag då varorna hänförs till det förfarandet för transitering eller lämnar unionens tullområde eller förfarandet för transitering avslutas. *Förordning 2019/1394.*

Artikel 334 – Intyg över utförsel av varor

(Artikel 267 [367] i kodexen)

[1434] 1. Exporttullkontoret ska för deklaranten eller exportören intyga varornas utförsel i följande fall:

a) När detta tullkontor har informerats av utförseltullkontoret om utförseln av varorna.

b) När detta tullkontor är detsamma som utförseltullkontoret och varorna har förts ut.

c) När detta tullkontor anser att den bevisning som lagts fram i enlighet med artikel 335.4 i denna förordning är tillräcklig.

2. När exporttullkontoret har intygat utförseln av varorna i enlighet med punkt 1 c ska det underrätta utförseltullkontoret om detta.

Artikel 335 – Efterlysningsförfarande

(Artikel 267 [367] i kodexen)

[1435] 1. Om exporttullkontoret efter 90 dagar från frigörandet av varor för export inte har informerats om varornas utförsel får det begära att deklaranten meddelar vilken dag varorna har lämnat unionens tullområde och från vilket utförseltullkontor detta har skett.

2. Deklaranten får på eget initiativ meddela exporttullkontoret vilka dagar varorna har lämnat unionens tullområde och från vilka utförseltullkontor detta har skett.

3. Om deklaranten lämnar uppgifter till exporttullkontoret i enlighet med punkt 1 eller 2 får denne begära att exporttullkontoret intygar utförseln. I detta syfte ska exporttullkontoret begära uppgifter om varornas utförsel från utförseltullkontoret, som ska svara inom tio dagar.

Om utförseltullkontoret inte svarar inom denna tidsfrist ska exporttullkontoret underrätta deklaranten om detta.

4. Om exporttullkontoret underrättar deklaranten om att utförseltullkontoret inte har svarat inom den tidsfrist som avses i punkt 3 kan deklaranten för exporttullkontoret uppvisa bevisning för att varorna har lämnat unionens tullområde.

Denna bevisning kan särskilt lämnas på ett av följande sätt eller genom en kombination av dem:

a) En kopia av en packsedel som undertecknats eller bestyrkts av mottagaren utanför unionens tullområde.

b) Ett bevis på betalning.

c) En faktura.

d) En packsedel.

e) Ett dokument som undertecknats eller bestyrkts av den ekonomiska aktör som fört varorna ut ur unionens tullområde.

f) Ett dokument som behandlas av tullmyndigheten i en medlemsstat eller ett tredjeland i enlighet med de regler och förfaranden som gäller i den medlemsstaten eller det landet.

g) Ekonomiska aktörers bokföring av varor som levererats till fartyg, luftfartyg eller offshoreanläggningar.

Kapitel 3 – Export och återexport

Artikel 336 – Deklaration för export eller återexport för varor i flera sändningar

(Artikel 162 [262] i kodexen)

[1436] När varor är avsedda att föras ut ur unionens tullområde i mer än en sändning ska varje enskild sändning omfattas av en separat deklARATION för export eller återexport.

Artikel 337 – Ingivande i efterhand av en deklARATION för export eller återexport

(Artiklarna 162 [262] och 267 [367] i kodexen)

[1437] 1. Om en deklARATION för export eller återexport krävts men varorna har förts ut ur unionens tullområde utan en sådan deklARATION, ska exportören inge en deklARATION för export eller återexport i efterhand. Denna deklARATION ska inges till det tullkontor som är behörigt för den plats där exportören är etablerad. Detta tullkontor ska intyga varornas utförelse för exportören, förutsatt att ett frigörande skulle ha beviljats om deklARATIONEN hade ingetts innan varorna fördes ut ur unionens tullområde och det har bevisning för att varorna har lämnat unionens tullområde.

2. Om unionsvaror som varit avsedda för återimport har lämnat unionens tullområde men inte längre är avsedda att återimporteras, och en annan typ av tulldeklARATION skulle ha använts om det inte fanns någon avsikt att återimportera varorna, får exportören inge en exportdeklARATION i efterhand, som ersätter den ursprungliga deklARATIONEN, till exporttullkontoret. Detta tullkontor ska intyga utförelsen av varorna för exportören.

Om unionsvaror har lämnat unionens tullområde upptagna i en ATA- och CPD-carnet ska dock exporttullkontoret intyga varornas utförelse för exportören, förutsatt att kupongen och talongen för återimport i ATA- och CPD-carneten ogiltigförklaras.

Artikel 338 – Ingivande av en deklARATION om återexport för varor som omfattas av en ATA- och CPD-carnet

(Artikel 159.3 [259] i kodexen)

[1438] Det behöriga tullkontoret för återexport av varor som omfattas av en ATA- och CPD-carnet ska, utöver de tullkontor som avses i artikel 221.2 i denna förordning, vara utförelsetullkontoret.

Artikel 339 – Användning av en ATA- och CPD-carnet som exportdeklARATION

(Artikel 162 [262] i kodexen)

[1439] 1. En ATA- och CPD-carnet ska betraktas som en exportdeklARATION om carneten har utfärdats i en medlemsstat som är part i ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen och påtecknas och garanteras av en sammanslutning som är etablerad i unionen och som utgör en del av en garanterande kedja enligt definitionen i artikel 1 d i bilaga A till Istanbulkonventionen.

2. ATA- eller CPD-carneten ska inte användas som exportdeklARATION för unionsvaror om

a) varorna omfattas av exportformaliteter i syfte att erhålla bidrag vid export inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna,

b) de varor som kommer från interventionslager omfattas av åtgärder för kontroll av användningen eller destinationen, och har genomgått tullformaliteter för export till

områden utanför unionens tullområde inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken,

c) varorna berättigar till återbetalning eller eftergift av importtullar på villkor att de exporteras från unionens tullområde,

d) varorna befordras enligt ett uppskovsförfarande inom unionens territorium enligt direktiv 2008/118/EG (Skatter m.m./Skatter m.m. [2201] o.f.), utom när bestämmelserna i artikel 30 i det direktivet (Skatter m.m./Skatter m.m. [2230]) är tillämpliga.

3. När en ATA-carnet används som exportdeklaration ska exporttullkontoret fullgöra följande formaliteter:

a) Kontrollera att de uppgifter som lämnats i fälten A–G i exportkupongen överensstämmer med de varor som är upptagna i carneten.

b) Om tillämpligt fylla i fältet med rubriken ”Intyg av tullmyndigheterna” på omslaget till carneten.

c) Fylla i talongen och fält H i exportkupongen.

d) Ange exporttullkontoret i fält H b i kupongen för återimport.

e) Behålla exportkupongen.

4. När exporttullkontoret inte är samma tullkontor som utförseltullkontoret ska exporttullkontoret fullgöra de i punkt 3 angivna formaliteterna, men det ska inte fylla i fält 7 på talongen, vilket ska fyllas i av utförseltullkontoret.

5. De tidsfrister för återimport av varor som exporttullkontoret fastställt i fält H b i exportkupongen får inte överskrida giltighetstiden för carneten.

Artikel 340 – Varor som frigjorts för export eller återexport och som inte lämnar unionens tullområde

(Artikel 267 [367] i kodexen)

[1440] 1. Om varor som frigjorts för export eller återexport inte längre är avsedda att föras ut ur unionens tullområde ska deklaranterna omedelbart informera exporttullkontoret om detta.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska den person som för bort varorna från utförseltullkontoret för att transportera dem till en plats inom unionens tullområde, om varorna redan anmälts till utförseltullkontoret, underrätta utförseltullkontoret om att varorna inte kommer att föras ut ur unionens tullområde och ange MRN för deklarationen för export eller återexport.

3. Om, i de fall som avses i artikel 329.5, 329.6 och 329.7 i denna förordning, en ändring av transportavtalet har som följd att en transport som skulle ha avslutats utanför unionens tullområde i stället avslutas innanför detta, ska företagen eller myndigheterna i fråga underrätta utförseltullkontoret om denna ändring och får genomföra det ändrade avtalet endast om det tullkontoret ger tillstånd till detta i förväg.

3a. Senast från och med den dag då det automatiserade exportsystem (AES) som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut (EU) 2016/578 införs, i de fall som avses i punkterna 2 och 3, ska utförseltullkontoret underrätta exporttullkontoret om att varorna inte förts ut ur unionens tullområde.

4. Om en deklaration för export eller återexport ogiltigförklaras i enlighet med artikel 248 [848] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, ska exporttullkontoret underrätta deklaranterna och det deklarerade utförseltullkontoret om detta. *Förordning 2019/1394.*

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

Kapitel 4 – Summarisk utförseldeklaration

Artikel 341 – Åtgärder som ska vidtas vid mottagande av en summarisk utförseldeklaration

(Artikel 271 [371] i kodexen)

[1441] Det tullkontor där den summariska utförseldeklarationen inges i enlighet med artikel 271.1 i kodexen ska

- a) registrera den summariska utförseldeklarationen omedelbart när den mottas,
- b) tillhandahålla deklaranten ett MRN,
- c) i tillämpliga fall frigöra varorna för utförsel från unionens tullområde.

Artikel 342 – Varor för vilka en summarisk utförseldeklaration har ingetts men som inte lämnar unionens tullområde

(Artikel 174 [274] i kodexen)

[1442] Om varor för vilka en summarisk utförseldeklaration har ingetts inte längre är avsedda att föras ut ur unionens tullområde ska den person som för bort varorna från utförseltullkontoret för att transportera dem till en plats inom detta område underrätta utförseltullkontoret om att varorna inte kommer att föras ut ur unionens tullområde och ange MRN för den summariska utförseldeklarationen.

Kapitel 5 – Anmälan om återexport

Artikel 343 – Åtgärder som ska vidtas vid mottagande av en anmälan om återexport

(Artikel 274 [374] i kodexen)

[1443] Utförseltullkontoret ska

- a) registrera anmälan om återexport omedelbart när den mottas,
- b) tillhandahålla deklaranten ett MRN,
- c) i tillämpliga fall frigöra varorna för utförsel från unionens tullområde.

Artikel 344 – Varor för vilka en anmälan om återexport har ingetts men som inte lämnar unionens tullområde

(Artikel 174 [274] i kodexen)

[1444] Om varor för vilka en anmälan om återexport har ingetts inte längre är avsedda att föras ut ur unionens tullområde ska den person som för bort varorna från utförseltullkontoret för att transportera dem till en plats inom detta område underrätta utförseltullkontoret om att varorna inte kommer att föras ut ur unionens tullområde och ange MRN för anmälan om återexport.

Avdelning IX – Slutbestämmelser

Artikel 345 – Förfaranderegler för omprövning av tillstånd som redan är i kraft den 1 maj 2016

[1445] 1. Beslut i anslutning till en omprövning av ett tillstånd i enlighet med artikel 250.1 [850] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ska fattas före den 1 maj 2019.

Dessa beslut ska innebära att de omprövade tillstånden återkallas och, i tillämpliga fall, att nya tillstånd beviljas. Besluten ska meddelas tillståndshavarna utan dröjsmål.

2. I de fall som avses i artikel 253 b [853] i delegerad förordning (EU) 2015/2446, och om ett nytt tillstånd att använda en samlad garanti beviljas som en följd av en omprövning av ett tillstånd att använda en samlad garanti som är knutet till ett beslut

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

om beviljande av betalningsanstånd genom användning av ett av de förfaranden som avses i artikel 226 b eller c i förordning (EEG) nr 2913/92, ska ett nytt tillstånd till betalningsanstånd samtidigt utfärdas automatiskt i enlighet med artikel 110 [210] i kodexen.

3. Om de tillstånd som avses i artikel 251 [851] i delegerad förordning (EU) 2015/2446 innehåller hänvisningar till rådets förordning (EEG) nr 2913/92 eller förordning (EEG) nr 2454/93, ska dessa hänvisningar läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga 90 [937] till delegerad förordning (EU) 2015/2446.

4. Genom undantag från punkt 1 ska de enhetstillstånd för förenklade förfaranden som utfärdats i enlighet med förordning (EEG) nr 2454/93 och som fortfarande är giltiga den 1 maj 2016 fortsätta att gälla till de respektive datum då det system för centraliserad tullklarering för import och det automatiserade exportsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut (EU) 2016/578 börjar användas. *Förordning 2017/989*.

Artikel 346 – Övergångsbestämmelser som rör ansökningar om tillstånd som lämnas in före den 1 maj 2016

[1446] Tullmyndigheterna får godta ansökningar om beviljande av tillstånd i enlighet med kodexen och denna förordning som lämnas in före den 1 maj 2016. Den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut får bevilja tillstånd i enlighet med kodexen och denna förordning före den 1 maj 2016. Dessa tillstånd ska emellertid inte gälla före den 1 maj 2016.

Artikel 347 – Övergångsbestämmelser om transaktionsvärde

[1447] 1. Varors transaktionsvärde får fastställas på grundval av en försäljning som ägde rum före den försäljning som avses i artikel 128.1 i denna förordning, om den person för vars räkning deklARATIONEN inges är bunden av ett avtal som har ingåtts före den 18 januari 2016.

2. Denna artikel ska tillämpas till och med den 31 december 2017.

Artikel 348 – Övergångsbestämmelser om frigörande av varor

[1448] Om varor har deklarerats för övergång till fri omsättning, lagring i tullager, aktiv förädling, bearbetning under tullkontroll, tillfällig införsel, slutanvändning, transitering, export eller passiv förädling i enlighet med förordning (EEG) nr 2913/92 före den 1 maj 2016 och inte har frigjorts före detta datum, ska de frigöras för det förfarande som anges i deklARATIONEN i enlighet med relevanta bestämmelser i kodexen, delegerad förordning (EU) 2015/2446 och denna förordning.

Artikel 349 – Övergångsbestämmelser för varor som hänförts till vissa tullförfaranden som inte har avslutats före den 1 maj 2016

[1449] 1. Om varor har hänförts till nedanstående tullförfaranden före den 1 maj 2016, och förfarandet inte har avslutats före detta datum, ska förfarandet avslutas i enlighet med relevanta bestämmelser i kodexen, delegerad förordning (EU) 2015/2446 och denna förordning:

- a) Frigörande av varor för övergång till fri omsättning med gynnsam tullbehandling eller med nedsatt tullsats eller nolltullsats på grund av deras slutanvändning.
- b) Lagring i tullager av typ A, B, C, E eller F.
- c) Aktiv förädling enligt suspensionssystemet.
- d) Bearbetning under tullkontroll.

Förordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

Uppdaterad: 2019-10-10

2. Om varor har hänförts till nedanstående tullförfaranden före den 1 maj 2016, och förfarandet inte har avslutats före detta datum, ska förfarandet avslutas i enlighet med relevanta bestämmelser i förordning (EEG) nr 2913/92 och förordning (EEG) nr 2454/93.

- a) Lagring i tullager av typ D.
- b) Temporär import.
- c) Aktiv förädling enligt restitutionssystemet.
- d) Passiv förädling.

Dock ska från och med den 1 januari 2019 förfarandet för lagring i tullager av typ D avslutas i enlighet med relevanta bestämmelser i kodexen, delegerad förordning (EU) 2015/2446 och denna förordning.

3. Varor som lagts upp i en frizon av kontrolltyp II som avses i artikel 799 i förordning (EEG) nr 2454/93 eller i ett frilager och som inte har hänförts till en godkänd tullbehandling i enlighet med förordning (EEG) nr 2913/92, ska från och med den 1 maj 2016 anses vara hänförda till ett förfarande för lagring i tullager i enlighet med relevanta bestämmelser i kodexen, delegerad förordning (EU) 2015/2446 och denna förordning.

4. Om varor har frigjorts för transitering före den 1 maj 2016 och den transiteringen inte har avslutats före detta datum, ska den avslutas i enlighet med relevanta bestämmelser i förordning (EEG) nr 2913/92 och förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 350

[1450] Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 maj 2016.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT L 343, den 29 december 2015.